

سەھنە ئەسەرلەرلىرىدىن تاللانما

ئېلېكېتاپ ئىشلىگۈچى: ئابراڭ

2008-يىلى 4-ئاينىڭ 5-كۈنى

سەھنە ئەسەرلىرىدىن تاللانمىلار

مۇندە رىجە

مۆلچەر تاغ بورانلىرى 4

روللاردا 4

مۇقەددىمە 6

بىرىنچى پەردە 10

ئىككىنچى پەردە 18

ئۈچىنچى پەردە 26

تۆتىنچى پەردە 34

بەشىنچى پەردە 42

ئالتىنچى پەردە 52

يەتتىنچى قىزنىڭ شەنگە ئاتاپ 61

ئامەتنىڭ چاقىقى 66

مېھمان-4 108

پۇلۇمنى بېرىۋەت 126

ئۇنداق قازانغا مۇنداق چۆمۈچ 139

ئىلكتاپ ئىشلىگۈچىدىن

سز توردىن چۈشۈرۈپ كۆرۈۋاتقان بۇ ئۇيغۇر سەھنە ئەسەرلەر توپلىمىدىكى كىنو سىنارىيەسىنى ئاپتۇر ئۈچۈن كومپىيۇتۇرغا كىرگۈزۈپ بىرىش ئۈچۈن ماڭا تاپشۇرغان ئىدى. ئەينى ۋاقىتتا كومپىيۇتۇرغا كىرگۈزۈپ بەرگەن ئىدىم. شۇڭا كومپىيۇتۇر ئىدىمدا بار ئىدى. بۇ ئەسەر ئاللىبۇرۇن كىنو قىلىنىپ ئىشلىنىپ بولغاچقا (نەشرىياتقا بىرىلمىگەن)، ئاپتۇرنىڭ ماقۇللىقىنى ئالمايلا بۇ توپلامغا كىرگۈزۈپ قويدۇم. دىرامما بولسا شۇ ناملىق كىتابتىن كۆچۈرۈپ كىرگۈزۈلدى. ئۈچ پارچە ئىتوت بولسا توردىن كۆچۈرۈلدى. بۇ ئۈچ پارچە ئىتوتنىڭ تورغا يوللىغۇچىسىنى ئەينى چاغدا خاتىرىلىۋالغانغا بۇ يەردە ئۇلارنىڭ ئىسمىنى يازالمىدىم. شۇڭا ئۇلاردىن كەچۈرۈپ سورايەن. تورداشلارنىڭ ياقىتۇرۇپ كۆرۈشىنى ئۈمىد قىلىمەن.

بۇ ئەسەرلەرنىڭ ھوقۇقى ئەسلى ئاپتۇرغا مەنسۇپ. بۇ ئېلېكترون پەقەتلا شەخسنىڭ قىزىقىشى بويىچە ياسىلىپ، پەقەتلا ھەۋەسكارلارنىڭ پايدىلىنىشى ئۈچۈن يوللاندى. ئەگەر سز ئاپتۇرلۇق ھوقۇقىغا دەخلى قىلدىڭىز دەپ قارىسىڭىز ماڭا ئېلخەت ياكى ئۇچۇر ئەۋەتىڭ. مەن سىزنىڭ ئەسرىڭىزنى دەرھال چىقىرىۋېتىمەن. مېنىڭ ئېلخەت ئادرېسىم: abral30@gmail.com ياكى abral@163.com. ھۆرمەت بىلەن :

ئابراالدىن

مۆلچەر تاغ بورانلىرى

(ئالتە پەردىلىك مۇزىكىلىق تارىخى درامما)

ئىمىن ئەخمىدى

ئابلەت قەييۇم

روللاردا

رەھىمتۇللا: ئۇچتۇرپان بەگلىكىنىڭ ئوردا نەۋكەر باشلىغى، دېھقانلار قوزغىلىڭىنىڭ

ئاساسلىق رەھبىرى، 45 ياشلاردا.

ئەسىمتۇللا: ئۇچتۇرپان دېھقانلار قوزغىلىڭىنىڭ ئاساسلىق رەھبەرلىرىدىن

بىرى، رەھىمتۇللانىڭ ئىنىسى، 40 ياشلاردا

تاھىر: ئۇچتۇرپان قوزغىلىڭىنىڭ ئاساسلىق قاتناشقۇچىلىرىدىن بىرى، 25

سەھنە ئىسسىرىلىرىدىن تاللانمىلار

ياشلاردا.

مرزا رېھىم : ئۇچتۇرپان بەگلىكىنىڭ ئوردا مەركىزى ، ئىلىم-مەرىپەت ،

ئادالەت تەرەپدارلىرىنىڭ بىرى. دېھقانلار قوزغىلىڭى

قاتناشقۇچىلىرىدىن بىرى ، 60 ياشلاردا.

يۈسۈپ بۇۋاي : دېھقان ، قوزغىلاڭچى ، 50 ياشلاردا.

شانىياز : يۈسۈپ بۇۋاينىڭ ئوغلى ، قوزغىلاڭنىڭ ئاساسلىق قاتناشقۇچىلىرىنىڭ

بىرى ، 22 ياشلاردا.

مايسخان : رەھىمتۇللا قىزى ، تاھىرنىڭ سۆيگىنى ، ئۇچتۇرپان قوزغىلىڭىنىڭ

قاتناشقۇچىسى ۋە كىيىنكى رەھبىرى ، 18-20 ياشلاردا.

گۈلسارە : مايسخاننىڭ قىز باتۇرلىرىنىڭ بىرى ، 17-18 ياشلاردا.

ھەجەر : مايسخاننىڭ قىز باتۇرلىرىنىڭ بىرى ، 17-18 ياشلاردا.

زۆھرە : مايسخاننىڭ قىز باتۇرلىرىنىڭ بىرى ، 17-18 ياشلاردا.

جەمىلە : مايسخاننىڭ قىز باتۇرلىرىنىڭ بىرى ، 17-18 ياشلاردا.

گۈلجامال : مايسخاننىڭ قىز باتۇرلىرىنىڭ بىرى ، 17-18 ياشلاردا.

زەينەپ : مايسخاننىڭ قىز باتۇرلىرىنىڭ بىرى ، 17-18 ياشلاردا.

ئابدۇللا : ئۇچتۇرپاننىڭ ھاكىمى بىگى ، چىڭ خاندانلىقىنىڭ ئۇچتۇرپاندىكى

سادىق مالىيى ، 50 ياشلاردا.

مۇزەپپەر : ئۇچتۇرپان ئوردا بەگلىكىنىڭ ئوردا مۆھۈردارى ، ئىشانلار مەزھىبىنىڭ

ۋەكىلى ، 50 ياشلاردا.

ئىبراھىم : ئۇچتۇرپان ئوردا بەگلىكىنىڭ ئوردا مېرئىپى بىگى ، «ئاق تاغلىقلار

» نىڭ ۋەكىلى ، 47 ياشلاردا.

سۇچىڭ : چىڭ خاندانلىقىنىڭ ئۇچتۇرپان بەگلىكىدىكى ئىش باشقۇرۇش ئامبىلى

، 45 ياشلاردا.

شىرپ ئاقساقال : ئۇچتۇرپانلىق سودىگەر ، ئۇچتۇرپان دېھقانلار قوزغىلىڭىنىڭ

خائىنى ، 60 ياشلاردا .

يۈز بىشى : چىرىكلەرگە يۈز بىشى ، 45 ياشلاردا .

قوشۇمچە روللاردا : سائادەتخان ، جاڭ داخەن ، ئون بىشى ، ئەمەت بەگ ، ساۋۇت ،

قوزغىلاڭچىلار ، چىرىكلەر .

مۇقەددىمە

1765-يىلىنىڭ بىشى ، قەھرىتان سوغۇق ، لەپىلدەپ قار يىغىۋاتقان ، بىر ئەتتىگىنى .

ئۇچتۇرپان شەھرىنىڭ سىپىلىغا يانداش مەھەللە

شەھەر سىپىلى غۇۋا كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ ئوڭ تەرەپتىن قارىغاندا يىراقتىكى

تاغ ، يىقىندىكى دەل - دەرەخلەر ۋە قىغىر - قىيسىق

ئۆيلەر كۆزگە چىلىقىدۇ . ياندا بىر - بىرىگە ئۇلاپ سىلىنغان ئىككى ئۆي ، ئۇنىڭ

ئارقىسىدا مەسچىتنىڭ مۇنارىسى كۆرۈنىدۇ .

ئۆينىڭ دوقمۇشىدىكى تىرەككە ياش بىر يىگىت چەمبەرچەس

باغلانغان ، چاپىنىنىڭ مازلىرى تىتىلغان ، پۇتى يالاڭئاياق ،

يۈز ۋە بويۇنلىرىدا قان - داغلىرى ، بىشى ساڭگىلاپ كەتكەن . ئىبراھىم مىرشاپ

بىگىنىڭ ئۇنىڭغا قامچا دىۋەيلەپ ، « بارامسەن يوق ، خۇمپەر » دەپ ۋاقتىرىغان

ۋاقتىدا پەردە ئىچىلىدۇ . شۇنىڭ بىلەن تەڭلا سائادەتخان بىلەن كىچىك ئوغلى

ئىبراھىم مېرشاپقا يالۋۇردۇ. كىچىك بالا نالە قىلىپ يىغلىماقتا.
سائادەتخان : (يىغلاپ) ئۇدۇنيا - بۇدۇنيا رازى بولاي بىگىم. بالنىڭ دادىسى
كىسەلدىن ئەمدىلا قوپقان . قانداق ھاشار بولسا ئۇنىڭ ئورنىغا

مەن باراي!

ئىبراھىم ئارقىسىغا قايرىلىپ ، سائادەتخاننى تىپىپ تاشلايدۇ. قورقۇنۇچ ئىچىدە
قاراپ تۇرغان ئىككى بۇۋاي ۋە بىر قىرى ئايال سائادەتخاننى يۆلەيدۇ.

ئىبراھىم : سەنلەرگە ئېيتىپ قويايىكى ، ئابدۇللا بەگنىڭ پەرمانىغا ئىتائەت
قىلماي ، بەگلىك يەرگە ئىشلەشتىن باش تارتقانلارنىڭ ھالى
(باغلاقلق يىگىتنى كۆرسىتىدۇ) مانا مۇشۇنداق بولىدۇ.

سائادەتخان : بىر مەزلۇمنىڭ دادىغا يەتسە بىگىم ، ھىچ بولمىغاندا قىشتىن
ئامان ئۆتۈۋالغىچە مۆھلەت بەرگەن بولسالا.

ئىبراھىم : (كۈلكە) كۆرۈڭا سەن ئۆيۈڭدا ياتساڭ بەگلىك يەرنىڭ ئىشلىرىنى
كىم قىلىدۇ؟ (چىرىكلەرگە قاراپ باغلاقلق

يىگىتنى شەرەت قىلىدۇ.) زۇۋان سۈرگىچە ئۇرۇڭلار.

(شۇ چاغدا مېچىت دوقمۇشىدىكى يولدىن بىرنەچچە چىرىك ۋاقىراپ - جاقىراپ
گۈلجامالنى سۆرەپ كىلىدۇ. ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن يىقىلىپ قوپۇپ يۈسۈپ
يۈگۈرۈپ كىلىدۇ، ئادەم كۆپىيىدۇ).

چىرىك : (ئىبراھىمغا) بۇ ، تۈنۈگۈن شىرىپ ئاقساقال سىلگە ھاۋالە قىلغان
قىزنىڭ ئۆزى.

ئىبراھىم : (قىزنىڭ ھۆسىنى جامالىدىن ھەيران بولىدۇ) ھىم ، ئىلىپ مىڭىڭلار!

گۈلجامال : (ئېچىنىشلىق ھالدا) دادا!

يۈسۈپ : مېرشاپ بىگى ، سەن كۈپكۈندۈزدە ئادەم بۇلىماقچىما ؟ قىزىمنى قويۇپ

بەر!

ئىبراھىم : سەن تىخى ماڭا يانماقچىما ؟

قامچا بىلەن يۈسۈپنىڭ بېشىغا بىرنى سالىدۇ. چىرىكلەر كالتەك بىلەن يۈسۈپنىڭ گەجگىسىگە ئۇرۇپ يىقىتىپ قويدۇ.

يۈسۈپ : ئادالەت!

ئۇ ھوشىدىن كىتىدۇ. گۈلجامال چىرىكلەرنىڭ قولىدىن يۇلقۇنۇپ چىقىپ ، دادىسىنىڭ ئۈستىگە ئۆزىنى ئاتىدۇ ، شۇ ئارىدا پۇقرالار ئارىسىدا ئۆزگىچە كىيىنگەن بىر قىز - مائىسخان يۈگۈرۈپ كىلىپ ، گۈلجامالنى يۆلەيدۇ. يىنىدىكى بىر قىزغا قاراپ

مائىسخان : سەن بۇ ئەھۋالنى دادامغا خەۋەر قىلىۋەتكىن .

قىز يۈگۈرۈپ چىقىپ كىتىدۇ ، مائىسخان ئورنىدىن تۇرۇپ قەھرى - غەزەپ بىلەن ئىبراھىمغا تىكىلىدۇ . ئىبراھىم ئالاقىدە بولۇپ ، كەينىگە داچىيدۇ .

ئىبراھىم : گۈزەل قىز ئىسمى - شەرىپىڭىز كىم ؟

مائىسخان : ئىبراھىم مېرشاپ بىگى ! سەن بىرنى تۇتۇپ ، بىرنى باغلاپ ، بۇ زىمىستان قىشتا قاغىغىر - قاقشاپ يۈرگەن كىشلەرنى نىمە قىلماقچى بولىۋاتسىەن ؟ ئەگەر قاسىمكامنى (باغلاقلىق يىگىتنى كۆرسىتىدۇ) ئۆلتۈرۈپ قويساڭ يامۇلدا جاۋاپ بىرەلەمسەن

ئىبراھىم ھودۇقۇپ قامچىسىنى كۆتىرىدۇ . بىر چىرىك ئۇنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈپ كىلىدۇ .

چىرىك : مېرشاپ بىگى ، بۇ رەھىمتۇللا بەگنىڭ قىزى ، ئاچچىقلىرىغا ھاي بەرسە ، پىتنىڭ ئاچچىقىدا چاپاننى ئوتقا سالمايلى !

ئىبراھىم (چىرىكلەرگە قاراپ) سىلەر بايا تۇتالغان گۈلسارە دىگەننى دەرھال يامۇلغا يەتكۈزۈڭلار ، (مائىسخانغا دارىتمىلاپ) ئاڭلىمىدىم دىمەڭلار كىمكى ئابدۇللا بەگنىڭ ھۆكۈمىگە ئىتائەت قىلمىسا جاجىسىنى يەيدۇ .
ئىبراھىم چىرىكلەر بىلەن سەھنىدىن چىقىپ كىتىدۇ .

مايسخان : گولجامال، گولسارەنمۇ تۇتۇپ كەتتىمۇ بۇ مۇناپىقلار؟

گولجامال : شۇنداق ئوخشايدۇ ئاچا.

يىغلامسرايدۇ. گولجامال ئىگىشىپ دادىسىنى يۆلەيدۇ، يۈسۈپ تەسلىكتە

ئورنىدىن تۇرۇپ باغلاقلىق يىگىتكە قارايدۇ. قاسىمنىڭ بېشى چۈشۈپ كىتىدۇ.

يۈسۈپ : قاسم !

سائادەتخان : بالام !

كىچىك بالا : دادا !

مايسخان : (يۈسۈپ بۇۋايغا). تاغا سىز دەرھال ئەسىمتۇللا ئاكامغا بۇ ئەھۋالنى

دەپ قويۇڭ، ئۇ گولسارەننى قۇتۇلدۇرۇۋالسۇن، مەن دادەمنى

تاپاي !

يۈسۈپ : رەھىمتۇللا بەگ كەلگەنمىدى ؟

مايسخان : ئاخشام كەلگەن ئىدى. مەن سەھەردىلا بۇ يەردىكى ھامىمالارنىڭ

قېشىغا كەلگەن ئىدىم.

يۈسۈپ بىلەن گولجامال، مايسخان چىقىپ كىتىدۇ. سائادەتخان

بىر نەچچە كىشىلەر بىلەن قاسىمنىڭ جەسىدىنى يەرگە ياتقۇزىدۇ. شۇ ئەسنادا

رەھىمتۇللا بەگ سەھنىگە كىرىپ كېلىدۇ.

كىچىك ئوغۇل : دادا! (يىغلايدۇ، سائادەتخان ئارقىسىغا ئۆرۈلۈپ رەھىمتۇللا

بەگنى تونۇپ قالىدۇ.)

سائادەتخان : رەھىمتۇللا بەگ ! (باشقىلار دەرھال ئورنىدىن قوپۇپ

قول قوشتۇرىدۇ) سىنىڭ جان دوست ئاغىنەڭ قاسىمنى

ئىبراھىم مىرشاپ بېگى ئۇرۇپ ئۆلتىرىۋەتتى. رەھىمتۇللا بەگ، بۈكۈنلەر

نېمە بولۇپ كىتىۋاتىدۇ. ئۆزىمىزنىڭ دەردىنى

تارتامدۇق، ھۆكىمەتنىڭ دەردىنى تارتامدۇق؟ سەن بىزنىڭ

ئالدىمىزدا قاسم بىلەن بىرگە ئويناپ چوڭ بولغان ئىدىڭغۇ؟ سەن

يامۇلدا يۈرگەندە، بىزنىڭ ھالىمىزنىڭ نېمە بولۇپ كېتىۋاتقانلىقىنى
ئويلايدىغانىمەن؟

يىغلاپ سۆزلىيەلمەي قالىدۇ. كىچىك ئوغۇل بالا رەھىمتۇللا بەگنىڭ
پۇتىغا ئىسىلىپ يىغلايدۇ.

كىچىك بالا: دادامنى تىپىپ بېرىڭ تاغا!

رەھىمتۇللا بەگ ئۇن-تىن چىقارماي قاسىمنىڭ قىشىغا بارىدۇ. قاسىمنى ئىككى
قوللاپ يەردىن كۆتىرىدۇ. ئاستا قەدەم تاشلاپ سەھنە ئالدىغا كېلىدۇ. ئۇنىڭ
كۆزلىرىدە ئەلەم، چىرايىدا غەزەپ تۇيغۇسى ئىپادىلىنىدۇ. مۇزىكا يۇقىرى ئەۋجىگە
كۆتۈرىلىدۇ. گۈلدۈرلەپ چاقماق چاقىدۇ. «يالت-يۇلت» قىلغان چاقماق نۇرى
ئارىسىدا «مۈلچەر تاغ بورانلىرى» دېگەن خەت كۆرۈنىدۇ.
پەردە چۈشىدۇ.

بىرىنچى پەردە

1765-يىلى 2-ئاينىڭ 10-كۈنى

ئۇچتۇرپان ھاكىمى ئابدۇللاننىڭ مەھكىمىسى

ئابدۇللا كۆرەڭلىك بىلەن ئولتۇرغان، باشقىلار ئىگىلىپ تازىم بىجا كەلتۈرگەن
ھالەتتە پەردە ئىچىلىدۇ، مۇزەپپەرنىڭ يارلىق ئوقۇغان ئاۋازى ئاڭلىنىدۇ.

مۇزەپپەر: خان ئالىلىرىنىڭ پەرمانى: ھەربى ئەمەلدار بىيەنتاخەي ئارقىلىق
ئۇچتۇرپان ھاكىم بېگىگە مەلۇم بولغايكى، خاننىڭ ئىلتىپاتىغا مۇشەرىپ بولۇپ
ئوردا كىنەزەكلىكىگە ئەۋەتىلگەن گۈل ھەسەلخاننىڭ ئارزۇسىنى بىجا كەلتۈرۈش
ئۈچۈن، باھار كىلىشتىن بۇرۇن پايتەختكە جىگدە دەرىخى يەتكۈزۈپ
بىرىلسۇن. بۇنىڭغا ساداقەتمەن بولغانلار مۇكاپاتقا سازاۋەر بولۇپ، باش تارتقانلار
جازاغا تارتىلسۇن. 1764-يىلى 12-ئاينىڭ 20-كۈنى.

يارلىق تۈگىشى بىلەن ئابدۇللا تەكەببۇرانە ئورنىدىن تۇرىدۇ.

ئابدۇللا : خان ئاللىرىنىڭ ئەمرى ئاتقان ئوقتۇر. بىزنىڭ روزىغارىمىز خان ئاللىرىنىڭ مېھرى-شەپقىتىدىن پۈتكەندۇر، مېنىڭ شۇتاپتا ھەر قايسى ئاللىرىنىڭ خان يارلىقىغا قانداق جاۋاب قايتۇرىدىغانلىقىغا ئارنى بىلگىم كېلىدۇ.

ھەممە يىلەن جىمجىتلىققا چۆكىدۇ. مۇزەپپەر خوشامەتكۈيلىق بىلەن سۆز ئالىدۇ.

مۇزەپپەر : بۇ يارلىقنىڭ ئەۋەتىلىشى خان ئاللىرىنىڭ ھۆرمەتلىك ئابدۇللا بىگىمگە قىلغان ئىلتىپاتى، مەن ئۆزلىرىنىڭ خان ئاللىرىغا بولغان ساداقەتمەنلىكلىرىنى تەرىپلەشكە ئاجىزلىق قىلساممۇ، لېكىن ئۆز تۆھپەم قاتارىدا خان ئوردىسىغا يەنە بىر قىز تاللاپ ھەدىيە قىلىشنى كۆڭلۈمگە پۈكۈۋاتىمەن.

ئىبراھىم : ئاقىل، ئاقىل (سۇچىغا قاراپ) ئات ئىگىرى بىلەن، ياغ جىگىرى بىلەن دىگەندەك، پېقىر مەزكۇر ماڭغۇسى قىزغا قوشۇپ، يەنە ئالتۇن-كۈمۈش ھەم ئات-كالا ئەۋەتىشىنىمۇ تەۋسىيە قىلاتتىم. (سۇچىڭ ھىجىيىپ ئالدىغا بىر قەدەم ماڭىدۇ)

سۇچىڭ : سىلەردە مال ئىگىسىنى دورىمىسا ھارام دېگەن سۆز بار. مەن مۇزەپپەر ئىشان بىلەن خوجا ئىبراھىمنىڭ ھالىتىدىن خۇددى ھايات ئاپاق غوجىنى كۆرگەندەك بولىۋاتىمەن. مەن ھەربىرىڭلارنىڭ شۇ ئىتائەتمەنلىكىڭلار توغرىسىدا نامە يازدۇرۇپ خان ئاللىرىغا يوللىغايىمەن. (قاھالاپ كۈلىدۇ.)

مۇزەپپەر : (تازىم بىلەن) قۇللۇق، دارىن جاناپلىرى ! پېقىرنىڭ ئەرزىمەس نامىنى شاپائەتلىك تىللىرىدا ئاتاپ ئۆتكەنلىكلىرى ئۈچۈن مىڭلارچە تەشەككۈر ئېيتىمەن.

ئابدۇللا : (مۇزەپپەر بىلەن ئىبراھىمغا قاراپ) يامۇلنىڭ نىنىنى بىكارغا

يىمىگە نىلىكىڭلار ئۈچۈن خوشالمەن.

سۇچىڭ : بۇ سىلەردىكى « بالاڭنى چوڭ قىلىپ موللىغا بەر، موللىدىن ئىلىپ ئوردىغا بەر» دېگەن سۆزنىڭ نەق ئۆزى. مۇشۇنداق ئادەملەر قانچە كۆپ بولسا، خان ئالىرىنىڭ بەركاتى تۈگىمىگەي، دۆلەتكە ئاسايىشلىق بولغاي.

(ئابۇللا يامۇلنىڭ مىرزىسى رېھىمگە بۇيرۇيدۇ.)

ئابۇللا : مىرزا ! بۇ ئۇلۇغ ئىشلارنى دەرھال مەھكىمە تارىخىغا پۈتكەيسىز.

مىرزا رېھىم : (ئورنىدىن تۇرۇپ تازىم بىجا كەلتۈرگەندىن كېيىن ئۆزىنى رۇسلاپ) ھۆرمەتلىك بېگىم، ئۈمۈمنىڭ ئاخىردا شۇنى قەيت قىلىپ ئۆتەيكى: ئۇزۇندىن بۇيان ئۇچتۇرپان تارىخىغا پۈتۈلۈپ كەلگەن شەرمەندىچىلىكلەر كىشىنى چىداپ تۇرغۇسىز ھالغا يەتكۈزدى. مۇنداق تۇرۇقلۇق ۋىجدانغا ئازاب، مىللەتكە ھاقارەت ئىلىپ كىلىدىغان مۇنداق نۇمۇسسۇز ئىشنى ئويلىشىپ بىقىشىنى ئۆزلىرىگە تەۋسىيە قىلىمەن.

ئابۇللا : (قىتىپ قالدۇ) سىز خان ئالىرىنىڭ يارلىغىدىن باش تارتماقچىما؟

مىرزا رېھىم : شۇنداق. (ئولتۇرغانلار جايدىن قوپۇپ، ئالدىغا چىقىدۇ) مەن بۇ خۇسۇستا جاناپلىرىغا ئىككى كەلىمە سۆز قىلماقچىمەن. رۇخسەت بولسا، (سۇچىڭ «سۆزلىسۇن» دىگەندەك ئىشارەت قىلىدۇ)

ئابۇللا : قېنى !

مىرزا رېھىم : بىزدە ھەركىمنىڭ دەردى ئۆزى ئۈچۈن تۆگىدىن يوغان دەيدىغان تەمسىل بار. ھازىر ئۇچتۇرپان خەلقى ساناپ تۈگەتكۈسىز ئالۋاڭ-ياساق دەستىدىن ئاران ئۆرە تۇرۇۋاتىدۇ. بىز ئەمدى ئۇلارنىڭ قىزلىرىنى، قان-تەر بىلەن تاپقان روزىغارىنى زورلۇق بىلەن تارتىۋالدىغان بولساق قۇرۇق ئوتۇنغا ئوت تۇتىشىپ

كىتەرمىكەن؟

مۇزەپپەر : مىرزا، سىز غەلىيان كۆتەرمە كىچىمۇ؟

مىرزا رېھىم : (زەردە بىلەن) يوقسۇ! مۆھۈردار بىگىم. يوقسۇلنى قاقشاتمايدىغان ئىشىڭىز بولسا، ئۆز قىزىڭىزنى تارتۇق قىلىسىڭىز بولمامدۇ؟ ئەلۋەتتە سىز بۇنىڭغا ئۇنىمايسىز مۇشۇنىڭدىنلا سىزنىڭ خان ئالىلىرىغا سادىق ئەمەسلىڭىزنى بايقىۋالغىلى بولىدۇ. (ئىبراھىمغا قاراپ) سىزمۇ ئالتۇن-كۆمۈشنى چۈنتىڭىزدىن بەرمەيسىز! شۇنداقمۇ؟

ئىبراھىم : بۇنى... (دۇدۇقلاپ سۆزلىيەلمەي قالدۇ)

ئابدۇللا : مىرزا، ئاغزىڭىزغا بىقىپ سۆزلەڭ!

مىرزا رېھىم : (پىسەن قىلماي) ئەھلى پۇقرانىڭ قىزىنى زورلۇق بىلەن ئوردىغا تارتۇق قىلىش، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئالتۇن-كۆمۈش، ئات-كالىلارنى سوغا قىلىش بۇلارنىڭ بەدىلىگە تىخىمۇ زور مەنەسەپكە ئىگە بولۇش-

خەلىققە قىلىنغان ھاقارەت !

ئابدۇللا : تىلىڭنى تارت، ئەبلەخ !

مىرزا رېھىم : مەن تىلىمنى تارتقان بىلەن، سۆزلەيدىغان ئادەم ئازلاپ قالمايدۇ. ئۇچتۇرپان خەلقى ئۇزۇندىن بۇيان زۇلمەتلىك كۈنلەرنى باشتىن كەچۈردى. مەرپەت ئاسمىندىكى يۇلتۇزلار ئۆچۈپ، ئالەمنى قاراڭغۇلۇق قاپلىدى. ئەمدى ئۇلار كۆرمىگەن مۇشۇ خورلۇق قالىدىمۇ؟ ئويلاپ ئىش قىلىش كېرەك بىگىم.

ئابدۇللا : ئۇنۇڭنى ئۆچۈر مۇناپىق!

مىرزا رېھىم : مېنىڭ ئۈنۈم ئەمدى ئۆچمەيدۇ بىگىم، ئىسىڭىزدە بولسۇن، ئەل قوزغالسا تەخت قوزغىلار. مۇنداق ناھەقچىلىق، قانخورلۇق بىلەن تولغان زامان، ھامان بىر كۈنى گۇمران بولىدۇ. (ئابدۇللا بىلەن سۇچىڭ ئالاقزادە بولىدۇ)

ئابدۇللا: جالات!

ئىككى چىرىك كىرىدۇ، مىرزا رېھىمنىڭ ئىككى تەرىپىگە ئۆتدۇ. بۇ چاغدا «دات!» ئادالەت، ھىمايە « دەپ ۋاقتىرىغان ئاۋاز بىلەن يۈسۈپ يىقىلىپ قوپۇپ مەھكىمە ئىچىگە كىرىپ ئابدۇللانىڭ ئالدىغا يۈكۈندۇ.

يۈسۈپ: دات! ئابدۇللا بېگىم!

ئابدۇللا: نېمە گەپ؟ سەن نېمە ئادەم؟ سۆزلە!

يۈسۈپ: ئابدۇللا بېگىم كۆپ-كۈندۈزدە پۇقرالارغا قىلىنغان بۇلاڭچىلىقتىن ئەرز-ھال ئېيتىپ كەلدىم.

ئابدۇللا: (غەزەپ بىلەن) سەن.....سەن؟

يۈسۈپ: ھۆرمەتلىك بېگىم پېقىر يۈسۈپ ئوتۇنچى بولمىدى. بۈگۈن ئەتتىگەندە سۇ دارىنىڭ بەگزادىسى ئىككى ئادىمى بىلەن كېلىپ قىزىم ئامىنى بۇلاپ كەتتى. ئوغلۇم شانىياز مۇشۇ ۋەجىدىن باغلاققا چۈشتى. بۇلارغا ھىمايە بولۇپ، ئازاد قىلىشلىرىنى سورايمەن! (سۇچىڭ ئالاقزادە بولدى) مۇزەپپەر: ئالجىۋاتەمسەن؟ بەگ ھوزۇرىدا يالغان سۆزلىگەنلەرنىڭ تىلى كىسىلىدىغانلىقىنى ئۇنتۇپ قالما.

سۇچىڭ: سەندەك بىر قەلەندەرنىڭ بىر قىزى ئەمەس، ئون قىزى بولسىمۇ ئوغلۇمنىڭ قانداق قىلىشى ئۆز ئىختىيارىدىكى ئىش. يوقال بۇيەردىن! ئابدۇللا: سۇدارىغا تىل تەككۈزگەن بۇقپىرنى كۆزۈمدىن يوقىتىڭلار! (چىرىكلەر يۈسۈپنى سىرتقا ئىتتىرىدۇ)

يۈسۈپ: ئابدۇللا بەگ! مەن سەنلەردىن ئادالەت، ھىمايە ئىزلەپ كەلگەن ئىدىم، لېكىن بۇيەردە ئادەلەتسىزلىكنىڭ ئۇۋىسى ئىكەن.

مىرزا رېھىم: ھا! ھا! ھا!.....

مۇزەپپەر: مىرزام، بىر گاداي كۆز ئالدىمىزدا غەلبان كۆتۈرۋاتسا سىز غەزەپلەنمەستىن ئەكسىچە كۈلىسىزغۇ!

مىرزا رەھىم: بۇۋاينىڭ دات پەريادىغا سىلەرنىڭ بەرگەن جاۋابىڭلار خەلق ئىچىدىكى بىر سۆزنى ئىسمىگە سىلىۋاتىدۇ. «رەھىمىسى يوق ئادەمدىن رەھىمىسى بار ئىت ياخشى».

ئابدۇللا: جاللات! بۇ ئىككى مۇناپىقنى ئىشەككە تەتۈر مىندۈرۈپ يۈزىگە قارا سۈرتۈپ شەھەردە سازايى قىلدۇرۇڭلار. ئاندىن زىندانغا تاشلاڭلار! جاللاتلار: باش ئۈستىگە!

جاللاتلار بۇلارنى باغلاشقا تەمشەلگەندە، سىرىتىن «رەھىمتۇللا بەگ كەلدى» دېگەن ئاۋاز ئاڭلىنىدۇ. سۇچىڭ سىرىتقا چىقىپ كىتىدۇ. رەھىمتۇللا كىرىپ كېلىدۇ.

رەھىمتۇللا: توختاڭلار! (ئابدۇللاغا قاراپ) پەرمانلىرى بويىچە يېتىپ كەلدىم. (تازىم بىجا كەلتۈرگەندىن كېيىن جاللاتلارنىڭ ئالدىدا تۇرغان مىرزا رەھىم ۋە يۈسۈپ بۇۋاينى كۆرۈپ ھەيران بولىدۇ) بۇلار بىرەر يامان ئىش قىلىپ قويمىغاندۇ بىگىم؟

ئابدۇللا: بۇ يامۇلنىڭ ئىشى، كارىڭىز بولمىسۇن. سىز پايىتەختكە جىگدە كۆچتى ئىلىپ مىڭشىقا مەسئۇل بولسىز. شۇڭا سەپەرگە ئاتلىنىشتىن بۇرۇن ئۆيدىكىلەر بىلەن جەم بولىۋالسۇن دەپ چاقىرتتۇق.

رەھىمتۇللا: مىرزام سىلى نېمە ۋەجىدىن بۇھالغا چۈشۈپ قالدىلا؟ مىرزا رەھىم: بۇ بۇۋاي (يۈسۈپنى كۆرسىتىپ) بىگۇنا بولۇپ كىتىلگەن قىزىنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن مەھكىمىگە ئەرز قىلىپ كەلگەن ئىكەن. ئەپسۇسكى، جاھالەت ئادالەتتىن ئۈستۈن كەلدى. مەن بولسام ئۇچتۇرپان خەلقىگە تىڭلىغان ئادالەتسىزلىك، شەرمەندىچىلىككە چىداپ تۇرالمىغانلىقىم ئۈچۈن مۇشۇ ئاقىۋەتكە دۇچار بولدۇم!

رەھىمتۇللا: (ئابدۇللاغا قاراپ) ھۆرمەتلىك بېگىم، مىرزا رەھىم ئون بەش يېشىدىن باشلاپ يامۇل ئىشلىرى بىلەن بولۇپ، يۇرتنى ئادالەت بىلەن سوراقتا

كۆپ ئەجر قىلغان ئىدى. ئۆزلىرى قۇمۇل ئىقلىمىدىن بۇ جايغا كەلگەنلىرىگە قەدەر ئۆتكەن ھەممە ھاكىملار ئۇنى ئىززەت-ئىكرام بىلەن ئىشلەتكەن، شۇڭا بۈگۈن ئۇنىڭ گۇنايىنى كەچۈرۈشلىرىنى سورايمەن.

مۇزەپپەر: مىرزا رېھىم خان ئاللىرىغا تىل تەككۈزۈپ، ئابدۇللا بىگىمگە قول شىلتىدى. شۇڭا ئۇنىڭ تېگىشلىك جازاغا تارتىلىشى ھەق.

ئىبراھىم: ھۆرمەتلىك بېگىم يامۇنى مىرزا رېھىمدەكلەردىن تازىلىمىغاندا بىزگە تىنىچلىق يوقتۇر.

رەھىمتۇللا: (ئابدۇللاغا قاراپ) مەن يامۇل نەۋكەر باشلىقى بولۇش سۈپىتىم بىلەن شۇنى دىمەكچىمەنكى: سەپەرنىڭ خەۋىرىنى ئاڭلاش بىلەن تەڭ ئىككى بىگۇنانىڭ باغلانغانلىقىنى كۆرۈشۈم، كۆڭلۈمنى ئەندىشىگە سىلىپ قويدى. بۇ سەپەرنىڭ خەيرلىك بولمايدىغانلىقىنىڭ بەلگىسى بولۇپ قالمىسۇن يەنە؟

مۇزەپپەر: خان ئاللىرىنىڭ پەرمانىغا قارشى قول كۆتەرگەنلەرنى زىندانغا سىلىش سەپەرىڭىزنىڭ ياراشقانلىقىنىڭ ئالامىتىدۇر.

ئىبراھىم: بۇ جەڭدىن بۇرۇن قان ئېقىتىپ، ياغ پۇراتقاندا كىلا ئىش، تولا خاۋاتىرلەنمەڭ!

رەھىمتۇللا: بىز يامۇل ئەھلى ئىككى بىگۇنانىڭ قېنىنى ئېقىتساق پۈتۈن ئۇچتۇرپان خەلقى بىزنى قۇربانلىق قىلمىسۇن يەنە ئويىناپ سۆزلىگەندىمۇ ئويلاپ سۆزلەش كېرەك.

ئىبراھىم: رەھىمتۇللا بەگ، سىزنىڭ گۇنادىن چەتنەپ ياخشىلىققا ماڭمىغىڭىز ۋاجىپتۇر.

مۇزەپپەر: رەھىمتۇللا بەگنىڭ بۇلارنىڭ گۇنايىغا شىرىك بولۇشى....

رەھىمتۇللا: (ئۇنىڭ سۆزىنى بۆلۈپ) ئەگەر مىزىنىڭ ئېيتقانلىرى گۇناھ بولدىغان

بولسا مېنىڭ ئەلۋەتتە مۇنداق گۇناغا شىرك بولمىغىم لازىمدۇر.

ئابدۇللا: «گىزى كەلگەندە ئاتاڭنىمۇ ئايىما» دېگەن گەپ بار. مېنىڭ قىلىچىم

ۋاقتى كەلگەندە ئۆز ئادىمىنىمۇ تونمايدۇ، رەھىمتۇللا!

رەھىمتۇللا: (غالبانە قىياپەتتە) «كىشىدىن ھايا كەتسە ئورنىغا بالا كېلۇر»

دېگەن گەپ بار. قېنى قوللىرىدىن كەلسە كۆرەرمىز.

ئىبراھىم: رەھىمتۇللا سەن؟

قىلىچىنى سۇغۇرىدۇ. بۇنى كۆرگەن رەھىمتۇللامۇ زەربىگە تەييارلىنىدۇ. ئىشىنىڭ

يامانلاشقانلىقىنى سەزگەن سۇچىڭ كىرىپ ئارىغا چۈشىدۇ.

سۇچىڭ: نېمە گەپ ئۆزى؟ (ئابدۇللاغا قاراپ) رەھىمتۇللا بەگ بۇ ئىككىسىنىڭ

گۇنايىنى تىلىگەن بولسا مەيلى، رەھىمتۇللا بەگنىڭ دىگىنىدەك

بولسۇن، سەپەر ئالدىدا ئۇنىڭ دىلىنى چىگىشىنىڭ نېمە ھاجىتى؟

ئابدۇللا: (جاللاتارغا) چىقىپ كېتىڭلار! (تۆت نەپەر چىرىك چىقىپ كىتىدۇ)

رەھىمتۇللا بەگ سىزگىمۇ رۇخسەت. (رەھىمتۇللا بەگ مۇزەپپەرگە

ئاللىپ چىقىپ كىتىدۇ)

سۇچىڭ: رەھىمتۇللا ناھايىتى خەتەرلىك ئادەم.

ئابدۇللا: شۇنداق، سۇدارىن، جاناپلىرى بۇنى بىلىپ تۇرۇپ كۆز ئالدىمىزدا

قويۇۋىتىشىلىرى نېمە ئىش؟

سۇچىڭ: (مۇغەمبەرلىك بىلەن كۈلۈپ) ئەقىلىڭىز كەم ئىكەن. ئاچچىققا تايانسا

ئىش بۇزۇلىدۇ. بىزنىڭ خاندانلىغىمىزدا مۇنداق ئاقىل سۆز بار

«دۈشمىنىڭنىڭ يۈرىكىنى مۇجۇپ، كۆڭلىنى ئال». سىز بۈگۈنكىنىڭ

مەنىسىنى ئوبدان بىلىۋېلىڭ! بۇنى ئۇقىمىسىڭىز مەن سەپ تۇتالمايسىز.

مۇزەپپەر: دارىن جاناپلىرى نېمە دېگەن ئەقىللىق ھە!

ئابدۇللا: (خۇشامەتكۈچىلىك بىلەن) جاناپلىرىنىڭ ئەقىلىنى ئەمدى

چۈشەندىم. رەھىمتۇللانى سەپەر ئۈستىدە ئۈستىلىق بىلەن كۆزدىن

يوق قىلىش كېرەك. (سۇچىڭ مەنۇنلۇق بىلەن بېشىنى لىڭشىتىپ
كۈلدۈ.)

ئىبراھىم : مانا بۇدىگە نىلىرى دانا پىلان بولدى .

ئابدۇللا : مىرشاپ بەگ !

ئىبراھىم : خوش !

ئابدۇللا : يۈسۈپنى دەرھال جىگدە سەيسسىگە تۇتۇڭلار! رەھىمتۇللا جىگدە

سەپىرىگە ماڭغاندىن كېيىن مىرزا دەرھال زىندانغا تاشلانسون!

ئىبراھىم : خوپ !

(پەردە چۈشۈدۇ)

ئىككىنچى پەردە

1765- يىلى ئىككىنچى ئاينىڭ ئون تۆتىنچى كۈنى (چىيەنلوڭنىڭ 30- يىلى)
ئىلىقچى دۆڭ ئەتراپى .

چوڭ - كىچىك دۆڭلۈكلەر بىلەن قۇرۇپ قاقشال بولۇپ قالغان بىر نەچچە تۈپ
دەرەخلەر كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ. ئاسمان بۇلۇت پارچىلىرى بىلەن قاپلانغان. شۇرغان
ئاۋازى بىر كۈچىيىپ بىر ئاجىزلىشىدۇ. ئومۇمى خور بىلەن پەردە ئىچىلىپ، جىگدە
سەيسسىگە تۇتۇلغان كەمبەغەل ھاشارچىلار، يىتىم - يىسىرلار جىگدە كۆچتى
بىسىلغان ھارۋىلارنى سۆرىگەن ھالدا ئېغىر قەدەم تاشلاپ سەھنىگە كىرىپ
كېلىدۇ. بۇلارنىڭ بەزىلىرىنىڭ بويۇنلىرىدا بويۇنتۇرۇق، بەزىلىرىنىڭ بويۇنلىرىدا
ئۇزۇن ئارغامچا. سەھنىنىڭ ئاخىرقى يېرىمىدا بىر نەچچە يىرىم يالىڭاچ
كىشلەرنىڭ ھارۋا ئىتتىرىۋاتقان ئاجىز گەۋدىلىرى كۆرۈنىدۇ. ئارقىدىن بىر نەچچە
مانجۇ ئەسكەرلىرى، قامچا كۆتىرىپ ئۇرۇپ كىلىۋاتقان ئۇيغۇر يايلىرى
كۆرۈنىدۇ. خور ئاياقلىشىش بىلەن بىر نەچچە چىرىك ھاشارچى دېھقانلارنىڭ

گە جىگىسىگە قامچا سالىدۇ. قامچا زەربىسىگە چىدىمىغان يۈسۈپ دۇمىلاپ كىتىدۇ. شانىياز بۇۋاينى يۆلەيدۇ.

شانىياز: دادا!

يۈسۈپ: ئوغلۇم، چىدىغۇچىلىگىم قالمىدى... (يىراقلاشقان چىرىككە قاراپ) بۇۋەھشى ھايۋانلارغا قىرى جىنىمنى تىكىپ قويدۇم. (ھوشىدىن كىتىدۇ.)

شانىياز: دادا! (يۈسۈپ كۆزىنى ئاچىدۇ، شانىياز ئۇنى يۆلەپ تۇرغۇزىدۇ. يۈز بېشى كىرىپ كېلىدۇ.)

يۈزبېشى: ئون بېشى بۇياققا كەل. (سەھنىنىڭ بىر چىتىگە قاراپ قول ئىشارىتى قىلىدۇ. ئۇ كېلىدۇ.)

يۈزبېشى: ھازىرقە يەرگە كەلدۇق؟

ئون بېشى: «ئىلىقچى دۆڭ» دېگەن يەرگە كەلدۇق. ئەتتىگەندىن بىرى ئەللىك چاقىرىم يول باستۇققۇ دەيمەن.

يۈزبېشى: قول ئاستىڭدىكى لەشكەرلەرگە ئىيت ، بۇئادەملەرنى تىز ھايداپ ماڭسۇن، مۇنداق مىڭىپ بەش كۈندە كۇچارغا يىتىپ بارغىلى بولمايدۇ. قارشىلىق قىلغانلارنىڭ ئۆزجايىدا ئەدىۋىنى بىرىڭلار! سۆرەلىملىك قىلساق خاننىڭ قىلىچى بىزنىمۇ تونۇماي قويدۇ. چۈشەندىڭمۇ!

ئون بېشى: خوش تەقسىر (بىر ئاز تۇرىۋېلىپ) ھىلىقى رەھىمتۇللا دېگەن ھاشارچىلارنى ئۇرۇشىمىزغا يول قويمايۋاتىدۇ.

يۈزبېشى: رەھىمتۇللا؟ (چىشىنى غۇچۇرلىتىپ) بۈگۈن كىچە تاڭ يۇرۇماستىن بۇرۇن سەن لەشكەرلەردىن بەش كىشىنى ئىلىپ مىنىڭ تۇرار جايىمغا كەل.

ئىش بار.

ئون بېشى: خوش بېگىم.

(يۈزبىشى بىلەن ئون بېشى چىقىپ كىتىشى ھامان ھاشارچىلار توختاپ تاش ۋە دەرەخ كۆتەكلىرىگە يۆلىنىدۇ.)

يۈسۈپ نىمە دىگەن ئېغىر كۈن بۇ؟ زۇلۇم قۇشى بىشىمىزدىن ئۇچۇپ، زۈلمەت تاغلىرى گەجگىمىزدىن باسقۇلى تۇردى. چەنلۇڭ خاننىڭ بۇيرۇقى نەدىن كەلدى - ھە؟ (كۆز يېشى قىلدۇ)

شانىياز: (دادىسىغا قاراپ) دادا، بۇنىڭ ھەممىسى گۈلھەسەل دېگەن خوتۇننىڭ ئىشى، خېنىمنىڭ قورسىقى توق، قۇلى بىلەن ئىشى يوق دىگەندەك، ئۇ ئوردىدا قىلغىلى ئىش تاپالماي، ئۆز قىرىنداشلىرىنى ئۆلۈم گىرداۋىغا ئىتتەردىمۇ نېمە؟

يۈسۈپ: خاتا ئويلاپسەن ئوغلۇم! گۈلھەسەلمۇ بىر كەمبەغەلنىڭ قىزى ئۇ ئەسلىنى ئۇنتۇيدىغانلاردىن ئەمەس، ئۇ ئۆزىنىڭ زورلۇق بىلەن خان ئوردىسىغا ئېلىپ كىتىلگەندىن كېيىن، ئۆزىنىڭ تۆمۈر قەپەزدىن چىقالمايدىغانلىقىنى بىلىپ، خانغا تۆمۈرتەنلىك، كۈمۈش ياپراقلىق ئالتۇن مېۋىلىك بىر دەرەخ تىپىپ كىلىشىنى ئىلتىماس قىلغان، بىلەمسەن بۇ گۈلھەسەل خاننىڭ ئۆز ۋەتىنىنى سىغىنغانلىقىنىڭلا ئالامىتى. بۇنى قانداقمۇ ئۇنىڭدىن كۆرگىلى بولسۇن. (بۇۋاينىڭ دىمى سىقىلىپ يۆتىلىپ كىتىدۇ.)

ھاشارچى: جىننىڭ قەستى شاپتۇلدا، ئابدۇللا دېگەن ئەبلەخ بۇ ئارقىلىق خانداندىن تىخىمۇ زور ئىنئام ئالماقچى. بىزنىڭ قان - تەرىمىز بەدىلىگە ئۆزى باي بولماقچى.

سەھنىنىڭ ھاشارچىلار كىرگەن تەرىپىدىن سائادەتخان تەستە مىڭىپ كىرىدۇ. بىر چىرىك قولىدىكى قامچا بىلەن ئۇنىڭ غولىغا بىرنى سالىدۇ.

چىرىك ئا: چاپسان ماڭ. ھۇ ئۆلۈمتۈك!

سائادەتخان قامچا زەربىدىن يەرگە دۇمۇلايدۇ. يەنە بىر چىرىك ئولتۇرغانلارنى قامچىلايدۇ.

چىرىك ب: ماڭمامسەن سۆرەلمە ئىشەكلەر؟ ئۆلگەڭ كىلىشتىمۇ يە؟
يەردە ياتقان سائادەتخان قولىدىكى تاياققا تايىنىپ، قوپۇپ بۇ چىرىكنىڭ
يۈزىگە تۈكۈرۈپ، قولىدىكى تاياق بىلەن بىرنەچچىنى سالىدۇ.

سائادەتخان: يىرىقۇچ ھايۋان!

چىرىك قىلىچىنى يالىڭاچلاپ سائادەتخاننىڭ قوسقىغا تىقدۇ. سائادەتخان
«ۋايجان» دەپ يىقىلىدۇ. يۈسۈپ شانىياز باشلىق ھاشارچىلار چىرىكنىڭ ئالدىغا
ماڭىدۇ. بىر چىرىك قىلىچىنى يالىڭاچلاپ شانىياز بىلەن ئىلىشىدۇ. چىرىكلەر
كۆپىيىدۇ. قۇرۇق قول ھاشارچىلار بۇنىڭغا تەڭ كىلەلمەي. شۇ چاغدا يۈز بېشى
يىتىپ كېلىدۇ.

يۈز بېشى: (چىرىكلەرگە قاراپ) بۇلارنى دەرھال باغلاڭلار. خان لەشكەرلىرىگە
مۇشت كۆتەرگەنلەرنىڭ بېشىنى ئېلىش لازىم. (يۈسۈپ بىلەن شانىياز

باغلىنىدۇ) بۇ ئىككىسىنى دەرەخگە باغلاپ، ئوق - ياغا تۇتۇڭلار!

چىرىكلەر ئاتا-بالا ئىككى يەلنى سەھنە ئوتتۇرىسىدىكى قاقشال دەرەخكە
باغلايدۇ.

يۈسۈپ: ئىتلار! ئادەمخور ھايۋانلار! بۇلايدىغانى بۇلاشتىڭ، ئەمدى ئادەم
ئۆلتۈرمەكچىمۇ؟ (ھاشارچىلارنى كۆرسىتىپ) سەنلەر بۇلارنىڭ ئۆلتۈرۈپ

تۈگىتەلمەسەن؟

يۈز بېشى: ئاغزىڭنى يۇم! (چىرىكلەرگە قاراپ) ئوقياچىلارنى چاقىرىڭلار.

يۈسۈپ: توختا ئالدى بىلەن رەھىمتۇللا بەگ كەلسۇن، بىزنى ئۆلتۈرسە رەھىمتۇللا
ئۆلتۈرسۇن.

ھاشارچىلار جىددىلىشىدۇ. چىرىكلەرنىڭ ئوق ياچىلىرى كامانغا ئوق سالىدۇ.

يۈز بېشى: تەييارلىنىڭلار! قۇم يىغىلىپ تاش بولماس، قۇل يىغىلىپ باش قېنى

سەنلەرنىڭ قانچىلىك ئىش تەۋرىتىدىغانلىقىڭنى كۆرۈپ باقاي!

ئاتنىڭ تۇياق ئاۋازى بىلەن تەڭ رەھىمتۇللاننىڭ «توختا!» دېگەن ئاۋازى

ئاڭلىنىدۇ. توپ ئىچىدىن «رەھىمتۇللا بەگ كەلدى» دېگەن ئاۋازلار ئاڭلىنىدۇ.
يۈسۈپ: رەھىمتۇللا بەگ! (غالبانە مۇزىكا ساداسى ئىچىدە رەھىمتۇللا سەھنىگە
كىرىپ كېلىدۇ)

رەھىمتۇللا: يۈز بېشى! بۇلار بالا-چاقىلىرىدىن ئايرىلىپ، خاننىڭ يارىلىغىنى دەپ
ئىشلەۋاتسا، بۇ نېمە قىلغىنىڭ؟ مۇشۇنداق قىلساڭ جىگدىنى قاچان
يەتكۈزۈمىز، بۇلارنى دەرھال ئازاد قىل!

يۈز بېشى: رەھىمتۇللا بەگ. بۇلار خان لەشكەرلىرىگە تىغ كۆتەردى. سىزنى كۆزگە
ئىلمىدى.

يۈسۈپ: مۇتەھەم! كىم-كىمنى كۆزگە ئىلماي كەلگەنلىكىنى بىلەمسەن؟ قارا
ئۆيەرگە (سائادەتخاننىڭ جەسىدىنى كۆرسىتىدۇ) قانغا مىلىنىپ ياتقان
كىم؟

شانىياز: جاھالەت ئوچۇغىنىڭ قارا تۈتۈلىرى! سەنلەرنىڭ ئادەم ئۆلتۈرىشىگە
رۇخسەت، بىزنىڭ گەپ قىلىشىمىزغا يول يوقما! بۇ
ئادەلەتسىزلىك، تەڭسىزلىك بولماي نېمە؟

يۈسۈپ: رەھىمتۇللا بىگىم، قاراڭ تېخى قورسىقىدا تۇغۇلمىغان بالىسىمۇ
بار ئىدىغۇ؟ (سەھنىنىڭ ئارقىسىغا بىرىپ قارايدۇ).

ھاشارچىلار: رەھىمتۇللا بەگ!

رەھىمتۇللا: ئايالى ئۆلتۈرگەن كىم؟

يۈز بېشى: رەھىمتۇللا بىگىم! خان ھەزرەتلىرىنىڭ ئىلتىپاتىغا مۇشەرزەپ بولۇش
ئالدىدا قىزىق قانلىق قىلماڭ. بىز بىلەن كىتىۋاتقان سۇدارىنىڭ
بەگزادىسىنى ئۇنتۇپ قالماڭ. بۇ بىر نەچچە ئادەمنىڭ بىشىنى ئىلىش بىر
نەچچە قۇچقاچنىڭ بىشىنى ئالغان بىلەن تەڭ. ئەگەر سىزنىڭ
كۈشكۈرتىشىڭىز بىلەن بەگزادىگە زىيان-زەخمەت يىتىپ قالسا ئوردىدىن
سىزنىڭ گىپىڭىزنى قىلغىلى ئادەم چىقماي قالارمىكەن؟

رەھىمىتىمۇلا يۈز بېشىنىڭ ئاخىرقى سۆزىدىن كېيىن كېيىن قىلىچىنى چاققانلىق بىلەن ئايلاندۇرۇپ، ئالدىدىكى چىرىكنىڭ قوسىقىغا ئۇرىدۇ. قالغان چىرىكلەر قىلىچ، نەيزە بىلەن رەھىمىتىمۇلاغا تاشلىنىدۇ. رەھىمىتىمۇلاننىڭ ئىككى نەۋكىرى قاتتىق ئىلىشىشقا چۈشىدۇ. ھاشارچىلار تاش، كالتەك بىلەن ئوق ياچى چىرىكلەرگە ئېتىلىدۇ.

نۇر كۈچىيىپ مۇزىكا ھەيۋەتلىك چىلىنىدۇ. بىردەملىك قىلىچۋازلىقتىن كېيىن چىرىكلەر بىرنەچچە ئۆلۈكلىرىنى تاشلاپ يۈز بېشىنى ئىلىپ چىكىنىدۇ. رەھىمىتىمۇلا ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن يۈگۈرىدۇ. ھاشارچىلار ئۆلگەن چىرىكلەرنىڭ قېلىچ، نەيزىلىرى بىلەن قوراللىنىدۇ. سىرتتىن ئۇر-چاپ ئاۋازى كۈچىيىپ، دۈپۈلەپ كىلىۋاتقان ئاتلارنىڭ ئاۋازى ئاڭلىنىدۇ. شۇئان رەھىمىتىمۇلا سىرتتىن يەنە بىر چىرىك بىلەن قىلىچلىشىپ كىرىپ جىددى ئىلىشقاندىن كېيىن چىرىكنى يەرگە يىقىتىدۇ. سىرتتىن ھاشارچىلار كىرىپ كېلىدۇ. رەھىمىتىمۇلا كۆپچىلىككە قاراپ.

رەھىمىتىمۇلا: قېرىنداشلار، چىدىغۇچىلىكىمىز قالمىدى. تىخى يىقىندىلا كۇچارخەلقى مانجۇلارنىڭ ئادالەتسىزلىك ۋە يەرلىك ھاكىملارنىڭ زوراۋانلىقىغا قارشى قوزغالغان ئىدى. بىز ئۇچتۇرپان خەلقىنىڭمۇ ھەسرەت-نادامەتتە ياشاۋىرىشىمىزنىڭ ئورنى يوق. توشقاندىك يۈز يىل ياشغۇچە يولۋاستەك بىركۈن ياشايدىغان ۋاقتىمىز كەلدى!

ھاشارچىلار: يېتىپ ئۆلگىچە، ئېتىپ ئۆلىمىز!

يۈسۈپ: رەھىمىتىمۇلا بەگ، ئۆزۈڭ ئوردىدا بولساڭمۇ كۆڭلۈڭ پۇقرادا ئىدى. ئوردىدا سەن ئۈچۈن گەپ قىلىدىغان ئادەم بولمىسا سېنىڭ گېپىڭنى بىز قىلىمىز. بىز بۈگۈن زۇلۇم ئەزىزلىكىغا قارشى قوزغالدۇق. يا شەھىت بولمىز يا غازى. مۇشۇ يولدا ئۆلسەك جىنىمىزغا رازى.

شانىياز: رەھىمىتىمۇلا ئاكا، مۇشۇ يەردىلا بەش يۈزدىن ئارتۇق ئادەم بار شەھەر

ئىچىدە تىخىمۇ كۆ، ئوتنىڭ تىشىدا كۆيگىچە ئوتنىڭ ئىچىدە كۆيۈش كېرەك.

غوزغىلاڭچى ئا: شۇنداق! ئۆتكۈر قىلچىمىز بىلەن ئەقىل پاراستىمىز بولىدىكەن، ئەزرائىل ئوردىسىدىن دىۋىلەر پادىشاھنى تۇتۇپ چىقىمىز. ئاشۇ ئابدۇللا دېگەن بىلەن سۇ دارىن دىگەننىڭ ئەدۋىنى بېرىش كېرەك.

يۈسۈپ: (رەھىمتۇللاغا قاراپ) ئۇكام رەھىمتۇللا، سەن دىگەندەك قورقۇنچاقنىڭ تۇمىقى بولغىچە، باتۇرنىڭ چومىقى بولىمىز. بۈگۈندىن باشلاپ سەن بىزنىڭ ھەقىقىي سەردارىمىز.

ھاشارچىلار: ئەمىر بەرگە يىسىز.

يۈسۈپ: قىرىنداشلار توپ ئىچىدىكى ئاجىز-مىيىپلار ئۆز جايىڭلارغا قايتىڭلار. قالغانلار سەردارغا ئەگىشىلى.

سەھنىنىڭ ئارقىسىدىن كەكە ساقال، توكۇر بىركىشى ئاقساقلاپ چىقىپ يۈسۈپنىڭ ئالدىغا كېلىدۇ.

توكۇر كىشى: يۈسۈپ! ماڭا ئوخشاش ياش كىشىنىمۇ توپتىن ھەيدىمەكچىمۇ سەن. مەن توكۇر بولدۇم، بۇ راست. لىكىن مۇشۇ پۈتۈمنى كىم توكۇر قىلغانلىقىنى بىلمەسەن؟ (ئاچچىق ۋە ئىچىنىش بىلەن) ھەي ئابدۇللا! قانخور زالىم! ياق! مەن توپتىن قالمايمەن. ھېچبولمىغاندا چېرىكلەرنىڭ ئۆتەر يولىغا تاش يۇمۇلتىپ بىرەلەيمەن.

ھاياجانلىق مۇزىكا ساداسى بىلەن رەھىمتۇللا توپقا يىقىنىلىشىپ يۈسۈپ ۋە توكۇر كىشىنىڭ قولىنى قەدىردانلارچە سىقىدۇ.

رەھىمتۇللا: رەھىمەت بۇۋا! غەيرىتىڭلارغا رەھىمەت. (تاھىر يۈگۈرۈپ كىرىدۇ.)

تاھىر: رەھىمتۇللا ئاكا! (بىر قەدەم توختىۋېلىپ) بىز شەھەر خەلقى ئەسىمتۇللا ئاكامغا ئەگىشىپ، سىزنى كۈتۈپ تۇرمايلا قوزغىلىپ شەھەرنىڭ قەشقەر

دەرۋازىسىنى ئىگەللىدۇق.

رەھىمتۇللا: ياخشى!

تاھىر: يولدا بىر مەپە شەھەر تەرەپكە ئۇچقاندەك كېتىۋاتىدۇ. سىزگە تىزراق خەۋەر يەتكۈزۈش ئۈچۈن ئۇنىڭغا تەگمىدۇق.

قوزغىلاڭچى: ھۆرمەتلىك سەردار! سۇچىڭنىڭ بەگزادىسى قىچىپ كىتىپتۇ.

رەھىمتۇللا: ئۇھىچىەرگە قىچىپ كىتەلمەيدۇ. تاھىرجان، شانىياز! ئاۋۇ جايدا چىرىكلەردىن ئولجىغا چۈشكەن ئاتلار بار، يىگىتلەر خالىغانچە تاللىۋالسۇن! دەرھال شەھەر قەلئەسىگە يۈرۈش قىلىڭلار!

شانىياز ۋە تاھىر: بولىدۇ (ئىككى يەلەن مىڭشقا تەمىشلىدۇ)

رەھىمتۇللا: توختاڭلار! سىلەرنىڭ بىرىنچى قىلىدىغان ئىشىڭلار، شەھەرگە بېسىپ كىرگەندىن كېيىن، زىنداننى ئىگەللەپ قىرىنداشلارنى ۋە مىرزا رەھىمنى ساق - سالامەت قۇتۇلدۇرۇش ئۇقتۇڭلارمۇ؟

شانىياز: ئۇقتۇق! (چىقىپ كىتىدۇ.)

رەھىمتۇللا: بىزىزدىن ئاتلىنىپ قەلئە دەرۋازىسى بىلەن تۇمشۇق تاغ ئېغىزىنى ئىگەللەپ، ئابدۇللاننىڭ ئالاقە يولىنى كىسىپ تاشلىشىمىز كېرەك. يۈسۈپ

تاغا!

يۈسۈپ: خوش!

رەھىمتۇللا: سىز قىرىلارنى تەشكىللەپ، غازاتتا شەھەر بولغانلارنى يەرلىگىدە قويۇڭ. ئاندىن ئاۋۇ جايدىكى بەش ھارۋا ئالتۇن - كۆمۈشنى قوغداپ شەھەرگە ئېلىپ بېرىڭ. بۇ ئۇچتۇرپان خەلقىگە تەئەللۇق.

يۈسۈپ: بولىدۇ!

رەھىمتۇللا: قىرىنداشلار خورلۇق ۋە ئادالەتسىزلىكنى قىلىچ بىلەن تۈگەتمەي بولمايدۇ.

كۆپچىلىك: زالىم ئابدۇللاننى تىرىك تۇتايلى!

(خور)

ئوت بولۇپ ياندى قىساس باتۇر يىگىتلەر قەلبىدە
 تۇغ ئەلەم قىلماقتا جەۋلان كۆكتە - ئاسمان قەھرىدە
 باش بولۇپ مەرت رەھىمتۇل قانلىق زامانغا ئۇردى تىغ
 لەرزىگە كەلدى زېمىن قالدى ياۋۇزلار ۋەھىمدە
 (پەردە چۈشۈدۇ.)

ئۈچىنچى پەردە

ئالدىنقى پەردىدىن ئىككى كېيىن، چۈشتىن بۇرۇن.
 يامۇل مەھكىمىسى بىرىنچى پەردە بىلەن ئوخشاش.
 سىرتتىن گۈمبۈرلىگەن زەمبىرەك ئاۋازى بىلەن «ئۇر-چاپ» ئاۋازى
 توختىماي ئاڭلىنىپ تۇرىدۇ. ئابدۇللا ئالاقزادىلىك ئىچىدە تىپىرلاپ قالغان
 ھالەتتە پەردە ئىچىلىدۇ.
 ئابدۇللا: نېمە دېگەن قورقۇنۇچلۇق - ھە؟ بۇ يالاڭتۆچلەرنىڭ مۇنداق شىددەت
 بىلەن كۆتىرىلىشىنى ئويلىمىغان ئىكەنمەن.
 قارشى تەرەپتىن پۇقراچە كېيىنگەن مۇزەپپەر ئالدىراپ كىرىپ كېلىدۇ.
 مۇزەپپەر: شۇنداق بىگىم، شۇنداق! بۇلار ئەمدى نېمە قىلىمەن دېسە
 قىلىۋىرىدۇ... (ئىغىر خۇرسىنىپ) جىگدە سەپىرىدە كۆتىرىلگەن بۇ يىغىلىق ئاخىر
 بىزنىڭ بىشىمىزغا چىقىدىغان بولدى.
 ئابدۇللا مۇزەپپەرنى تونۇپ ھاڭ - تاڭ قالىدۇ.
 مۇزەپپەر: (تىزلىنىپ، زارلانغان ھالدا) ھۆرمەتلىك بىگىم، تونۇگۈندىن بىرى
 ئۆيدىن تالاغا چىقالماي ئىتتىڭ كۈنىنى كۆردۈم. دەرىزىدىن كىرىۋاتقان

قىقاس-چۇقان، ئۇر-چاپ ئاۋازلىرى يۈرىكىمنى قىپىدىن چىقىرىۋېتىپلا دەپ قالدى. (كىيىمنى كۆرسىتىپ) شۇڭا مۇشۇ جۇل-جۇل كىيىمنى كىيىۋېلىشقا مەجبۇر بولدۇم.

ئابدۇللا: ئاپئاق غوجا تىبەتكە ياردەم سوراپ بارغاندەك سىزمۇ ئىشان چوڭ دادىڭىزنىڭ كارامىتىنى كۆرسەتسىڭىز بولاتتى. خان لەشكەرلىرى سۇدارىنىڭ بىۋاسىتە قوماندانلىقىدا جەڭ قىلىۋاتىدۇ. لېكىن سىز....

شۇ چاغدا سىرىتتىن يۈز-كۆزلىرى قانغا بويالغان سۇچىڭ دەلدەڭشىگىنىچە كىرىپ كېلىدۇ.

سۇچىڭ: تۈگۈشتۈق، بىز تۈگەشتۈق. خان ئاللىرى بىزنى كەچۈرمەيدۇ. (ئابدۇللا بىلەن مۇزەپپەر يۈگۈرۈشكىنىچە سۇچىڭنى يۆلەپ مەھكىمە سۇپىسىغا ئولتۇرغۇزىدۇ) ھاكىم بەگ ئىش بولمىدى. رەھىمتۇللا لەشكەر تارتىپ سېپىل دەۋرۋازىسىدىن بۆسۈپ كىردى. ئۇلار شىددەت بىلەن يامۇلغا بېسىپ كىلىۋاتىدۇ. لەشكەرلىرىمىز قەتلى دەرياسىغا غەرق بولۇپ كەتتى.

ئابدۇللا: بىيەنتاخەيي جاناپلىرىغا ئەۋەتكەن كىشىلىرىمىز ياردەم ئېلىپ كەلگىچە بەرداشلىق بىرەيلى سۇ دارىن.

سۇچىڭ: ئەمدى كىچىكتۇق. ئىش ھېچقاچان بىز شىمالى جۇڭغارىيەنى بىر تەرەپ قىلغاندەك ئاسانغا چۈشمەيدۇ. خان ھەزرەتلىرىنىڭمۇ ئەنسىرەيدىغىنى قەشقەر، يەنە تەرەپتە ئىدى. بۈگۈن بىز دەل شۇ كۈننى كۆرىۋاتىمىز. خان ئاللىرى ئەمدى بىزنى كەچۈرمەيدۇ. (سىرىتتىن يۈزىشى ئالدىراپ يۈگۈرۈپ كىرىپ كېلىدۇ)

يۈز بېشى: دارىن جاناپلىرى، قەلئە ئۈستىدىكى زەمبىرەكلەرنىڭ ھەممىسى گادايلارنىڭ قولىغا چۈشۈپ كەتتى. ئۇلارنىڭ ئاتقان ئوقلىرى بىزنىڭ شەھەر ئىچىدىكى قورغانلىرىمىزنى بۇزۇپ تاشلىدى. يامۇل ئۆگزىلىرىدىكى زەمبىرەكلەرنى ئىشلەتمەسەك بولمايدىغان ئوخشايدۇ.

سۇچىڭ: سېنى ھازىردىن باشلاپ مىڭ بىشلىقىغا كۆتەردىم. قوماندانلىقىنى قولۇڭغا ئال. گادايلارنى قىر-چاپ ئۆلتۈر... (بارغانسېرى ئاۋازى پەسىيىپ كىتىدۇ).
يۈزبېشى: بەگزادەم....

سۇچىڭ: بەگزادىگە ئېيت! ئۇ دەرھال بۇيۇرتتىن ئايرىلىپ ئاقسۇغا كەتسۇن!
يۈز بېشى: بەگزادەم زەمبىرەك ئوقى بىلەن جىنىدىن ئايرىلىپ، روھى جەننەتكە كەتتى.

سۇچىڭ: نېمە؟! (غالىجرلاشقان ئەلپازدا) بەگزادەم... بالام!... مەن ئوچ ئالىمەن! قەتئى ئوچ ئالىمەن! (ئەسە بىلىشىپ) ھا..ھا..ھا... (ئابدۇللا يېقىنلىشىدۇ)

مۇزەپپەر: دارىن جاناپلىرى، كۆڭۈللىرىنى بۇزمىسالا، سەۋىر قىلسالا، تەقدىر پىشانىمىز... (سۇچىڭ بۇرۇلۇپلا قىلىچىنى ئۇلارغا تەڭلەيدۇ. ئابدۇللا بىلەن مۇزەپپەر يىقىلىپ چۈشۈپ، ئارقىچە ئۆمىلەپ قاچىدۇ).

سۇچىڭ: رەھىمتۇلانىڭ قولىدىن قېچىپ قۇتۇلسام خانغا تۇتۇلمىمەن ئىككىلا تەرەپتىن مەن ئۆلۈمگە مەھكۇم. بەگزادەمدىنمۇ ئايرىلدىم (قىلىچىنى ئايالاندۇرۇپ، قوسقىغا تىقىدۇ، تىپىرلىغىنىچە يىقىلىدۇ. ئابدۇللا بىلەن مۇزەپپەر قورققىنىدىن جالاقلاپ تىترەپ كىتىدۇ).

مۇزەپپەر: بېگىم، تىرىكچىلىكىمىز غالىچلىق بىلەن ئۆتتى. ئەمدى قىرغاندا جىنىمىزنى بۇگادايلارغا تاشلاپ بەرمەيلى.

ئابدۇللا: بىز قۇمۇلدىن بۇيەرگە نېمە دەپ كەلدۇق؟ ئۇچتۇرپاننىڭ شۇنچىلا بايلىقىنى مۇشۇ بىرتوپ گادايلارغا تاشلاپ بىرىمىزما. مەن ئۇلارغا كۆرسىتىمەن تېخى.

مۇزەپپە قىلايلى بېگىم.
ئابدۇللا: ئۇنداقتا....

مۇزەپپەر: ھىلە مىكەر ئوتتۇز ئالتىدۇر. قىچىپ كىتىش ھەممىدىن كاتتىدۇر

دىگەندەك ھازىرنىڭ ئۆزىدىلا بۇيەردىن يوقلايلى.

ئابدۇللا: ھەممە تەرەپتىن قامىلىپ قالدۇق، قانداق قاچىمىز؟

مۇزەپپەر: ئۇلۇغلىرىمىز «ھىلىدىن ھالۋا ياساپتۇ» دېيىشكەن ئەمەسمۇ (قۇلىقىغا شۇنرايدۇ)

ئابدۇللا: ھەي... ماڭايلى (كىتىۋىتىپ) مەن ئۆچ ئالىمەن، قەتئى ئۆچ

ئالىمەن، رەھىمتۇللا، مەن سىنى دار ئاستىدا كۆرىمەن (چىقىپ

كىتىدۇ. سىرتتىن ئىبراھىم مېرشاپ كىرىدۇ، ئۇ ياق بۇ ياققا قاراپ)

ئىبراھىم: ئابدۇللا بىگىمۇ قىچىپتۇ، مەنمۇ دەرھال قاچىمىسام... (ئۇ سۇچىڭنىڭ

ئۆلۈكىنى كۆرۈپ قالدۇ) بۇنىمە ئىش؟ (ئىككى يانغا بىر

قارىۋىتىپ، دەرھال سۇچىڭنىڭ يانچۇقىدىن كىچىكرەك ھەمىيان خالتىسىنى

ئېلىپ، ئۇرۇندىن تۇرۇشىغا سىرتتىن كەلگەن ئايال ئىبراھىمنىڭ

مۇرىسىنى تۇتىدۇ. ئاستا قايرىلىپ ئايالنى كۆرگەن ئىبراھىم قورققىنىدىن

دۇدۇقلىغىنىچە) ھۆرمەتلىك خىنىم بۇ ئالتۇن-كۆمۈشنى ئابدۇللا بىگىمگە

تاپشۇرماقچى ئىدىم، بىراق ئابدۇللا بىگىم (يەرگە قارايدۇ، چۈمپەردىنى

قايرىغان ئابدۇللا)

ئابدۇللا: بېگىڭ كۆز ئالدىڭدا تۇرۇپتۇ.

ئىبراھىم: خوش بېگىم!

ئابدۇللا: سەن بىرىپ ساۋۇت سەرراپ بىلەن شىرىپ ئاقساقالغا ئېيت ئۇلار

گادايلار سىپىگە كىرىۋالسۇن، رەھىمتۇللانىڭ ئىشەنچىنى قولغا

كىرگۈزۈپ، ئۆز يىنىغا شىرىك توپلىسۇن. ئۇلارنى خىمىرتۇرۇش قىلىپ

گادايلارنىڭ سىپىنى ئىچىپ تاشلاش كېرەك. ئىشنى خۇپىيانە

تۇتسۇن. ئۇچرىشىش بەلگىمىز «ھوقۇش».

ئىبراھىم: ئۇلار ئۇنىماي قالسا...

ئابدۇللا: ئۇلارغا ئىنئام، مەنەسەپ بىرىدىغانلىقىمنى ئېيت، يەنىلا

ئۇنىمىسا... (مۇشتىنى تۈگىدۇ)

ئىبراھىم: چۈشەندىم. (تازىم قىلىپ چىقىپ كىتىدۇ)

مۇزەپپەر: بېگىم تىز بولايلى. قانچە چاققان بولساق شۇنچە ياخشى، (ئۇلار يوشۇرۇنىدۇ. سىرىتىكى قوزغىلاڭچىلار شۇندەت بىلەن مەھكىمە ئىچىگە بۆسۈپ كىرىشكە باشلايدۇ).

سەھنىنىڭ ئوڭ تەرىپىدىن مايسىخان ۋە تاھىر ئىككى-ئۈچ چىرىكىنى قىلىچ زەربىسى بىلەن قىستاپ كىرىدۇ. سەھنىنىڭ سول تەرىپىدىن رەھىمتۇللا ۋە ئەسمىتۇللا بىرنەچچە قوزغىلاڭچى بىلەن بىللە بىرنەچچە چىرىكىنى قىستاپ كىرىدۇ. يۈسۈپ يۈزبىشىنى قىلىچ بىلەن چىپىپ يەرگە يىقىتىدۇ. قوزغىلاڭچىلار چىرىكلەر بىلەن بىرنەچچە رەت ئىلىشىپ ئۇلارنى ئۇجۇقتۇرىدۇ. شۇ ئەسنادا رەھىمتۇللانىڭ يۈرىكىگە يا ئوقىدىن بىرى كېلىپ سانجىلىشى بىلەن ئۇ دەلدەڭشىپ قالىدۇ.

يۈسۈپ: رەھىمتۇللا بەگ! (ئەسمىتۇللا، مايسىخانلار رەھىمتۇللانى يۆلەيدۇ.)

ئەسمىتۇللا: ئاكا كۆزۈڭنى ئاچ!

مايسىخان: دادا كۆزلىرىنى ئاچسالا. (رەھىمتۇللا زەھەرلىك ئوقنىڭ ئازاۋىدىن زورىغا بېشىنى كۆتۈرىدۇ، ئارقىدىن مىرزا رېھىم شانىياز بىلەن كىرىپ كېلىدۇ)

رەھىمتۇللا: مىرزام. سىلنىڭ زىنداندىن سالامەت ئازاد بولغانلىقى ئۈچۈن خوشالمەن. (شانىيازغا قاراپ) شانىياز، شەھەر پۈتۈنلەي ئىلىندىمۇ؟ شانىياز: خاتىرجەم بولسالا سەردار! شەھەر ئۆز ئىلكىمىزگە ئۆتتى. بىر قىسىم قوزغىلاڭچىلارنى ھەرقايسى يىزىلاردىكى ئابدۇللانىڭ ئادەملىرىنىڭ ئەدىۋىنى بىرىشكە ئەۋەتتۇق، شەھەر خەلقى ئۆز غەلبىسى ئۈچۈن تەنتەنە قىلماقتا!

رەھىمتۇللا: (ئازاب ئىچىدە كۈلۈمسىرەيدۇ) ئەل يۇرت بىزدىن رازى بولدى. لىكىن

ئون كۈلكنىڭ بىر قايغۇسى بولىدىغانلىقىنى پەقەت ئاداقچە قىلىچ
ئويناقتاندا، ئاندىن مەڭگۈلۈك تەنتەنە بولىدىغانلىقىنى
ئۇنۇتماڭلار! ئابدۇللا تىرىك تۇتۇلدىمۇ؟
ئەسمتۇللا: ئۇنىڭ ئۆلۈك-تىرىكلىگىنى بىلەلمىدۇق.

شانىياز: چىرىكلەرنىڭ كۆپ قىسمىنى يوقاتتۇق، پەقەت بىر نەچچىسى ئاقسۇ
تەرەپكە قېچىپ كەتتى.

رەھىمتۇللا: ئىلاننىڭ قۇيرۇقى كىسىلگەن بولسىمۇ... بېشى ساق قاپتۇ. ئۇ يەنىلا
ئادەم چاقالايدۇ... (رەھىمتۇللا ھوشىدىن كىتىدۇ)

ئەسمتۇللا: ئاكا! (رەھىمتۇللا ئېغىر ھالسىرايدۇ)

مىرزى رېھىم: (رەھىمتۇللاننىڭ كۆكرىكىدىكى ئوقنى ئېلىپ ئەسمتۇللاغا
بىرىدۇ) ئوقنىڭ ئۇچىنىڭ قارىداپ كېتىشىگە قارىغاندا ئۇچى زەھەر بىلەن
سۇغۇرۇلغان. (جىددىلىشىدۇ) شانىياز سەن بىرىپ شەھرىمىزدىكى مەشھۇر
جەرراھ پىرمۇھەممەت بىلەن شەيخ سۇلايمانلارنى چاقىرىپ كەل،
سەردارنىڭ بەدىنىدىكى زەھەرنىڭ تارقاپ كەتمەسلىكىگە ئىلاج قىلسۇن.
شانىياز: بولىدۇ، بۇۋا! (چىقىپ كىتىدۇ)

مىرزى رېھىم: يۈسۈپ! (بۇيرۇق تەلەپپۇزىدا) سەردارىمىزنى ئارامگاھقا يۆتكەيلى.
يۈسۈپ: بولىدۇ، مىرزىم (بىرنەچچە قوزغىلاڭچىلار بىلەن رەھىمتۇللانى ئېلىپ چىقىپ
كىتىدۇ).

مايسىخان: (ئەسمتۇللا قايرىپ سۇندۇرۇۋەتمەكچى بولغان ئوقنى ئېلىپ) ئاكا، بۇ
زەھەرلىك ئوق يەنىلا ئىگىسىگە قايتۇرۇلغىنى ياخشى. (ئوق ياغا
قاراپ) سەن پەقەت دادامغىلا سانجىلىماستىن بەلكى سانسىز
قىرىنداشلىرىمىزنىڭ يۈرىكىگە سانجىلىك! ئىگەڭنى تاپمىغىچە بۇ
يولدىن ھەرگىز قايتمىغايىسەن، (شۇچاغا تاهىر بىلەن مايسىخاننىڭ قىز
نەۋكەزلىرى ئايالچە ياسانغان بىرىكىشىنى ئېلىپ كىرىدۇ)

تاھىر: ئەسەتۇللا ئاكا! چىرىكلەرنى ئارالغىچە قوغلىدۇق. ئۇلاردىن بىر نەچچىسى ئېلىپ قاچقان ئالتۇن-كۈمۈشلىرى بىلەن تىرىك تۇتۇلدى. (بۇرۇلۇپ سىرتقا قاراپ) ئېلىپ كىرىڭلار!

ئەسەتۇللا: ياخشى بوپتۇ. تاھىرجان. قوزغىلاڭچىلارغا ئېيتىڭلاركى قولغا چۈشكەن چىرىكلەرنىڭ كۆپ قىسمى يەنىلا گۇناسىز. ئۇلارنى ئۆلتۈرمىسۇن خىراجىتىنى بىرىپ يۇرتىغا قايتۇرۇۋىتىڭلار. (ئايالىنى كۆرۈپ) بۇ ئايال....؟

مايسىخان: مەزلۇم كىشىگە ئازار بەرمەسلىك كىرەكتىغۇ؟

گۈلجامال: ئاچا، بۇ ئايال ئەمەس. قوي تىرىسىگە يوشۇرۇنغان بۆرە! زوھرە: بىز شەھەر دەۋرۋازىسىدىن چىقىۋاتساق، بۇمۇناپىق ئىشەكلىك كېتىۋاتقان ئىكەن. ئەپتىدىن ئايالغا ئوخشىمايدىغانلىقىنى سىزىپ گەپ سورىساق، ئاندىن ئۆزىنى ئاشكارا قىلدى.

گۈلجامال: ئابدۇللا بىلەن ئىككىسى مەھكىمە ئىچىدىكى لەخمە بىلەن قىچىپ چىققان ئىكەن.

گۈلسارە: ئاچا، بۇنىڭكى قولى ئۇچتۇرپان خوتۇن-قىزلىرىنىڭ ئىسسىق قېنى بىلەن بويالغان قېرى چايانى دارغا ئىسسىق كېرەك. (مايسىخان قىلچىنى يالىڭاچلاپ ھىلقى كىشىنىڭ چۈمبىلىنى قايرىدۇ. ئەسەبىلىكتىن غال-غال تىترەپ تۇرغان مۇزەپپەرنى كۆرۈپ، غەزەپتىن ئۇنى چاپماق بولىدۇ)

مىرزىزىيەم: قىزىم توختاڭ! (ئۇنى توسىدۇ) ئالدى بىلەن ئۇنىڭدىن سۆز ئاڭلايلى. ئاندىن ئۇنىڭغا قانداق جازا بەرسەكمۇ كىچىكمەيمىز.

ئەسەتۇللا: مۇزەپپەر! سەن مۇشۇ ھالەتكە چۈشتۈڭما؟ ئېيت ئابدۇللاقىنى:

مۇزەپپەر: با... تۇرلار... مەن ئېيتاي، ئابدۇللا... (تىلى كالۋالىشىدۇ)

تاھىر: سۆزلە! ئۇ نەگە كەتتى؟

مۇزەپپەر: ئۇ... مۇماڭا ئوخشاش ياسىنىپ يۈز بېشى بىلەن ئاقسۇغا قاچتى.

مايسخان: مەن سېنى؟! (بىرپىلا مۇزەپپەرنىڭ قورسىقىغا قىلىچ ئورماقچى بولغىنىدا
مىرزا رېھىم توسىدۇ)

مىرزا رېھىم: قىزىم، سەۋرى قىلىڭ!

مۇزەپپەر: قېرى جىنىمغا رەھىمى قىلىڭلار! (قورققىنىدىن يەرگە يىتىۋالىدۇ. تاھىر توپ
ئىچىدىن رەھىمتۇللانى ئىزدەيدۇ)

تاھىر: ئەسمتۇللا ئاكا! بەگ دادام كۆرۈنمەيدىغۇ؟ (ھەممەيەن ئەلەم قايغۇبىلەن
رەھىمتۇللانى ئىلىپ چىقىپ كەتكەن تەرەپكە قارايدۇ. ئالتە قىز نەۋكەرلەر
كۆزىشى قىلىدۇ) نېمە؟ زادى نېمە بولدى مايسگۈل؟
شۇ چاغدا شانىياز كىرىپ كېلىدۇ.

ئەسمتۇللا: (مىرزا رېھىمغا قاراپ) جەرراھلار ھازىر بولدى. ئۇلار پۈتۈن ئەقىل
ئىدىرگى بىلەن سەردارنىڭ ھاياتىنى قۇتقۇزۇشقا ئىلاج قىلماقتا. (بۇلارنىڭ
سۆزلىشىپ تۇرغان پەيتىدىن پايدىلىنىپ مۇزەپپەر قاچىدۇ، بۇنى يۈسۈپ
كۆرۈپ قالىدۇ)

يۈسۈپ: مۇزەپپەر توختا!

مايسخان: ئوقچالمايدۇ (ھىلىقى ئوقنى ئېسىۋالغان يايغا سىلىپ مۇزەپپەرنىڭ
ئارقىسىدىن ئاتىدۇ. سىرتتىن مۇزەپپەرنىڭ «ۋايجان» دېگەن بوغۇق
ئاۋازى ئاڭلىنىدۇ.

ئەسمتۇللا: (سىرتقا قاراپ) ئوق دەل جايغا تەگدى. (مايسخاننىڭ يىنىغا
بىرىپ) يارايىسىز سىڭلىم! (غالبانە خىتاب بىلەن) تاھىر، شانىياز، سىلەر
قوزغىلاڭچىلارنىڭ ئاتلىق، پىيادە لەشكەرلىرىگە باشچىلىق قىلىپ، شەھەر
مۇداپىئەسىنى كۈچەيتىپ ھەر ۋاقىت جەڭ قىلىشقا تەييار تۇرۇڭلار. يۈسۈپ
تاغا سىز يامالنىڭ ئاشلىق ئامبىرىدىكى بىر قىسىم ئاشلىقنى پۇقرالارغا
تارقىتىپ بىرىشكە باشچى بۇلۇڭ!

تاھىر، شانىياز، يۈسۈپ: باش ئۈستىگە!

ئەسمتۇللا: سىڭلىم مایىسخان! سىز قىز نەۋكەرلىرىڭىز بىلەن قول ئاستىڭىزدىكىلەرنى ئېلىپ، ھەرقايسى يىزىلاردىكى دېھقانلارنىڭ بىزگە يەتكۈزۈپ بېرىۋاتقان تەمىناتنى شەھەر ئىچىگە جۇغلاشقا باش بۇلۇڭ، ئەھتىمال دۈشمەنلەر بىزنى قامال قىلىشى مۇمكىن.

مايسخان ۋە ئالتە قىز: باش ئۈستىگە!

ئەسمتۇللا: قېرىنداشلار، ئادالەت زۇلپىقارلىرىمىز بىلەن زۇلۇم كىشەنلىرىنى پاچاقلاش ئۈچۈن ھەرۋاقىت تەييار تۇرايلى!
كوللېكتىپ: ئەل ئۈچۈن جىنىمىز پىدا!
(پەردە چۈشۈدۇ)

تۆتىنچى پەردە

باش باھارنىڭ مەلۇم بىر كۈنى

ھاكىم بەگ مەھكىمىسى. ئالدىنقى پەردە بىلەن ئوخشاش. يىراقلاردىن ناغرا سۇناي ئاۋازى ئاڭلىنىدۇ. پەردە ئىچىلغاندا بىر قانچە جۈپ ئەر-ئايال قوزغىلاڭچىلار قىلىچ بىلەن جەڭ مەشىقىنى قىلىۋاتقان، بىر قانچە قېرى - ياشلار مەھكىمە تۆرىگە جايلاشقان سۇپا ئۈستىدە تاماشا كۆرىۋاتقان ھالدا پەردە ئىچىلىدۇ. سىرتتىن پاكىز كىيىنگەن يۈسۈپ كىرىپ كىلىدۇ.

يۈسۈپ: تىخى يىقىندىلا بىز پۇقرالارنىڭ كۆزىگە دوزاق كۆرۈنگەن بۇ ئەزرائىل ئوردىسىدىمۇ مەرىكە بوپتۇ. (جامائەتكە قاراپ)
ھارماڭلار بالىلىرىم، بۇ ھۈنەرنى پىششىق ئۈگىنىڭلار. (قىز - يىگىتلەر يۈسۈپنىڭ ئەتراپىغا ئولتۇرۇپ، تىچ - ئامانلىق سورىشىدۇ. سىرتتىن ئەسمتۇللا ۋە مىرزا رەھىمنىڭ يۆلىشى بىلەن رەھىمتۇللا ۋە بىر قانچە قىزلار كىرىپ كىلىدۇ، يۈسۈپ دەرھال ئۇنىڭ ئالدىغا بارىدۇ)

يۈسۈپ: ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم

رەھىمتۇللا:
 ئەسەمتۇللا:
 مەرزى رەھىم:
 ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام

قول ئىلىشىپ كۆرىشىدۇ. سەردار جامائەتكە ئىھتىرام بىلدۈرىدۇ. قوزغىلاڭچىلار چوڭلارغا ھۆرمەت بىلەن سالام قىلىدۇ.

يۈسۈپ: سەردار، ھازىر يۇرتىمىزنىڭ ھەممىلار يېرىدە ھىيت- مەرىكە بولىۋاتىدۇ، پۇقرالارنىڭ ھەممىسىلا خوشال.

رەھىمتۇللا: ياخشى بوپتۇ تاغا. مانا مەنمۇ شۇ خوشاللىقنىڭلارغا ھەمدەم بولماقچىمەن.

يۈسۈپ: ناھايىتى ياخشى ، سەردار ، قېنى بۇ ياققا كەلسىلە. (سۇپىغا تەكلىپ قىلىدۇ. چوڭلار سۇپىدىن ئورۇن ئىلىشىدۇ.) جاراھەتلىرى بىر ئاز ياخشى بولدىمۇ؟

رەھىمتۇللا: خۇداغا شۇكىرى ، ئوبدان بولۇپ قالدىم.

توپ ئىچىدىن بىر قېرى موماي كىچىك بىر سەۋەتتە تۇخۇمنى كۆتۈرۈپ رەھىمتۇللانىڭ ئالدىغا بارىدۇ.

موماي: بەگ ئوغلۇم، ئۆزلىرىنى يوقلاپ كەلگەن ئىدىم، ئاز بولسىمۇ مۇشۇ تۇخۇمنى يەپ باقسىلا، خۇدايىم كىسەللىرىگە شىپالىق بىرەر.

رەھىمتۇللا: رەھىمەت ئانا. (يۈسۈپ مومايغا ئورۇن كۆرسىتىدۇ)

يۈسۈپ: سەردار، ئۆزلىرىنى بىت- نەزىملىرىنى تولىمۇ ياخشى پۈتتۈرۈپ دەپ ئاڭلىۋىدىم، مۇبارەك ئىغىزلىرىدىن ئاڭلىساق ياخشى بولاتتى.

ئەسەمتۇللا: ئاكام يېقىندا بىر نەزىمە يېزىپتىكەن، مەن ئۇنى كونا بىر ئاھاڭغا سالغانىم، سىلەرگە ئوقۇپ بىرەر.

يۈسۈپ: ئەسەمتۇللا بەگنىڭ خۇش ناۋاسىنى بىر ئاڭلايلى.

ئەسەتۇللا:

ئاڭلا ئەي مۆلجەر تىغنىڭ بۇركۈتى دوست-يارىلار،
ياۋغا قارشى ھەر چېلىشنىڭ نەۋكىرى - مەردانىلەر.
يۇرتىمىزدىن كەتتى قىش، كەلدى باھار قالغىچلىرى،
جەڭدە بىز تۆككەن قىزىل قاندىن ئېچىلدى لاللىلەر.

ئەرك ئۈچۈن جاندىن كېچىپ قىلدۇق كۈرەش شىددەت بىلەن،
تاپتى بۇ جەڭدىن بەخت يوقسۇل يېتىم - بېچارىلەر.
يار-يۈلەك بولغاچ ئاۋام قۇچتۇق زەپەر جەڭلەردە بىز،
چەكەمگەي ئەمدى يۈرەكلەر بۇندا پىغان ئاھ- ناللىلەر.

بەختىمىز گۈلزارنى قوغدايلى مەڭگۈ جان تىكىپ،
ياشنىسۇن گۈللەپ يەنە بۇكەڭ ئېتىز تاغ، دالىلار.

ناخشا تۈگىشى بىلەن جامائەت ئەسەتۇللاغا بارىكالاھ ئېيتىشىدۇ.
مىرزا رېھىم: ئوغۇم ئەسەتۇللا بەگ، مەرىكىنى داۋاملاشتۇرايلى.

ئەسەتۇللا: مايسىخان، قېنى قىزلارنى باشلاپ ئۇسۇلغا چۈشۈڭلار. مۆلجەر تاغ
باغرىدىن ياغرىغان شاتلىق ئاۋازنى پۈتۈن ئالەم ئاڭلىسۇن.

شادىيانە مۇزىكا ساداسى بىلەن مايسىخاننىڭ ھەمراھلىقىدا، ئالتە قىز جەڭ
كېيىمى بىلەن ئۆزگىچە خاس مىللى ئۇسۇلنى باشلايدۇ. قىزلار ئۇسۇلدىن كېيىن
ئالدى بىلەن رەھىمىتۇللاغا ھۆرمەت بىلدۈرۈپ، تاھىر باشچىلىغىدىكى يىگىتلەر
توپىنى ئۇسۇلغا تەكلىپ قىلىدۇ. مۇزىكا رېتى ئۆزگىرىپ ئوغۇللارنىڭ جەڭگىۋار
قىلىچ ئۇسۇلى بىلەن ئالمىشىدۇ. بۇنىڭدىن مەمنۇن بولغان رەھىمىتۇللا يېنىدىكى
مىرزا رېھىم بىلەن ئەسەتۇللاننىڭ يۆلىشىنى ئىما قىلىدۇ. يىگىتلەر ئۇسۇلى

ئاخىرلىشىپ، يىگىتلەر رەھىمتۇللاغا ھۆرمەت بىلدۈرىدۇ. رەھىمتۇللا بىر ئاز ئازاپلانغاندەك قىلىسىمۇ زورغا ئورنىدىن تۇرىدۇ ۋە ئاممىغا ھۆرمەت بىلدۈرىدۇ. رەھىمتۇللا: مەن سىلەرگە چىن قەلبىدىن رەھىمەت ئېيتىمەن. رەھىمەت قېرىنداشلىرىم. (ئاغرىقتىن تولغىنىدۇ، يىنىدىكىلەر يۆلەيدۇ)

رەھىمتۇللا: قېرىنداشلىرىم! مەن بۈگۈن يەنە بىر قېتىم شۇنى جاكارلايمەنكى: ئۇچتۇرپاننىڭ پۈتۈن بايلىقى ئۇچتۇرپان خەلقىگە مەنسۇپ! كەمبەغەللەردىن قاقتى- سوقتى قىلىپ بۇلاپ ئىلىنغان پارخور ئەمەلدارلارنىڭ مۈلكى خەلققە بېرىلىدۇ. (بەدەنگە تارالغان زەھەر ئۆزىنىڭ تەسىرىنى كۆرسىتىدۇ. رەھىمتۇللا بىر ئىككى تولغىنىدۇ. سەھنىدىكىلەر جىددىلىشىدۇ، رەھىمتۇللانى سۇپىغا ئولتۇرغۇزىدۇ.

ئەسمىتۇللا: ئاكا! (رەھىمتۇللا بىر نەچچە تولغىنىپ ھوشىدىن كىتىدۇ.)

مايسىخان: دادا كۆزىڭىزنى ئېچىڭ!

مىرزا رېھىم: رەھىمتۇللا بەگ! (رەھىمتۇللا ئېغىر ھالسىرايدۇ)

رەھىمتۇللا: مەن بولالمايمەن.... سىلەر بىلەن خوشلىشىش ۋاقتى كەلدى. ئەمدى ئۇ ئالەمگە ماڭساممۇ ئارمىنىم يوق.

شانىياز: سەردار، مەن جەراھىنى چاقىراي.

رەھىمتۇللا: شانىياز، بولدى بارمىغىن. ھاجىتى قالمايدۇ. مىرزا رېھىم! يۈسۈپ تاغا يىقىنراق كىلىڭلار (نەپسى كۈچىيدۇ) ئەسمىتۇللا ئاخىرقى ۋاقتلىرىم

كەلدى.... مىرزام.... ئۈچ ۋەسىيەت بار.

ئەسمىتۇللا: قۇلىغىم سىلىدە ئاكا! (ھەممىسى جىمجىت رەھىمتۇللاغا تىكىلىدۇ)

رەھىمتۇللا: بىرىنچى، ئەل-يۇرتنىڭ بىرلىگىنى قەدىرلەڭلار، ياۋلارنىڭ قىلىچى خەلقىمىزنى بوي سۇندۇرالمىسىمۇ، بۆلگۈنچىلىك، پارچىلىنىش ياۋنىڭ قىلىچ نەيزىسىدىن يامان.... ئىككىنچى، ئادالەت يالتىراپ تۇرغان قىلىچقا ئوخشايدۇ. (يىنىدىكى قىلىچقا قول ئۇزارتىدۇ، يۈسۈپ ئۇنى

يېشىپ بىرىدۇ) قىلچىم دات بېسىپ قالمسۇن، بۇ ئۇچتۇرپان قوزغىلىڭىدىن قالغان تەۋەرۈك، بۇنى قەدىرلەڭلار، شېھىتلەر قېنىدىن قولغا كەلگەن خەلقنىڭ ھۆرلۈكىنى ئاخىرغىچە قوغداڭلار. ئاخىرقى سۆزۈم، ئۇكام ئەسىمتۇللا، قىزىم مايسىخان بىلەن تاھىرجاننىڭ....
(سۆزنى تۈگىتەلمەي جان ئۈزىدۇ)

كۆپچىلىك: رەھىمتۇللا! سەردار!

مايسىخان: دادا!

ئەسىمتۇللا: ئاكا!

مۇسبەتلىك مۇزىكا ئىچىدە سەھنە جىمجىتلىققا چۆكىدۇ.

مىرزا رېھىم: قېرىنداشلار! ھازىر مۇسبەتلىك باتۇرلۇققا ئايلاندۇرۇش ۋاقتى. بىز رەھىمتۇللا بەگ كۆرسەتكەن ھۆرلۈك يولىدا ۋاقتىنى قەدىرلىشىمىز كىرەك.

كۆپچىلىك: بۇ يولىدا جىنىمىز پىدا!

يۈسۈپ: سەردارىمىزنى قەيەرگە دەپنە قىلماق دۇرۇسراق مىرزام؟

مىرزا رېھىم: مەرھۇمنىڭ جەسىدىنى مۆلچەر تاققا قويمايلى. بىزنىڭ بارلىق باتۇرلىرىمىز ئاشۇ جايغا كۆمۈلگەن. رەھىمتۇللا بەگ ئۇچتۇرپاننىڭ شان-شەرىپى، ئۇنىڭ شۆھرىتى توققۇز بۇلاق سۇلىرىغا قوشۇلۇپ مەڭگۈ ئەۋج ئۇرۇپ ئاقسۇن. ھۆرىيەت باغلىرىدىكى ياش كۆچەتلەرنىڭ ئۇسسۇزلۇغىنى قاندۇرسۇن، ئەسىمتۇللا بەگ!
(ئەسىمتۇللا توپ ئىچىدىن ئالدىغا چىقىدۇ) رەھىمتۇللا بەگ كۆرسەتكەن ھۆرلۈك يولىدا ئاداقچە جەڭ قىلىدىغانلىغىڭىزغا ئىشىنىمىز، باتۇرنىڭ قىلچى سىزگە كۈچ-جاسارەت بىغىشلايدۇ.) ئەسىمتۇللا مىرزانىڭ ئالدىدا يۈكۈنۈپ ئولتۇرۇپ تەۋەرۈك تەۋەرۈك قىلچىنى ھۆرمەت بىلەن ئېلىپ كۆزىگە سۈرتۈپ

كۆكسىگە ياقىدۇ)

ئەسەمتۇللا:

ناخشا

ئەلنى دەپ قانلار كېچىپ ياۋغا باش ئەگمەي ھامان

كەڭ ئاۋام بەختى ئۈچۈن جەڭلەر قىزىتتىڭ ھەر زامان

ئاكام! قېرىندىشىم ئاكام!....سەردارم ئاكام!

كۆزنى يۇمدۇڭ ئەرك ئۈچۈن، قالدى تەۋەرۈك قىلىچ

قايغۇمىز ئالماشتى كۈچكە بىز ئالارمىز قانغا-قان

يىگىتلەر رەھەمتۇللانىڭ جەسدىنى كۆتىرىپ چىقىپ كىتىدۇ. سەھنىدە

يىغا-زارە كۆتىرىلىدۇ. ئەسەمتۇللا تەۋەرۈك قىلىچنى ئاۋايلاپ قىندىن چىقىرىپ،

سەھنىنىڭ ئالدىغا ماڭىدۇ. مايسىخان ئاكىسىنىڭ قىشىغا بارىدۇ.

مايسىخان: دادامنىڭ ۋەسىيىتىنى ئورۇنلاش ئۈچۈن جەڭگە چىقىشقا ئەمىر

بەرگە يىلا!

ئالتە قىز: (قىلىچلىرىنى يالىڭاچلاپ، ئەسەمتۇللاغا ئېھتىرام بىلدۈرىدۇ) ھۆرلۈك

ئۈچۈن جىنىمىز پىدا.

شانىياز: رەھەمتۇللا بەگنىڭ باشلىغان يولىدىن ھەرگىز قايتمايمىز.

قوزغىلاڭچىلار: جەڭگە چىقىشقا ئەمىر بەرگەيسىز!

قوزغىلاڭچىلار ئەسەمتۇللاغا ئېھتىرام بىلدۈرىدۇ. ئەسەمتۇللا قول ئىشارىتى بىلەن

ئۇلارنى ئورنىدىن تۇرغۇزىدۇ. سىرتتىن يەرلىك زەمبەرەكلەرنىڭ گۈلدۈرلەپ

ئېتىلغان ئاۋازى كۈچىيىدۇ. ئامما جىددىلىشىپ قەلئە سىرتىغا قارايدۇ. ئارقىدىن

قوزغىلاڭچى ئالدىراپ كىرىپ كىلىدۇ.

قوزغىلاڭچى ئا: ئەسەمتۇللا ئاكا! ئاقسۇ تەرەپتىن ھىساپسىز لەشكەرلەر

ئۇچتۇرپان تەرەپكە كېلىۋاتىدۇ. ئۇياققا ئەۋەتكەن

كىشىلىرىمىزنىڭ ئېيتىشىغا قارىغاندا يەنە قەشقەردىن نەچچە

مىڭلاپ ياللانما قوشۇنلار بىزگە قارشى كىلىۋىتىپتۇ. ئۇلارنىڭ ئالدىن ئەۋەتكەن قوشۇنلىرى بىيەنتاۋخەينىڭ قوماندانلىقىدا شەھەرگە زەمبىرەك ئېتىۋاتىدۇ. (ئارقىدىن قوزغىلاڭچى ب كىرىدۇ.)

قوزغىلاڭچى ب: (ئەسىمتۇللاغا قاراپ) شەھەر قەلئەسىنىڭ جەنۇپ تەرىپىدىن ناشتۇڭ قەشقەردىكى مانجۇ قوشۇنلىرىنى باشلاپ شەھەرگە كىلىۋاتىدۇ.

قوزغىلاڭچى س: چىيەنلۇڭ خاننىڭ ئاگۋى باشچىلىقىدىكى زەمبىرەكچى قوشۇنلىرىمۇ كېچىدىن ئاقيارغا يىتىپ كەپتۇ (چىقىپ كىتىدۇ). قوزغىلاڭچى د ھودۇققان ھالدا كىرىپ كىلىدۇ)

قوزغىلاڭچى د: شەھەرنىڭ جەنۇبى ۋە شىمالى تەرىپىدە كۆز يىتىم يەردىن باشلاپ چىڭ ئەسكەرلىرى چىدىر - بارگاھ قۇرىۋاتىدۇ. زەمبىرەكچى قوشۇنلار شەھەر قەلئەسىگە كىلىۋاتىدۇ. سىپىلغا زەمبىرەك ئېتىۋاتقانلار دەل شۇلار

قوزغىلاڭچى ش: سەردار!

ئەسىمتۇللا: سىلەرنى ئەھۋالغا قانداق؟

قوزغىلاڭچى ش: ئەھۋال جىددىلىشىپ كەتتى. قەلئەنىڭ جەنۇبى تەرىپىدىن ياۋنىڭ زەمبىرەكچى قىسىملىرىدىن باشقا ئىگىز شوتتا ئورۇنلاشتۇرۇلغان ئۇرۇش ھارۋىلىرى سىپىلغا يىقىلىشىپ قالدى.

قوزغىلاڭچى پ: ياۋ لەشكەرلىرى ئىبراھىم مىرشاپنى ئەلچىلىككە ئەۋەتىپتۇ. مانا بۇ ئۇنىڭ ئېلىپ كەلگەن خېتى. (خەتنى ئەسىمتۇللاغا بىرىدۇ، ئەسىمتۇللا خەتنى كۆرۈپ بىر ئاز ئويلىنىدۇ)

ئەسىمتۇللا: تەسلىمنامە؟ (غەزەپ بىلەن قەغەزنى پۇرلاپ يەرگە ئاتىدۇ) قېرىنداشلار! ياۋ نەچچە تۈمەن لەشكەرلىرى بىلەن بىزنى

قورشماقتا. مانا بىزنى تەسلىم بولۇشقا ئۈندەپ ئەلچىمۇ
ئەۋەتپتۇ. قەيەردە جاھالەت بولسا شۇ يەردە يېغىلىق بولىدۇ.
بىز زۇلۇمغا قارشى غازات ئاچتۇق. بىزنىڭ مەقسىتىمىز خان بولۇش
ئەمەس! ياكى بولمىسا قوقان ۋە پەرغانىلىك غوجا-تۆرىلەرگە
ئوخشاش يانچۇقلىرىمىزنى پۇلغا توشقۇزۇپ قېچىپ كىتىشىمۇ
ئەمەس. بىزگە تەڭلىك ۋە ھۆرلۈك كىرەك. بۇنى قولغا
كەلتۈرمىگىچە ھەرگىز جەڭدىن ھەرگىز توختىمايمىز.

كۆپچىلىك: تەڭلىك ئۈچۈن، ھۆرىيەت ئۈچۈن ئاخىرغىچە ئىلىشىمىز.
ئەسلىمۇ: تاهىر، شانىياز سىلەر قەلئە ئىچىدىكى بارلىق زەمبىرەكلەرنى سىپىلغا
ئېلىپ چىقىپ، ياۋلەشكەرلىرىگە قارىتىپ ئېتىڭلار. يۈسۈپ تاغا!

يۈسۈپ: خوش

ئەسلىمۇ: سىز پالاقمانچى يىگىتلەرنى سىپىل ئۈستىگە ئورۇنلاشتۇرۇڭ، يىقىن
كەلگەنلەر قايتىپ كىتەلمىسۇن.

يۈسۈپ: بولىدۇ.

ئەسلىمۇ: سىلەر ئوردا غەزىنىسىدىكى سۇ يېغىنى سىپىل ئۈستىگە ئېلىپ چىقىپ
قىزىڭلار. ئۇرۇش ھارۋىلىرىنى كۆيدۈرۈپ تاشلاڭلار.

قوزغىلاڭچى: خوپ! (چىقىپ كىتىدۇ)

ئەسلىمۇ: قېرىنداشلار جەڭگە ماڭايلى! سىڭلىم مايسىخان سىز قىز
نەۋكەرلىرىڭىز بىلەن شىمالى دەرىۋازىدىن چىقىپ شەھەردىن
ئايرىلىڭ. چېرىكلەرنىڭ ئارقا سىپىنى ھەرگىز بوش قويۇۋەتمەڭلار،
پۈتۈن شەھەرنىڭ ھاياتى سىز بىلەنمۇ مۇناسىۋەتلىك. (مايسىخان
مېھرى بىلەن ئاكىسىغا ئىسلىدۇ)

مايسىخان: ئاكا!... (ئاكىسىدىن تەسلىكتە ئاچراپ قىزلارغا بۇيرۇيدۇ) قېنى يولغا
چىقايلى!

قىزلار ماڭىدۇ. زەمبىرەك ئاۋازى بىلەن خور كۆتىرىلىدۇ. پەردە ئاستا چۈشىدۇ.

خور

بىھىساپ دۈشمەن بىلەن قورشالسىمۇ ئەتراپىمىز
ياۋغا باش ئەگمەي ھامان سانسىز شىرىن - پەرھادىمىز
قايتىمىغايمىز بۇ كۆرەشتىن يۇرتىمىز تاپماي نىجات
تاۋلىنار جەڭلەردە گاڭدەك تەۋرىمەس ئىرادىمىز

ئۇنتۇماس تارىخ كۈرەشچان قىز - ئوغۇل پەرزەنتىنى
ياغرىغاي مۆلچەر تېغىنىڭ باغرىدىن جەڭ نامىمىز
ياغدۇرار بۇ زور چىلىش خان تەڭرىگە زور شانۇ - شەرەپ
بىز ئۆلۈپ كەتسەك كۈرەشنى قىزىتار ئەۋلادىمىز

بەشىنچى پەردە

قوزغىلاڭدىن بەش ئاي كىيىن يىرىم كىچە. ئۇچتۇرپان شەھەر سىرتىدىكى چىڭ
لەشكەرلىرىنىڭ قارارگاھىنىڭ يان تەرىپى.

تاش دۆۋىلىرى يېنىدا چوڭ بىر تۈپ دەرەخ، سول تەرەپتە كونا مازارنىڭ
خارا بىلىرى، قەۋرىستانلىققا كىرىدىغان توساق تام ۋە كىچىكرەك دەرۋازىسى،
يىراقتىن لەشكەرگاھىنىڭ چېدىرلىرى ۋە شەھەر سىپىلى گۇڭگا كۆرۈنۈپ
تۇرىدۇ. ئاسماندا ھىلال ئاي ۋە جىمىرلاشقان يۇلتۇزلار. پەردە ئىچىلىش بىلەن
چېكەتكە ۋە پاقىلارنىڭ ئاۋازلىرى ئاڭلىنىدۇ. بىر قىز چەبدەسلىك بىلەن ئەتراپنى
كۈزىتىپ چارلايدۇ ۋە سىرتقا چېكەتكىنىڭ ئاۋازى بىلەن بەلگە بېرىدۇ. سەھنىگە

مايسخان باشچىلىغىدا بىر نەچچە قىز كېرىپ كىلىدۇ.

گۈلسارە: بۇ جايدا قاراۋۇل كۆرۈنمەيدىغۇ؟

جەمىلە: بىزنىڭ شەپقىتىمىزنى ئاڭلاپ قالغان بولسا، يوشۇرۇنۇۋالغاندۇ؟

ھەجەر: ئاخشامقى تەكشۈرۈشمىزدە بۇ جايدا تۆت قاراۋۇل تۇراتتى. كىم بىلىدۇ

ئۇلار ناشتۇڭنىڭ قارارگاھىغا زىياپەتكە كەتتىمۇ تىخى؟

گۈلسارە: (بىرنەرسىنى سەزگەندەك) شەپقەت كىلىۋاتىدۇ.

مايسخان: يوشۇرۇنۇڭلار! (قىزلار تارقاپ يوشۇرۇنىدۇ. سىرتتىن بىر قىز ئىھتىيات

بىلەن كىرىپ ئەتراپنى كۈزەتكەندىن كېيىن سىرتقا بەلگە بىرىدۇ.

مايسخانلار يوشۇرۇنغان ئورنىدىن چىقىدۇ. قىز سالام بىرىدۇ)

زەينەپ: سالام ! ئەمىرىڭىز بويىچە ئەسىرلەرنى قۇتقۇزۇشقا كىتىۋاتساق، يولدا

ئۇلارغا ئۇچرىدۇق. ئەسىرلەرنىڭ ئېيتىشىچە ئۇلارنى دەريا بويىدىكى

ئاق مەسچىتقا قامغان ئىكەن. نامەلۇم ئىككى چىرىك ئازات

قىلىۋىتىپتۇ.

گۈلسارە: ئىككى چىرىك؟... ھەي تاغەي... (بىشىنى چايقايدۇ)

ھەجەر: بىز ئۆلتۈرمەي قويۇۋەتكەنلەر كۆپ تۇرسا. ئىھتىمال ئۇلارنىڭ ئىچىدىمۇ

ئاقكۆڭۈل ئادەملەر يوق دىگىلى بولماس.

مايسخان: شۇنداق ! بۇ يەرگە كەلگەنلەرنىڭ ھەممىسىلا بىزگە دۈشمەن

ئەمەس، تۇرمۇش ئىنسانى ھەممىگە مەجبۇر قىلىدۇ. (سىرتتىن

كىلىۋاتقان شەپقىتىمىزنى سىزىپ قالىدۇ) تېز يوشۇرۇنۇڭلار! (سىرتتىن ئىككى

چىرىك سۆزلىشىپ كىرىپ كىلىدۇ)

جاڭ داخەن: ئون بىشى بىلەن ھېلىقى بەگگە تىخى كەلمەپتۇ-دە؟

چىرىك ئا: يەيدىغان - ئىچىدىغان يەرنى تاپسا يىتىۋالىدۇ ئۇ مۇناپىق. بىيەن

دارىنىڭ تۇغۇلغان كۈنى بانىسىدا تويغىچە ئىچىۋالدىغان بولدى - دە.

جاڭ داخەن: ئۇ ئىپلاسارنىڭ كەلمىگىنىمۇ ياخشى بولدى، بىز قانغىچە

ئۇخلىۋالدىغان بولدۇق

چېرىك : جاڭ ئاكا، ئاشۇ بىگۇناھ ئەسىرلەرنى قويۇۋىتىپ كۆڭلۈم سۆيۈنۈپ قالدى.

جاڭ داخەن: شۇنداق ئۇكام، ياخشى ئىش يەردە قالماس، دىگەن گەپ بار. سەن بىلەن بىز، ئوخشاش جاپاكەش نامرات بولغاندەك، بۇلارمۇ زۇلۇمغا چىدىماي كۆتىرىلگەن نامراتلار ئەمەسمۇ.

چېرىك: ئەسىرلەرنى قويۇۋىتىپ ياخشى ئىش قىلدۇق. بۇ ئىشىمىزنى دارىن-غوجاملار بىلىپ قالسا، بىزنى تىرىك قويمايدۇ. ئۇندىن كۆرە ھازىرلا قېچىپ كىتەيلى.

جاڭ داخەن: ساراڭ بولدۇڭمۇ؟ قېچىپ نەگە بارالايسىن؟ قېچىپ كىتىۋاتقانلار كۆپىيىپ، تىخى ئۈچ كۈننىڭ ئالدىدىلا نادارىن بىلەن بىيەن دارىن ئون نەچچە ئادەمنىڭ كاللىسىنى كۆتەكتە چاپتۇرمىدىمۇ؟

چېرىك: ئەمىسە قانداق قىلىمىز؟

جاڭ داخەن: ئۇكام، ئالەمدىكى قېرىنداشلارنىڭ ھەممىسى قېرىنداشتۇر. قوزغىلاڭچىلار ئۆزىنىڭ سەردارى ئەسىمتۇللا بەگنىڭ ئەمرى بويىچە « ئاددى لەشكەرلەرگە تەگمەسلىك، ئەسىرلەرگە دەخلى قىلماسلىق لازىم » دەپ جاكارلاپتۇ. ئۇلارنىڭ كىمىنىڭ ئەدىۋىنى بىرىۋاتقانلىقىدىن خەۋىرىڭ بارمۇ؟

چېرىك: بۇنىڭ ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆردۈم.

جاڭ داخەن: بۇلارنىڭ قىلىۋاتقىنى دەل باھادىر شاھ لىزىچىڭنىڭ قىلغىنىغا ئوخشاش. مېنىڭ بۇۋام ئۆز ۋاقتىدا لى سەركەردىگە مۇھاپىزەتچى بولغان ئىكەن. ئەمدى نۆۋەت ماڭا كەلگەندە بىگۇناھ پۇقرالارنى ئۆلتۈرىدىغان يولغا مىڭىۋاتىمەن. بۇ ماڭا ئازاپ ئەمەسمۇ؟

چېرىك : ھە مۇنداق دەڭ ئاكا، سىزمۇ ئاددى پۇقرالاردىن ئەمەسكەنسىز-دە،

ھا...ھا...ھا... (بىرلىكتە كۈلىشىدۇ) راستىنى ئېيتقاندا بۇ يۇرتنىڭ كىشىلىرى بىرسى يىقىلسا مىڭى ئورنىدىن تۇرىدىغان ئاجايىپ باتۇر ئادەملەرگەن.

جاڭ داخەن: شۇنداق ئۇكام، بۈگۈنكى ئىشىمىزدىن ئاتا- بۇۋىلىرىمىزنىڭ روھىمۇ خوش بولىدۇ. (شۇ چاغدا مايسىخان باشلىق قىزلار يوشۇرۇنغان يېرىدىن چىقىدۇ. بۇنى كۆرگەن ئىككى چېرىك چۆچۈپ كېتىدۇ) مايسىخان: قورقماڭلار! سىلەرنىڭ بايىقى گىپىڭلارنى ئاڭلىدۇق. بىز بېھۇدە قان تۆكۈشنى خالىمايمىز. سىلەرنىڭ بۈگۈنكى قىلغان ياخشى ئىشىڭلارغا رەھمەت ئېيتىمىز. ئىككىڭلار بۈگۈنكى ياخشى ئىشىڭلارغا قوشۇپ يەنە بىر ياخشى ئىش قىلغان بولساڭلار بىز تىخىمۇ رازى بولاتتۇق. (ئىككى چېرىك بىر- بىرىگە تەئەببۇپ ئىچىدە قارىشىدۇ) جاڭ داخەن: سىز؟....

مايسىخان: بىز زۇلۇمغا چىدىماي قوزغالغان رەھىمتۇللا بەگنىڭ يەتتە قىزى بولىمىز.

جاڭ داخەن: $\left\{ \begin{array}{l} \text{يەتتە قىز؟} \\ \text{چېرىك:} \end{array} \right.$

(دەرھال تىزلىنىپ سالام قىلىدۇ)

جاڭ داخەن: بولىدۇ باتۇر قىز، ئەگەر سىلەرنى رازى قىلىدىغانلا ياخشى ئىش بولسا بىشىمىزگە تىسىمۇ مەيلى.

مايسىخان: ھا...ھا...ھا... سىز بىشىڭىزنى ساقلاپ قىلىشىڭىز كىرەك. بولمىسا ئابدۇللاننىڭ بىشىنى ئېلىپ كىلەلمەيسىز.

جاڭ داخەن: ئابدۇللاننىڭ بېشى؟ ئۇنى چېرىكلەر قورۇقداپ تۇرىدۇ. ئۇنىڭ بىشىنى ئېلىش....

مايسخان: بۇ ئىشنى پەقەت پەم بىلەنلا قىلغىلى بولىدۇ. بىز بىيەنتاۋخە يىنىڭ تۇغۇلغان كۈنىنى مۇبارەكلەش پەيتىدىن پايدىلانماقچىمىز. سىز بىزنىڭ ئۈچ ئادىمىمىزنى زىياپەتكە باشلاپ بارىسىز. سىزنىڭ ۋە زىياپەتتىكى خىزمەتچى چىرىكلەر ۋە ئابدۇللاننىڭ خاس قورۇقچىلىرىنى يەپ ئىچىشكە زورلاپ، ئۇلارنى مەس قىلىش، قانداق ئىشەنچىڭىز بارمۇ؟

جاڭ داخەن: ئىشەنچىم بار.

مايسخان: گۈلسارە ئۇلارنى باشلاپ چىقىڭ! (گۈلسارە چىقىپ كىتىدۇ) زۆھرە! زۆھرە: خوش ئاچا!

مايسخان: سىز كىيىملىرىڭىزنى يۆتكەپ چىقىڭ.

زۆھرە: بولىدۇ. (خارابىلىققا كىرىپ كىتىدۇ، سىرتتىن ساقاللىق بىر كىشى يەنە بىر ئادەم بىلەن كىرىپ كىلىدۇ)

ئەمەت بەگ: قىزىم، بىز كىچىكىمىگە ندۇق؟

مايسخان: ياق، كىچىكىمىدىڭلار تاغا. بۈگۈن ئابدۇللاننى تۇتۇش - تۇتالماسلىقىمىز سىلنىڭ پەم - پاراسەتلىرىگە باغلىق. ئىشەنچىمىزنى يەردە قويماسلىقىلىرىغا ئىشىنىمىز.

ئەمەت بەگ: قىزىم، مەن قىلىمەن دىگەن ئىشنى بىشىم كەتسىمۇ قىلماي قويماي مەن. شۇڭا مەھەللىدىكىلەر مېنى ئەمەت كاج دىيىشىدۇ. (قىزلار بىر - بىرىگە قاراپ كۈلىشىدۇ) ئۇنىڭ ئۈستىگە ئابدۇللا دىگەن ئەبلەخ ئائىلەمنى خورلاپ، مېنىڭ ئەل - يۇرت ئىچىدىكى ئىززەت - ھۆرمىتىمنى ئاياق - ئاستى قىلدى. مەن ئۇنىڭدىن ئۆچۈمنى ئالىمەن. سىز ئىشىنىڭىكى، ئۇچتۇرپاندىكى بايلارنىڭ ھەممىسى ئابدۇللاغا ئەگىشىۋەرمەيدۇ.

مايسخان: (مەھرەۋانلىق بىلەن) مەن سىلگە ئىشىنىمەن تاغا. جاڭ ئاكا! قېنى

يول باشلاڭ، زۆھرە ! سىز ئۆزىڭىزگە ئەھتىيات قىلىڭ. پەم بىلەن ئىش كۆرۈڭ. ئابدۇللانى ھەرگىز قاچۇرۇپ قويۇشقا بولمايدۇ.

زۆھرە: چۈشەندىم ئاچا.

جاڭ داخەن: باتۇر قىز، سىزگە بىر ئىشنى ئېيتماقچىدىم. (ئەتراپقا قارايدۇ) مائىسخان: نىمە گەپ بولسا ئېيتىۋىرىڭ.

جاڭ داخەن: سىلەرنىڭ ئاراڭلاردا بىزنىڭ ئايغاقچىمىز بار ئوخشايدۇ. ئون بىشىنىڭ ئېيتىشىچە ئۇ بىزگە مۇھىم مەلۇماتلارنى بىرىدىكەن.

مائىسخان: ھە؟... (ئويچان ھالدا). ئۇچرىشىش بەلگە ئىشارىتىمۇ؟

جاڭ داخەن: ھوقۇش!

مائىسخان: ھوقۇش؟ (بىر نەچچە قەدەم مىڭىپ). يولغا چىقىڭلار. (ئەمەت بەگ، جاڭ داخەنلەر يولغا چىقىدۇ. مائىسخان يىنىدىكى چىرىككە) سىز بىزگە ياردەملىشىپ مەشەدە پۈتتۈرۈڭ.

چىرىك: بولىدۇ (سىرتتىن غىشىغان ئاۋاز ئاڭلىنىدۇ)

مائىسخان: يوشۇرۇنۇڭلار (قىزلار يوشۇرۇنىدۇ، سەھنىگە ھاراق قاپىقى كۆتۈرگەن ئون بىشى بىلەن چىرىك كىرىپ كىلىدۇ. مەسلىكتە بىر- بىرىگە ئۇرۇلۇپ يىقىلىشىدۇ)

ئون بىشى: (قولدىكى ھاراق قاپىقىنى ئوتلاپ) ھەي... ئاچچىقنى مۇشۇ ھاراقتىن ئالمىساق، بۇ جاننى نەدە قويىمىز؟ بۇ جايغا باي بولۇش ئۈچۈن كىلىپ، جاننى بېرىدىغان بولدۇق-تە. يۇرتۇمدىكى قىمارخانا بۇ سېھىرلىك يۇرتتىن ياخشىتى.

چىرىك: شۇنى دەڭا ئاكا، بىرەر ئەمەل تاپارمەن دەپ كەلسەم....

ئون بىشى: ھە، نىمە دىدىڭ؟ ئەمەل؟! (بىر شاپىلاق ئۇرىدۇ) ئاكاڭ قارىغا ئوخشاش باتۇرغا يوق ئەمەل ساڭا ئوخشاش كەسلەنچۈكنىڭ تۇخۇمىغا نەدە تۇرۇپتۇ؟ ئاناڭنى يۇندىپۇرۇچ بەگگە؟

چېرىك: (قورقۇپ) خوش ئون بىشى جاناپلىرى. ئەمەل سىلگە ئوخشاش باتۇرغا خاس، كەمىنە قۇللىرىنى كەچۈرسىلە. بەگلىرىمىز بىزنى شۇنداق دەپ لەشكەرلىككە ئالغانى.

ئون بىشى: (چىرايى ئىچىلىپ) ھە شۇنداق دىگىنە. تاتلىق گەپلىرىڭ ئۈچۈن بىر ئىچ. (قاپاقنى سۇندۇ. ئۆزى ھىلىقى دەرەخ ئاستىدىكى تاش ئۈستىدە ئولتۇردۇ)

چېرىك: (ھاراقنى بىر ئوتلاپ) رەھمەت مەرھەمەتلىرىگە (ئەتراپقا خۇدۇكسىنىپ قارايدۇ) ھۆرمەتلىك ئون بىشى.

ئون بىشى: ھە نىمە دەيسەن؟ يەنە يۈرىڭنىڭ سەكرىگىلى تۇردىمۇ؟ ئولتۇر قىشىدا. (ئومۇ ئولتۇردۇ)

چېرىك: ئون بىشى بىگىم، بۇ يەردىن كىتەيلى، ئىككى ئايدىن بىرى بۇ يەرنىڭ ھەر تۈپ دەرەخلىرىدىن تارتىپ تاغۇ- تاشلىرىغىچە خۇددى قوزغىلاڭچى لەشكەرلەرگە ئوخشاش كۆرۈنىدىغان بولۇپ قالدى.

ئون بىشى: ھەي بەگىگە، ئىككى ئايدىن بىرى شەھەر قورشاپ ياتقانلىقىمىزنى بىلمەمسەن. دەسلەپكى باتۇرلۇغىڭ نەگە كەتتى؟

چېرىك: بىگىم، بىزنىڭ ھەيۋىمىز چوڭ بولغىنى بىلەن ھۆلىمىز بوش. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئەتراپىمىزدا ھېلىقى يەتتە قىز باتۇرلارنىڭ قىلىۋاتقىنى ئاز ئەمەس. ھەممىدىن خەتەرلىكى ئاشۇ يەتتە ئاتلىقلار.

ئون بىشى: يەتتە ئاتلىق؟

چېرىك: ياق يەتمىش ئاتلىق، ياق، ياق، ياق، يەتتە يۈز ئاتلىق.

ئون بىشى: نىمە دىدىڭ؟ ئالجمۇتامسەن؟!

چېرىك: يەتتە مىڭ ئاتلىق؟ ياق، ياق، يەتتە، يەتتە....

ئون بىشى: يوقال كۆرۈمدىن، توخۇ يۈرۈك ئوغرى! (ئۇنىڭ ئۇرغان شاپىلىقىدىن چېرىك ئاغدۇرۇلۇپ چۈشۈدۇ) ئېيتە قانچە ئاتلىق قىز؟

چېرىك: (ئورنىدىن تۇرۇپ ئىشىكىنى سىلاپ بېچارىلىك بىلەن) يەتتە ئاتلىق قىز.

ئون بىشى: ھە بۇنداق دىگىن، « ئىلاندىن قورققان ئارغامچىدىن قورقۇپتۇ» دىگەندەك شۇ يەتتە ئاتلىق خوتۇن كىشى كۆزۈڭگە سان-ساناقسىز لەشكەر كۆرۈنۈپ كەتتىمە؟ ھا... ھا...ھا.... زىرىكىپ خوتۇن كىشى كۆزۈمگە ئوت كۆرۈنۈۋاتقان چاغدا شۇ قىزدىن بىر-ئىككىسى كىلىپ قالسا

چېرىك: (ئىنجىقلاپ ئورنىدىن تۇرۇش بىلەن ئۇدۇلدىكى شەپىدىن چۆچۈپ كىتىدۇ) بىگىم، ئەنە ئاسماندىن چۈشۈۋاتىدۇ.
ئون بىشى: يامغۇر چۈشۈۋاتامدۇ؟

چېرىك : ياق يامغۇر ئەمەس، يەتتە ئاتلىق پەرىشتە. ھەممىسىنىڭ قولىدا زۇلپىقار (مايسىخانلار يوشۇرۇنغان يېرىدىن چىقىدۇ)
ئون بىشى: ئەپپۇنى ئاز چەككىن دىسە ئۇنىمايسەن، مانا ئەمدى مىڭەڭ ئىزىپ، كۆزۈڭ چاچاقلىشىپتۇ.(قاپاقتىن بىر ئوتلاپ)
ھەي قاپاقباش بىلمەيدىكەنسىن، پەرىشتىلەر ھەرگىز ئاتلىق ماڭمايدۇ. قىلچىمۇ تۇتمايدۇ. ئۇلار تۇرۇنغا مىنىپ ئۇچىدۇ. ھا...ھا...ھا...

چېرىك: (ئۇدۇلنى كۆرسىتىپ) ياق، دەل شۇ يەتتە قىز. (دۈمچىيىپ تاش سۇپىغا تۈگىلىدۇ. قىزلار ئۇنىڭ ئارقىسىغا ئۆتىدۇ. ئون بىشى بۇنى كۆرمەيدۇ)
ئون بىشى: ھىلىغۇ يەتتە قىزكەن، يەتتە باشلىق دىۋە بولسىمۇ ئاكاڭ قارىغاي قورقمايدۇ. بۇ يۇرتنىڭ خوتۇن-قىزلىرى نىمە قىلالايتتى. ھى...ھى...ھى....

چېرىك: (بىشىنى كۆتىرىپ قىزلارنى كۆرۈپ قالىدۇ. تىترەپ باش ئۇرىدۇ) بىر قوشۇق قىنىمنى تىلەيمەن، مەلىكەم ! كەچۈرسىلە.

ئون بىشى: ئاكاڭ قارىغايغا بەكرەك سەجدە قىل، لىكىن مەن مەلىكە ئەمەس،

مېنى باتۇر شاھزادە دېسەڭ بولىدۇ، ھى...

چېرىك: ياق، ياق! بىگىم ئارقىلىرىدا پەرىشتە.

ئون بېشى: (خۇدۇكسىنىپ) ئارقامدا؟ (ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ تەڭلەنگەن قىلىچىنى

كۆرۈپ، مۇلاققاپ چۈشۈپ، ئۇلارغا باش ئۇرىدۇ) ھۆرمەتلىك سەردار،

مەلىكەم بىزگە رەھىم قىلسىلا، بىزدە گۇناھ يوق. ھە، ھەممە كويغا

سالغان دارىن - غوجاملار.

مايسخان: (ئون بېشىغا قىلىچىنى تەڭلەپ) بايىلا قالتىس ئىدىك ئەمدى نىمە

بولدۇڭ؟

گۈلسارە: (ئون بېشىنى كۆرسىتىپ) مۇنۇ توڭگۇزنىڭ سىسقى تىلىنى كېسىپ

تاشلايلى. رۇخسەت قىلسىلا.

چېرىك: يا...ياق، مەلىكەم، گۇنايمىزنى كەچۈرسىلە.

مايسخان: (ئون بېشىغا قاراپ) ئېيتە! ئابدۇللا ھازىر قەيەردە؟ ئۇكىمىلەر بىلەن

بىللە بولىدۇ؟

ئون بېشى: ئا...ئابدۇللا بىگىم بىيەن دارىننىڭ قارارگاھىدا زىياپەتتە.

مايسخان: گۈلسارە، ھەجەر بۇ ياققا كېلىڭلار.

ئۇلارنىڭ قۇلىقىغا پىچىرلايدۇ. شۇ پەيتتىن پايدىلانغان ئون بېشى قاچىدۇ.

بىراق، ئالدىنى قىزلار توسىۋالىدۇ. ئون بېشى يېنىدىن پىچاق ئېلىپ مايسخانغا

ئېتىلىدۇ. ئارقىسىدىن تىپىك يىگەن چېرىك دەلدەڭشىپ ئون بېشىنىڭ ئالدىغا

بىرىپ قالغاچقا ئون بېشىنىڭ پىچىقى چېرىككە تېگىدۇ. ئۇ سەت ۋاقىراپ

يىقىلىدۇ. بۇ ئىشتىن ھودۇقۇپ قالغان ئون بېشىنى قىزلار قىلىچلاپ تاشلايدۇ.

مايسخان: (قىزلارغا قاراپ) مۇنۇ ئىككى ئەبلەخنىڭ ئۆلۈكىنى

يىغىشتۇرۇۋىتىڭلار!

قىزلار ئون بېشى ۋە چېرىكنىڭ ئۆلۈكىنى سۆرەپ سىرتقا ئېلىپ چىقىپ

كېتىشىگە سىرتتىن ئابدۇللانىڭ ئاۋازى ئاڭلىنىدۇ. مايسخان ۋە باشقا قىزلار

ئۆزىنى دالدىغا ئالدىدۇ. سىرىتتىن ئەمەت بەگ ۋە زۆھرەنىڭ يىتىلىشىدە ئابدۇللا مەس ھالدا ناخشا ئېيتىپ كېلىدۇ. زۆھرە سىرىتقا بەلگە بېرىدۇ. سىرىتتىن جاۋاپ ئاڭلىنىدۇ. ئابدۇللا مىڭشىتتىن توختاپ قالىدۇ.

ئابدۇللا: بىر نىمىلەر چىقىرىشىپلا كەتتىغۇ؟

ئەمەت بەگ: بىگىم، بۇ چىكە تىكلەرنىڭ ئاۋازى.

ئابدۇللا: بىز ئىزىپتۇق. ئۇنىڭ ئۈستىگە قورۇقچىلارنى ئالماپتىمىز، كەينىمىزگە يانايلى.

زۆھرە: سىزنىڭ قورۇقچىلىرىڭىز ئالدىمىزدا كىتىۋاتىدۇ. بىز تىزىرەك يىتىشىۋالايلى. ئابدۇللا: ئانداق بولسا ماقۇل، ئوماق قىز، قارارگاھقا بارغاندا قولىڭىزغا ئالتۇن سۆكە سىلىپ قويىمەن. (زۆھرە ئابدۇللانىڭ گەپ قىلغان ۋاقتىدىن پايدىلىنىپ ئۇنىڭ يىنىدىن قىلىچنى سۇغۇرۇۋالىدۇ) بىز كىلىپ قالدۇق بىگىم! (شۇئان قىزلار چىقىپ ئابدۇللانى قورشىۋالىدۇ)

مايسىخان: سەن دەل ۋاقتىدا كەلدىڭ!

ئابدۇللا: ئادەم بارمۇ قۇتقۇزۇ... (سەت ۋاقىرايدۇ. قىزلار ئۇنى يىقىتىپ قوللىرىنى باغلايدۇ، سىرىتتىن مەس ۋاقىراشقان ئاۋازلار يىقىنىلىشىدۇ.)

مايسىخان: قىزلار بۇ ئەبلەخنى تارتتۇرۇپ قويمايلى. تېز ئېلىپ كېتىڭلار. (شۇ چاغدا ئات تۇياقلىرى، قىلىچ نەيزىلەرنىڭ جاراڭ-جۇرۇڭلىرى كۈچىيىدۇ. تىز بول قاقۇرۇپ قويمايلى، دىگەن ئاۋازلار ئاڭلىنىدۇ)

مايسىخان: بىز ئارقا تەرەپتىن قورۇقداپ ماڭايلى.

قوغلاپ كەلگەن چېرىكلەر سەھنىگە يوپۇرۇلۇپ كىرىدۇ. مايسىخان ۋە ئۇنىڭ قىزلار توپى چېرىكلەر بىلەن قاتتىق ئىلىشىدۇ. مايسىخان قورۇقچىلار باشلىقى بىلەن ئىلىشىپ ئۇنى ئۆلتۈرىدۇ. بۇنى كۆرگەن چېرىكلەر بەدەر قاقىدۇ. قىزلار توپى چېكىنىپ چىقىپ كىتىدۇ. ئارقىدىن يۈز بىشى باشچىلىغىدىكى بىر توپ چېرىكلەر سەھنىگە كىرىپ چېرىكلەرنىڭ ئۆلۈكىنى كۆرىدۇ.

يۈز بىشى: ئابدۇللا بەگنى ئۇلار ئەپقاچتى. قورۇقچىلار باشلىغىنىمۇ ئۆلتۈرۈپتۇ (يىنىغا ئۆرۈلۈپ ئون بىشىغا) سەن نىمە ئىش قىلدىڭ؟ (شاپىلاق بىلەن قاتتىق ئۇردۇ) خۇمپەر!

ئون بىشى: سەن نىمە ئىش قىلدىڭ؟

يىنىدىكى چېرىكىنى بىر شاپىلاق ئۇردۇ. چېرىكلەر بىر- بىرىنى رەت بويىچە ئۇردۇ. تاياق يىگەن ئەڭ ئاخىرقى چېرىك سەنتۈرۈلۈپ بېرىپ، كۆرمەستىن يۈز بىشىنىڭ قورسىقىغا بىرنى تىپىدۇ. غەزەپلەنگەن يۈز بىشى قىلىچنى سۇغۇرۇپ، تەپكەن چېرىكىنى چاپماق بولىدۇ. چىراق ئۆچۈپ سەھنە قاراڭغۇلىشىدۇ. پەردە يىپىلىدۇ.

ئالتىنچى پەردە

1765- يىلى 8- ئاي، ئالدىنقى پەردىدىن بىر نەچچە ئاي كىيىن.

مۆلچەر تاغ تىزمىلىرىنىڭ شەھەر سىرتىدىكى مەلۇم بىر چوققىسى.

سەھنىنىڭ ئىككى تەرىپىدە چوڭ- كىچىك قورام تاشلار بىلەن تولغان. ئاسماننى قارا بۇلۇت قاپلىغان. مايسىخان تاغ چوققىسىدا تۇرۇپ يىراق- يىراقلارغا نەزەر تاشلايدۇ، ئۇنىڭ قىشىدا گۈلسارە، بىر ياقتا گۈلجامالنىڭ يارىلانغان ، قالغانلىرى قىلىچ- نەيزىلەرنى تۇتقان ھالدا ئۇخلىشىۋاتقان ھالەتتە پەردە ئىچىلىدۇ.

مايسىخان:

ناخشا

بولدى مانا ئۈچ ئاي قەدەر

يوق قەلئەدىن ھىچبىر خەۋەر

قىلماقتىمەن ئەندىش ھامان

نەھالدا دۇر قەلئە - شەھەر

قېرىنداشلار قىيىن ھالدا
 قىلىپ جەڭ ھۆرىيەت يولىدا
 قىرغاندىمۇ رەزىل ياۋنى
 قىلىچلار ئوينىتىپ قولىدا

كۆزۈمنى تاشلىسام شۇيان
 تولار قەلبىمگە كۈچ - دەرمان
 ھايات بولساق ھامان مۇندا
 قىلار غەلبە تۇغى جەۋلان

مايسىخان ئايلىنىپ كېلىپ ھالسىز ياتقان نەۋكەرلىرىگە قاراپ مېھرىۋانلىق بىلەن ئۇلارنىڭ يۈزلىرىنى سىلايدۇ. كۆزلىرىگە ئەگىپ كىلىۋاتقان ياشنى سۈرتىدۇ. قىزلارغا قاراپ) باتۇر سىڭىللىرىم... خەلقىمىز سىلەردەك قىزلىرىدىن پەخىرلىنىدۇ. جاھالەت دۇنياسىنىڭ زالىم قۇزغۇنلىرى سىلەرنى سۆيۈملۈك ئاتا- ئاناڭلاردىن، باتۇر يىگىتلىرىڭلاردىن ئايرىدى. (قىلىچ تاشقا تىگىپ جاراڭلاپ كىتىدۇ. شۇئان گۈلسارە چۆچۈپ ئويغىنىپ مايسىخاننىڭ يىنىغا كىلىدۇ).

گۈلسارە: سىڭلىم، كۆزىڭنى بىر ئاز يۇمىۋالسىڭىز بولاتتى.

مايسىخان: ئاچا! مېنىڭ ئىسىم - يادىم پۈتۈنلەي قەلئە ئىچىدىكىلەر بىلەنلا بولۇپ قالدى، ئۇلار ھازىر نىمە ئىش قىلىۋاتقاندۇ، ھە؟

گۈلسارە: مېھرىۋان سىڭلىم. مەنمۇ شۇنداق ئويلايمەن، شەھەر ئىچىدىكىلەر، ئەسىمتۇللا ئاكام، شانىياز، تاھىرجانلارنى ئويلىسام... ئۇلارنىڭ ھازىرقى ئەھۋالى قانداقتۇ؟

مايسىخان: ئۇلار قەلئەنى قوغداش جىڭىدە ئاجايىپ باتۇرلۇق كۆرسىتىۋاتقاندۇ. (شۇ چاغدا سىرتتىن جەمىلە خەۋەر ئېلىپ كىرىدۇ)

جەمىلە: ئاچا، ئارقا تاغدىن ئىككى كىشى يامشىپ چىقۇۋاتىدۇ.
مايسىخان: بىزنىڭ شەھەرگە ئەۋەتكەن ئالاقچىلىرىمىز قايتىپ كەلگەن بولۇشى
مۇمكىن. (جەمىلەگە) ئالدىغا بىرىڭلار.

جەمىلە: ئوقتۇم ! (چىقىپ كىتىدۇ).

مىرزا رەھىم بىر كىچىك بالىنى يىتىلەپ ھارغىن قىياپەتتە كىرىدۇ.
مايسىخان: تاغا ! (مىرزا رەھىمنىڭ باغرىغا ئېتىلىدۇ. باشقا قىزلارمۇ ئويغىنىپ
مىرزا رەھىم بىلەن كۆرىشىدۇ).

مىرزا رەھىم: قىزلىرىم! سىلەر ھايات ئىكەنسىلەر. (قىزلارنىڭ خوشاللىق ياشلىرىنى
كۆرۈپ) ھە، نىمە بولدىڭلار؟! دۈشمەننىڭ يۈرىكىگە دەھشەت سالغان
باتۇر قىزلار ئەسلىدە يىغلاشغۇ ئىكەنسىلەر. - دە.

زۆھرە: تاغا ئۆزىڭىزمۇ يىغلاۋاتسىزغۇ؟ (ھەممە يەنە كۈلىشىدۇ)

مايسىخان: تاغا، قەلئە ئىچىدىكىلەرنىڭ ئەھۋالى قانداق؟

مىرزا رەھىم: قىزلىرىم، ئولتۇرۇڭلار! (يانچۇغىدىن ئالما چىقىرىدۇ) مۆلچەر تاغنىڭ
ئالدىسى. مايسىخان قىزىم! پەقەت بىرنىلا ئىلىپ كېلەلدىم. قېنى
قىزىم. ئالما يەڭ. (مايسىخان ئالدىنى ئىلىپ پۇراپ گۈلسارنىڭ
بىرىدۇ)

مايسىخان: بۇ ئالدىنى سىلە يىسىلەر.

گۈلسارە: رەھمەت! بۇنى باشقا سىڭىللىرىمىز يىسۇن. گۈلسارە ئالدىنى يىنىدىكى
قىزغا بىرىدۇ، ئۇمۇ پۇراپ زۆھرەگە بىرىدۇ. زۆھرە ئۇنى يارىلانغان
گۈلجامالغا تۇتىدۇ. بۇنى كۆرگەن مىرزا رەھىمنىڭ كۆزلىرىدىن ياش
ئەگىدۇ.

زۆھرە: گۈلجامال ئاچا بۇ بىر ئالدىنى ھەممىمىز ئۈچۈن سىلە يىسىلەر، (گۈلجامال

ئالدىنى پۇراپ، كۆزلىرىدىكى ياشنى سۈرتىدۇ)

مىرزا رەھىم: قىزىم، سىلەرگە مۇسبەت خەۋىرى ئىلىپ كەلدىم. شەھەر قولىدىن

كەتتى.

قاتتىق گۈلدۇرماما ئاۋازى ئاڭلىنىدۇ.

مايسخان: شەھەر قولىدىن كەتتى؟ ياق بۇ مۇمكىن ئەمەس.

گۈلجامال: بۇ مۇمكىن ئەمەس. بۇ مۇمكىن ئەمەس! (مېرزاغا ئىسلىپ

يىغلايدۇ)

مېرزا رېھىم: قەلئە جىڭنىڭ ئاخىرقى كۈنلىرىدىن باشلاپ شەھەر ئىچىدە

ئاچارچىلىق كۈچىيىپ قارا كېزىك كىسىلى تارالدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە

ساۋۇت سەرراپ، شىرپ ئاقساقالغا ئوخشاش مۇناپىقلار ئاسلىق

قىلىپ شەھەر دەرۋازىسىنى ئىچىۋەتكەنلىكتىن كۈچ جەھەتتە

تەڭسىزلىك كىلىپ چىقىپ، قوزغىلاڭ مەغلۇپ بولدى. ئەسمتۇللا بەگ

ياۋلار بىلەن باتۇرلارچە جەڭ قىلىپ شەھەر بولدى. سەردارنىڭ

جەسىدىنى مۆلچەر تاققا دەپنە قىلدۇق، قالغان ئون نەچچە يىگىتلەر

بىلەن دۈشمەننىڭ قورشاۋىنى يېرىپ چىقتۇق. جەڭدە يىگىتلەر شەھەر

بولدى. ياۋنىڭ ئارقىمىزدىن ئاتقان ئوقى تاھىرجانغا تىگىپ ئۇمۇ

شەھەر بولدى.

زەينەپ: بىز ئەمدى قانداق قىلىمىز؟ (مايسخان غەزەپ ۋە ئەلەم ئىچىدە

ھەجەرنى قۇچاقلاپ يىغلايدۇ)

مايسخان: تاھىرجان ئۆز ۋەدىسىگە ۋاپا قىلدى. خۇدا ئۇنىڭغا جەننەت ئاتا

قىلغاي.

مېرزا: تەرەپ- تەرەپتىن كەلگەن چىڭ لەشكەرلىرى بىلەن ياللانما قوشۇنلار

بىرلىشىپ، شەھەر ئىچىدىكى يەتتە ياشتىن يەتمىش ياشقىچە

پۇقرالارنىڭ ھەممىسىنى قىرىپ تاشلىدى. سىلەر ۋە مۇشۇ ئىككىمىزلا

قالدۇق.

مايسخان: چىڭ خاندانلىغى ۋە ئۇنىڭ غالىپلىرى گەرچە قوزغىلاڭنى

باستۇرۇۋىتەلىسىمۇ ، خانىتەڭرى تاغلىرىنى تۈزلىۋىتەلمەيدۇ. زۇلۇم ۋە ئادالەتسىزلىككە قارشى كۆتىرىلگەن كۆرەشچان پۇقرالارنى، ئۇنىڭ باتۇر ئوغۇل - قىزلىرىنى تىز پۈكتۈرەلمەيدۇ.

گۈلسارە: مۆلچەر تاغنى تۈزلىۋىتىش مۇمكىن بولمىغىنىدەك، ئەلۋەتتە بىزنىمۇ قۇل قىلىش مۇمكىن ئەمەس .

مىرزا رېھىم: (يىنىدىكى تەۋەرۈك قىلىچى يېشىپ ھۆرمەت بىلەن مايسىخانغا بۇرۇلىدۇ) قىزىم مايسىخان! بۇ ئۇچتۇرپان دېھقانلار قوزغىلىڭىنىڭ تەۋەرۈكى. بۇنى سىزگە تاپشۇرىمەن.

مايسىخان تىزلىنىپ تۇرۇپ قىلىچىنى ئالىدۇ.

مايسىخان: دادا! ئاكا! قېرىنداشلار (قىلىچى كۆكسىگە ياقىدۇ. تاغ ئۈستىگە بىر تال ئوقيا چۈشىدۇ. گۈلسارە ئۇنى ئالىدۇ)

گۈلسارە : خەت ! ئاچا. (مايسىخانغا خەتنى بېرىدۇ. مايسىخان خەتنى كۆرۈپ غەزەپلىنىدۇ)

مايسىخان: تەسلىمنامە؟ ئېپلاس بۇلاڭچىلار ! بىز ئاز بولساقمۇ ئىنسانى ۋەجدانىمىز، كىشىلىك غورۇرىمىز، ئاجىزلاپ كەتكىنى يوق !

قىزلار: (قىلىچىنى يالىڭاچلاپ) ھۆرمەتلىك ئاچا! جەڭگە چىقىشقا ئەمىر بەرگەيسىز. ياۋلاردىن قىساس ئالغايىمىز!

مايسىخان: باتۇر سىڭىللىرىم، جەڭگە تەييارلىنىڭلار، ئۇلار مۇناپىق ئابدۇلانى سورايتۇ. ھازىر ئۇنىڭ ئۆلۈم كۈنى توشتى. ئۇنى ئېلىپ كىلىڭلار !

ھەجەربىلەن زەينەپ تاغارغا سولانغان ئابدۇلانى ئېلىپ كىلىدۇ، مايسىخان ئۇلارغا تاغار ئاغزىنى ئېچىشنى شەرەت قىلىدۇ. تاغارنىڭ ئاغزى ئېچىلىپ ئابدۇلانىڭ يېرىم گەۋدىسى كۆرۈنىدۇ. قىزلارنىڭ غەزەپ - نەپرەتكە تولغان قىياپىتىنى كۆرگەن ئابدۇللا جالاقلاپ تىترىگىنىچە تاغار ئىچىدە تۇرۇپ قىزلارغا باش ئۇرۇپ سەجدە قىلىدۇ.

ئابدۇللا: ھۆ... ھۆرمەتلىك سەر... سەردار! بىر قوشۇق قېنىمدىن كەچسە خېنىم.
 ئۆتكەن ئىشلارغا مىڭ تۆۋە قىلاي. با... بالىرىمنىڭ يۈزىنى قىلسىلا.
 مايسىخان: قان يالاپ ئۆگەنگەن ئىت ھامان گوداڭغا قارايدۇ. (دەرغەزەپ
 بىلەن قىلچىنى ئۇنىڭ يۈرىگىگە تەڭلەيدۇ). ئۆلۈم ئالدىدا بالىرىنىڭ
 ئىسىگە كىلىۋاتامدۇ؟ سەن بىزنى نەكويىلارغا سالمىدىڭ؟ سەن ئۆلۈپ
 كەتكەنلەرنىڭ بالا- چاقىسىغا رەھىم قىلغانىدىڭ؟

گۈلسارە: ئابدۇللا!

ئابدۇللا: (ئالاقزادىلىك ئىچىدە) خوش مەلىكەم! مەن....
 گۈلسارە: سەن مۇناپىق سانسىز ئانىلارنى بالىلاردىن ئايرىدىڭ. بىگۇناھ
 كىشلەرنىڭ جىنىغا زامىن بولدۇڭ.

ھەجەر: بىز سەنلەرگە يەر- زىمىن بەردۇق، بۇنىڭ ھىسابىغا سەن بىزگە
 خورلۇق، تەڭسىزلىك ئېلىپ كەلدىڭ. نەچچە مىڭ يىللىق تارىخقا ئىگە
 خەلقىمىزنىڭ ئىززەت- ھۆرمىتىنى يەرگە ئۇردۇڭ. بۇنىڭ قىساسىنى
 كىمدىن ئالىمىز؟

زەينەپ: ئابدۇللا! ئىززىتىنى بىلىمگەننىڭ ئەدىۋىنى بىرىدىغان ۋاقىت
 كەلدى (مايسىخانغا قاراپ) ھۆرمەتلىك سىڭلىم، بۇ مۇناپىقنى ئۆلتۈرۈپ
 ئۇچتۇرپان خەلقىنىڭ قىساسىنى ئىلىشقا ئەمىر بەرگەيسىز.

ئابدۇللا: يا... ياق... باتۇرلار مەن سىلەرگە بەخت ئاتا قىلاي، مېنى
 ئۆلتۈرمەڭلار (مايسىخان قىلچىنى يالىڭاچلاپ يىقىنىلىشىدۇ)
 مايسىخان: غالىپتىن بەخت تىلەش، كالىنىڭ مۆڭگۈزىدە گۈل ئۈندۈرۈشكە
 ئوخشاش ئىش. بەختنى پەقەت (قىلچىنى ئۇنىڭ بوغۇزىغا تەڭلەپ)
 مۇشۇنىڭدىنلا تاپىمىز.

قىزلار چۆرىدەپ كىلىپ ئابدۇللاغا قىلىچ تىقىدۇ، ئابدۇللا سەت ۋاقىرىغىنىچە
 يەرگە يۇمۇلايدۇ، يىراقتىن كىلىۋاتقان قىلىچ - قالقان ئاۋازى كۈچىيىدۇ.

ھەجەر: سىڭلىم ئەھۋال جىددىيەلەشتى. ئۇدۇل تەرىپىمىزدىن ناشتۇڭنىڭ لەشكەرلىرى سەلدەك بېسىپ كىلىۋاتىدۇ.

مايسخان: گۈلسارە، زۆھرە!

گۈلسارە: }
خوش سەردار 1 }
زۆھرە:

مايسخان: سىلەر لەشكەر بېشىغا ئېيتىڭلار. شەرق تەرەپتىن قانلىق يول ئىچىپ، قورشاشۇنى بۆسۈپ چىقىشقا تەييارلانسۇن. مۇناپىق ئابدۇللاننىڭ ئۆلۈكىنى تاغدىن پەسكە قارىتىپ دومىلىتىۋېتىڭلار.

گۈلسارە: }
بولىدۇ سەردار! (ئابدۇللاننىڭ ئۆلۈكىنى ئېلىپ چىقىپ كىتىدۇ) }
زۆھرە: }
مايسخان: (مەرزىغا قاراپ) تاغا، ئىنىمىزنى تاغنىڭ ئارقىسى بىلەن ئېلىپ چۈشۈپ كېتىڭ. ئۇچتۇرپانلىقنىڭ نەسلى قۇرۇپ كەتمەسۇن. قانلىق تارىخنىڭ تىرىك شاھىتلىرى بولۇپ قېلىڭلار. بىز سىلەرنىڭ ئارقاڭلاردىن يىتىپ بارىمىز.

مىرزا رېھىم: ياق قىزىم. ئاخىرقى نەپسىمگىچە ياۋلار بىلەن جەڭ قىلىمەن. سىلەردىن ئايرىلمايمەن.

مايسخان: تاغا، قىزىڭىزنىڭ كۆڭلىنى چۈشىنىڭ. سىزنىڭ تاغدىن چۈشۈپ كىتىشىڭىزنى ئەمىر قىلىمەن. بۇ ئىنىم ئۇچتۇرپانلىقنىڭ كېيىنكى ئەۋلادى سىزگە ئامانەت!

مىرزا رېھىم: قىزىم، سىلەرگە خۇدايىم نۇسرەت ئاتا قىلسۇن. خوش! (تاغ ئۈستىگە چىقىدۇ).

مايسخان: تاغا مەن بۇ تەۋەرىۋك قىلىچىنى ئېنىم ئېلىغا تاپشۇرمىەن (قىلىچىنى ئېلىغا بېرىدۇ)

ئېلى: (قىلچىنى ئېلىپ) رەھمەت ئاچا! مەن چوڭ بولغاندا سىزدەك باتۇر بولمەن.

خوشلىشىپ چىقىپ كىتىدۇ. سىرتتىن « تىز بولۇڭلار، كىم تۇتۇۋالسا ئەللىك سەر كۆمۈش ئىنئام بىرىلىدۇ» دىگەن ئاۋازلار كۈچىيدۇ. قىزلار جىددىلىشىدۇ. گۈلسارە بىلەن زۆھرە يارىلانغان ھالدا كىرىپ كىلىدۇ. گۈلسارە: ئەمىرىڭىزنى بىجا كەلتۈردۇق، جەنۇپ تەرەپتىنمۇ ياۋلار قىستاپ كەلدى. (زەينەپ يۈگۈرۈپ كىرىدۇ) زەينەپ: شىمال تەرەپتىن قەشقەردىن ئەۋەتكەن ياللانىم لەشكەرلەر قىستاپ كەلدى.

مايسىخان: (قىزلارغا قاراپ)، ھازىر يۇرتىمىز ئۈچۈن ئۆلۈپ، غەيۇرلىغىمىزدىن شان-شەرەپ قالدۇرىدىغان پەيت. گۈلجامال، جەمىلە سىلەر مۇشۇ تاغ ئىغىزىنى ساقلاڭلار! قالغانلار مەن بىلەن بىرگە مېڭىڭلار.

قىزلار ئىككى تەرەپكە بۆلۈنۈپ چىقىپ كىتىدۇ. قىلىچ - قالقان ئاۋازلىرى كۈچىيدۇ. بەش قىز بىلەن چىرىكلەر سەھنىنىڭ ئىككى تەرىپىدىن قىلىچلىشىپ كىرىپ كىلىدۇ. سەھنە ئىچىدە بىر نەچچە چىرىك يىقىلىدۇ. سەھنىدە چىرىكلەر كۆپىيىدۇ. بۇلار يەتتە قىزنى سەھنىنىڭ ئاخرىغا قىستايدۇ. ئارقىدىن يېتىشىپ كەلگەن ناشتۇڭ لەشكەرلەرگە ۋاقىرايدۇ.

ناشتۇڭ: تىرىك تۇتۇلسۇن، قاچۇرۇپ قويۇلمىسۇن! (مايسىخانغا قاراپ تەكەببۇرانە قىياپەتتە) ھا...ھا...سىزەر تەسلىم بولسا، باش ئەگسە خان ھەزرىتى سىلەرنى كېنىزەك قىلسۇن. (مايسىخان گۈلسارە بىلەن زەينەپكە بۇيرۇق قىلىدۇ).

مايسىخان: گۈلسارە، زەينەپ سىلەر زۆھرە بىلەن ھەجەرنى يۆلەڭلار، بىرگە ماڭايلى. (قىزلار بىر- بىرىنى يۆلىشىپ مايسىخاننىڭ ئەتراپىدا تۇرىدۇ. ساۋوت يىتىپ كىلىدۇ)

ساۋۇت: ھە، ئەمدى بولمىدى قىزلىرىم، توۋا گۇنانى يەپتۇ دىگەن گەپ

بار.دەرھال قورال تاپشۇرۇپ، خان ئاللىرىغا ساداقەت بىلدۈرۈڭلار!

مايسخان: (غالبانە قىياپەتتە قىزلارغا قاراپ) قېنى قىزلار قىلىچىڭلارنى چىقىرىپ

ئۇلارنىڭ تاپشۇرۇۋېلىشىنى كۈتۈڭلار. (چېرىكلەرگە قاراپ) قېنى

تاپشۇرۇۋېلىڭلار!

يۈزبېشى: سادىق مۇسۇلمان، قېنى مەرھەمەت!

ساۋۇت: قېنى مەن تاپشۇرۇۋالاي! (ساۋۇت شاپاشلاپ مايسخاننىڭ ئالدىغا

بېرىپ قىلىچقا قولىنى سۇنۇشى بىلەن مايسخان قىلىچنى ساۋۇتنىڭ

قورسىقىغا تىقىدۇ.)

مايسخان: قىزلار تاغ ئۈستىگە چىقىڭلار! (ناشتۇڭ قىلىچنى كۆتىرىپ

مايسخانغا ئېتىلىدۇ، ئەمما يىقىنلىشالمايدۇ)

ناشتۇڭ: چېرىك!

چېرىك: بار!

ناشتۇڭ: بېرىپ ئاگۈي جاناپلىرىغا ئېيت! بۇ چوققىنى زەمبىرەك بىلەن

تۈپ-تۈز قىلىۋەتسۇن!

سىرتتىن توپ-زەمبىرەكلەرنىڭ ئاۋازى ئاڭلىنىدۇ. سەھنە ئىس-تۈتۈك ئىچىدە

قالىدۇ.

قىزلار:

ئەلۋىدا مۆلجەر تېغىنىڭ ھەرگىياسى ئەلۋىدا

بۇ ئەزىز ئۇچتۇرپىنىمنىڭ تاغ-دالاسى ئەلۋىدا

مايسخان تاغ چوققىسىدىن ئۆزىنى پەسكە تاشلايدۇ. قالغان قىز نەۋكەرلىرىمۇ

بىر-بىرىنى يۆلەپ ئۆزلىرىنى پەسكە تاشلايدۇ. سەھنە قاراڭغۇلىشىپ، يەتتە قىز

ئۆزلىرىنى تاشلىغان يەردىن تاشلىغان يەردىن كۈچلۈك گۈلخان كۆتىرىلىپ،

چېرىكلەرنىڭ ھەممىسى سەھنىدە يېتىپ قالىدۇ. ئارقىدىن سەھنە يورۇپ

چېرىكلەرنىڭ ئۈستىنى تۇمان بېسىپ قىزىل ھەسەن-ھۈسەن نۇرلىرى بىلەن تاغ چوققىسى يېنىدىن رەخمىتۇللا بەگ، ئەسمىتۇللا بەگ، يەتتە قىز ئاستا-ئاستا كۆتىرىلىپ چىقىدۇ. ئارقىدىن كۈچلۈك ئاكورتلۇق خور ياغرايدۇ.

خور

گۈزەل خانىتەڭرى باغرىدا ئۇنتۇلماس خاتىرە قالدى،
 باھادىر قېنىدىن رەڭدار بىزەلگەن مەنزىرە قالدى.
 شەرەپ تارىخ بېتىگە زەر بىلەن ئۆڭمەس پۈتۈلگەچكە،
 ئۇنىڭ ھەر بىر قۇرىدىن ياش يۈرەككە خاتىرە قالدى.

(پەردە چۈشىدۇ)

(بۇ ئەسەر شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى تەرىپىدىن 1985-يىلى 3-ئايدا نەشر قىلىنغان « مۆلچەر تاغ بورانلىرى » ناملىق دىراممىلار توپلىمىدىن ئېلىندى.)

يەتتە قىزنىڭ شەنىگە ئاتاپ

ۋىسال ئىزدەپ بىر كۈنى ئويغا پېتىپ
 كۆرۈپتىمەن ئۇ قىزلارنى ئويغا پېتىپ
 ھايھات! قاراڭ باشدا تاجى رەۋەن
 يەتتىلىسى شەمشاد تەك، زەپمۇ لەۋەن
 جىمى ئىقلىم پەرىسىنىڭ باشى ئىكەن
 «توققۇز بۇلاق» سۆلىرى ياشى ئىكەن
 قىيغان قەلەم قاشلىرى، چولپان كۆزى

نۇرلىرىدىن بولغۇسى تۈن كۈندۈزى
سۇمبۇل مىسال چاچلىرى تال-تال كېلۇر
ھەر بىرىنىڭ مەڭزىدە بىر خال كېلۇر

2

كىرىپكىلىرى ئوقىيادەك ئويىناپ كېلۇر
ئىشقى ئاتەش يۈرەكنى بويلاپ كېلۇر
ئېغىزلىرى ئويماقتەك، لېۋى غۇنچە
قايسى غۇنچە قىزارغان زادى شۇنچە؟
كېنىزەكلەر ئارقىدا سەپ - سەپ تۇرار
شۇ بۇقىلار شاھىغا بەزمە قۇرار
چىشى ئاپئاق سەدەپتەك پار-پار كېلۇر
بۇ پەرنى سۆيگىلى مىڭ يار كېلۇر
چۈچۈپقنا ئويغانسام چۈشۈم ئىكەن
قاناق قاققان چىن ئارزۇ قۇشۇم ئىكەن
شۇندىن بىرى ئاتلاندىم دىدار ئىزدەپ
ئاھ ئۇرۇمەن كۆزلىرى خۇمار ئىزدەپ

3

تونۇشايلى يەتتە قىز ئىسمى بىلەن
گۈلگۈن رەڭلىك، يالقۇنلۇق جىسمى بىلەن
قىز سەردارى مايسىخان تولۇن ئايدۇر
بەستى چىنار، شوخلۇقى قولۇن ئايدۇر
لالە كىرىپك كۆزلىرى قارىتتاتتۇر
بۇ ماكاندا تىڭى يوق پەرىزاتتۇر
چۈشۈمدىكى پەرىنىڭ ئۆزى شۇدۇر

ئېغىزلىرى ، لەۋلىرى ، كۆزى شۇدۇر
 ماڭسا - تۇرسا ھەمراھىدۇر ساۋاقداشلار
 ئۆزى ئوخشاش سۇمبۇل چاچ - قەلەم قاشلار

4

ئۇ راستتىنلا ئوت يۈرەك شائىر قىزدۇر
 ئۇسۇلغىمۇ ئاجايىپ ماھىر قىزدۇر
 بۇلبۇل پەرى ھاجىتىم چۈشتى ساڭا
 تىلىم چولتا، كۆپ ياردەم بەرگىن ماڭا
 ناۋا قىلغىن مائىسەمنى ئايلانغانچە
 تاپالىمدىم لايىق سۆز ئامال قانچە؟
 ئاپتاپتىنمۇ ئىللىقتۇر مېھرى ئۇنىڭ
 ئالەمدىنمۇ كەڭرىدۇر زېھنى ئۇنىڭ
 يا جىسمىنى سۈت بىلەن يۇغۇرغانمۇ؟
 پىراغىنى ئىپاردا سۇغارغانمۇ؟
 ئاينى ئادەم تۇغامدۇ بۇ جاھاندا
 ئاي يۈزىدە داغى بار ئاندا - ساندا

5

شۇنچە كۆركەم يازار ئۇ ھۆسنى خەتنى
 خەتتاتلىققا باغلىغاچ مۇھەببەتنى
 كۆرۈپ قالسا ۋەسلىنى شاھزادىلەر
 تائام يېمەي ئۇرغۇسى پەريادىلەر...
 ئۇندىن قالسا دىلبەرنىڭ دىلى يۇمشاق
 خۇددى بۇلبۇل ، شائىرە تىلى يۇمشاق
 گۈلدىن گۈزەل ھۆسۈندە دىلبەر ئاتلىق

غەمكىن بۇلبۇل بىر كۆرسە تاپار شادلىق
پەرھاد كۆرسە شېرىننىڭ ئۆزى دەرىلەر
ياقۇت كۆزلۈك ئۈزۈكنىڭ كۆزى دەرىلەر

6

قىزلار ئىچىرە غۇنچە قىز بىر جاناندۇر
كۆرۈپ قالسا ئاشىقلار باغرى قاندۇر
ناخشا ئېيتسا زېمىنى زىل - زىل قىلۇر
تۈمەنلىگەن بۇلبۇلنى خىجىل قىلۇر
باغدا بۇلبۇل سايرىماس گۈل بولمىسا
گۈلدىن ئۆزلۈك گۈل چىراي قەمبەرنىسا
بويى زىلۋا، قاشلىرى بەرگى قىياق
ئۇسۇل ئۈچۈن باغلىغان ئۇ ئىشتىياق
يەتتە قىزنىڭ ئىچىدە زۆھراسى بار
جاننى ئالۇر قاشنىڭ ئوقىياسى بار

7

مەڭزى قىزىل قەشقەرنىڭ ئاناردەك
جىسمى گۈلدۈر بەشكېرەم باھاردەك
چالسا تەمبۇر قاشىغا بۇلبۇل كېلۇر
سەنەم تارتىپ ھەر قېتىم مىڭ گۈل كېلۇر
قانداق تەسۋىر ئېتە يىكەم گۈلئايىمنى
ئۆزى خۇشخۇي قوي كۆزلۈك مۇلايىمنى
شۇنچە نەپىس گۈل چېكەر كەشتىلەرگە
چىقسا گۈلدەك كۆرۈنەر رەستىلەرگە
خىجىل قىلۇر گۈللەرنى ۋەسلى ئۇنىڭ

گۈلدىن ئۆزلۈك گۈلمىكىن نەسلى ئۇنىڭ

8

قۇياشمىكىن ئايمىكىن ئەختەرنىسا
 تۇن قاراڭغۇ بولغۇسى ئۇ بولمىسا
 زەپ ياراشقان مەڭزىگە زىناقلىرى
 شامالدىنمۇ ئىتتىك ئاياقلىرى
 ئات ئۈستىدە كۆرسىتىپ ماھارەتنى
 ھەر يۈرەكتە ئۇرغۇتار جاسارەتنى
 ئوقيا، قىلىچ، شەمشەردە مەشىق قىلۇر
 بۇرۇن بولغان جەڭلەرنى تەتقىق قىلۇر

ئىبراھىم قۇرباننىڭ « يەتتە قىزلىرىم » داستانىدىن ئىلىنغان بۇ پارچىلار
 ئۇچتۇرپاندىكى « يەتتە قىزلىرىم » خاتىرە سارىيى (ئەسلى قانداق
 ئاتىلىدىغانلىقىنى بىلىمىگەچكە شۇنداق دەپ ئاتاپ قويدۇم) غا ھۆسنخەت
 قىلىپ يىزىلغان ئىكەن. يازدا خىزمەتداشلىرىم جەنۇبقا ساياھەتكە بارغاندا
 سۈرەتكە تارتىۋېلىپتىكەن. بۇ پارچىلارنى مۇشۇ جايغا قىستۇرسام مۇۋاپىق
 بولغۇدەك دەپ ئويلاپ قوشۇپ قويدۇم.

ئامەتنىڭ چاقچىقى

(كومىدىيەلىك فىلىم)

ئاپتۇرى: كامال ئالىم

فلىمدىكى پىرسوناژلار:

1. نۇرمە مەت - كەمىستىلگەن ئىسمى نۇرەك، كەمىستىلگەن لەقىمى چوقەي، پادىچى.
2. گۈلسۇم - ئاق كۆڭۈل يىزا ئايالى، نۇرمە مەتنىڭ ئايالى.
3. جۈرئەت، ئەكبەر - نۇرمە مەتنىڭ بالىلىرى.
4. ياسىن - تەمبەل كەلگەن، قىسقا بۇرۇت قويغان ئادەم، نۇرمە مەتنىڭ شىرىگى، سانىيەنىڭ ئاشنىسى.
5. ئالم - ئورۇق، ئىگىز. نۇرمە مەتنىڭ ھەمراسى.
6. سانىيە - نۇرمە مەتنىڭ قانۇنسىز ئايالى، سەتەڭ.
7. يىزا باشلىقى، كەنت باشلىقى ۋە باشقا ئادەملەر.

1- كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز، ئورنى مەلۇم يىزا.

ھايدا كالاڭنى! دىگەن ئاۋاز بىلەن تەڭ مەلۇم يىزىنىڭ كونا قىياپىتى كۆرسۈتۈلدى. ھايدا كالاڭنى! ھەرخىل دارۋازىلاردىن چوڭ- كىچىك كالىلارنى ھەيدەپ چىقىۋاتقان ئەر - ئاياللار كۆرۈنىدۇ. پۇتغا كونىراپ كەتكەن سىرىق چوقەي كىيگەن، بىشىغا ئۆڭۈپ كەتكەن قىزىل دوپپا كىيگەن چاچ - ساقاللىرى ئۆسۈپ كەتكەن، يىشى ئوتتۇزىلاردىن ئاشقان بىر ئادەم ھايدا كالاڭنى! دىگىنىچە بىر قولىدا پادىچى تايىقى تۇتقان ھالدا بىرقانچە كالىنى ھايداپ ئىكرانغا يىقىنىلىشىدۇ. ھايدا كالاڭنى! كالىلارنىڭ مۆرەشلىرى، ئىتلارنىڭ قاۋاشلىرى ئاڭلىنىدۇ.

چىرايلىق ياسالغان بىر دارۋازىدىن بىر چوكان كالىسىنى ھايداپ چىقىدۇ. ۋە پادىچىغا قاراپ :

چوكان:- ھوي نۇرەك، تۇنۇگۈن كالامنى ئىمىپ ئالدىڭمۇ نىمە؟ قورسۇقىغا قارىسام داردىيىپ كىتىپتۇ، يىلىنىغا قارىسام سۈزمە خالىتىدەك. دەيدۇ.

نۇرمەمەت:- ھە تۇنۇگۈن ئىرىڭىز بىرىپتىكەن «ئوتتۇز يىلدىن بىرى تاي، تاي بولۇپ كىلىۋاتىمەن، قانداق قىلسام ئات بولارمەن» دىدى. مەن «كالاڭنى ئەمگىن» دىسەم تازا بىر ئىمىپ ئالدى. ئاخشام ئاتتەك ئۆيگە كىرگەندۇ. دەپ ئايالغا جاۋاپ بىرىدۇ پادىچى ۋە ئۆزىمۇ كۈلىدۇ... ھا ھا ھا...

چوكان:- ھوي تىلىڭگە مەرەز چىققۇر نۇرەك چوقەي. چوكان بوينىنى سىلكىپ قوراغا كىرىپ كىتىدۇ.

يەنە بىر دارۋازىدىن بىر بۇۋاي كالىسىنى ھايداپ چىقىدۇ.

نۇرمەمەت: - ئەسسالامۇ - ئەلەيكۇم سادىققا. پادىچى سالام بىرىدۇ.

سادىق بۇۋاي: - ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام! ھە نۇرمەمەت كالىلار ياخشى تويۇپ

كىلىۋاتىدۇ جۇمۇ. ھەدەڭ سىنىڭ ياخشى گىپىڭنى قىلىدۇ. مۇنۇ مايلىق توغاچنى

ھەدەڭ بەردى. دىگەچ بىر توقاچنى نۇرمەمەتكە بىرىدۇ. سادىق دىگەن ئادەم.

نۇرمەمەت: - رەھمەت سادىققا. دىگىنچە پادىچى توغاچنى بوينغا ئىسۋالغان

لاتا سومكىسىغا سالىدۇ. ھايدا كالاڭنى!

2- كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز، ئورنى شۇ يىزىنىڭ ئەتراپىدىكى ساسلىق.

قۇمۇشلۇق، يۇلغۇنلۇق ئاندا - ساندا يوغان كىچىك قارىغاچ ۋە سۆگەتلەر بەزەن

ساسلىقلار ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى بوشلۇقلاردا بىردىن ئىككىدىن ئوتلاپ يۈرگەن

كالىلار كۆرۈنىدۇ. پادىچى نۇرمەمەت بىر قىرى قارىغاچنىڭ سايىسىدا پۇتلىرىنى

مىنگەشتۈرۈپ ئىككى قولىنى بىشىنىڭ ئاستىغا قويۇپ قانداقتۇر بىر ناخشىنى

غىشىپ ئىيتماقتا. كاككۇكلارنىڭ ئاۋازى ۋە ئارلاپ كالىلارنىڭ مۆرىگەن

ئاۋازلىرى ئاڭلىنىدۇ. شۇ ئارلىقتا ئىشەك مىنگەن ئون ياشلار ئۆپچۆرىسىدىكى بىر

ئوغۇل بالا پادىچىنىڭ يىنىغا يىقىنىلىشىدۇ ۋە

بالا(جۈرئەت): - دادا، دادا دىگىنچە ئىشەكتىن چۈشۈدۇ.

نۇرمەمەت: - ھە نىمە دەيسەن. دەپ نۇرمەمەت بىشىنى كۆتۈرىدۇ.

جۈرئەت: - مېنى ئاپام ئەۋەتتى ۋەلىكامنىڭ بىر كۈنلۈك لايچىلىقى باركەن

قارىشىۋەتسۇن دەيدۇ. پۇلى نەقكەن. ئۆيدە ماي، تۇز تۈگەپتۇ. مەن پادىغا قاراپ

تۇرغۇدەكمەن. سەن ۋەلىكامنىڭ ئىشىنى قىلغۇدەكسەن. دەيدۇ بالا.

پادىچى ئىرىنچەكلىك بىلەن غۇدۇڭشىغىنچە ئورنۇدۇن تۇرۇدۇ .

نۇرمەمەت:- يا ئاللا ، ماي، گۆش، تۇزدىگەنلەر قاچان تەل بولار، باللىرىمنىڭ ئەڭلى يوق، ئەلگەكنى تاپسام تەڭنە يوق دەپ، خەققە مالاي بولۇپ ئۆتەرمىزمۇ. دىگىنچە بالا مىنىپ كەلگەن ئىشەكنى مىنىپ سازلوق ، قۇمۇشلۇقلار ئارىسىنى ئارلاپ كىتىپ قالىدۇ. بالا قولىدا تايىقنى تۇتقان ھالدا كالىلار تەرەپكە ماڭىدۇ. ھۇ، چۇ ، بالىنىڭ ئاۋازى ئاڭلىنىدۇ.

3- كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز، ئورنى شۇ يىزىنىڭ مەلۇم كوچىسى .

نۇرمەمەت پادىچى كەڭلىكى 3،4 مىتىر، ئۇزۇنلۇقى 5،6 مىتىر كىلىدىغان ئورەك ئىچىدە لاي ئەتمەكتە. پۈتۈن بەدىنى قارا لايغا مىلەنگەن، ئادەم تۇنۇغىسىز ھالدا.

شۇ ئارلىقتا موتۇسكىلىت مىنىپ قارا كۆز ئەينەك تاقاپ يۇقۇردا ئىسمى ئاتالغان ۋەلى دىگەن 25 ياشلار ئەتراپىدىكى يىگىت يىتىپ كىلىدۇ ۋە ئورەكتىن يىراق ئورۇندا توختايدۇ. موتۇسكىلىتتىن چۈشمەي تۇرۇپ،

ۋەلى: پاي-پاي مانا ئەمدى نۇرەك چوقەينىڭ ئۆزى بوپسەن، چوقەي دىگەنمۇ ياخشى نەرسە جۇمۇ، سەن لاتىسىدىنمۇ يا تىرىسىدىنمۇ؟

ھا ھاھا... ۋەلى نۇرمەمەتنى شاڭخۇ قىلغاچ موتۇسكىلىتتىن چۈشۈپ ئىككى قولىنى بىقىنىغا تىرەپ تۇرۇدۇ.

پادىچى نۇرمەمەت ھارغىن ھالدا يەنىلا ئۆز ئىشى بىلەن بولىدۇ.

ۋەلى: ئەتە يەنە بىر كۈن ئىشلەۋەت قانداق؟ دەيدۇ ۋەلى.

نۇرمەمەت: پۇلچۇ؟ دەيدۇ نۇرمەمەت پادىچى لاي ئاغزىنى لاي كۆيىنىكىنىڭ ئىچى تەرىپى بىلەن ئىتقاچ.

ۋەلى: ھوي گەپ چوڭغۇ، ئورۇق كالنىڭ پوقى يوغان دەپ ئاغزىڭ پۇلغا يۇگرەپ قايتىغۇ، كانىيىڭغا 15 سوم كىرىپ كەتتى جۇمۇ چوقەيكا غىڭ قىلماي ئىشلەۋىرىڭ. دىگىنىچە ۋەلى موتۇسكىلتىنى مېنىپ كۆرەڭلىك بىلەن توپا توزۇتۇپ كىتىپ قالدۇ. ئورەك ئىچىدە كەتمىگە تايىنىپ بىر لاي ئادەم قالدۇ.

4- كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز، ئورنى شۇ يىزا نۇرمە مەت پادىچىنىڭ ئۆيى.

مەھەللىنىڭ چىتىگىرەك جايلاشقان دارۋازلىرى تالدىن توقۇلغان، كونىراپ كەتكەن ئىككى ئىغىز تام ئۆي، ئالدى قۇمۇش بىلەن توقۇلغان يازلىق چايخانا. قورا ئىچىدە بولۇشقا ئۆسكەن 4،5 تۈپ ئۈرۈك ۋە ئالما، بىر تەرىپى ئۆرىلىپ كىتىپ تىرەك قويۇلغان ئىشەك ۋە كالا ئىغلى كۆرۈنىدۇ. چايخانىدا نۇرمە مەت پادىچى بىلەن ئايالى گۈلسۈم چاي ئىچىپ ئولتۇرغان بولىدۇ. گۈلسۈم سۆزلىمەكتە.

گۈلسۈم:- جۇرئەتنى پادىچىلىققا ياردىمى بولار دەپ مەكتەپتىن چىقىرىۋالدىق، ئەمدى كىچىگىنى قانداق قىلىمىز، پۇل بولمىسا قانداق ئوقۇتقىمىز، پادىچىلىقتىن تاپقان پۇل كانايدىن ئاشمايۋاتىدۇ. ياكى يىرىمىزنى تىرەلمە يۋاتىمىز. نىمە؟ قەرز؟ نىمە قەرز خۇيما توپىدىغۇ بۇ قەرزىدىن. مۇشۇنداق ئۆتۈرمىز. ئۆيىنىڭ ئەھۋالى مانا بۇ. گۈلسۈم قولى بىلەن كونىراپ كەتكەن ئۆيىنى كۆرسىتىدۇ.

نۇرمە مەت:- مەن قانداق قىلىمەن ئەمەسە. نۇرمە مەت خوتۇنىغا ۋاقىرايدۇ. بىرسىنى بۇلايمۇ؟ يا ئوغۇرلۇق قىلايمۇ؟

نۇرمە مەت:- سىزنى ئۇنداق قىلىڭ دىمىدىم، باشقىلار ئۇنداق - مۇنداق ئىشلىنى قىلىپ يىلدىن-يىلغا بېيىپ قالدى. كالا باقمەن دەپلا يۇرمەي باشقىچە بىرەر ئىشنى ئويلىۋىشۇپ كۆرمەيلىمۇ دەيمىنا. دەيدۇ گۈلسۈم.

نۇرمە مەت:- ھازىرچە ئۆلۈپ قالمىدۇقۇ، يالغۇز بىزلىمۇ، شۇكىرى دە خوتۇن. ئىش قىلىپ موراڭدىن ئىس چىقىپ تۇرۇدۇغۇ. دەيدۇ نۇرمە مەت ۋە ئورنىدىن تۇرۇپ كوچىغا ماڭىدۇ. سەككىزلىرىگە كىرىپ قالغان بىر بالا سومكىسىنى مايماق ئىسىپ قوراغا كىرىپ كىلىدۇ ۋە - چىيىمنى چاققان بەر ئاپا، ئاكامنىڭ يىنىغا پادىغا بارىمەن دىگىنىچە سومكىسىنى جوزا تۈۋىگە پىقىرتىپ تاشلاپ جوزىغا كىلىپ ئولتۇرىدۇ. جوزا ئاستىدىكى موشۇك بالىنىڭ سومكىسىنى سۆرىگىنىچە جوزا ئاستىغا كىرىپ كىتىدۇ.

5- كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز، ئورنى شۇ يىزا.

يىزىنىڭ تۆت كوچا ئىغىزى مەلۇم تام دۇكان. ئاندا - مۇندا ئادەملەر سودا قىلىپ كەتمەكتە. دۇكان ئالدىدىكى ياغاچ سايىسىدا دۇكاننىڭ تىمىنى يۆلەپ ئولتۇرۇپ بىر قانچە قىرى - ياش قىزغىن پاراڭ قىلىشماقتا. موخۇركا چەكمەكتە.

1- ئادەم (ئىكراندا زاكىر لەقىمى موشۇك دىگەن خەت كۆرىنىدۇ): - ئامرىكا زوڭتۇڭى رىگان دىگەننى ئەرتىس دەيدىغۇ؟

2- ئادەم (ئىكراندا بارات لەقىمى تاي دىگەن خەت كۆرىنىدۇ): - بۇرۇن ئەرتىس بوپتىكەن.

1- ئادەم: - نىمە بولسا بولدى زادى ئەرتىس بوپتىكەنغۇ؟

3- ئادەم: - پۇل بولسا سەنمۇ زوڭتۇڭ بولالايسىەن. لىكىن سەن جوزىنىڭ ئاستىغا زوڭتۇڭ بولساڭ بولىدۇدە.

3- ئادەم: - چاشقانلارغا دەڭلار. ھا ھا... كۈلكە.

4- ئادەم: - ساچىر خانىمنى دەڭلار، ئايال تۇرۇپ نى نى ئىشلىرىنى

قىلىۋاتىدۇ جۇمۇ.

2-ئادەم: -شۇنداق خوتۇنلاردىن ئىلىۋالسا ئادەم.پاھ-پاھ..

1- ئادەم: -ئۇغۇ شۇنداق لىكىن سىنىڭ يىشىڭ توشمىغان تاي تۇرساڭ. ساچىر

خانم مىنىۋالسا كۆترەم بولۇپ قالساڭ جۇمۇ.ھاھاھا...كۆلكە

شۇ ئارلىقتا ئۆزىچە غىغشىپ نورەك چوقەي چالا مەس بۇلارنىڭ يىنىغا كىلىدۇ ۋە

تىلىنى چايناپ.

نۇرمە مەت:- ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم دەيدۇ مەس ھالدا لىغشىپ.

1-ئادەم:-ھوي نۇرمە مەتقۇ بۇ.ئويىناپ قويۇپسىلەر دەيدۇ 1-ئادەم.

نۇرمە مەت:-ئاغىنىلەر يولۇقۇپ قىلىپ ئاز-تولاقىقۇالدۇق.دەيدۇ نۇرمە مەت

ئالدى كەينىگە مىڭىپ.

5- ئادەم(ئىكراندا قادىر لەقىمى ئەزمە دىگەن خەت كۆرۈنىدۇ): ئاغزىڭ كۆپۈك

قايناپ كىتىپتۇ.ھاراق ئىچمەي ساسلىقتا كالا ئەمدىگىمۇ نىمە؟ھاھاھا....كۆلكە.

نۇرمە مەت:-كالا دىگەننى ئىمەلىگەن ئادەم ئىمدۇ.سەندەك ئەزمىلەر ئەمسە

ئاغزىڭدا سۇت قىتىق بولۇپ قالىدۇ جۇمۇ.دەيدۇ نۇرمە مەت ئىككى قولى بىلەن

تىزىنى ئۇرۇپ تۇرۇپ كۈلۈپ،باشقىلارمۇ كۈلىدۇ.

1-ئادەم: -پاھ-پاھ نۇرمە مەت تازا ئىچىلىپسەن بۈگۈن گۈلسۈم خوشاللىقىدا

ئۇخلىماي چىقىدىكەندە ھاھاھا....

نۇرمە مەت ئوڭ قولىنى كۆتۈرۈپ ،

نۇرمە مەت: - كەتتۇق ئەمسە .دىگىنىچە يەنە خىغشىپ ناخشا ئېيتىپ

دەلدە ئىلگىنىچە كىتىپ قالىدۇ.

6-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز، ئورنى 2-كۆرۈنۈشتىكى پادا باقىدىغان ساسلىق.

كالىلار بىردىن - ئىككىدىن ئوتلىماقتا نۇرمە مەت يەنلا ھىلقى ياغاچنىڭ سايسىدا دەم ئېلىپ ياتماقتا. شۇ ئارلىقتا موتۇسكىلىتنىڭ ئاۋازى ئاڭلىنىدۇ ۋە يىتىپ كىلىدۇ. قارا كۆز ئەينەك تاقىغان ۋەلى موتۇسكىلىتىدىن چۈشمەي تۇرۇپ ۋەلى: - ھوي نۆرەككا بىر ئىلان تۇتۇپ بەرسەڭ بولاتتى. شەھەردىن تۇققانلار چىقىپتۇ، دورا قىلغۇدەك. دەيدۇ.

نۇرمە مەت: - قانچە بىرسەن. دەيدۇ نۇرمە مەت قارىغاچ سايسىدا ئولتۇرغان ھالدا.

ۋەلى: - بەش سوم بىرىمەن. ۋەلى بەش بارمىقى بىلەن نۇرمە مەتكە كۆرىستىدۇ. نۇرمە مەت: - ئون سوم بەر. دەيدۇ نۇرمە مەت.

ۋەلى: - نىمە دەيدۇ مۇنۇ چوقاي. تۇتساڭ تۇت تۇتساڭ تۇتتىدىغان ئادەم جىق جۇمۇ. ھالىڭغا بىقىپ ھال تات، خالتاڭغا قاراپ ئۇن تات دەپ ئۆزەڭنى ساتسا ئون سومغا ئالمايدۇ. مۇنۇ موتۇنى مىنىپ ئالدىڭغا ئالايەن كەلدۇق جۇمۇ. مە پۇلۇڭنى ئال. ۋەلى شۇ گەپلەرنى قىلغاچ بەش سوم پۇلنى نۇرمە مەتنىڭ ئالدىغا تاشلاپ بىرىپ ساسلىقتا موتۇسكىلىتنىڭ ئاۋازىنى ياڭرىتىپ كىتىپ قالىدۇ. ياغاچ تۇۋىدە نۇرمە مەت ئىككى پۇتنىڭ ئارلىغىدىكى 5 سوم پۇلغا قارىغىنچە قالىدۇ.

7-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ئورنى يۇقارقى سازلىق.

نۇرمە مەت ساسلىق، چىغلىق، دۆڭلۈكلەرنى قولىدىكى تاياق بىلەن ئاختۇرۇپ ئىلان ئىزدىمەكتە. تۇيۇقسىز بىر ئىلان ئۇچراپ قالىدۇ. نۇرمە مەت ئىلانى تاياق بىلەن ئۇرۇدۇ. لىكىن ئىلان قىچىپ كىتىپ، ئىگىز رەك بىر يارنىڭ تۆشۈگىگە كىرىپ كىتىدۇ. نۇرمە مەت تايىقى بىلەن تۆشۈكنى كولاشقا باشلايدۇ. نۇرمە مەتنىڭ تايىقى

بىر نىمىگە تەككەندەك بولۇدۇ. نۇرمە مەت تۆشۈكنى داۋاملىق كولاپ چوڭايتىدۇ. ئاخىرىدا نۇرمە مەت تۆشۈك ئىچىدىن كىچىكرەك بىر كوزنى ئىككى قولى بىلەن تۇتۇپ ئالدىغا ئېلىپ چىقىدۇ. ئىكراندا كوزا تولۇق كۆرۈنىدۇ. كوزنىڭ ئاغزى توپا بىلەن توشۇپ كەتكەن بولۇپ، نۇرمە مەت قىزىققان ھالدا كوزنى يەرگە دۈم قىلىدۇ. كوزا ئىچىدىن باشتا توپا تۆكۈلۈپ ئاخىرىدا ئوندىن ئارتۇق زىقچە ئالتۇن ۋە بىرقانچە ئون ئالتۇن تىللا يەرگە چۈشۈدۇ. نۇرمە مەت چۆچۈپ كىتىدۇ. ئەتراپقا قارايدۇ. ھودۇقىدۇ. -يا ئاللا، بۇ نىمە كارامەت. دىگىنىچە ياقىسىنى تۇتىدۇ. شۇ ئارلىقتا نۇرمە مەتتىن ئانچە يىراق بولمىغان جايدا ئۈستىگە ئوخشاش پىرىجە كىيگەن، ئوخشاش سەللە يۆڭگەن قوللىرىدا ئوخشاش داپ تۇتقان ئىككى بالا پەيدا بولىدۇ ۋە داپنى چىلىپ ناخشا ئېتىدۇ.

ھەي نۇرمە مەت نۇرمە مەت ،

ئامەت تاپتىڭ، پۇل تاپتىڭ.

ئەندى قانداق قىلارسەن،

قىينالماستىن يول تاپتىڭ.

ئەندى قانداق قىلارسەن،

قايسى يولدا ماڭارسەن.

تۇتالمىساڭ ئامەتنى ،

چوقاي بولۇپ قالارسەن.

بالىلار غايىپ بولىدۇ.

نۇرمە مەت ئولتۇرغىنىچە ئالتۇن تىللارغا قاراپ قالىدۇ.

8-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز. ئورنى مەلۇم شەھەر.

بازار ئىچى مەلۇم كاۋاپچىنىڭ دۇكان ئالدى. بىر ئۈستەلدە نۇرمە مەت قىسقا بۇرۇت قويغان ياسن ۋە ئورۇق ئىگىز ئالم دىگەن ئادەملەر بىلەن كاۋاپ يەپ ھاراق ئىچمەكتە.

ياسن :- دىمەمسەن نۇرمە مەت بىر گىپىم بار دەپ بىزنى بۇيەرگە باشلاپ كەلدىڭ سارالىق. دەيدۇ.

ئالم :- ھە شۇنداق گىپىڭنى قىلمايمسەن؟ بۇلە. دەيدۇ.

نۇرمە مەت :- ھىچكىمگە دىمەيمىز دەپ قول بىرىپ قەسەم قىلىش. دەيدۇ.

ئالم ياسنلار قول بىرىپ قەسەم قىلىدۇ.

نۇرمە مەت :- ئالان قوغلاپ بىر تۆشۈكنىڭ ئىچىدىن بىر كوزا ئالتۇن تىپىۋالدىم. دەيدۇ.

ئالم ۋە ياسن: راستما؟ دەيدۇ ھودۇقۇشۇپ. نۇرمە مەت بىر تال ئالتۇننى كۆرسىتىدۇ

ئالم ياسنلارنىڭ كۆزلىرى يوغىناپ چىقىپ كەتكەندەك بولۇپ ھودۇقۇپ قورققانداك بولۇشۇدۇ.

ياسن :- بىرىسىگە دىدىڭمۇ؟ دەيدۇ.

نۇرمە مەت :- ياق.

ئالم :- خوتۇنۇڭغا ئېيتتىڭمۇ؟

نۇرمە مەت :- نىمە قىلارمىنى بىلەلمەي سىلەرنى ئىزلەپ كەلگەن.

ياسن :- خوتۇنۇڭغا دىمەي توغرا قىپسەن. خوتۇن دىگەننىڭ چىچى ئۇزۇن ئەقلى

قىسقا، بىرىسىگە دەپلا قويسا، تاپقان نىمەڭنى ھۆكىمەت ئىلىپ كىتىدۇ جۇمۇ؟

ئالم :- مانا مەن ئالتۇنۇڭنى سۇ قىلىپ بىرىمەن. دەپ نۇرمە مەتنىڭ دۈمبىسىگە

ئۇرۇدۇ.

ياسىن:- قورقما، ئاغزىڭنى مەھكەم تۇت بىز سىنى يولغا باشلايمىز. ئەكەل قولۇڭنى پۇل سەندىن، ھەركەت بىزدىن بىر-بىرىمىزدىن ھەرگىز ئايرىلمايمىز. دەيدۇ. نۇرمەمەت، ياسىن، ئالىملار قول بىرىپ قەسەم قىلىشىدۇ.

9-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز. ئورنى نۇرمەمەت پادىچىنىڭ ئۆيى.

چايخانا نۇرمەمەت بىشىغا بىر تال ياستۇقنى قويۇپ، ئوڭدا يىتىپ موخۇركا چەكمەكتە. ھالقا - ھالقا ئىسلار نۇرمەمەتنىڭ ئاغزىدىن توختىماي چىقماقتا. نۇرمەمەت ئۇيان - بۇيان ئۆرۈلمەكتە. چوڭقۇر خىيالغا چۆكمەكتە. ئايالى گۈلسۈم چوڭ بىر باغلام چۆپنى تەسلىكتە كۆتۈرۈپ چايخانا ئالدىغا كىلىپ چۆپنى ئاچچىقلاپ يەرگە تاشلايدۇ ۋە تەرنى باش ياغلىقى بىلەن ئېرتقاچ:

گۈلسۈم: - نۇمۇس قىلىڭ جۇمۇ نۇرمەمەت، نەچچە كۈن بولدى ياتقىنىڭىز - ياتقان. ياپادىغا چىقمايسىز؟ يا بىرەر يەردە ئىشلىمەيسىز؟! 10 ياشلىق جۇرئەتكە ئۇگال. بىر كۈن ساق بولسىڭىز بىر كۈن مەس. قولۇمنى كۆسەي چىچىمنى سۈپۈرگە قىلغۇدەك بولۇپ كەتتىم. دەيدۇ يىغلاپ تۇرۇپ.

نۇرمەمەت:- ھوي چۆپ ئەكەلسەڭ ماڭا ئەكەلدىڭمۇ؟ ئەكەلسەڭ كالاڭغا ئەكەلدىڭ. ۋاقىرايسە نغۇ خۇددى منى سەن خوتۇنلۇققا ئالغاندەك. داداڭ بىر چىشقا موزاينى بىرىپتىكەن، نەسلىك كالا دەپ ئەجەپ پىشانەمگە ئورۇپ كەتتىڭا. ئۆيۈڭدىن بىر چىقىپ كىتىمەن. ئەرگە تەككەنگە توپىسەن جۇمۇ. نۇرمەمەت ئورنىدىن تۇرۇپ ۋاقىراپ - جاقىراپ سۆزلەپ كىتىدۇ ۋە ئاخىرىدا نۇرمەمەت: - بىشىڭغا كىيە ئۆيۈڭنى. دىگىنىچە يالاڭ چاپىنىنى مورسىگە

تاشلىغىنىچە كوچىغا قاراپ ماڭىدۇ. گۈلسۈم ئۆزى كۆتۈرۈپ كەلگەن چۆپىنىڭ ئۈستىدە يىغلىغىنىچە ئولتۇرۇپ قالىدۇ.

10-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز. ئورنى مەلۇم شەھەر.

مەلۇم زەرگەر دۇكان ئىچىدىن ئالىم، ياسىن، نۇرمە مەتلەر چىقىپ كىلىدۇ. ياسىن:- قانداق رازى بولغانىسەن. 100 مىڭ سوم قولۇڭغا تەگدى. قالغان ئالتۇنلىرىڭنى ساقلاپ مەھكەم قوي، خوتۇنۇڭغا تىنما. دەيدۇ كۆرەڭلىكىنىچە. ئالىم:- ئەندى قولۇڭغا پۇل كىردى نىمە قىلاي دەيسەن نۇرمە مەت.

ياسىن:- ھازىر ئورۇسلار تازا كىلىۋاتىدۇ. ئالىم ئىككىمىز ئورۇسلارغا ياڭچىڭ كۆرسۈتۈپ پۇل تىپىۋاتىمىز. سودا شۇنداق ياخشى لىكىن پۇل يوق. مىنىڭچە بىر دۇكان ئىچىپ سەن دۇكاندا تۇرساڭ، بىز ئورۇمچىدىن مال ئەكەلسەك. مانا شۇچاغدا باي بولىمىغىنىڭنى كۆرەي. دەيدۇ.

نۇرمە مەت:- ئۇنداق ئىشلارنى قىلالماسەنمىكىن جۇمۇ. مەن كالا قوي ئىلىپ باقايمىكىن دىگەن. دەيدۇ.

ئالىم:- نىمە دەيدۇ مۇنۇ سارالىق داڭگال. توخۇ داڭگال چۈشەيدۇ، ئۆچكە جاڭگال دەپ يەنە شۇ سارالىقلىرىڭنى ئويلاپ قاپسەنغۇ؟ گاداي بولساڭ شە تالاش دەپ سالقىن دۇكاندا ئولتۇرۇپ، ئوچ ۋاق بازارنىڭ ياخشى تامىقىنى يەپ پۇل تاپمىسەن. ئاشۇ سارالىقلىرىڭنىڭ ئارىسىدا ھالىڭ نىمە بولماقچى. ئۇنىڭ ئۈستىگە نۇرمە مەت قانداقلا چە تىز باي بولۇپ كەتتى دەپ مەلدىكلەر ساقچىغا دەپ قويسا ئالتۇنۇڭمۇ يوق، ئۆزەڭ تۈملىرىنى ئارىلاپ چىقسەن. شەھەردە بولسا بىرسىنىڭ دۇكىنى ئىجارىگە ئىلىپ ئىچىۋاتىمەن دەيسەن ۋە سىسالام. دەيدۇ.

ياسىن:- توپتوغرا. سەراغا چىقساڭ بالاغا قالغىنىڭ شۇ. شە دىگەننىڭ ئىتىكى كەڭ

قانداق قىلىمەن دېسەڭ شۇنداق قىلغىلى بولىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە ھەممە ئىشىڭنى بىز بىلىمىز. بىزدىن ئايرىلساڭ سىنى بۆرە يەيدۇ جۇمۇ. تولا ئارىسالدى بولماي جۈرە ئاشخانغا قوساق ئىچىپ كەتتى. دەيدۇ. ئالىم، ياسىن، نۇرمەمەتلەر يۈرۈپ كىتىدۇ.

11-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز. ئورنى شۇ يىزا

نۇرمەمەت پادىچىنىڭ ئۆيى. ھىلىقى چايخانا. نۇرمەمەت چايخانىدا ئولتۇرۇپ ئايالى گۈلسۈمگە چالۋاقاپ سۆزلىمەكتە.

نۇرمەمەت:- بازاردىن بىرتونۇشۇمنىڭ دۇكىنىنى ئاچىدىغان بولدۇم. پادا كالىنى جۇرئەت بىقىپ تۇرسۇن. دەيدۇ.

گۈلسۈم:- سىز شەھەرگە كىرىپ كەتسىڭىز، مۇشتۇمدەك جۇرئەت پادىنىڭ ھۆددىسىدىن قانداق چىقىدۇ، مەن قايسى بىر ئىشنىڭ ھۆددىسىدىن چىقىمەن. دۇكان ئاچقىڭىز كەلسە نەسىللىك تايىنچىنى سىتىپ، مەلىدە ئاچسىڭىزمۇ كىرىمى ياخشىغۇ، كالىنىڭ سۈتىنى مەن ساتاي، پادىنى جۇرئەت باقسۇن. دەيدۇ.

نۇرمەمەت:- بولدى قوي. كالاڭنى سىتىپ دۇكان ئىچىپ مەلەڭگە سىركە لازا ساتايىمۇ؟ دادام بەرگەن كالا دەپ ئۇنىڭ دەردىنى تارتايىمۇ؟ شۇ ئارلىقتا گۈلسۈمنىڭ دادىسى كىرىپ كىلىدۇ. (ئىكراندا > گۈلسۈمنىڭ دادىسى تايىرئاخۇن < دىگەن خەت كۆرۈنىدۇ.

تايىرئاخۇن:- ۋۇي نىمە بولدۇڭلار؟! ئاۋازىڭلار ھەشكە چىقىپ كىتىپ سىلەرنىڭ جىدىلىڭلار قاچان تۈگەيدۇ. دەيدۇ.

گۈلسۈم ۋەقەنى ئىيتىدۇ.

تايىرىئاخۇن:- نۇرمە مەت شۇنچە يىراقتا نىمە قىلىسىز؟ ئۇششاق بالىلىرىڭىزنى تاشلاپ، شەھەردە دۇم يىتىپ، دۇم قويۇپ يۈگىچە مەلىدە ئاچسىڭىز ياخشىكەن. نىمە بولغان بىلەن ئۆزىڭىزنىڭ مەلىسىدە دەيدۇ.

نۇرمە مەت:- گۈلسۈمنى ئاز دەپ ئەمدى سىز ئارلاشتىڭىزغۇ؟ مەنمۇ ئىككى بالىنىڭ دادىسى ئاق - قارىنى بىلگۈچىلىگىم بار. بىر كالا بىرىپ قويۇپ ئاتا - با لا ئەجەپ يوغان گەپ قىلىدىغان بولۇپ كەتتىڭلارغۇ؟ دەيدۇ نۇرمە مەت قوللىرىنى شىلتىپ.

دۇيىجاڭ باسىت كىرىپ كىلىدۇ. (ئىكراندا دۇيىجاڭ باسىت دىگەن خەت كۆرۈنىدۇ).

دۇيىجاڭ باسىت:- ھاي - ھاي نۇرمە مەت گەپنى ئاۋايلاپ قىلايلى، قانداق بولمىسۇن تايىرىكام سىزنىڭ دادىڭىزدە. گەپ بولسا چىرايلىق دىمەمسىز. دەيدۇ. نۇرمە مەت ئورنىدىن سەكرەپ تۇرۇپ كىتىدۇ.

نۇرمە مەت: ۋوي ئەمدى سەن قالدىڭمۇ؟ سىنىڭ نىمە چاتقىڭ. دەيدۇ. دۇيىجاڭ باسىت: نىمە دىگەن بىلەن مىنىڭ سىلەرنىڭ ئىشىڭلارغا ئارلىشىدىغان ھوقۇقۇم بار. مۇنداق ئېيتقاندا سەن بىلەن تەڭ بولساممۇ، ئۆزەڭلار مىنى بىزنى باشقۇرالايدۇ دەپ دۇيىجاڭ سايلىغان. كەنت قەرزىڭنى كۆتۈرۈۋېتىشنى ئويلىشىۋاتىدۇ. يىرىڭنى كەنت تىرىپ بەرسە، دۇكان ئاچمەن دىسەڭ كەنت ياردەمدە بولساق.

نۇرمە مەت:- ۋاي بولدىلا، قۇلقىمنى تولا ئاغرىتماي، چىقىشە ھەممىڭ ئۆيدىن. يەنە شۇ ئارلىقتا بىرقانچە خوشنلار كىرىپ كىلىدۇ. ئۇلارمۇ ئىشقا ئارلىشىدۇ. نۇرمە مەت چالۋاقاپ ئۆزىنىڭ شەھەرگە كىرىپ كىتىش پىكرىدە چىڭ تۇرۇدۇ. گۈلسۈم يىغلايدۇ.

12-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز. ئورنى مەلۇم شەھەر.

بازار ئىچى مەلۇم دۇكاندا نۇرمە مەت سودا قىلماقتا. دۇكان ئىچىگە ھەرتۇرلۇك كىيىم كىچەكلەر ئىسىلغان. تاي - تاي ماللار دۇۋىلانغان بولىدۇ. شۇ ئارلىقتا ياسىن دۇكانغا كىلىدۇ .

ياسىن :- بىزنىڭ ھىساپ كىتابىمىزنى قىلىدىغان بىر قىز تاپتىم . دىگىنىچە چىرايلىق كەلگەن بىر قىزنى نۇرمە مەتكە تونۇشتۇرىدۇ.

ياسىن :- ئىسمى سانىيە. ئالى تىخنىكومنى ئوقۇپ خىزمەت كۈتۈپ تۇرغان قىز.

سانىيە: ياخشىمۇسىز . ياسىنكام سىزنىڭ تولا ياخشى گىپىڭىزنى قىلدى . بوپتۇ ھىساپچى بولسام بولاي دەپ كەلدىم . ياقتۇرسىڭىز مېنى ئىلىپ قىلىڭ . دەيدۇ نۇرمە مەتكە قاراپ .

نۇرمە مەت: بولىدۇ. كەچتە ئالىم ياسىنلار بىلەن بىر پاراڭلىشىپ ئەتە جاۋابىنى بىرەي . دەيدۇ .

مال ئالغۇچىلار كىلىدۇ. نۇرمە مەت بىلەن ياسىن سودىغا كىرىشىپ كىتىدۇ.

13-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز. ئورنى شۇيىزا.

نۇرمە مەت پادىچىنىڭ ھىلىقى قوراسى . چايخانىدا بىر ئايال گۈلسۈمگە سۆزلەپ كىتىدۇ .

A ئايال :- كۆڭلىڭىزگە ئىلىپ قالماڭ ، دىمەي دىسەم زادى بولمىدى . ئاخىرى ئالدىڭىزغا كەلدىم . شەھەردە بىر تونۇشۇم بار ئىدى . نۇرمە مەتنى تونۇيدىكەن . «ئاپلا نۇرمە مەتكە يامان بولدى . ئەسكىلەرنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالدى . ئۇنىڭ ئۈستىگە ياسىن بىلەن چاتقى بار بىر سەتەڭنى ھىساپچى دەپ

يىنىغا ئەكىلىۋالدى. ئاڭلىساق ئەر-خوتۇن بولۇپ بىر ئۆيدە تۇرىۋاتقىدەك «دەيدۇ».

گۈلسۈم:- ۋاي، قانداق قىلارمەن شەھەرگە كىرىپ پۇل تاپسا مەيلى دىسەم ئەمدى مۇڭگۈز چىقىپ سانىيە دەپ بىر خوتۇن چىقىپ قالدىغۇ؟ ۋاي قانداق قىلاي، كىمگە دەرمەن بۇ گەپنى. دىگىنچە تامغا يۆلىنىدۇ.

A ئايال:- ئۆزىڭنى بىسۋىلىك گۈلسۈم. راسمۇ - يالغانمۇ شەھەرگە بىرىپ باقماسىز. دەيدۇ.

14-كۆرۈنۈش

ۋاقتى بىر يىلدىن كىيىن، ئورنى مەلۇم شەھەر، كۈز كۈنى

شەھەرنىڭ چوڭ كىچىك كوچىلىرى، ئۆتۈشۋاتقان ماشىنىلار، قىزغىن ئاۋات بازارلار كۆرۈنىدۇ. ئاددى كىيىنگەن گۈلسۈم يالاڭ چاپاندا مۇزلاپ بالىسى جۈرئەتنى ئەگەشتۈرۈپ ھارغىن ھالدا بازار ئارلاپ كىمدۇر بىرسىنى ئىزلىمەكتە. ھەربىر ئاشخانا ئالدىغا كەلگەندە بىر تەلمۈرۈپ بالىسى جۈرئەتكە بىر قاراپ قويۇپ ئۆتۈپ كىتىدۇ. يالاڭ كىيىمدە 10 ياشلىق جۈرئەتمۇ مۇزلىغان بولۇپ، بالىنىڭ كۆزلىرى تىزىلىپ كەتكەن نان، سامسا، كاۋاپلاردىن ئۈزۈلمەيدۇ. گۈلسۈم شۇ مىڭشىدا بىر كىيىم - كىچەك دۇكىنىنىڭ ئالدىغا كىلىدۇ ۋە دۇكاندارغا سالام قىلىدۇ ۋە

گۈلسۈم: - مۇشۇ ئارلىقتا نۇرمەمەت دىگەن ئادەمنىڭ دۇكىنىنى بىلەمسىزكىن؟ دەپ سورايدۇ.

دۇكاندار: - بىلمەيمەن. دەيدۇ. گۈلسۈم شۇنداق قىلىپ بىر قانچە دۇكاندىن يولدىشى نۇرمەمەتنىڭ ئەھۋالىنى سورايدۇ. لىكىن بىرمۇ دۇكاندار بىلمەيدىغان بولۇپ چىقىدۇ.

يەنىلا بازار ئارلاپ سامسا، كاۋاپلارنىڭ پۇرىقىدا مەس بولغان ھارغىن، مۇزلاپ كەتكەن، ئاچ قورساق ئانا. بالائاخىرى بىر دۇكاننىڭ ئالدىغا بېرىپ سالام قىلىپ نۇرمە مەتنىڭ دۇكىنىنى سورايدۇ.

دۇكاندار: - بىلىمەن، بىلىمەن لىكىن بۇگۈن 3، 4 كۈن بولدى نۇرمە مەت دۇكانىنى سىتوۋەتتى، ئۆزىنىڭ ھازىر نەدىلىگىنى ئۇقمايمەن. دەيدۇ. گۈلسۈمنىڭ بېشى قايناندىك بولۇدۇ.

جۈرئەت: جۈرە ئاپا كىتىمىز. جۈرئەت ئاپىسىنىڭ قولىنى تارتىدۇ. گۈلسۈم ئۆزىنى ئوڭشاپ ئالىدۇ. جۈرئەتنى يىتىلگەن گۈلسۈم كۆز ياشلىرىنى ئېرتىپ دۈگدە يىگىنچە دۇكاندىن يىراقلاپ كىتىدۇ. سامساپەزلەرنىڭ، كاۋاپچىلارنىڭ ئاۋازلىرى ئاڭلىنىپ تۇرۇدۇ.

15-كۆرۈنۈش

ۋاقتى كۈز، ئورنى مەلۇم ئاپتوپوس ئىچى، كىچە.

ماشىنا چىراقلارنى ياندۇرۇپ كىتىپ بارماقتا، ماشىنا ئىچىدە ئەر-ئايال يولۇچىلار ئولتۇرغان بولۇدۇ. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا گۈلسۈم بار بولغان بولۇپ بالىسى جۈرئەتنى باغرىغا بېسىپ، سوغۇقتا دۈگدە رەپ، ئانا - بالا ئىككىسى قۇرۇق نان يەپ ئولتۇرغان بولۇدۇ.

ماشىنا ماڭماقتا، گۈلسۈم بالىسىنى باغرىغا تىخىمۇ چىڭ باسماقتا، بالىسىنىڭ باشلىرىنى سىلماقتا. ماشىنا توختايدۇ.

بىلەت ساتقۇچى: قىز - قارىياغاچ يىزىسىغا كەلدۇق. دەيدۇ.

گۈلسۈم بالىسىنى ئەگەشتۈرۈپ ماشىنىدىن چۈشۈپ قالىدۇ. ماشىنا چىراقلارنى ياندۇرغىنىچە كىتىپ قالىدۇ. قاراڭغۇ كوچىدا گۈلسۈم بالىسى بىلەن دەلدەڭشىگىنچە مىڭىپ تۈن قوينىغا سىڭىپ كىتىدۇ.

16-كۆرۈنۈش

ۋاقتى كۈز، ئورنى مەلۇم شەھەر.

كوچىلىرى رەتلىك ئىگىز - ئىگىز بىنالار، ئۆتۈشۈپ تۇرغان ماشىنلار كۆرۈنىدۇ. نۇرمە مەت شەھەرگە ماسلاشقان ھالدا رەتلىك كىيىنگەن ۋە يىنىدا ئۆزىگە ئوخشاش كىيىنگەن ئىككى ئادەم بىلەن قىزغىن پاراڭ بىلەن ئىكرانغا يىقىنىلىشىدۇ.

1-ئادەم: - ئەتلا ماڭايلى نۇرمە مەت. دەيدۇ.

2-ئادەم: - ئۆگۈنلۈككە ماڭايلى، ئازراق قىلىدىغان ئىشىم بار. دەيدۇ.

نۇرمە مەت: - بولىدۇ ئاغىنىلەر ماڭساق ماڭايلى لىكىن مەن ئۆيگە بىر چىقىپ كەلەي. ئۆگۈنلۈككە ئەتتىگەندە قاتناشتا ئۇچرىشايلى. دەيدۇ نۇرمە مەت ۋە ئۆتۈشۈپ تۇرغان تاكسىدىن بىرسىنى توراپ تاكسىغا چۈشۈدۇ. ھىلىقى ئىككىسى - چاپسان كەل. دىگىنىچە قالىدۇ.

17-كۆرۈنۈش

ۋاقتى كۈز. ئورنى ھىلىقى يىزا نۇرمە مەتنىڭ دارۋازا ئالدى.

دارۋازا ئالدىدا بىر تاكسى ماشىنا توختۇتۇلۇپ قويۇلغان، گۈلسۈم نۇرمە مەتنىڭ قولىنى چىڭ تۇتقان ھالدا يىغلىماقتا. چوڭ ئوغلى جۈرئەتمۇ يىغلىغان ھالدا تال دارۋازىغا يۆلىنىپ تۇرغان. 3، 4، ئەر. ئايال خوشىنلار چۆرىدەپ تۇرغان بولىدۇ. گۈلسۈم يىغلاپ تۇرۇپ سۆزلىمەكتە:

گۈلسۈم: - ئىككى يىل بولاي دىدى، يوقاپ كەتتىڭىز؟ نىمە كۈنلەرنى كۆردۈق. ئاڭلىسام خوتۇن ئىلىۋاپسىز. مەنغۇ مەيلى ئىككى بالىڭىزچۇ؟ ئۆيگە دادا بولمىسا بولمايدىكەن نۇرمە مەت، يوقنىڭ گىپىنى مەنمۇ قىلماي، كەتمەڭ خوتۇنىڭىز بولسا بولىۋەرسۇن. ئىچىڭىز ئاغرىسۇن بىزگە. گۈلسۈم نۇرمە مەتكە

يالۋارماقتا.

نۇرمەمەت:- بولدى قوي. تويدۇم بۇ توپۇلۇغۇڭدىن مۇنۇ پۇلنى ئال خەجلەپ تۇر، سەن بىلەن ئۇزۇن تۇرالمايمەن.

نۇرمەمەت يانچۇغدىن بىر باغلام پۇلنى گۈلسۈمنىڭ قولىغا پاق قىلىپ تۇتقۇزۇپ، ئۆزىنىڭ قولىنى گۈلسۈمنىڭ قولىدىن سىلكىپ ئاجرىتىپ ئالدى ۋە ماشىنىغا چىقىپ ئولتۇرۇپ.

نۇرمەمەت:- ھايدا! شەھەرگە دىگىنىچە توپىنى توزۇتۇپ كىتىپ قالىدۇ.

1-خوشنا: - ھوي مونۇ چوقاي ئەجەپ ئۆزگىرىپ كىتىپتا. ئادەمگە رچىلىكىنىمۇ ئۇنتۇپ قاپتۇ جۇمۇ. سالام - سائەتمۇ يوققۇ بۇنىڭ.

2-خوشنا: - گۈلسۈمگە تەس بولدىدە. ئۇششاق بالىلىرى بىلەن قالدى.

3-خوشنا: - پۇل ئەۋەتىپ بىرەر.

1-خوشنا: - سانسىزغا سان تەگسە كۈندۈزى چىراق ياندۇرۇپتۇ دىگەندەك

، پۇل ئەمەس خوتۇندىن بىرنى ئەۋەتىپ بەرمىسە تىخى.

گۈلسۈم ئۇن سىلىپ يىغلىغان پىتى قوراغا كىرىپ كىتىدۇ.

18-كۆرۈنۈش

ئۈچ يىلدىن كىيىن، مەلۇم شەھەر، مەلۇم ئۆي ئىچى.

كۆزىگە قارا كۆز ئەينەك قانداق قىممەت باھالىق كىيىملەرنى كىيگەن نۇرمەمەت

ھىلىقى ئىككى ھەمراھى بىلەن باشقا ئىككى ئادەم بىلەن قانداقتۇر بىر سودىنىڭ

پارىغىنى قىلىشماقتا.

نۇرمەمەت:- بەش سومدىن پايدا بەرسە ئالابىرىمىز. دەيدۇ نۇرمەمەت.

قارشى تەرەپ: 4-سوم بولسۇن. دەيدۇ ئىككى ئادەم. نۇرمەمەت تەرەپنىڭ چىڭ

تۇرۇشى بىلەن 5 سومدىن پايدىسىغا مەلۇم سودا قول ئىلىشىپ پۈتۈشۈدۇ. ھىلىقى

ئىككىسى قول سومكىسىنى ئىچىپ باغلانغان نۇرغۇن پۇلنى نۇرمەمەتنىڭ ئالدىغا قويدۇ. نۇرمەمەت بىشى بىلەن ئۆزىنىڭ بىر شىركىنى شەرەت قىلدۇ. شىركى ھىلقى ئىككى ئادەمنى باشلاپ چىقىپ كىتتى.

نۇرمەمەت ساپادا بىر پۇتنى يەنە بىر پۇتنىڭ ئۈستىگە قويۇپ، پۇتلىرىنى ئوينۇتۇپ،

نۇرمەمەت: - بىر مىليون، بىر مىليون ... دەيدۇ.

يەنە بىر شىركى ئالى دەرىجىلىك تاماكدىن بىرنى نۇرمەمەتكە سۇنۇدۇ ۋە تۇتاشتۇرۇپ بىرىدۇ.

نۇرمەمەتنىڭ شىركى: - شۇنداق، شۇنداق نۇر لوبەن. دەپ خوشامەتچىلىك قىلىقلارنى قىلدۇ. نۇرمەمەت تاماكا چىكىدۇ. قولىدىكى قىممەت باھالىق ئۈزۈك ۋالىداپ تۇرۇدۇ.

19-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز، ئورنى مەلۇم شەھەر.

شەھەر كوچىسىدا بىر سانتانا ماشىنا ئاستا- ئاستا مىڭپ ئاستى بىر رىستوران ئۈستى مېھمانغا قىلىنغان ئۈچ قەۋەتلىك بىنانىڭ ئالدىدا توختايدۇ. ماشىنىدىن نۇرمەمەت ۋە ھىلقى ئىككى ھەمراسى چۈشۈدۇ. بىنا ئىچىدىن بىر - ئىككى خىزمەتچى چىقىپ قارشى ئالىدۇ. بۇلار پاراڭ قىلغاچ بىناغا كىرىپ كىتتى.

20- كۆرۈنۈش

ۋاقتى، ئورنى يۇقارقى بىنانىڭ مەلۇم خانىسى.

خىلۋەت، ئازادە ئۆي. ئۆي ئىچى ئالاھىدە بىزەلگەن بولىدۇ. نۇرمەمەت ۋە ھىلقى ئىككى ھەمراسى دۈگىلەك ئۈستەلنى چۆرىدەپ قىزغىن پاراڭ بىلەن ئولتۇرغان بولىدۇ. ئۈستەلدە ھەرخىل ئالى دەرىجىلىك قورۇمىلار تىزىلغان، ھەرخىل

ئالى دەرىجىلىك ھاراقىلار قويۇلغان بولىدۇ. ئىشىك چىكىلىدۇ. نۇرمە مەت: - كىرىڭ. دەيدۇ.

بىر كۈتكۈچى قىز كىرىپ كىلىدۇ ۋە

كۈتكۈچى قىز: - دىرىكتۇر سىزگە يەنە نىمە لازىم. دەيدۇ ئەدەپ بىلەن. نۇرمە مەت قولى بىلەن چىقىپ كىتىش ئىشارىسى قىلىدۇ ۋە ئىغىزچىمۇ، - چىقىپ كىتىڭ. دەيدۇ. قىز چىقىپ كىتىدۇ.

نۇرمە مەت: - بۇبىنانىمۇ ئىشقا كىرىشتۈرۈپ بولىدۇق. كىلەرگە تاققا بىر ساياھەت ئورنى قۇرساق دەيمەن. دەيدۇ نۇرمە مەت ئالدىدىكى رۇمكىدىكى ھاراقىتىن بىر ئوتلاپ.

نۇرمە مەت شىرىكى: - مەن قوشۇلمەن. دەيدۇ بىر ھە مىراسى.

نۇرمە مەت: - سەنچۇ ئالىم؟ نۇرمە مەت ئورۇق ئىگىز كەلگەن يەنە بىر ھە مىراسىدىن سوۋايدۇ.

نۇرمە مەت شىرىكى (ئالىم): - مەنمۇ قوشۇلمەن دەيدۇ ئورۇق، ئىگىز ئالىم.

نۇرمە مەت: - ياسىن بىلەن ئىككىڭلار ساياھەت ئورنى توغرىسىدا ئورۇننى كۆرگەچ كىتىدىغان چىقىمنى بىر خامچوت قىلىپ قويۇڭلار.

ياسىن ۋە ئالىم: - بولىدۇ. بولىدۇ. دىيىشىدۇ تەمبەل كەلگەن، قىسقا بۇرۇت ياسىن بىلەن ئورۇق ئىگىز ئالىم.

نۇرمە مەت: - بولدى. ئىش تامام. ياسىن ھىلىقى، - نۇرمە مەت قولى بىلەن ئۆزىنىڭ قىشىنى سىلاپ تۇرۇپ، - قەلەم قاشلاردىن چاقىرمامسەن. دەيدۇ. ياسىن ئورنىدىن دەس تۇرۇپ

ياسىن: - بىردىن ئەكىرەيمۇ؟ ياكى تامغا قاتارىسىغا تىزىپ قويايمۇ؟ ھاھاھا... ئۈچى كۈلۈشۈدۇ. ياسىن چىقىپ كىتىدۇ. ئالىم بىلەن نۇرمە مەت بىر بىرىگە

ئۇتۇق تىلەپ رومكا سوقۇشتۇرۇدۇ.

21-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز، ئورنى بىرىنچى كۆرۈنۈشتىكى يىزا. چۈش ۋاقتى.

يىزا قىياپىتى ئاز- تولا ئۆزگەرگەن ئاندا- ساندا يىغى ئۆيلەر سىلىنغان ئادەملەر يىغىلىپ قۇرۇق پاراڭ سالىدىغان تۆت كوچا ئىغزىدىكى دۇكاننىڭ ئورنىغا ئاددى بولسىمۇ خىلى چوڭ ماگازىن سىلىنغان. توپا يولنىڭ ئورنىنى تاشيول ئىگەللىگەن بولىدۇ.

گۈلسۈمنىڭ بىزگە تونۇشلۇق تال دارۋازىسىنىڭ ئورنىغا ئاددى بولسىمۇ يىغىچە دارۋازا سىلىنغان، ئاددى بولسىمۇ چىرايلىق ئۈچ ئىغزى ئۆي سىلىنغان بولىدۇ. ھىلىقى ئۆرۈلۈپ كىتەي دىگەن مالخانىنىڭ ئورنىغا ئاددىغىنە ئىغىل ياسالغان بولۇپ، ئىككى نەسلىلىك كالا چۆپ يىمەكتە. دارۋازىدىن كىرىپلا يىغى ياسالغان ئۆيگە ئۇدۇل قىلىپ چايخانا ياسالغان بولۇپ، سۇپىدا كىگىز سىلىنىپ جوزا قويۇلغان بولىدۇ.

جۇرئەت بىر ئىشەك ھارۋىدا چۆپ بىسىپ قوراغا كىرىپ كىلىدۇ. جۇرئەتمۇ 15، 16 ياشلىق قاۋۇل ئەزىمەت بولۇپ قالغان.

گۈلسۈم ئۆيدىن چىقىپ كىلىدۇ. گۈلسۈمۈ خىلى روھلۇنۇپ قالغان، رەڭگى - روھى تىتىكىلىشىپ چىرايلىققىنە چوكان بولۇپ قالغان بولىدۇ.

گۈلسۈم: - كەلدىڭمۇ بالام. دىگىنىچە گۈلسۈم بالىسىغا ياردەملىشىپ چۆپنى ئىغىل ئۈستىگە چىقىرىشىدۇ. جۇرئەت ھارۋىنى نىرىسىغا ئاپىرىپ ئىشەكنى ھارۋىدىن چىقىرىپ ئىغىلغا باغلاپ چىقىدۇ. قولىنى يۇيۇپ جوزىغا كىلىپ ئولتۇرۇدۇ. گۈلسۈم جوزىغا داسترخان سىلىپ چۈشلۈك چايغا تەييارلىق كۆرۈدۇ. جۇرئەت: - ئەكبەر مەكتەپتىن كەلمەپتىغۇ ئاپا؟ دەيدۇ جۇرئەت.

گۈلسۈم:- بۈگۈن ناھىيىدە زېھىن سىناش مۇسابىقىسى بولاتتىكەن، بىزنىڭ يىزىدىن ئۇكاڭ ئەكبەر قاتناشقۇدەك بالام، كەچتە بىراقلا كەلگىدەك دەيدۇ گۈلسۈم.

جۇرئەت:- ياشا ئۇكام! دىگىنىچە جۇرئەت جۈزىنى خوشاللىقىدا مۇشتلاپ قويدۇ.

22-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز، ئورنى شۇ يىزا.

يىزا كادىرلىرى ۋە كەنت كادىرلىرى يىغىن ئاچماقتا. گۈلسۈم مۇ نەق مەيداندا بولىدۇ. يىزا باشلىقى سۆزلىمەكتە.

يىزا باشلىقى:- مەن كەنت باشلىقى ئىسمايىلنىڭ پىكرىگە قوشۇلمەن. پادا باقىدىغان ساسلىقنىڭ باش تەرىپىدىكى تاشلىق، چىغلىق، ساسلىقنى گۈلسۈمگە كۆتۈرۈپ بەرسەك گۈلسۈم ئۆزىنىڭ ھازىرقى قوراسىنى ساتسا، كەنت، يىزا ئاز-تولىدىن ياردەمدە بولساق، شۇئورۇنغا بىر باقمىچىلىق ئورنى قۇرسا بۇ بولىدىغان گەپكەن. گۈلسۈمنىڭ ماڭغۇدەكلا دەرمىنى بولسا يۆلەش كىرەك. مەن گۈلسۈمنىڭ ئىلتىماسىنى قوللايمەن. قورا جايىنى سىتىپ، كالا ئالسا ئالسۇن، كەنت يىقىنىدىن ياردەمدە بولسۇن.

كەنت باشلىقى:- باشلىق، گۈلسۈم تىرىشچان ئايال جۇمۇڭ مەن كىپىل بولالايمەن. گۈلسۈمدىن ئۈمۈت بار.

كۆپچىلىك:- بىزمۇ قوللايمىز. دىيىشىدۇ باشقىلار.

گۈلسۈم:- رەخمەت سىلەرگە، قىسقا قولۇمنى ئۇزۇن قىلىدىغانلار. دەپ ئورنىدىن تۇرۇپ رەخمەت ئېيتىپ كۆزلىرىگە ياش ئالدى.

23-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز ئورنى مەلۇم تاغ ئارىسىدىكى ساياھەت ئورنى.

ساياھەت ئورنىغا لايىق ياسالغان بىر قانچە ئۆيلەر، ئىگىز تاغلار قارىباغاچلىق

سايلار، چىرايلىق مەنزىرىلەر كۆرۈنۈدۇ.

مەلۇم بىر ئۆيىنىڭ ئالدىغا ئالى دەرىجىلىك ماشىنىلار توختۇتۇلۇپ قويۇلغان بولىدۇ.

24-كۆرۈنۈش

ۋاقتى، ئورنى يۇقارقى بىلەن ئوخشاش. ماشىنىلار توختۇتۇلۇپ قويۇلغان ئۆيىنىڭ ئىچى.

چوڭ بىر ئۈستەلنى چۆرىدەپ ئولتۇرغان بىر قانچە ئەر ئايال كۆرىنىدۇ. نۇرمە مەتمۇ شۇلارنىڭ ئىچىدە بولۇپ يىنىدا چىرايلىق ھىساپچى سانىيە نۇرمە مەتكە بېشىنى قويغان ھالەتتە ئەركىلەپ ئولتۇرىدۇ.

سورۇن قىزىغان بولىدۇ. ھاراق ئىچشمەكتە، تاماكا چىكشمەكتە .

1- مېھمان: - نۇرمە مەت لوبەن تاغلىرىڭىزنى كۆرۈپ چىقتۇق. شۇنچە چىرايلىق پىنھان جايغا ئورۇنلىشىپسىز. دەيدۇ ئولتۇرغانلاردىن بىرى.

2- مېھمان: - ئالتۇندەك ئادەمسىز جۇمۇڭ! باسقان يىرىڭىزدىن گۈل ئۈنۈپ چىقىدۇ. قوللىڭىزدا بەركەت بار. دەيدۇ يەنە بىر ئادەم.

ياسىن: - بىزنىڭ نۇر لوبەن دۇنيادا بىر. ئەگەر ئىككى بولسا بىرى بىزنىڭ نۇر لوبەن. تىلىنى چايناپ مەس ھالدا ياسىن گەپ قىلغاچ نۇرمە مەتنىڭ تاماكىسىنى تۇتاشتۇرۇپ بىرىدۇ.

نۇرمە مەت: - قانچىلىك تۇرغۇڭلار كەلسە شۇنچىلىك تۇرۇڭلار. بارلىق چىقىم مەندىن. نۇرمە مەت كۆرەڭلىك بىلەن قوللىرىنى شىلتىپ سۆزلەيدۇ.

چوكان: - ۋىيەي نۇرمە مەتكە ئەلەرنى بېقىپ، ئەلەرنى ئۇچۇرۇپلا يۇرۇيدىكەنسىز. بىز لەرگىمۇ يوقمۇ؟ دەيدۇ بىر چوكان غىلجىڭلاپ. نۇرمە مەت

كۈلۈپ كىتىدۇ ۋە ئورنىدىن دەس تۇرۇپ

نۇرمەمەت:- بۈگۈن مەن شۇنى جاكالاي مەنكى ئۇشۇ سورۇندىكى ھەر بىر

ئايالنىڭ بويىغا بىردىن ئالتۇن زەنجىر ئىسىلسۇن. دەيدۇ.

قىزغىن چاۋاكىلار تەرەپ - تەرەپتىن نۇرمەمەتكە خوشامەت سۆزلىرى يىغىپ

كىتىدۇ. چوكانلار غىلجىڭلىشىدۇ، بەزىلەر ھاراق تۇتۇدۇ، بەزىلەر تاماكا تۇتۇدۇ.

نۇرمەمەت چالا مەس ھالدا ئورنىدىن تۇرۇدۇ ۋە يىنىدىكى چوكاننىڭ بېشىنى

سالاپ قويۇپ

نۇرمەمەت:- قىنى ئاغىنىلەر سىلەرگە ئات تەييارلاپ قويغان، جۇرۇڭلار ئات

مىنىمىز دەيدۇ. مېھمانلار ئورنىدىن تۇرىدۇ.

25-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز، ئورنى مەلۇم شەھەر.

شەھەرنىڭ چوڭ كوچىسىدا بىر سانتانا ئاستا مىڭىپ كىلىپ بىر يان كوچىغا

كىرىپ كىتىدۇ. ماشىنا ئۈستى قاقالتىرلىق ئىگىز كۆتۈرۈلۈپ ياسالغان ھەشەمەتلىك

بىر ئۆينىڭ ئالدىدا توختايدۇ. دارۋازا ئىچىلىدۇ. بىر خىزمەتچى ئايال قول باغلاپ

تۇرۇدۇ. ماشىنا قوراغا كىرىپ كىتىدۇ. نۇرمەمەت ۋە 19 - كۆرۈنۈشتىكى نۇرمەمەتكە

بېشىنى قويۇپ تۇرغان سەتەڭ سانىيە ماشىنىدىن چۈشۈپ ئۆينىڭ بىرىنچى

پەلەمپىيىگە پۇتىنى قويىدۇ.

26-كۆرۈنۈش

ۋاقتى، ئورنى يۇقارقى بىلەن ئوخشاش. ئۆي ئىچى.

نۇرمەمەت ساپادا پۇتىنى ئالماشتۇرۇپ، سول قولىدىكى ئۈزۈكنى ئوينىغاچ

ئولتۇرۇدۇ. سەتەڭ بىر رومكىدا سوغۇق ئىچىملىك كۆتۈرۈپ باشقا بىر ئۆيدىن

چىقىپ كىلىدۇ. ۋە نۇرمەمەتنىڭ ئالماشتۇرغان پۇتىنى قولى بىلەن چۈشۈرۈپ

،ئۆزى نۇرمە مەتنىڭ قۇچقىدا ئولتۇرۇدۇ. قولىدىكى ئىچىملىكنى نۇرمە مەتكە ئاستا ئىچكۈزۈدۇ.

چوكان: - ئەتە چەتكە كەتسىڭىز قانداق چىدارمەن . دىگىنىچە نۇرمە مەتكە غىلجىڭلايدۇ. شۇ ئارلىقتا نۇرمە مەتنىڭ يانغۇنى سايىراپ كىتىدۇ.

نۇرمە مەت: - ۋەي ! ئالىمۇ سەن؟ قانداق بولدى؟ نۇرمە مەت سورايدۇ ۋە - بولىدۇ بولىدۇ، بۈگۈنلا ماڭاي مانا يولغا چىقتىم. نۇرمە مەت ئورنىدىن تۇرۇدۇ.

چوكان: - ۋىيەي! نىمە ئانچە ئالدىراش. بۈگۈن قونۇپ ئەتە ماڭسىڭىزمۇ بولىدىغۇ؟ سەتەڭ نۇرمە مەتنىڭ بويىغا گىرە سالدى. نۇرمە مەت سەتەڭنىڭ ئىشىكىنى قولى بىلەن كۆتۈرۈپ ، - سانىيە بۇدىگەن سودا. ۋاقت پۇل . بۈگۈن مىڭش كىرەك بولسا بۈگۈن مىڭش كىرەك. مىنىڭ سەپەر تەييارلىقىمنى قىلىپ قوي. مەن مونچىغا كىرىپ چىقاي. بول چاپسان . دىگىنىچە نۇرمە مەت باشقا بىر ئۆيگە كىرىپ كىتىدۇ. قۇيرۇقىنى ئوينىتىپ سانىيەمۇ باشقا بىر ئۆيگە كىرىپ كىتىدۇ.

27-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز، ئورنى مەلۇم بىر جاي. ئىككى يىلدىن كىيىن.

دارۋازىسى قاشالانغان، يىنىغا ئىككى ئىغىز ئۆيى سىلىنغان ئايالاندۇرۇپ تام بىلەن قورشالغان كۆلىمى خىلى چوڭ بىر كالا باقمىچىلىق ئورنى كۈنگەي قىلىپ ياسالغان خىشلىق چوڭ بىر كالا باقىدىغان لاپاس، لاپاس ئىچىدە 20 دەك كالا يەم يىمەكتە. نىرىسدا يەنە بىر لاپاس بولۇپ، ئۇنىڭدا كالىنىڭ يەم - خەشەكلىرى كۆرۈنىدۇ. بىر ئادەم قول ھارۋىسى بىلەن كالا قىغىنى بىر جايغا توپلىماقتا. بىر قانچە ئايال سۈت تۇڭلىرىنى يۆتكىمەكتە. كالىلار مۆرىمەكتە. شۇ ئارلىقتا كىچىك كوزۇپلىق بىر ماشىنا توپا تۈزۈتۈپ قوراغا كىرىپ كىلىدۇ ۋە ئاق ئۆيىنىڭ ئالدىدا

توختاپ، ئىچىدىن بىزگە تونۇشلۇق جۈرئەت ماشىنىدىن چۈشۈدۈ. ئاق ئۆيدىن گۈلسۈم چىقىپ كىلىدۇ.

جۈرئەت:- مانا ئاپا، بۈگۈنكى سۈت تالۋنلىرى دىگىنىچە ئاپىسىغا نۇرغۇن ھۆججەت تالۋنلارنى بىرىدۇ.

ئاپىسى ھۆججەتلەرنى بىر قۇر كۆرگەندىن كىيىن

گۈلسۈم:- جۈر بالام ئۆيگە دىگىنىچە بالىسىنى باشلاپ ئۆيگە كىرىپ كىتىدۇ.

28-كۆرۈنۈش

ۋاقتى، ئورنى ئوخشاش. ئاق ئۆينىڭ ئىچى.

گۈلسۈم:- بالام مۇشۇ ئايدىن باشلاپ، بىزنىڭ ھىچكىمدە ھىچكىمنىڭ بىزدە قەرزى قالمايدۇ. مۇشۇ فرما بىزنىڭ شەخسى مۈلكىمىز بولىدۇ. دەيدۇ. جۈرئەت ئاپىسىنى قۇچاقلايدۇ.

جۈرئەت:- دادام ئاپام، ئاپام دادام، پەرىشتە ئاپام. دەيدۇ. جۈرئەت خوشاللىقتا. گۈلسۈم كۆزلىرىگە ئىسسىق ياش ئىلىپ بالىسىنىڭ بىشىنى سىلايدۇ.

گۈلسۈم:- بالام ساڭمۇ رەخمەت، مۇشتەك ۋاقتىڭدىن تارتىپ تۇرمۇشنىڭ ئېغىر يۈكىنى مەن بىلەن تەڭ تارتتىڭ. ھال كۈنىمىز ياخشىلىنىپ قالدى. بىز مۇشۇ مەھەللىدە چوڭ بولغان. تۇپرىقىنى دەسسەپ، سۈيىنى ئىچىپ ئادەم بولدۇق، تىخىمۇ ياخشى ئادەم بول. باشقىلار سىنىڭ ئەخلاقىڭغا زوقلانسۇن! ئەسلىڭنى ئۇنتۇپ قالما بالام. دەيدۇ گۈلسۈم بالىسىنىڭ بىشىنى سىلغاچ.

گۈلسۈم:- ئۇندىن باشقا يېقىندا كەنت يول قۇرۇلۇشىنى ئىلىپ بارغىدەك بىز قاراپ تۇرساق ئۇيات بولار. بىزمۇ ھازىرچە 10 مىڭ سوم ياردەم قىلساق دەيمەن. قانداق دەيسەن بالام.

جۈرئەت:- بولىدۇ ئاپا. سەن نىمە دىسەڭ مەن شۇ.

29-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز. ئورنى نۇرمە مەتنىڭ شەھەردىكى رىستوران بىناسىنىڭ ئىچىدىكى مەلۇم ئۆي.

ئازادە كەڭ ئۆيگە چوڭ ئۈستەل قويۇلغان. ئۈستەل ئۈستىگە ھەر خىل قۇرۇما نازۇ نىمەتلەر ھاراقلار قويۇلغان. چۆرىدەپ ئوندىن ئوشۇق ئەر - ئايال ھاراق ئىچمەكتە، كۈلمەكتە. بۇلارنىڭ ئارىسىدا نۇرمە مەتمۇ بار بولىدۇ. يىنىدا سانىيە ئولتۇرغان بولىدۇ.

1-ئەر (ئىكراندا قاسم لەقىسى گەدەن دىگەن خەت كۆرۈنىدۇ) : نۇرلۇبەن چەتەل يارىشىپتۇ. قارا چاچلىرىڭىز سىرىققا ئۆزگىرىپتۇ. بىرەر چەتەللىك قىزلار سىلاپ قويدىمۇ نىمە؟

2-ئەر:- پارىژنىڭ ئەتتىرى پۇرايدۇ. ھاراق دەپ ئەتتىر ئىچىۋالغانىسەن ھە؟ كۈلكە

نۇرمە مەت:- ھە قانداق. پۇلۇڭ بولسا ھەممە سىنىڭ جۇمۇ، سىنىڭدەك قاسم گەدەننى (ئىكراندا قاسم گەدەن كۆرۈنىدۇ) چەتەلدە مېنىپ ئوينايدىكەن. ھاھاھا.. نۇرمە مەت كۈلىدۇ. باشقىلارمۇ كۈلىدۇ.

نۇرمە مەت:- ئوينايدىغان يەر چەتتىكەن. قىز ئاياللىرى كىيىم كىيىمەمدۇ نىمە؟ پاه - پاه بىرسى - بىرسىدىن گۈزەل دەڭلار. دەيدۇ نۇرمە مەت ھاراقتىن بىر رۇمكا قىقشۇتتىپ.

سانىيە:- شۇڭلاشقا كىچىك كەپسىز دە قىلىن. سانىيە غىلجىڭلاپ بىگىز قولى بىلەن نۇرمە مەتنىڭ مەڭزىنى ئاستاغىنە ئىتتىرىپ قويدۇ.

1-چوكان:- ئەر دىگەن شۇ. ئۆيدە بىرىنىڭ، تالادا مىڭنىڭ. دەيدۇ ئۇمۇ

يىنىدىكى ئەرنىڭ بىقىنىغا ئۇرۇپ. نۇرمە مەتنىڭ ئۇنىڭ بۇنىڭ ياغلىما گەپلىرى ۋە ئىچىۋاتقان ھاراقنىڭ كۈچى بىلەن خىلى تەڭشىلىپ قالدۇ .

نۇرمە مەت :- ئوينا، ئوينا پۇل دىگەن ئوغۇل بالىنىڭ قولىنىڭ كىرى. كەل دىسەم كەلمەيدىغان، قوش ئالىمەن دىسەم بەرمەيدىغان نەرسە يوق جۇمۇڭلار . دەيدۇ نۇرمە مەت قوللىرىنى شىلتىپ. سورۇندىكىلەر - راس ، راس . دىيىشىدۇ.

نۇرمە مەت :- نۇرمە مەت پۇل، پۇل نۇرمە مەت . دەيدۇ نۇرمە مەت يەنە مەيدىسىنى مۇشلاپ. - ياشا ، ياشا نۇر لوبەن . ياغلىما گەپلەر تەرەپ - تەرەپتىن نۇرمە مەتكە بىغىشلىنىدۇ. شۇ ئارلىقتا 7- كۆرۈنۈشتىكى ھىلىقى ئوخشاش كىيىنگەن ئىككى بالا داپ چىلىپ ئىشىك ئالدىدا پەيدا بولىدۇ ۋە ناخشا ئىيتىدۇ.

نۇرمە مەت، ھەي نۇرمە مەت ،

يوغان سۆزلەپ پو ئاتما.

كىتپ ئەتە ئامتىڭ ،

ياغاچ تۇۋىدە ياتما.

ئۇنتۇپ كەتتىڭ ئەسلىڭنى ،

تۇتالىدىڭ ئامەتنى .

چاقچىقى بار ئامەتنىڭ،

كۆرسەن كارامەتنى .

ئىككى بالا يەنە يوقاپ كىتىدۇ. ئۆي ئىچىدە كۈلكە چاقچاق داۋاملىشىدۇ.

30- كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز. ئورنى شەھەر .

نۇرمە مەتنىڭ رىستوران مەھمانخانىسىنىڭ ئىچىدىكى خالى ئۆي . نۇرمە مەت

ئالىم، ياسىنلار پاراڭ ئۈستىدە بولىدۇ.

نۇرمەمەت: مەن ئالىم بىلەن چەتئەلدە مەس توغرىسىدىكى توختامغا قول قويۇپ كەلدىم. پايدىسى جىق ئوقەتكەن. ئالىم بىلەن بىرپ نەق مەس ئۆزىنى كۆردۈم. ئالىم شۇجاىغا بىزنىڭ نامىزدىن بىر شىركەت قۇرسا، لېكىن ھازىرچە نەقپۇلىمىز كام. بانكىنىڭ پۇلىنى تىخى قايتۇرىمىدۇق، شۇڭا تاغدىكى ساياھەت ئورنىنى سىتىپ، نەقپۇل قىلىپ، ئالىمنى چەتكە يولغا سالساق، مەسنىڭ كىرىمى ساياھەت ئورنىنىڭ كىرىمىدىن نەچچە ھەسسە ئوشۇق بولىدىكەن. ئالدى بىلەن چوڭ سودىنى قىلىپ، تاغ دىگەن جىق بولغاندىن كىيىن ساياھەت ئورنىدىن بىرنى كىيىنچە قۇرساق بولىۋېرىدۇ.

ئالىم: - ناۋاتتەك گەپ بولدى. تاغنى نىمە قىلىمىز. چەتئەلدىكى كاتتا سودا جۇمۇ ياسىن. مىليون. مىليون دەيدۇ كۆرەڭلەپ. - نۇرمەمەت ئۆزىمۇ كۆردى جۇمۇ. دەيدۇ.

ياسىن: - بوپتۇ ساياھەت ئورنىنى ساتساق ساتايلى دەيدۇ.

31-كۆرۈنۈش

ئورنى شۇ شەھەر، ۋاقتى كىچە.

بىر سانتانا ماشىنا يول چىتىدىكى بىر سىمونت ئىستۇبۇغا ئۇرۇلغان بولۇپ، بىرقانچە قاتناش ساقچىسى ۋە بىرقانچە ئادەم ئولاشقان بولىدۇ. ماشىنا ئىچىدىن بىر ئادەمنى تارتىپ چىقماقتا. بۇ ئادەم دەل نۇرمەمەت بولۇپ ئۆزى مەس ھالدا ئوڭ قولى يىنىك زەخمىلىنىپ قولىدىن قان چىقىپ تۇرۇدۇ. ئۆزى ئامان قالغان بولىدۇ.

نۇرمەمەت: - نىمە بولدى دەيمىنا. دەيدۇ دەلدەڭشىپ.

قاتناش ساقچىسى: - مۇنداق بولدى. ماشىنىغا چىقىڭ، قوللىڭىزنى دوختۇرغا

كۆرسىتىلىپ . دىگىنچە قاتناش ساقچىلىرى نۇرمەمەتنى ئۆزلىرىنىڭ ماشىنىسىغا يۆلەپ چىقىرىپ ئېلىپ كىتىدۇ. ئوڭ تەرىپى بىلەن ئىستولىبۇغا ئۇرۇلغان ماشىنا ماكچىيىپ، سىمۇنت ئىستولىبا يىنىدا ئىكراندا تولۇق كۆرۈنىدۇ.

32-كۆرۈنۈش

ئورنى شۇ شەھەر، مەلۇم دوختۇرخانا.

نۇرمەمەت بىر قولىنى ئاق داكا بىلەن باغلاپ، بوينىغا ئىسىپ ئولتۇرغان، بىلىكىگە سىلىنغان ئاسما ئوكۇل تىمچىپ چۈشۈپ تۇرغان بولىدۇ. ئىككى قاتناش ساقچىسى سومكىسىن قەغەز ئېلىپ بىر نىمىلەرنى يازىدۇ. ۋە نۇرمەمەتكە تۇتقۇزۇپ.

قاتناش ساقچىسى: - ھاراق ئىچىپ، ماشىنا ھەيدەپ، ۋە قەسادىر قىلىدىغىز. ئىككى مىڭ سوم جەرىمانە تۆلەيسىز. ۋە ئىككى ئايلىق ماشىنا پىراۋىڭىزنى تۇتۇپ قالىمىز. دىگىنچە خوشلىشىپ چىقىپ كىتىدۇ. نۇرمەمەت سۇلغۇن ھالدا قالدى، ئوكۇل تىم - تىم قىلىپ چۈشمەكتە.

33-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز، ئورنى شەھەردىكى نۇرمەمەتنىڭ 20-كۆرۈنۈشتىكى شەخسى ئۆيى.

نۇرمەمەت بىلەن سانىيە ساپادا قىزغىن پاراڭ ئۈستىدە بولىدۇ. شۇ ئارىلىقتا يانفۇن سايراپ كىتىدۇ.

نۇرمەمەت: ۋەي-ۋەي، نىمە؟ نىمە؟ نۇرمەمەت ئورنىدىن تۇرۇپ كىتىدۇ ۋە ۋاقىراپ تۇرۇپ، - مەن ھازىر باراي. مانا ماڭدىم. دىگىنچە ئالدىرايدۇ. سانىيە: - نىمە بولدى شۇنچە.

نۇرمەمەت: - چەتئەلدىكى ۋاكالىتچىمىز ئالىم بىزنىڭ بارلىق پۇلىمىزنى يۆتكەپ يوقاپ كىتىپتۇ. نەگە كەتكىنىنى ھېچكىم بىلەيدىكەن. دەيدۇ نۇرمەمەت ئۈستىلنى

مۇشتى بىلەن قاتتىق مۇشلاپ - تۈگىدى، تۈگىدى. دىگىنىچە ئۆيدىن چىقىپ كىتىدۇ. سانىيە ئىككى مۇرىسىنى چىقىرىدۇ.

34-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز، ئورنى بىرىنچى كۆرۈنۈشتىكى يىزا.

يىزا كۆچىلىرى قارا مايلاشتۇرۇلغان. كۆچىلەر رەتلىك يىغى - يىغى ئۆيلەر قەد كۆتەرگەن بولۇدۇ. ئىكراندا ئىدارە سىياقىدا سىلىنغان بىر قەۋەت بىنا كۆرىنىدۇ. بىنانىڭ ئۈستۈنكى قىسمىغا «قارياغاچ كەنتى» دىگەن ۋېبساكا كۆرۈنىدۇ. كەنت قوراسىغا توختۇتۇلۇپ قويۇلغان ئىككى كىچىك ماشىنا كۆرۈنىدۇ.

35-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز. ئورنى يۇقارقى بىنانىڭ ئىچى.

يىزا، كەنت كادىرلىرى ئولتۇرغان بولىدۇ. گۈلسۈم مۇشۇلارنىڭ ئىچىدە بولىدۇ. يىزا باشلىقى سۆزلىمەكتە.

يىزا باشلىقى: - ئەزىزلىرىمىز گۈلسۈمنىڭ ئىش ئىزلىرى گىزىت - رادىئولاردا تەشۋىق قىلىندى. يول، مەكتەپ، دوختۇرخانا دىگەندەك ھەممىسىگە ئۆزىنى ئۇنۇتقان ھالدا ياردەم قىپتۇ. باشقىلارنىمۇ بېيىشقا يېتەكلەپتۇ. ناھىيە، يىزا بۇ ئىشقا ئالاھىدە كۆڭۈل بۆلۈپ، گۈلسۈمگە 50 مىڭ سوم رىغبەتلەندۈرۈش ياردەم پۇلى بېرىشنى قارار قىلدى. قىزغىن چاۋاكىلار. گۈلسۈم قىزارغان ھالدا

گۈلسۈم: - رەخمەت، رەخمەت.... دەيدۇ.

يىزا باشلىقى سۆزىنى يەنە داۋام قىلىدۇ.

يىزا باشلىقى: ئۇندىن باشقا ناھىيە ئۆسۈمىسىز 500 مىڭ يۈەن، يىزا 500 مىڭ يۈەن ئۆسۈمىسىز قەرز بىلەن تەمىنلەشنى قارار قىلدى. گۈلسۈمنىڭ كالا فىرمىسىنى كىڭەيتىش ۋە سۈت مەھسۇلاتلىرى زاۋۇتى قۇرۇش پىلانىمۇ تەستىقلاندى. ئەمدى

كەنتنىڭ گۈلسۈمگە كىرەكلىك قانچىلىك يەرنى ئاجرىتىپ بېرىش مەسلىسى قالدى دەيدۇ.

كەنت باشلىقى: - بولدى. بولدى. گۈلسۈم ھەدە قانچىلىك يەرگە ئىھتىياجلىق بولسا شۇنچىلىك يەر بېرىمىز. گۈلسۈم ھەدە بىزنى ئۇنتۇپ قالمىغان يەردە بىزمۇ گۈلسۈم ھەدىنى ئۇنتۇپ قالمايمىز. رەخمەت گۈلسۈم ھەدە بىزنىڭ بۇ كىچىككىنە كەنتىمىزنى ناھىيەگە، شەھەرگە تونىتىۋەتتىڭىز. قىسقا قولمىزنى ئۇزۇن قىلىدىڭىز. دەيدۇ كەنت باشلىقى گۈلسۈمنىڭ قولىنى چىڭ سىقىپ تۇرۇپ. گۈلسۈم: - مەن يىزام بىلەن ئادەم، مىنىڭ تەقدىرىم يىزام بىلەن چىڭ باغلانغان، يىزا مىنىڭ باي بولۇشۇم. مەن دېھقانلىرىمنى سۆيىمەن. گۈلسۈم كۆزلىرىگە ياش ئېلىپ تۇرۇپ سۆزلەيدۇ. - ھەممىڭلارغا رەخمەت. تاپقان پۇلۇم سىلەرنىڭ. قىزغىن چاۋاكىلار.

36-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز، ئورنى نۇرمە مەتنىڭ شەھەردىكى ئۆينىڭ ئىچى.

ساپادا نۇرمە مەتنىڭ قانۇنسىز ئايالى سانىيە بىلەن ياسىن بۇرۇتتىنى سىلاپ قويۇپ قىزغىن سۆزلەشمەكتە.

ياسىن: - ھە! سانىيە ھەممە ئىش تۈگىدى. چەتئەلدىكى بارلىق پۇلنى ئالىم ئېلىپ قاچتى. سەن بىلمەيسەن تاغدىكى داچىنى نۇرمە مەت سىتتۈۋەتكەن نۇرمە مەتنىڭ رىستۇران بىناسىدىن باشقا پۇلى قالمايدى. بانكىنىڭ قەرزى بار، ئوغۇرلانغان باجمۇ بار تىخى. باجخانا بىلەن بانكىنىڭ قەرزىگە رىستۇران بىنالار بويلىشامدۇ يوق ياكى ئۆزى تۈرمىلەرنى ئارىلاپ چىقامدۇ تىخى. دەيدۇ ياسىن سانىيەنىڭ ئېڭىكىنى قولى بىلەن كۆتۈرۈپ.

سانىيە: - ئۇنداق بولسا مەن قانداق قىلىمەن. دەيدۇ ھودۇقتان ھالدا.

ياسن:- بانكا چەكلىرىنى نەقلەشتۈرۈپ، ئۆيدە پۇلغا يارايدىغان نەرسىلەرنى تەييارلاپ قوي بىر كىچىدىلا قۇيرۇقنى خادا قىلىمىز. دەيدۇ ياسن سانىيەنىڭ قولتۇغىدىن تۇتقىنچە.

37-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز، ئورنى نۇرمە مەتنىڭ رىستوران بىناسىنىڭ ئىچى مەلۇم ئۆينىڭ ئىچىدە نۇرمە مەت سۇلغۇن ھالدا ئولتۇرغان. ئىككى ئادەم سۆزلىمەكتە.

1-ئادەم: - نۇرمە مەت ئەپەندى. بۇ يىلقى باجنى تىخى تۆلىمەپسىز. تىخى بىز تەكشۈرگەن ئوغۇرلانغان باجمۇ بار. بۇ پۇللار ئاز ئەمەس. دەيدۇ.

2-ئادەم: - بىزنىڭ بانكىنىڭ قەرز پۇلىمۇ ئاز ئەمەس، مۇددىتىدىن ئىشىپ كەتتى بۇنى نىمە دەيمىز؟ دەيدۇ. نۇرمە مەت ئۇلۇق كىچىك تىنىپ.

نۇرمە مەت:- مەندە پۇل قالمايدى، مۇشۇ رىستوران بىناسىنى باھالاپ ئالساڭلار دەيمەن. دەيدۇ. 1-2-ئادەم سومكىلىرىدىن نۇرغۇن ھۆججەتلەرنى چىقىرىپ ئۆز-ئارا پىچىرلىشىدۇ ۋە ئاخىردا - بولىدۇ، ئەتە رەسمىيەتلەرنى ئۆتسەك بولىدۇ. دىگىنىچە چىقىپ كىتىدۇ. نۇرمە مەت بىشىنى ئىككى قولىنىڭ ئارىسىغا ئېلىپ بىشىنى تۆۋەن قىلىپ ئولتۇرغان ھالدا قالىدۇ.

38-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز، ئورنى نۇرمە مەتنىڭ شەھەردىكى ھىلىقى ئۆيى نۇرمە مەت قولىدا بىر ۋاراق خەت يازغان قەغەزنى تۇتقىنچە چىچىلماقتا. ۋاقىرماقتا، ئۇرۇندۇق ساپالارنى تەپمەكتە، تامدىكى سانىيە بىلەن چۈشكەن رامكىلىق سۈرەتنى ئۇرۇپ ئەينەكلىرىنى سۇندۇرماقتا، دەسسەمەكتە. ئاخىرى بىرىپ ئۆزى ھىرىپ ساپاغا ئولتۇرۇپ قالىدۇ. قولىدىكى خەتكە كۆزى چۈشۈدۇ. ئىكران سىرتىدىن سانىيەنىڭ ئاۋازى ئاڭلىنىدۇ.

سانىيە:- نۇرمە مەت، خەيرى - خوش خوتۇن بالىلىرىغا رەھىمى يوق سىزدەك ئادەمدىن ماڭا قانچىلىك رەھىمى بولاتتى. ئاز ۋاقىت بولسىمۇ سىزگە خوتۇن بولدۇم، سىزگە ئەمەس پۇلىڭىزغا. تىگىشلىك ھەققىمنى ئېلىپ، يولۇمغا راۋان بولدۇم. مېنى ئىزدەپ ئاۋارە بولماڭ. خەيرى - خوش نۇرلۇبەن.

نۇرمە مەت خەتنى يىرتىپ - يىرتىپ تاشلايدۇ.

نۇرمە مەت:- ئىپلاسى ھارامزادىلەر. دىگىنىچە ئورنىدىن تۇرۇپ ئىككى قولىنى كۆتۈرۈپ - مەن نىمە بولدۇم. دەپ ۋاقىرايدۇ.

39- كۆرۈنۈش

ۋاقتى كۆز، ئورنى شۇ شەھەردىكى مەلۇم قاۋاقخانا.

شەھەر ئىچىدىكى مەلۇم قاۋاقخانا. نۇرمە مەت يالغۇز ئولتۇرۇپ ھاراق ئىچمەكتە. شۇ ئارىلىقتا ئىككى ئادەم ئىشىك ئىچىپ كىرىپ كىلىدۇ ۋە نۇرمە مەتنى كۆرۈپ توختاپ قالىدۇ.

1- ئادەم: - ھوي مۇنۇ نورەك گەكسىغۇ. بۇ يەرلەرنىمۇ ئالا قويمايتۇ. دەيدۇ.

2- ئادەم: - راستىنلا گەكسى بوپتۇ - بۇ تۈنۈگۈن مەندىن 10 سوم سوراپ يۇرۇيدۇ. جۈر چىقىپ كىتەيلى. دەيدۇ. كىرگەن ئىككى ئادەم چىقىپ كىتىدۇ. نۇرمە مەت دەلدەگىشىگىنچە ئورنىدىن تۇرۇدۇ.

نۇرمە مەت:- يىزىپ قويۇڭ كىيىن بىراقلا تۆلەيمەن. دەيدۇ تىلىنى چايناپ

ھاراق ساتقۇچى:- نىسى ئىچىۋىرىدىغان ئاپاڭنىڭ سۈتى ئەمەس بۇ، سالە چاينى. دىگىنىچە ھاراق ساتقۇچى نۇرمە مەتنىڭ خۇرۇم چاينىنى سالدۇرۇپ ئېلىپ، نۇرمە مەتنى ئىشىكتىن ئىتتىرىپ چىقىرىۋىتىدۇ. نۇرمە مەت دەلدەگىشىگىنچە نىرى بىرىپ يەرگە يىقىلىدۇ.

40- كۆرۈنۈش

ۋاقتى كۈز ئورنى شۇشەھەرنىڭ بىر كۈچىسى ، كىچە .

نۇرمەمەت كۆينەكچان دەلدەڭشىپ كىتىپ بارماقتا. شۇ ئارلىقتا بىركىچىك ماشىنا نۇرمەمەتنىڭ يىنىدا توختايدۇ. ئىچىدىن ئىككى ياش بالا چۈشۈدۇ. ۋە ئۇدۇل كىلىپ نۇرمەمەتنىڭ كانىيىدىن تۇتۇپ زۇلقۇشلايدۇ.

1-بالا:- پۇلنى قاچان بىرىسەن. ۋاي گۈي ، سىنى ئىزلەپ ھالىمىز قالمدى. بۈگۈن ئاران تاپتۇق سىنى . دەپ نۇرمەمەتنىڭ مەڭزىگە بىر كاچات ئۇرۇدۇ. نۇرمەمەت:- ۋاي بىرەي ئۆكىلىرىم ئۇرماڭلار مېنى ، پۇلۇمغۇ يوق ، ئۆيۈم بار شۇنى ئىلىڭلار. دەيدۇ نۇرمەمەت تىلىنى چايناپ مەس ھالدا.

ئىككى بالا:- چىقە ماشىنىغا ئۆيۈڭگە بارىمىز . دىگىنچە ئىككى بالا نۇرمەمەتنى ماشىنىغا ئىتتىرىپ كىرگۈزۈپ ئۆزلىرىمۇ ماشىنىغا چىقىپ ئۇدۇللاپ كىتىپ قالىدۇ.

41-كۆرۈنۈش

بىر يىلىدىن كىيىن ۋاقتى ياز ، ئورنى مەلۇم شەھەر:

قايناق بازار ئىچى . بىر ئادەم ئۈچ چاقلىق ھارۋىدا لىق بىسىلغان قانداقتۇر بىر نىمىلەرنى سۆرىگىنچە ئىكرانغا يىقىنىلىشىدۇ. بۇ دەل بىزگە تونۇشلۇق نۇرمەمەت بولۇپ ، بارلىق كۈچى بىلەن پىدالى دەسسەپ ھەيدەپ بىردۇكاننىڭ ئالدىغا كىلىپ ماللارنى چۈشۈرۈشكە باشلايدۇ. نۇرمەمەتنىڭ چاچ ساقاللىرى ئۆسۈپ كەتكەن ، كىيگەن كۆيىنگىنىڭ دۈمبىلىرى شور باغلاپ مەينەتلىشىپ كەتكەن . ئۆزىمۇ روھسىز ، شۇ ئارلىقتا .

بارات:(ئىكراندا بارات لەقىمى تاي دىگەن خەت كۆرۈنىدۇ)

- ھوي مۇنۇ بىزنىڭ نۇرەكقۇ . دىگىنچە نۇرمەمەتنىڭ يىنىغا كىلىدۇ . ۋە نۇرمەمەت بىلەن قىزغىن كۆرىشىدۇ .

بارات: ھوي نۇرمەمەت سىنى باي بولۇپ كەتتى ، شەھەرمۇ- شەھەر ئايرۇپىلاندا

يۇرۇيدۇ دەپ ئاڭلىغان. نىمە كۈندە قالدىڭ ھوي. قەلەندەرنىڭ ئۆزى بويىسە نغۇ؟

نۇرمە مەت: - ئامەت قاچتى بارات. بۇنداق كۈنلەرنى كىم ئويلاپتۇ.

بارات: - ھوي بولماپتۇ جۇمۇ ساخا! ئۆي ماكانىڭ تۇرۇپ، چوڭ بولغان مەلەڭ تۇرۇپ، يىتمەك بولۇپ قاپسەن، مۇشۇمۇ كۈنمۇ؟ جۈر مەلىگە كىتىمىز. خوتۇنۇڭ گۈلسۈم باي بولۇپ كەتتى. بالىلىرىڭمۇ كاتتا ئادەم بولۇپ كەتتى. نۇرمە مەت: ئەمدى قايسى يۈزۈم بىلەن مەلىگە بارىمەن. خوتۇن بالىلىرىمغا قانداق قارايمەن.

بارات: - مەھەللە دىگەن مەھەللە جۇمۇ. ئادەم دىگەن خام سۈت ئەمگەن خاتالاشمايدىغان ئادەم بارمۇ؟ سەن قىلغان ئەسكىلىكنى مەھەللەڭ قىلمايدۇ. سىنى قوينغا ئىلىپ كىتىدۇ. جۈر مەلىگە ئىلىپ كىتىمەن. نۇرمە مەت ئۇنىمايدۇ.

42-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز. ئورنى يىزا

بارات تايىنىڭ ئۆي ئىچى. بارات (ئىكراندا بارات تاي) ئىككى ئادەمگە سۆزلىمەكتە.

بارات: مەن شەھەردە نۇرمە مەتنى ئۇچرىتىپ قالدىم. بىز ئاڭلىغان نۇرمە مەت يوق جۇمۇ، ھارۋا سۆرەپ جان بىقىپ يۇرۇپتۇ. نەدە يىتىپ نەدە قوپىدۇ بىلىدىم، ھالى خاراپ. بىر قارىساڭ ئىچىڭ ئاغرىيدۇ. باي بولۇپ خوتۇن بالىلىرىنى، مەلىنى تاشلاپ، كۆرەڭلەپ كەتكىنىنى ئويلساڭ كۆتۈرگە نەچچىنى تەپكىڭ كىلىدۇ. ئامال يوق.

A دېھقان: ھوي بولماپتۇ جۇمۇ، نۇرمە مەتمۇ مۇشۇ مەلىنىڭ ئادىمى. ئاتا كۆرگەن

، ئانا كۆرگەن بىز، ئۇ قىلغانى بىز قىلمايلى.

B دېھقان: قانداق قىلارمىز، گۈلسۈمگە دەپ باقامدۇق يا؟

بارات: گۈلسۈمگە دىسەك قانداق بولار، گۈلسۈمنىڭ يۇرىكى خۇن بولۇپ كەتتى جۇمۇ، ئۇنىماسمىكىن.

A دېھقان: بولمىسا گۈلسۈمنىڭ پىرمىسىغا ئورۇنلاشتۇرۇپ قويمايلىمۇ؟ گۈلسۈم ئۆزى مەلىدە. كالا بىقىۋاتقانلارنىڭ ئارىسىغا قىتئەتسەك، پادىچىلارنى گۈلسۈم كۈندە تەكشۈرۈپ تۇراتتىمۇ؟ كالنى بىقىپ تەييار تاماقنى يەپ ئايلىقنى ئىلىپ تۇرمامدۇ. قالغان گەپنى كىيىن بىرىنمە دىمەمدۇق. خۇدا يولىدا يىراقنى يىقىن قىلىپ بىر ئويۇن ئويىناپ باقمايلىمۇ؟ قالغىنىغا يۇرت مەھەللە بارغۇ؟
- قىنى ئۇرۇنۇپ كۆرەيلى دەيدۇ ئۈچى.

43- كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز. ئورنى مەلۇم شەھەر.

بازار ئىچى مەلۇم دوقمۇشتا ئۈچ چاقلىق ھارۋا توختىتىلىپ قويۇلغان. بارات تاي ۋە A دېھقان نۇرمە مەت بىلەن قىزغىن پاراڭ قىلىشماقتا.

A دېھقان: نۇرمە مەت قانچىلاپ دەيمەن. خوتۇنۇڭ گۈلسۈم ئۆزەڭنىڭ كونا ئۆيۈڭنى يىڭلاپ شۇجايدا تۇرىۋاتىدۇ. مەن دىگەن فرما <چوغلان> دىگەن فرما ناھىيەگە يىقىن يەردە، ئايلىقىغا 400 سوم بىرىدۇ. تاماق بىرىدۇ، ياتاق بىرىدۇ. بىرىپلا كالغا قاراپ پۇلۇڭنى ئالماسەن. مۇنۇ تارتىۋاتقان كۈنۈڭدىن ياخشى ئەمەسمۇ؟ ئاغرىماسەن، ئۆلمەمسەن، تالادا قالماسەن؟ دەيدۇ.

بارات: ۋوگۈي گەپ ئاڭلامسەن يوق. پۇت قولۇڭنى باغلاپ بولسىمۇ ئەپكىتىمىز. مەھەللە ساڭا نىمە قىلدى. مەھەللىگە بارمىساڭمۇ مەھەللىگە يىقىن <چوغلان> فرمىسىغا بىرىپ ئىشلە، بارا-بارا مەھەللىدىكىلەرنى كۆرسەن، ئۇلار

سنى كۆرىدۇ. ئۆتكەن ئىشلار گەپ سۆز بىلەن ئۇنتۇلۇپ تۈگەيدۇ. خوتۇننىڭ گۈلسۈمۇ ئىرىپ قالىدۇ. سىنىڭدەك باغرى تاشلاردىن ئەمەس ئىككى ئوغۇلغۇمۇ بار. دادىسىدىن تىنىپ كەتمەس. <چوغلان>غا بېرىپ ئىشلەۋەرمەمسەن. بىزنىڭ مەھەللىدىنمۇ خىلى جىق ئادەم شۇ جايدا ئىشلەۋاتىدۇ. سنى ئارىغا ئالماسما، يا سەن ھايۋانمىدىكى. جۈرە قاتناشقامۇنۇ نىمەنى (ھارۋىنى كۆرسىتىپ) ھازىر قانچىگە ئالسا سىتېۋىتىمىز. بىز بىلەن ماڭمايدىغان بولساڭ، بىزدىن كۆرگۈلۈگۈڭ بار دىگىنىچە نۇرمە مەتنى سۆرەپ ماڭىدۇ.

44-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز، ئورنى مەلۇم ئورۇن.

تۈپتۈز قىلىپ ياسالغان قارا ماي ياتقۇزۇلغان يول كۆرۈنۈپ ئاخىرىدا تۆمۈر شالاسۇنلۇق چوڭ دارۋازا كۆرۈنىدۇ. دارۋازىنىڭ بېشىغا <چوغلان سۈت ۋە سۈت يىمەكلىكەر زاۋۇتى> دىگەن ۋىۋىسكا ئىسلىغان بولىدۇ. دارۋازا ئىچىدە رەت-رەت كاكا باقىدىغان ئورۇنلار، بىر-بىرى بىلەن كىسىشكەن قارا ماي يوللار، دارۋازىدىن ئانچە يىراق بولمىغان ئورۇنغا سىلىنغان ئىككى قەۋەت چىرايلىق بىنا، يوللاردا ئاق خالاتلىق بىر قانچە ئاياللار ئۇيان بۇيان ئۆتۈشۈپ تۇرغان بولىدۇ. كۆك خالات كىيگەن ئىككى ئادەم بىردىن ئىككى قول ھارۋىسىنى سۆرىگىنىچە يۇقۇردىكى بىنانىڭ يان يولىغا بۇرۇلۇپ ماڭىدۇ، ئالدىدىكى ھارۋا سۆرىگەن ئادەم ئىكرانغا يىقىنلىشىدۇ. بۇدەل نۇرمە مەت بولۇپ چىقىدۇ. شۇ ئارىلىقتا دارۋازىدىن بىر قانچە كىچىك ماشىنا كىرىپ كىلىدۇ ۋە بىنا ئالدىدىكى گۈللۈكتە توختايدۇ. ماشىنىدىن زامانغا لايىق كىيىنگەن چىرايلىققىنە بىر ئايال چۈشۈدۇ. بۇدەل بىزگە تونۇشلۇق گۈلسۈم، باشقا ماشىنىلاردىمۇ ئادەملەر چۈشۈدۇ. گۈلسۈم:- مېھمانلار قىنى ئالدى بىلەن مېھمانخانغا.

گۈلسۈم مېھمانلارنى بىناغا باشلايدۇ. جۈرئەتمۇ چىرايلىق ياسىنىپ ئاپسىنىڭ يىنىدا پەيدا بولىدۇ. مېھمانلار بىناغا كىرىپ كىتىدۇ. گۈلسۈم بىلەن جۈرئەتمۇ كىرىپ كىتىدۇ.

45-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ، ئورنى گۈلسۈملەر كىرىپ كەتكەن بىنانىڭ ئىچى يۇرۇق ، ئازادە چوڭ ئۆي ، گۈلسۈم مېھمانلارنى قاتار تىزىپ قويۇلغان ساپالارغا تەكلىپ قىلىپ ئۆزى دىرىزىنى ئىچىۋېتىش ئۈچۈن چوڭ دىرىزىنىڭ ئالدىغا بارىدۇ ۋە دىرىزىنى ئاچىدۇ. دىرىزىنى ئاچقىنچە تۇرۇپ قالىدۇ. تۆۋەن تەرەپتىكى قارىماي يولىدا يولىدىشى نۇرمەمەت بىر قولى ھارۋىسىنى سۆرىگىنچە كىتىپ بارغان بولىدۇ. گۈلسۈم يولىدىشىغا قارىغىنچە تۇرۇپ قالىدۇ ۋە قولىنى كۆتۈرۈپ ،

گۈلسۈم :- نۇرمە...مەت. دىگىنچە ۋاقىرىماي قولىنى چۈشۈرۈپ يولىدىشىغا تىخىمۇ سىنچىلاپ قارايدۇ. ۋە بىشىنى دىرىزىدىن ئىلىپ ، ئۆي ئىچىدە ئولتۇرغانلارنىڭ ئارىسىدىكى ئوغلى جۈرئەتكە قارايدۇ ۋە دىرىزىنىڭ تەكچىسىگە يۆلىنىدۇ. جۈرئەت : ئاپا نىمە بولىدى . دىگىنچە ئاپسىنىڭ يىنىغا كىلىپ ئاپسىنى يۆلەيدۇ. ئاپسى جۈرئەتكە دىرىزىنى شەرەت قىلىدۇ. نۇرمەمەت ھارۋىسىنى سۆرىگىنچە بارغانسىرى يىراقلاپ كىتىدۇ. يول ئۈستىدە بىزگە تونۇشلۇق ھىلىقى ئىككى بالا تۇيۇقسىز پەيدا بولىدۇ. يەنىلا داپ چىلىپ ناخشا ئىيتىدۇ.

نۇرمەمەت ، ۋاي نۇرمەمەت ،
ماشىناڭ يوق ، پۇلۇڭ يوق .
نىمە قىسمەت بۇ ساڭا ،
كىرەي دىسەڭ ئۆيۈڭ يوق .

دېمىدىممۇ، دېمىدىممۇ؟

ئۆزەڭ چىدىمايسەن دېمىدىممۇ؟

ھىساۋى بار ھەممىنىڭ ،

ھىساۋىڭنى بەردىڭمۇ؟

چاقچاق دىگەن مانا شۇ،

ئاخىرى ئۆزەڭ كەلدىڭمۇ؟

دېمىدىممۇ؟ دېمىدىممۇ؟

ئۆزەڭ چىدىمايسەن دېمىدىممۇ؟

تۈگىدى .

2004-يىلى 1-ئاينىڭ 25-كۈنى

مېھمان - 4

(ئىتوت)

تاھىر ھامۇت

قاتناشقۇچىلار: ئەيسا، داۋۇت، ئابدۇكېرىم، ئابدۇرېھىم قان.

ئورنى: ئەيسانىڭ ئۆيى.

ۋاقتى: نورۇز كۈنى كەچ.

چىراغ ياندۇ. ئەيسانىڭ مېھمانخانا ئۆيى ئۆيدە ساپا، شىرە، ئىككى ئورۇندۇق. ئەيسا ئۆيدە. ئۇنىڭ ئىچى قاتتىق پۇشقان. ئۇ داۋۇتتىن قورقۇپ تالاغا چىقالمىغىلى بىر ھەپتە بولغان. ئۇ قۇرۇق ھاراق بوتۇلكىسىنى تەكشۈرۈپ باقىدۇ، ھاراق يوق. ئاخىر ساپادا يېنىچە يېتىپ مۈگدەشكە باشلايدۇ. شۇ چاغدا ئابدۇكېرىم سەھنىگە چىقىدۇ.

ئابدۇكېرىم: كونسالدا: «سۈت بىلەن كىرگەن خۇي جان بىلەن چىقىدۇ» دېگەن گەپ بار. بۇ گەپ ھەقىقەتەن ناھايىتى توغرا ئېيتىلغان. تۆۋەندە بىز «مېھمان» دېگەن ئىتوتنى كۆرۈپ باقايلى. بۈگۈن نورۇز ئاخشىمى چوڭ ئەيسانىڭ ئۆيىدە يەنە جېدەل چىقىدىغاندەك تۇرىدۇ. ئەڭ ياخشىسى مەن بۇ جېدەلگە ئارىلىشىپ قالماي ئاستا كېتىۋالاي.

(ئابدۇكېرىم سەھنىدىن چۈشۈۋاتقاندا داۋۇت ئابدۇرېھىمنى ئەگەشتۈرۈپ

چىقىدۇ. داۋۇت ئازراق مەست.)

داۋۇت: (ئابدۇرېھىمنى كۆرۈپ قالدۇ) ھوي مىرشاپ ئۇكا قانداق ئەھۋالنىڭ؟

ئابدۇكېرىم: ھە تىنچلىقىمۇ داۋۇتكا، نورۇز بايرىمىڭغا مۇبارەك بولسۇن!

داۋۇت: ۋۇي، بۈگۈن نورۇزما؟! ئۇنداق بولسا يۈر، بىللە نورۇز ئوينايمىز!

ئابدۇكېرىم: رەھمەت داۋۇتكا، مېنىڭ بەك ئالدىراش ئىشىم بار. مەن ماڭاي.

داۋۇت: ھەي ئۇكا، سەن تېلېۋىزوردىكى مەشرەپلەرگە چىقىۋەرمەي، مانداق

بىزنىڭ يەرلىك مەشرەپلەرگىمۇ ئانچە-مۇنچە قاتنىشىپ قوي. تۇرمۇش ئۆگەن

دەيمەن تۇرمۇش! يۈرە!

ئابدۇكېرىم: بولدى داۋۇتكا، مەن ماڭاي.

ئابدۇرېھىم: (ئابدۇكېرىمگە ھۇرىپىدۇ) ھەي بالاڭزا، ئاكام گەپ قىلىۋاتسا ياق

دەيسىنا!

ئابدۇكېرىم: (ئۇنىڭ ئەلپازىنى كۆرۈپ، گېپىنى دەرھال ئۆزگەرتىدۇ) ماڭاي

دېدىمغۇ؟ يۈرە داۋۇتكا، بىردەم - يېرىم دەم ئولتۇرايلى.

داۋۇت: ھە ما گېپىڭ بولدى.

(ئۇلار ئەيسانىڭ ئىشىكى ئالدىغا كېلىدۇ. داۋۇت ئابدۇرېھىمغا شەرەت

قىلىدۇ، ئابدۇرېھىم ئىشىكىنى چېكىدۇ. ئەيسا چۆچۈپ ئورنىدىن تۇرۇپ، ناھايىتى

خۇشال ھالدا يورغىلاپ بېرىپ ئىشىكىنى ئاچىدۇ. ئاچىدۇ-يۇ، داۋۇتنى كۆرۈپ

ئارقىغا قاچىدۇ.)

داۋۇت: ھەي، توختا! (ئەيسا ئورنىدىلا توختايدۇ ھەمدە دەرھاللا سول بىقىنىنى

تۇتۇۋالىدۇ.) ھە، قاچىسەنغۇ؟

ئەيسا: (ھاراق ئىزدەپ داۋۇتنىڭ يانچۇقلىرىغا چاندۇرماي سەپسالىدۇ) مۇشۇ

سول بىقىنىم ئاغرىپ قارا، مۇشۇ يەرچۇ مەشە. (ئۇ داۋۇتنىڭ بىقىنىنى سىلاشتۇرۇپ

، ئۇنىڭ قولى داۋۇتنىڭ بېلىگە قىستۇرۇۋالغان بوتۇلكىغا تېگىدۇ، كەيپىياتى بىراقلا

جانلىنىدۇ) ساقىيىپ قالدى قارا!

داۋۇت: (ئۇنىڭ مەقسىتىنى چۈشىنىپ، بېلىگە قىستۇرۇۋالغان كىچىك بوتۇلكىلىق

ھاراقنى چىقىرىدۇ) مۇشۇنى كۆرۈپ ساقايدىغۇ سەن؟! باشلىمامسەن بىزنى؟

ئەيسا: قېنى ئولتۇرۇڭلار، ئولتۇرۇڭلار!

(ھەممە يىلەن ئولتۇرىدۇ).

داۋۇت: ھە، ئەمەس مەن بالالارنى بىر تونۇشتۇرۇپ قوياي. (ئەيسانى كۆرسىتىپ) بۇ

ئەيسا، مۇشۇ ئۆيىنىڭ ئىگىسى، ئىنىمىز. ھە، مېنىڭ ئىسمىم...

ئەيسا: داۋۇت ئاكام، داۋۇت پالتا ئاكام!

داۋۇت: بۇ ياقنىڭ ئىسمى...

ئەيسا: مەشرەپتە چىقىدىغان مرشاپ! ھەي يۈزۈڭدە خېتىڭ يوققۇ

سېنىڭ؟! (زاڭلىق قىلىدۇ) ۋاي، قالتىس ئوينايسىن جۇمۇ مرشاپ دېگەننى!

داۋۇت: ھەي، سەن تونۇمسەن؟

ئەيسا: دەنشىدە كۆرگەن!

داۋۇت: (ئەتراپقا قاراپ قويۇپ) سېنىڭ تېلېۋىزورۇڭ بارما؟

ئەيسا: قوشنىلارنىڭكىدە كۆرگەن.

داۋۇت: (ئابدۇرېھىمنى تونۇشتۇرماقچى بولۇپ) بۇ...

ئەيسا: (داۋۇتنىڭ گېپىنى بۆلۈپ) ھوي نەدىن تاپتىڭ بۇ يىغىنە يەۋالغان ئىتتەك

بىر نېمىنى؟ (زاڭلىق قىلىپ كۆلىدۇ)

داۋۇت: بۇ ئىنىمىز...

ئەيسا: (داۋۇتنىڭ گېپىنى يەنە بۆلىدۇ) ھەي، لاخشىگرغۇ بۇ؟ نەدىن ئەكەلدىڭ

بۇنى؟ نېمانداق ئىنچىكە بۇ؟ (زاڭلىق قىلىپ كۆلىدۇ)

داۋۇت: قارا، بۇ ئىنىمىزچۇ...

ئەيسا: (داۋۇتنىڭ گېپىنى يەنە بۆلدى) تۇغقانلىرىڭنىڭ ئەڭ كىچىكى دېگەن بۇ؟ بۇنى ئۇيدان باقماپسەن ھە؟ سېنىڭ تۇغقانلىرىڭ نېمانداق كىچىكلەپ كەتتى ھوي؟ كىيىم ئاستۇچقۇ بۇ! (يەنە زاغلىق قىلىپ كۆلدى. شۇچاغدا ئابدۇرېھىم ئاستا ئورنىدىن قوپۇپ داۋۇتقا قارايدۇ. ئەگەر داۋۇت رۇخسەت قىلسلا، ئۇ ئەيسانىڭ ئەدىپىنى بەرمەكچى. داۋۇت بۇنى سېزىپ قالىدۇ.)

داۋۇت: ھەي بولدى! (ئەيسانى ئۇرماقچى بولغاندەك قول تەڭلەيدۇ. ئەيسا كۆلۈشتىن توختايدۇ.) بۇ ئىنىمىزنىڭ ئىسمى ئابدۇرېھىم «قان»، ئاڭلىغان بولغىتتىڭ! (بۇنى ئاڭلاپ ئەيسانىڭ چىرايىدا قان قالمايدۇ.)

ئەيسا: ۋاي، ئۆزۈمنىڭ ئۇكامغۇ بۇ! باياتىلا تونۇغان مەن. چاقچاق، خاپا بولما جۇمۇ ئۇكا! پاهەي ئەجەب ئىسىپ كەتتە بۇ ئۆينىڭ ئىچى!؟

داۋۇت: قارا، بۈگۈن نورۇزكەن دېگەن. سېنىڭ ئۆيۈڭنى كۆڭلىمىز تارتىپ كەلدۇق. سەندىن ھاراق چىقمايدىغانلىقىنى بىلىپ بۇنى ئالغاچ كىردىم، ئۇششاق - چۈششەك نەرسىلىرىڭ باردۇ؟

ئەيسا: بار! (كىرىپ كېتىپ قېتىپ كەتكەن بىر ناننى كۆتۈرۈپ چىقىدۇ.) مانا زاكۇسكا دېگەن!

داۋۇت: ھەي ئاران مۇشۇما؟

ئەيسا: بېرى شۇ! «پۇل يوق ئۆيدە جان چىقىدۇ، خوتۇن يوق ئۆيدە نان چىقىدۇ» دېگەن شۇ!

داۋۇت: ئەكەل ناننى. (قولغا ئېلىپ سىنچىلاپ قارايدۇ) ھەي، مەن بۇ ناننى بىر يەردە كۆرگەندەك قىلىمەنغۇ؟

ئەيسا: سەن تونۇيسەن، ئىككىڭلار تونۇش. بۇ نان كرورەن ھەدەم ياققان قەدىمىي نان! ئاسارە - ئەتىقە! نۇرغۇن پۇلغا يارايدۇ! بۈگۈن سىلەرنىڭ

ھۆرمىتىڭلارنى دەپ بۇ ناندان كەچتىم!

(داۋۇت ناننى ئوشۇتماقچى بولۇپ ئوشۇتالمايدۇ، ئەيساغا تەڭلەيدۇ.)

ئەيسا: (ناننى ئېلىپ ھەرقانچە قىلىپمۇ ئوشۇتالمايدۇ.) مانا جىڭ ئاسارە-ئەتىقە

دېگەن مۇشۇنداق بولىدۇ، ئەمما لېكىن مىدىتالمايسەن! ئىشەنمىسەڭ مىرشاپ

ئوكا، سەن سىناپ باقە! (ناننى ئابدۇكېرىمگە بېرىدۇ.)

ئابدۇكېرىم: بولدى ئىشەندىم ئەيساكا.

ئەيسا: مە، ئالە!

(ئابدۇكېرىم ئېلىپ ئوشۇتالمايدۇ، بۇنى كۆرۈپ ئابدۇرېھىمىڭ ئىچى پۇشۇپ

كېتىدۇ.)

ئابدۇكېرىم: (ناننى ئابدۇكېرىمدىن گەپ قىلمايلا ئېلىپ «قارس!» قىپلا

ئوشۇتۇپتىدۇ. بۇنى كۆرۈپ ئەيسا ئابدۇرېھىمدىن تېخىمۇ قورقىدۇ.)

ئەيسا: مانا مۇشۇ ناننى نەچچە يىلنىڭ ئىچى ھېچكىم ئوشۇتالمايدۇ. مانا مۇشۇ

ئىنىمىز ئوشۇتۇۋەتتى! پالۋان! باتۇر!

ئابدۇرېھىم: كۈچ ئوشۇتالمايدۇ ئاكا بۇنى، ۋىجدان ئوشۇتۇيدۇ، ۋىجدان!

(ھەممەيلىن قايل بولۇپ تەڭلا ئاپىرىن ئېيتىشىدۇ.)

ئەيسا: قەتئىي خاپا بولما جۇمۇ ئوكا، بايا سېنى تونۇماپتىمەن، مەن ئۆلەي

، ھازىرلا ئۆلەي! سېنى راستلا تونۇماپتىمەن. ئەمما نامىڭنى ئاڭلىغان. سېنى

ئۆزۈم ئايرىم مېھمان قىلىمەن. بۈگۈن قاتتىق-قۇرۇق بوپ قالدى. ئۆيدە ھەدەڭ

يوق دېگەنە. (كۆپچىلىككە) قېنى قاتتىق-قۇرۇق بولسىمۇ ئېلىڭلار بىرەر

پارچىدىن. مەن بى ئۇسسۇزلۇق ئاچقاي. (ئەيسا ئىچكىرى ئۆيگە كىرىپ

كېتىدۇ. ئۈچەيلىن ناندان بىر پارچىدىن ئېلىپ غاجاپ باقىدۇ. چىشى

ئۆتمەيدۇ. مۇشۇ چاغدا ئەيسا بىر قاچا سۇنى ئېچىقىپ شىرەگە

قويدۇ. ئۈچەيلەننىڭ ناننى يېيەلمىگىنىنى كۆرۈپ، ئۆزى ناننى ئېلىپ مەززە بىلەن شۇمۇشكە باشلايدۇ.

ئەيسا: (ناننى كۆرسىتىپ) بۇچۇ، شورايدىغان نان بۇنى «نان قۇرت» دەيمىز. «نان قاق» دېگەن مۇشۇ. زاكۇسكىغا دەھشەت ياخشى بۇ! ئابدۇكېرىم: داۋۇتكا، مەن ماڭسام بولاتتى.

داۋۇت: ھە؟

ئابدۇكېرىم: مەن ماڭايمىكىن.

داۋۇت: نېمە دەيدىغانسەن ئۇكا. بىردەم ئولتۇرە. (ئەيساغا) ھەي، باشقا بىرنېمىلىرىڭ يوقمۇ سېنىڭ، مۇشۇ قاتتىق ناننى غاجاپ ئولتۇرامدۇق؟ ئەيسا: باشقا نەرسە يوق ئەمدى. خوتۇن بولمىغاندىكىن ھېچنەرسە بولمايدۇ. دە! داۋۇت: پايپاقتىن چىقىپ قالارمىكىن.

ئەيسا: يوق مانا. (پۇتىنى كۆتۈرۈپ كۆرسىتىدۇ). ئۆزۈڭ بىلىسەن داۋۇتكا، بۇ ئۆيگە كەچ بولغاندا ياتقىلى كىرىمەن شۇ. داۋۇت: بۇ ئۆي ساڭا دەڭ دېگىنە، دەڭ!

ئەيسا: مەشرەپ دېگەن شۇ: «تاپالىغىنى گۈل كەلتۈرەر، تاپالمىغىنى بىر باش پىياز». ھېلىمۇ نان بولسىمۇ چىقىنغۇ، پىيىزى بار نان!

داۋۇت: ھە بوپتۇ. (ئابدۇرېھىمغا قاراپ) بۇنىڭدىن بىرنېمە چىقمايدۇ. ئۇكا ئانچە - مۇنچە بىرنەرسە ئېلىۋالغان بولغىتتىڭ؟

ئابدۇرېھىم: ئېلىۋالغان ئاكا، مانا (يانچۇقدىن گازىر - خاسىڭلارنى ئېلىپ شرەگە تۆكىدۇ).

ئابدۇكېرىم: داۋۇتكا، مەن ماڭاي.

داۋۇت: (سەل تېرىكىپ) ھەي ئۇكا، ئولتۇر دېگەندىكىن ئولتۇرە جىم! (داۋۇتنىڭ

ئاچچىقى كەلگەنلىكىنى كۆرگەن ئابدۇرېھىم ئورنىدىن قوپۇپ ئابدۇكېرىمگە تەھدىت سالدۇ.

ئابدۇرېھىم: ئوخخوي بالاغزا، ھەجەپ گېپىڭ جىقكەن. ئۆزۈم ئاپىرىپ قويايمۇ. يا؟!

داۋۇت: (ئابدۇرېھىمنى بېسىپ) ياق بولدى، جىم ئولتا. كەتمەيدۇ. (ئابدۇكېرىمگە قاراپ) بىردەم ئولتۇرسەنغۇ ئۇكا؟

ئابدۇكېرىم: (ئىتتىكلا) ئولتۇراي، ئولتۇراي. ئەيساكامنىڭ قىزىق گەپلىرىنى ئاڭلىمامدۇق بىردەم.

داۋۇت: قارا ئۇكا. بۈگۈن نورۇزكەن. بىز مۇشۇ ئەيسانىڭ ئۆيىدە مەشرەپ ئۆتكۈزەيلى. «ئەيسا مەشرەپ» قىلايلى. سەن مەشرەپلىق قىپ بېرىسەن. ئەمما، مەشرەپ قاندىسى بويىچە ئىش قىلىمىز. چىڭ تۇرمىساڭ بولمايدۇ. قېنى بىر ئېلان قىلىۋېتە، مەشرەپنى رەسمىي باشلايلى.

ئابدۇكېرىم: (ئورنىدىن تۇرۇپ) ھۆرمەتلىك 3 ئوغۇل...

ئەيسا: ھەي مەشرەپ، توختا، توختا! بىز 3 بولغان بىلەن بىلەن قارا، ھەر بىرىمىز 10 ئوغۇلغا تېتىيمىز، شۇنداق بولغاندا بىز ھازىر 30 ئوغۇل! (داۋۇتقا قاراپ) قانداق دېدىم داۋۇتكا؟

داۋۇت: ھە، توغرا! ئالامەت كەلدى!

ئابدۇكېرىم: ھە، ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم ئەلەيكۇم ھۆرمەتلىك مەشرەپ ئەھلى، ھۆرمەتلىك 30 ئوغۇل. بۈگۈن ئەيساكامنىڭ ئۆيىدە ئۆتكۈزۈلدىغان «ئەيسا مەشرەپ» گە قەدەم تەشرەپ قىلغانلىقىڭلارنى قىزغىن قارشى ئالىمىز! ئالدى بىلەن كۈنتەرتىپكە ئاساسەن ئىككى مىنۇت چاۋاك چېلىپ بەرسەڭلار، سۈرەتكە ئېلىۋالساق. ھە قېنى! (ئۆزى باشلاپ چاۋاك چالدۇ، باشقىلار

ئەگشىدۇ. ئابدۇكېرىم سەھنىدىكىلەرنى ۋە پەستىكى تاماشىبىنلارنىمۇ خېلى ئۇزۇن چاۋاك چالغۇزىدۇ. ھە خوش. (داۋۇتقا قاراپ) يىگىت بېشى كىم بولىدۇ؟ ئەيسا: (ئىتىكلا) داۋۇتكام، داۋۇت «پالتا» ئاكام! دۇنيادا داۋۇتكامدەك يىگىت بېشى يوق، تېپىلمايدۇ! (داۋۇتقا قاراپ) داۋۇتكا ئىشتىنغىنى ئوڭشا، دىيەنشىگە چىقسەن! (داۋۇت كېرىلىپ رۇسلىنىشقا باشلايدۇ) ئابدۇكېرىم: ئەمدى بۈگۈنكى مەشرىپىمىزنىڭ يىگىت بېشىنى تونۇشتۇرۇپ ئۆتەي. بۇياق:

ئەل ئىچىدە نامى بار،

جۈپ قولدا پالتىسى.

تەڭ كېلەلمەس ئۇنىڭغا

نوچىلاردىن ئالتىسى.

ھاراق دېسە مەن دەيدۇ،

جېدەل دېسە مەن دەيدۇ.

ناھەقچىلىك يۈز بەرسە،

مەيدە مۇشتلاپ مەن دەيدۇ.

غان ھەممىمىزگە تونۇشلۇق داۋۇت پالتا ئاكىمىز! قىزغىن چاۋاك! (ھەممەيلەن چاۋاك چالىدۇ). قېنى يىگىت بېشىنى سۆزگە تەكلىپ قىلايلى! چاۋاك! (كۆپچىلىك يەنە چاۋاك چالىدۇ).

داۋۇت: (سۆزلەيدۇ) ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم مەشرەپ ئەھلى، ئەمدى مەن ئالدى بىلەن، رەھمەت ئېيتىمەن. ھە، ئەيساجانغا، ھە ھەممە ئادەمگە. ھە... بۈگۈن نورۇزكەن. رەھمەت! (داۋۇت گەپنى يىغىشتۇرالمىي قېيىپ كېتىپ قىلىۋېرىدۇ. ئابدۇكېرىم ئۇنىڭ گېپىنى بۆلىدۇ)

ئابدۇكېرىم: داۋۇتكا، مەشرەپنى باشلايلى، ئىجازەتمىكىن؟

داۋۇت: ھە ئىجازەت، باشلايلى.

ئابدۇكېرىم: (يۇقىرى ئاۋازدا ئېلان قىلدۇ) «ئەيسا مەشرەپى» باشلاندى!!!

ئەيسا: (ئاغزىدا مۇزىكا چالغانى دورايدۇ) گۇمباڭ - گۇمباڭ - گۇمباڭ...

داۋۇت: ئەمسە، مەشرەپنىمۇ تىنچ - ئامان باشلىۋالدۇق، ئەمدى ماۋۇ ھاراق ئاز

بولسىمۇ كۆپكە تاۋاپ قىلىپ، ئانچە - مۇنچە ئىچكەچ ئولتۇرايلى.

ئابدۇكېرىم: ھەي داۋۇتكا نەدە مەشرەپتە ھاراق ئىچىدىغان ئىش بار؟

ئەيسا: بار! ھازىر ھەممە مەشرەپتە ھاراق ئىچىدۇ. ئەكەل مەن ئاچاي! (ئەيسا

داۋۇتنىڭ قولىدىن بوتۇلكىنى تارتىۋالدى. ئەيسا ھاراقنى ئېچىشىغا داۋۇت

ئۇنىڭدىن ئېلىۋالدى.) مەنلا قۇيايچۇ، داۋۇتكا؟

داۋۇت: ياق، سېنىڭ قولۇڭ ئېغىر، جىق قۇيۇۋېتىسەن. يۇتۇمۇڭ چوڭ، ئىككى يۇتۇپلا

تۈگىتىۋېتىسەن. ئۆزۈم قۇيىمەن. قېنى رومكاڭ؟ (ئەيسا شەرە ئاستىدىن رومكا

ئالدى، داۋۇت رومكىغا ھاراق قۇيىدۇ.) مەن ئەيساغا ۋاكالىتەن سىلەرگە رەھمەت

ئېيتىمەن. قېنى خوشە! (ئەيسا رومكىغا سۆيۈپ قويدۇ. داۋۇت ھاراقنى مەزە قىلىپ

ئىچىدۇ، ئاندىن ئەيساغا) پاختا ئەچىق!

ئەيسا: نېمە قىلسەن پاختىنى؟

داۋۇت: «غۇچ - غۇچ» ئوينايمىز. (ئۇ پاختىغا ھاراق تەگكۈزۈپ چىشىغا

سۈركىگەننى دورايدۇ.)

ئەيسا: ھەي، سادىغاڭ كېتەي داۋۇتكا ئۇنداق قىلمايلى.

داۋۇت: ئەمسە بۇرۇنقى پەدىدە «كىر - كىر» ئوينايمىز!

ئەيسا: ياق، «كور - كور» ئوينايلچۇ؟

داۋۇت: ياق «كىر - كىر» ئوينايمىز! (ئۇ بوتۇلكىنىڭ ئاغزىغا ھاراق

قۇيۇپ، ئابدۇكېرىمگە تەڭلەيدۇ.

ئابدۇكېرىم: مەن ئىچمەي داۋۇتكا.

داۋۇت: ۋاي ئالە! (ھاراقنى تۇتقۇزۇپ قويدۇ)

ئەيسا: (ئابدۇكېرىمگە) تەخمەق سەن ئىچمەيسەن، ئاغزىڭغا تۆكسەكلا ئۆزى

كېرىپ كېتىدۇ، قارا مانداق (ئۇ ئابدۇكېرىمنىڭ قولىدىكى ھاراقنى ئېلىپلا

ئىچىۋېتىدۇ).

داۋۇت: (ئەيساغا) ھەي سەن ئىچىۋالدىڭغۇ؟!

ئەيسا: مەن ئۆگەتتىم. مېنىڭ نۆۋىتىم ئەمەس جۇمۇ!

(داۋۇت يەنە ھاراق قۇيۇپ ئابدۇكېرىمگە بېرىدۇ، ئابدۇكېرىم

ئىچىۋېتىدۇ. داۋۇت ھاراق قۇيۇپ ئابدۇرېھىمگە بېرىدۇ، ئۇمۇ ئىچىۋېتىدۇ. ئاندىن

ئەيسا ئىچىدۇ. داۋۇت ئۆزىگە كەلگەندە يەنە رومكىغا قۇيىدۇ. شۇ چاغدا چوڭ

چىراغ ئۆچىدۇ.)

ئابدۇكېرىم: داۋۇتكا كەچ بوپ كەتتى، مەن ماڭاي.

داۋۇت: ئا... ئولتۇرە ئۇكا. نەدە مەشرەپنى باشلاپ قويۇپ مېرئاشاپ كېتىدىغان

ئىش بار. شۇنداقمۇ ئابدۇرېھىم؟

ئابدۇرېھىم: شۇنداق بولماي ئاكا! (ئابدۇكېرىم جىمپ قالىدۇ.)

ئەيسا: داۋۇتكا، مەن بىر رومكا ئىچەي، جېنىم ئاكا!

داۋۇت: ھازىر ئىچتىڭغۇ؟ (داۋۇت سەل ئويلىنىپ) ئەمەس مانداق قىلايلى. مەن

تېپىشماق دەيمەن، تاپالساڭ ئىچسەن، تاپالساڭ مەشرەپ قاندىسى بويىچە

جازالايىمىز! شۇنداقمۇ مېرئاشاپ؟

ئابدۇكېرىم: شۇنداق، شۇنداق.

ئەيسا: مەيلى، ئېيتە تېپىشماقنى! مەن تاپالمىغان تېپىشماق يوق. ھەرقاچان

خوتۇن توغرىلىق تېپىشماق دەيسەن شو!

داۋۇت: خوتۇن يامانمۇ دۈشمەنمۇ؟ تاپە!

ئەيسا: خوتۇن يامان!

داۋۇت: قانداق خوتۇن يامان؟

ئەيسا: يامان خوتۇن يامان!

داۋۇت: قانداق يامان؟

ئەيسا: قانۇندا 18 ياشتا خوتۇن ئالغىلى قويامدۇ؟

ئابدۇكېرىم: (داۋۇت گەپ قىلاي دېگۈچە) ئوخخوي قويمايدۇ.

ئەيسا: نەچچە ياشتا خوتۇن ئالغىلى قويدۇ؟

ئابدۇكېرىم: 22 ياشتا.

ئەيسا: 18 ياشتا ئەسكەرلىككە ئالدىمۇ شۇنداقمۇ؟

داۋۇت: شۇنداق. نېمە بوپتۇ ئالسا؟

ئەيسا: ئادەم 18 ياشتا ئەسكەر بولۇپ، دۈشمەن بىلەن جەڭ قىلىپ، 22 ياشقا

كىرىپ تەجرىبىلىك بولغاندا ئاندىن خوتۇنغا تاقابىل تۇرالايدۇ.

داۋۇت: دېمەك...

ئەيسا: خوتۇن يامان. (ھاراقنى ئېلىپلا ئىچىۋېتىدۇ). يەنە ئېيتە

تېپىشماقنى، تاپمەن!

داۋۇت: (ئۇتتۇرۇپ قويغىنىغا سەل خۇبى تۇتدۇ) ئەمسە تاپە، خوتۇن ياخشىمۇ

ھاراقمۇ؟

ئەيسا: خوتۇن ياخشى!

داۋۇت: قانداق خوتۇن ياخشى؟

ئەيسا: ياخشى خوتۇن ياخشى!

داۋۇت: قانداق ياخشى؟

ئەيسا: (باش بارمىقىنى چىقىرىدۇ) مۇشۇنداق ياخشى!

داۋۇت: (ئۇرماقچى بولۇپ قولىنى كۆتۈرىدۇ) تاپالمىدىڭ، جازاغا تارتىمىز!

ئەيسا: توختا داۋۇتكا توختا، تاپمەن توختا!

داۋۇت: ھە تاپە!

ئەيسا: خوتۇندىن ھاراق ياخشى!

داۋۇت: قانداق ياخشى؟

ئەيسا: بىر بوتۇلكا ھاراقنى ئىچىپ بولۇپ يەنە بىر بوتۇلكىنى ئىچسەڭ

ئالدىنقىسى خاپا بولامدۇ- بولمامدۇ؟

داۋۇت: خاپا بولمايدۇ!

ئەيسا: خوتۇنچۇ؟

داۋۇت: خاپا بولدىمۇ.

ئەيسا: بىر-بىرىگە ئوخشىمايدىغان جىق ھاراقنى بىر يەرگە يىغىپ قويۇپ

قويساڭ ئۇلار ئۇنامدۇ- ئۇنمامدۇ؟

داۋۇت: ئۇنايدۇ!

ئەيسا: خوتۇنچۇ؟

داۋۇت: ئۇنمايدۇ!

ئەيسا: بىر بوتۇلكا ھاراقنى مانا تۆتىمىز تەڭ كۆزدە قاراپ ئىچىۋاتىمىز، خوتۇننى

ئەل- ئاغىنىلەر تەڭ كۆزدە قارىغىلى بولامدۇ- بولمامدۇ؟

داۋۇت: بولمايدۇ

ئەيسا: ھاراقنى تاشلىۋەتسەڭ سەندىن ئۆچ ئالامدۇ- ئالمامدۇ؟

داۋۇت: ئالمايدۇ!

ئەيسا : خوتۇنى تاشلىۋەتسە ئىچۇ؟

داۋۇت : ئۆچ ئالدىۇ!

ئەيسا : ھاراقنىڭ يېنىغا كېچىدە مەست كەلسەڭ ئۆيدىن قوغلاپ

چىقارمىدۇ- چىقارمىدۇ؟

داۋۇت : چىقارمايدۇ!

ئەيسا : خوتۇنچۇ؟

داۋۇت : قوغلاپ چىقىرىدۇ!

ئەيسا : ھاراق بوتۇلكىسىنىڭ پىگۇرىسى بۇزۇلامدۇ- بۇزۇلامدۇ؟

داۋۇت : بۇزۇلمايدۇ!

ئەيسا : خوتۇننىڭچۇ؟

داۋۇت : بۇزىلىدۇ!

ئەيسا : دېمەك...

داۋۇت : دېمەك...

ئەيسا : خوتۇندىن ھاراق ياخشى! (داۋۇتنىڭ ئالدىدىكى رومكىنى ئېلىپ

ئىچىۋالىدۇ.)

ئابدۇكېرىم : مەن ماڭاي داۋۇتكا.

داۋۇت : ھەي ئۇكام، نەدە مېرشاپ مەشرەپنى باشلاپ قويۇپ كېتىدىغان ئىش

بار؟ شۇنداقمۇ ئابدۇرېھىم؟

ئابدۇرېھىم : شۇنداق ئاكا!

داۋۇت : ھاراقمۇ تۈگەي دېدى، (بوتۇلكىغا قارايدۇ) ھەي راستىنلا تۈگەپتەنمۇ بۇ

ھاراق! (ئۇنىڭ قاتتىق ئاچچىقى كېلىپ ئەيساغا قارايدۇ)

ئەيسا : ئۇنداق ئەمەستۇ داۋۇتكا؟ (ئۇ بوتۇلكىنى ئېلىپ سىلكىيدۇ، دۇم

(كۆمتۈرىدۇ، ھاراق تۈگىگەن.)

داۋۇت: (ئابدۇكېرىمگە) ئۇكا، ئۆزۈڭ مېرشاپ بولغاندىكىن تۈزۈك باشقۇرمامسەن؟!

ئابدۇكېرىم: (ئورنىدىن تۇرۇپ) ئەمسە مەشرىپىمىزگە ئاتاقلىق چوڭ ئەيساكامۇ كەپ قاپتۇ، بىر نومۇر ئورۇنلاپ بېرەي دەپ تەلەپ قىلىۋاتىدۇ... ئەيسا: (خاپا بولۇپ) ئۆزۈڭ كەپقالدىڭ! تېخى مېنى كەپ قالدى دەيدا! مېنىڭ ئۆيۈم بۇ! (مېرشاپ ئولتۇرۇۋالدى.)

داۋۇت: بولدى، بولدى! دەڭلار ئەيسا نېمە نومۇر كۆرسەتسۇن؟ ھە، بولدى بىرناخشا ئېيتسەن، يارىمىسا جازاغا تارتىمىز، شۇنداققۇ مېرشاپ؟ ھە، راست، ماۋۇ ئابدۇرېھىم ئىنىمىز پاششاپ بوپ بەرسۇن.

ئابدۇكېرىم: شۇنداق، شۇنداق قىلايلى! (ئابدۇرېھىم ئورنىدىن تۇرۇپ، پەي سوزۇپ، جازاغا تەييارلىق قىلىدۇ. بۇنى كۆرۈپ ئەيسانى ۋەھىمە باسدۇ.) ئەيسا: ئەمسە مەن بىر ناخشا ئوقۇپ بېرەي. (بىر ناخشا ئېيتىدۇ، بۇ ناخشىغا داۋۇت ئامراق بولغاچقا چاۋاك چالدى.)

داۋۇت: ياخشى، ياخشى، يەنە بىرنى!

ئابدۇكېرىم: ئەيساكامنىڭ ئورۇنلىشىدا يەنە بىر نومۇر. چاۋاك!

ئەيسا: بولدىغۇ؟ ئەمدى نېمىش قىلىمەن؟

داۋۇت: (ئابدۇرېھىمغا) ئۇكا، سەن دېگىنە نېمىش قىلسۇن؟

ئابدۇرېھىم: ئوخخوي، ئۇسسۇل ئويناپ بېرە، بالاڭزا!

ئابدۇكېرىم: ئۇسسۇل، ئۇسسۇل، قېنى چاۋاك!

ئەيسا: مۇزىكا بولمىسا! (داۋۇتقا) ئەمسە سەن ناخشا ئېيتىپ بەر!

(كۆپچىلىككە) كۆپچىلىك، داۋۇتكام پالتا ناخشا ئېيتىپ بەرسۇنلا! چاۋاك!

داۋۇت: ئەمسە مەن «قويۇم» دېگەن ناخشىنى ئېيتىپ بېرەي.

ئەيسا: قانداق ناخشا ئۇ «قويۇم» دېگەن؟

داۋۇت: ھېلىقى خەلق ناخشىلىرىنىڭ ئېڭ بېشىدا چىقىدىغان

ناخشىچۇ؟ «قويۇم»!

ئەيسا: ھە، «قايقارا قوي كۆزلۈكۈم» ئوخشىمامدۇ؟

داۋۇت: ھە شۇ!

ئەيسا: (زاغلىق قىلىپ كۈلدۈ) شۇ ناخشىدىن قويا ئېسىڭدە قايتۇ-دە، ساقام!

ئابدۇرېھىم: (ھۈرپىيىپ) ئاكامنى زاغلىق قىلىۋاتامسەن؟ ئاستا ئۇسسۇلۇڭنى

ئوينىساڭ بولامكى! ھېلى كۆرىمىز تېخى! (ئەيسانىڭ كەيپى بىراقلا ئۇچۇپ

ئەسلىگە قايتىدۇ.)

ئەيسا: ئوينا، ئوينا، ئېتىمامسەن داۋۇتكا ناخشىڭنى، ساغلاملا قاراپ قالدۇققۇ

بىز!

(داۋۇت ناخشا ئېيتىدۇ، ئەيسا ئۇسسۇل ئوينايدۇ.)

داۋۇت: ياخشى ئوينايمىدىڭ! پاششاپ!

ئابدۇرېھىم: مەن تەييار ئاكا! (ئورنىدىن تۇرۇپ تەييارلىق ھەرىكەت

ئىشلەيدۇ).

ئەيسا: (ئەيسا داۋۇتنىڭ يېنىغا يۈگۈرۈپ بارىدۇ) جېنىم ئاكا، شۇندا ئوبدان

ئوينىدىمغۇ؟ مېرشاپ دەپ باقسۇن، مېرشاپ بىر دەپ باقسۇن!

ئابدۇكېرىم: ئوبدان ئوينىدى داۋۇتكا. ياخشى ئوينىدىمغۇ؟

داۋۇت: (داۋۇت شەرەت قىلىپ ئابدۇرېھىمنى باسدۇ) بوپتۇ، مېرشاپ ئارىغا

چۈشۈپ قالدى گۇناھىڭدىن ئۆتتۇق! بىراق، يەنە بىر نومۇر كۆرسىتىسەن!

ئەيسا: نېمىش قىلىمەن؟

داۋۇت: (سەل ئويلىنىپ) يۇمۇر سۆزلە!

ئەيسا: ماقۇل. (ئامالسىز ناھايىتى تېتىقسىز يۇمۇردىن ئىككىنى سۆزلەيدۇ)

داۋۇت: يۇمۇرۇڭ پەقەت قىزىق ئەمەسكەن، پاششاپ!

ئەيسا: ئۇنداق قىلما داۋۇتكا، نېمە قىلساڭ ئۆزۈڭ قىل، بۇ قانغا تاشلاپ بەرمە!

ئۆلتۈرۈۋەتسەڭمۇ مەيلى! (ئابدۇرېھىم ئەيساغا ئېتىلىدۇ، ئەيسا داۋۇتنىڭ قېشىغا

بېرىۋالىدۇ)

ئابدۇرېھىم: نەگە قاچىسەن؟ (ئۇ ئەيساغا قوغلاپ يېتىشىۋېلىپ ئۇنىڭ

ياقىسىدىن ئالىدۇ. ئەيسا بىرلا داجىسا، ئابدۇرېھىم پۇلاڭلاپ قالىدۇ.)

داۋۇت: بولدى، بولدى. ھە، ئۇنداق بولسا مانداق قىلايلى. بۇ مىرشاپ ئۇكاممۇ

خېلى ئوبدان ئولتۇرۇشۇپ بەردى. ئەمدى بىز گۈلچايىنى ئۆتكۈزۈۋېتەيلى، ئاندىن

ماڭ، قانداق؟

ئابدۇكېرىم: مەيلى.

داۋۇت: (ئەيساغا) گۈل چاي ئۆتكۈزۈۋېلىشقا چەك تارتىمىز. چەككە

ئىككىمىزنىڭ ئىسمىنى يېزىپ سالىمىز. ناۋادا چەك ساڭا چىقىپ قالسا كونا-يېڭى

ھېسابنىڭ ھەممىسىنى سەندىن ئۆزۈم ئالىمەن. جازاغا تارتىلسەن، مەشرەپ قىپ

بېرىسەن. (ئابدۇكېرىمگە) تەلەي قاپنىڭ قېنى؟

ئابدۇكېرىم: يوق.

داۋۇت: (ئابدۇكېرىمنىڭ بېشىنى كۆرسىتىپ) ئاۋۇ پارقراۋاتقان شۇمۇيا؟ سېنىڭ

ئۇ قاپنىڭنىڭغۇ تۆشكى كىچىك، بىرلا ئادەمنىڭ ئىسمى پاتىدۇ! ھە، قاپاق

بولمىسا مەيلى. (ئەيساغا) ئەكەل قاپنىڭنى، مۇشۇمۇ بولۇۋېرىدۇ.

قاپاق-قاپاق، قاپاق-قاپاق! مەكە مىرشاپ، چەك يازىمىز. (ئەيساغا) سەن نېرى

تۇر بولمىسا كۆرۈۋالىمەن! (ئەيسا نېرى كېتىدۇ، لېكىن بويۇنداپ قارايدۇ).

داۋۇت : (ئابدۇكېرىمىنىڭ يانچۇقىدىن قەغەز-قەلەم ئېلىپ ، ھەر ئىككى چەككە «ئەيسا» دەپ يازدۇ.)

ئابدۇكېرىم : ھەر ئىككىسىگە «ئەيسا» دەپ يازدىغۇ؟

داۋۇت : ئۇش! (چەكنى يېزىپ قالپاققا سالدى) بولدى! مەكەل، مانا مېرىشاپ گۇۋاھ! چەككە ئىككىمىزنىڭ ئىسمىنى يازدىم، تارتە! (ئەيسا ئىككىلا چەككە ئۆز ئىسمى يېزىلغانلىقىنى پەملەپ بولىدۇ. شۇنداقتىمۇ چەكتىن بىرنى ئېلىپ يانغا كېلىپ ئاچىدۇ) ئاھا! داۋۇت! (ئۇ چەكنى ئاغزىغا سېلىپلا يەۋىتىدۇ). ھەي چەك قېنى؟

ئەيسا : ساڭا چىقىپتىكەن ، خۇشاللىقىدا يەۋەتتىم ئاكا، داۋۇت پالتا ئاكا! مەشرەپنىڭ تائامنى يېگەندەك يەۋەتتىم!

داۋۇت : ئۇ چەك ساڭا چىققان، ئۇنىڭدا سېنىڭ ئىسمىڭ بارتى، چىدىماسلىق قىلىدىك!

ئەيسا : ياق جېنىم ئاكا، ساڭا چىققان، يالغان بولسا قالپاقتىكى ئاۋۇ چەككە قاراپ باق، ئۇنىڭدا مېنىڭ ئىسمىم بار! (داۋۇت گەپ قىلالمايدۇ، مېرىشاپقا قارايدۇ) گۈل چايىنى مەن ئۆتكۈزۈۋالامدەن؟

ئابدۇكېرىم : ئەمدى شۇنداق بولدى.

داۋۇت : بوپتۇ، ئەكەل گۈل چايىنى!

ئابدۇكېرىم : قېنى ، گۈل چاي كەلتۈرۈلسۇن! (ئەيسا گۈلچايىنى ئەكەلدى). كېلەركى نۆۋەتلىك مەشرەپىمىزنى ئۆتكۈزۈش شەرىپىگە ئېرىشكەن شەخس بۈگۈنكى ئەيسا مەشرەپىمىزنىڭ يىگىت بېشى داۋۇت پالتا ئاكا! قېنى قىزغىن چاۋاك بىلەن تەبرىكلەيلى!

ئەيسا : (خۇشاللىقىدا گۈل چايىنى شېئىر بىلەن ئۆتكۈزۈپ بېرىدۇ.)

ئابدۇكېرىم : قېنى قىزغىن ئالقىش سادالىرىمىز بىلەن، داۋۇت پالتا ئاكىنى سۆزگە تەكلىپ قىلايلى!

داۋۇت : ھۆرمەتلىك مەشرەپ ئەھلى، مەن ھەممىڭلارنى كېلەر يىلى نورۇزدا ئۆتكۈزۈلدىغان « داۋۇت مەشرىپىگە قەدەم تەشرىپ قىلىشقا تەكلىپ قىلىمەن! رەھمەت! (ئەيساغا قاراپ) لېكىن سەن ئەيسا بۇ قېتىمقى مەشرەپكە ياخشى تەييارلىق قىلماپسەن. مەشرىپىڭ قىزىمىدى. ھاراقنىڭ ھەممىنى ئۆزۈڭ ئىچىپ تۈگەتتىڭ! شۇڭا سېنى ئەمدى مۇشۇ مەشرەپ ئەھلىنىڭ ئالدىدا ئۆزۈم جازالايمەن! (داۋۇت قولىنى كۆتۈرىشىگىلا توك لايپىدە ئۆچۈپ قالدۇ)

ئابدۇكېرىم : ئوھ!

داۋۇت : توكانى ياندۇر ئەيسا! ھەي سېنىڭ ئۆيۈڭدە توكمۇ تۇرمامدۇ؟ ئەيسا : قوشنىلارنىڭ ئۆيىگە ئۇلاقلىقتى، ئۇلارنىڭ تۈگىسە ئۆچدۇ شۇ! (چاڭ قىلغان تەستەك ئاۋازى ئاڭلىنىدۇ،)

ئابدۇكېرىم : ۋاي بۇ مەن ، مېرشاپ!

داۋۇت : قېنى سەن ھەي ئەيسا!؟

ئەيسا : مانا- مانا ئاكا مەن بار! (چاڭ قىلغان تەستەك ئاۋازى ئاڭلىنىدۇ)

ئابدۇرېھىم : ۋۇي ئاكا نېم بولدۇڭ، تاياق بېيىگە نىسە!؟

داۋۇت : ھەي قېنى ماۋۇ ئەيسا نەگە قاچتى؟

ئەيسا : داۋۇتكا مەن بار، مانا- مانا ، ماۋۇ ئىشىك ئالدىدىكى چىراغ تۇۋىگە

ماڭدىم ، شۇ يەرگە چىقايلى! (تاراق- تۇرۇق ئاۋازلار بېسىقدۇ. كېيىنكى نومۇرنىڭ

رىياسەتچىسى سەھنىگە چىقىدۇ.)

پۇلۇمنى بېرىۋەت

(شۇ ناملىق ئېتوتنىڭ سنارىيىسى)

ئاپتورى: ئابدۇرېھىم راخمان

رېژىسسور: جۇرئەت ئابدۇۋاھىت

سەھنىدە رېژىسسورنىڭ يۆلەنگۈچ ئورۇندۇقى، بىر دانە تېلېۋىزور، سەھنىنىڭ ئوتتۇرىدا بىر يوغان سۇپا، گىلەم، بىر تال كىچىك جوزا، قەدىمىي سىياھ قۇتسى ۋە بىر تال ياغاچ قەلەم.

روللاردا:

رېژىسسور – راھىلە ۋەلى ئاباكوف

ئا مۇئاۋىن رېژىسسور – ئەنۋەر ئابلىز

ب ئارتىس – ئابدۇرېھىم راخمان

سەھنىگە مۇئاۋىن رېژىسسور لىككاڭشىپ مېڭىپ چىقىپ توختايدۇ، كەينىدىن ئارتىس يەنى مۇئاۋىن رېژىسسورنىڭ دوستى مېڭىپ كېلىپ يېنىدا توختايدۇ. مۇئاۋىن رېژىسسور باشلىرىنى تولغاپ گاللىرىنى قىرىشقا باشلايدۇ. بۇنى كۆرگەن دوستى يۈگۈرۈپ چىقىپ مېنرال سۈيىدىن بىرنى كۆتۈرۈپ كىرىدۇ – دە، مۇئاۋىن رېژىسسورغا تەڭلەيدۇ.

مۇئاۋىن رېژىسسور كە مستىكەندەك قىلىقلارنى قىلىدۇ.

ب: ئاداش مانىڭغا قول قويۇۋەتسەڭ بوپتىكەن؟

ئا: ۋاي چىشىغا تەگمەي تۇرە ۋاي

ب: يەنە بىر قېتىم دەيمەن مانىڭغا قول قويۇۋېتە دەۋاتىمەن

ئا: (بىر ئاز ئويلىنىپ تۇرۇپ كېتىپ، ئەتراپتىكى تاماشىبىنلارغا قارىۋېتىپ)

سەتلەشمىگىن - بىر مۇنچە ئادەم تۇرسا نىمانداق قىلىدىغانسەن،

ئەسسالىمۇ - ئەلەيكۇم ھۆرمەتلىك مېھمانلار، نورۇز بايرىمىڭلارغا مۇبارەك

بولسۇن!!!

بئادەم: (ئەتراپتىكى تاماشىبىنلارغا قارىۋېتىپ يەنە گېپىنى داۋاملاشتۇردۇ)

ئاداش، ئۇنداق قىلما، مانىڭغا قول قويۇۋەت بولامدۇ؟

ئا: ۋاي - ۋوي، ھېي، نېمانداق رودىپايدەك نېمىسەن ھېي

ب: ھېي ئاداش، سەن مېنىڭ ئورنۇمدا بولغان بولساڭ سەنمۇ رودىپاي بوپ

قالاتتىڭ ئادوش، مەن ساڭا 10000 كوي پۇلنى بەرگىلى قاچان ئويلاپ باقە؟! 1

ئاي بولدى، 1 ئاي، ھېي، بوپتۇ پۇلنىڭۇ بەرمە بوپتۇ، ئەمدى ماۋۇ ھۆججەتنى

تەييار يېزىپ ئەكىلىپ ئىمزاينىڭنى قويۇۋەت دېسەممۇ ئۇنىمايسىنا، مەقسىدىڭ

نېمە؟

ئا ئادەم: قارا ئاداش، مەن پۇلۇڭنى بەرمەيمەن دېمىدىم، چوقۇم بېرىمەن. ماۋۇ

ھۆججىتىڭگىمۇ قول قويمايمەن، دېمىدىم، چوقۇم قويىمەن. بۈگۈن قول قويساممۇ

قويىمەن، قويمىساممۇ قويىمەن شۇنداققۇ؟ دېمەك: بۇ پۇلنى بەرسەممۇ بېرىمەن،

بەرمىسەممۇ بېرىمەن شۇنداقمۇ؟ ts/j → -moF!

ب ئادەم: قارا ئاداش، 10000 يۈەن پۇل دېگەن ئاز پۇلمۇ ئاداش، ئەلۋەتتە

ئاز ئەمەس، دېمەك مەن بۇ پۇلنى چوقۇم بېرىمەن، سەن چوقۇم ئالسەن،

ئالماي قويمايسەن، دېمەك پۇل بولمىسا بېرەلمەيمەن، سەنمۇ ئالالمايسەن

شۇنداقمۇ؟

ب ئادەم: ۋاي - ۋاي، قۇمغۇ سەن ھۇي قۇم (چىك - چىك)

ئا ئادەم: ماڭا قارا، ئەمدى پۇلنىڭ گېپىگە كەلسەك قارا، دېمەك؛

ب ئادەم: توختا .. توختا ... توختا ... ھېي ئەتگەن ياقى سەن پۇلنىڭ گېپىنى

قىلماي ئېغىلدىكى ئېشەكنىڭ گېپىنى قىلىۋاتقانمۇ ھېي؟

ئا ئادەم: توختا ... توختا

ب ئادەم: توختىغىلى يېرىم كۈن بولدى، قىلە گېپىڭنى

ئا ئادەم: ماقۇل، ماقۇل، مانداق گەپ بۈگۈن مۇشۇ يەردە بىر فىلىم ئىشلىمەكچى

ياق چىقماقچى. شۇڭا ئۇلار ماڭا بىر مۇنچە پۇل بەرمەكچى. مەن بۇ پۇلنى ئېلىپ

نېمە ئىش قىلىمەن؟ سېنىڭ پۇلۇڭنى قايتۇرىمەن. نېمە دەپ قايتۇرىمەن؟

ب ئادەم: مەندىن ئالغاندىن قايتۇرىسەندە.

ب ئادەم: ھەببەللى، شۇڭا قايتۇرىمەن.

دېمەك ئاداش ھازىر سېنىڭ بۇ ئىشىڭ مۇھىم ئەمەس، ئادەم تېپىش مۇھىم

ئادەم... بۇ ئادەم تېپىلسا ماۋۇ مەيدان كۆرۈنىشىنى چاققانراق ئېلىۋەتسەك، ماۋۇ

فىلىمىمۇ تېزراق تۈگىسە، مەنمۇ تېزراق پۇلنى ئېلىپ، ساڭا بېرىۋەتسەم دەيمەن

ئاداش!

ئەگەردە ئادەم تاپالمىسام دېمەك بۇ كۆرۈنىشىنى ئالمايمەن، بۇ كۆرۈنىشىنى

ئالالمىسام.....

ب ئادەم: پۇلنى ئالمايسەن؟.....

ئا ئادەم: پۇلنى ئالالمىسام.....

ب ئادەم: ماڭا بېرىلمەيسەن.....

ئا ئادەم: ھەببەللى.....

ب ئادەم: قوپە لاتىغلاپ (ھېي سەن بۇنداق گەپتىن نەچچىنى دەپ

بولدۇڭ؟ نەچچە كىنو ئىشلەپ بولدۇڭ؟ بېرەمەن دەپ قانچە قېتىم دەپ بولدۇڭ؟
مەن ساڭا دەپ قوياي، بۈگۈن مەن مۇشۇ يەردە تۇرۇپ سەن كىنوني ئىشلەپ
بولساڭچۇلۇڭنى ئېلىپ ئاندىن كېتىمەن. مەن ساڭا دەپ قوياي.)

(دەل شۇ چاغدا ئا ئادەمنى يانفونى سايرايدۇ)

ئا ئادەم: ۋەي... ۋەي... رېژىسسور ھە مەن مانا مانا ھازىرلا بارىمەن. مانا -
مانا

(تېلېفوننى قويدۇ) ئاداش مۇنداق قىلايلى، ھازىرنىڭ ئۆزىدە سەن ماڭا
ماسلىشىپ بەرسەڭ بۈگۈنكى بۇ كۆرۈنۈشنى تۈگىتىۋېتەيلى، قانداق، ئاندىن مەن
پۇلنى ئېلىپ پۇلۇڭنى بېرىۋېتەي. بىللە ئوينىشىپ بەرگىن ئاداش قانداق؟
ب ئادەم: ماڭ - ماڭ مەن رول ئويناپ باقمىسام يا، ئويناشنى بىلسەممۇ ئويناپ
بەرمەيمەن.

ئا ئادەم: ئۇنداق بولسا مەن ھازىر بازارمۇ - بازار، كوچىمۇ - كوچا، مەھەللىمۇ
- مەھەللى ئايلىنىپ ئادەم تېپىپ كەلمىسەم بولمايدۇ ئاداش بولمىسا پۇلۇڭنى
قايتۇرالمىمەن قارا، ئۆتە مایاقتا ئادەم تاپاي.

ب ئادەم: سەن ئادەم تېپىپ بولغۇچە يۈرەمدىن كەينىڭدىن، ماڭە ۋاي....

ئا ئادەم: ئاداش ئوغۇل بالىمۇ؟

ب ئادەم: ھەئە ...

ئا ئادەم: ئۇنداق بولسا ئاداش مەن بىر تېپىشماق ئېيتاي، تاپالساڭ بولدى
ماۋۇ ھۆججەتكە قول قويۇپ بېرەي، ئەگەردە تاپالمىساڭ سەن ماڭا ماسلىشىپ
ماۋۇ رولنى ئوينىشىپ بېرىسەن، تاللا....

ب ئادەم: (بىر ئاز ئويلىنىپ تۇرۇپ كېتىپ) موللا تاپتاق بولمىسام مەن يا
ياق

ئا ئادەم: ئاداش بولدى مېنى ئاۋارە قىلماي يولنى بوشات، ۋاقتىم ئاز قالدى.

مەن دەرھال ئادەم تاپمىسام بولمايدۇ ... ئۆتە مایاقتا

ب ئادەم: دەپپاقا – ھە بولدى دەپپاقە .. ئاڭلاپ باقاي .

ئا ئادەم: ھېساب ئەمسە ھە؟ پىلنى توڭلاتقۇغا سېلىش ئۈچۈن قانچە باسقۇچ

كېتىدۇ؟ باشلاندى

(ب ئادەم سۇئالنى ئاڭلاپلا ھېسابلاشقا باشلايدۇ)

ب ئادەم: جاۋاب؛ ھە! توختا ... ھىم ... مانداقچۇ، ئۆلتۈرۈپ، تېرىسنى سويۇپ،

پاچىلاپ، سېلىپ ... ھە توغرا 4 باسقۇچ كېتىدۇ.

ئا ئادەم: خاتا، 3 باسقۇچ، ئاچسەن، تىقسەن، ياپسەن. سۇئال؛ زىراپنى

سېلىش ئۈچۈن قانچە باسقۇچ كېتىدۇ؟

ب ئادەم: (قاقلاپ كۈلۈپ كېتىدۇ) 3 باسقۇچ، ئاچسەن، تىقسەن، ياپسەن.

ئا ئادەم: خاتا، 4 باسقۇچ، ئىشكىنى ئېچىپ، پىلنى ئېلىۋېتىپ، زىراپنى تىقىپ،

ياپسەن، تامام.

(ب ئادەم گاڭگىراپ تۇرۇپلا قالدى. رېژىسسور ياندىن چىقىدۇ)

رېژىسسور: ھە قانداق قىلدىڭىز؟ تاپتىڭىزمۇ؟ ئەتىگەندە ئەرتىسى تېپىپ كېلەي

دەپ چىقىپ كېتىپ كېلىشىڭىز ھازىر، بۇنداق قىلىشىڭىز بۇ فىلىمنى قانداق ئىشلەپ

بولغىلى بولىدۇ؟ مۇئاۋىن رېژىسسور ۋاقت، ۋاقت، ۋاقت كۆز قارىشىڭىز بولۇشى

كېرەك

ئا ئادەم: شۇنداق رېژىسسور، مەن ئەتىگەندە گۇرۇپپىدىن ئايرىلغان پېتى

مەھەللىمۇ – مەھەللى، تار كوچىمۇ – تار كوچا، پىرقىراپ يۈرۈپ پۈتۈم ئۈزۈلۈپ

قالاي دىدى قاراڭ!

رېژىسسور: ھە بولدى، نەق گەپنى قىلىڭ!

ئا: رېژىسسور تاپتىم مانا بۇ مېنىڭ ئاغىنەم ئىسرائىل نۇرغۇن فىلىملەردە رول ئوينىغان پىشقەدەم ئارتىسى ئۇرامسىز، چاپامسىز جىملا تۇرىدىغان گۇي دە بۇ.

رېژىسسور: ھە بوپتۇ، ماۋۇ مەيدان كۆرۈنىشىنىڭ ۋەقەلىكىدىن خەۋەر تاپتىڭمۇ؟
ئا: ھازىرلا، بىردەمدە چۈشەندۈرۈپ قويىمەن رېژىسسور.

رېژىسسور: تېزراق بولۇڭ مۇئاۋىن رېژىسسور ۋاقىت ۋاقىت

(مۇئاۋىن رېژىسسور ب ئادەمگە بىر تەرەپتىن ۋەقەلىكىنى چۈشەندۈرگەچ يەنە بىر تەرەپتىن تەييارلانغان رولدىكى كىيىملەرنى كەيدۈرۈشكە باشلايدۇ)

ئا: ماۋۇ كىيىمنى كىيە ھە.. قار ئادىشىم بۇ مەيدان ۋەقەلىك مۇنداق: سەن مەندىن 10000 تەڭگە پۇل قەرز ئالغان لېكىن سەن تېخى قايتۇرمىغاچقا مەن سېنى چاقىرتىپ كېلىپ، پۇلنى سۈيلىمەكچى، لېكىن سەن پۇلنى بېرەلمىگەچكە، مەن سېنى ھۆججەتنى بىرنى يېزىپ بېرىشكە چاقىرتتىم، بىلىدىڭمۇ؟

(بۇ گەپلەرنى قىلغان مۇئاۋىن رېژىسسور كىيىملىرىنى كېيىشكە باشلايدۇ)

سەن بىچارە بولۇپ تۇرۇپ كېتسەن، ئىتتەك ھېجىيىپ دېگەندەك ۋەقەلىك ئاداش، بىر چاڭ چىقىرۇپتەيلى ئاداش قانداق؟

ب: توختا مەن ساڭا قەرز تېخى بىچارە تۇرۇپ كېتىمەن دەپ قوي...

ئا: ياق .. ياق .. ئاداش ماۋۇ فىلىمدىكى ۋەقەلىك مۇشۇنداق يېزىلغان ئاداش.

رېژىسسور: ھە بولدىمۇ؟ باشلامدۇق ، باشلامدۇق؟

ئا: ھە بولدى، بولدى، باشلايلى رېژىسسور... ئاداش ئۇنداق بولسا مەن سېنى چاقىرىمەن، شۇنىڭ بىلەن باشلاپ كېتىمىز جۇمۇ، داۋاي....

رېژىسسور: ئارتىسى تەييار بولدى، ھەر قايسى تارماقلار دىققەت . 1 .. 2 ...

ok ... 3

ئا: توختاخۇن كىرگەي....

ب: ئادەم ھېچنىمە ئاڭلىمىغاندەك جىملا تۇرىدۇ)

ئا: توختاخۇن كىرگەي....

ب: ئادەم ئا ئادەمگە بىر قارىۋېتىپ، يەنە ئالدى كەينىگە قارىۋېتىپ جىملا تۇرىدۇ)

رېژىسسور: قانداق گەپ بوپكەتتى بۇ ھە؟!

سىزگە دەۋاتىمەن نىمۇ، موگودەك تۇرىسىزغۇ، چاقىرغاندىن كېيىن، خوش بىگىم دەپ كىرىپ، تىزلىنىسىز، يالۋۇرىسىز. ئۇقتىڭىزمۇ؟ دېققەت، يەنە بىر قېتىم

ئا: ئاداش، ئەمدى بىلىدىڭمۇ؟

ب: كىمۇ توختاخۇن دىگەن؟ (بىر ئاز خاپا بولغاندەك)

ئا: سەن كالۋا ... فىلىمدىكى ئىسىمىڭ... بولە چاققان..

رېژىسسور: 1.. 2 .. 3.. باشلاندى .

ئا: توختاخۇن كىرگەي.... .

ب: خوش بىگىم.

ئا: مەن سىلگە بېرىپ تۇرغان 10000 تەڭگە يادىلىرىدىمىكىن؟

(نىمە قىلارنى بىلەي قاراپ تۇرىدۇ، ئا ئادەم ھە دەپ ئىشارەت قىلىدۇ)

ب: ھە شۇنداق بىگىم، شۇنداق بىگىم...

ئا: ئۇنداقتا بۇ 10000 مىڭ تەڭگىنى قا چان قايتۇرالىكىن؟

ب: (سەل تۇرۇپ كېتىپ) مازلاشمىغىنە، مازلاشمىغىنە، ھېي.. كم ؟ كىمگە بېرىپ

تۇردى؟ ئويلاپراق گەپقىلە؟

رېژىسسور: ھەي، ھەي.. سنارىيەدە نەدە ئۇنداق گەپ بولىدۇ، سنارىيەدە

يېزىلغان گەپنى قىلمايمىسىز ھە!

ئا: ئاداش، باياتىن مەن ساڭا دەپ بەرگەن گەپلەرنى دە، ئارتۇق گەپلەرنى قىلما! ئوقتۇڭمۇ؟

بولە، يەنە بىر...

رېژىسسور: يەنە بىر كېلەيلى! 1..2..3.. باشلاندى!

ئا: توختاخۇن كىرگەي!

ب: خوش بىگىم!

ئا: ئۆزلىرى مەندىن ئالغان ھېلىقى مەندىن ئالغان 10000 تەڭگە يادىلىرىدىمىكىن؟

ب: شۇنداق بىگىم، شۇنداق.

ئا: ئۇنداقتا 10000 تەڭگىنى قاچان قايتۇرىلىكىن؟ توختاخۇن؟

ب: كالا قويىلارنى سېتىپ، پۇل كىرگەندە بېرەي دىگەن بىگىم!

ئا: (ئۈستەلگە قاتتىق بىرنى ئۇرىدۇ) ماڭا قايلىسىلا توختاخۇن ھازىر ئۇرۇق تۇغقانلارمۇ پۇل بەرسە ھۆججەت يېزىپ بېرىشىدۇ. مەن سىلى بىلەن ھېچ ئۇرۇغ - تۇققاندارچىلىق يوق تۇرۇپ 10000 تەڭگە بېرىپ ياردەم قىلدىم. ئەمدىلىكتە بۇنداق دېگەنلىرى نېمىسى ھە! ۋاقتىدا قايتاسىلا ياخشى بۇلارمىكىن بولمىسا قازىخاندا كۆرۈشۈپ قالمايلى يەنە ھە!

رېژىسسور: ھە ياخشى بۇلۇۋايدۇ.....داۋاملىق.....بۇلۇڭ!!!.....

ب: بىگىم.... ئۇنداق قىلمىسىلا ئۆتۈنۈپ قالاي ئۆيدە چوڭدىن - كىچىكچە ھەممىسى ماڭغىلا قاراشلىق ئۆتۈنۈپ قالاي 10000 كويدىگەن ئاز پۇلمۇ ئاداش قايتۇرۇپ بەرسەڭ (دىگەن پېتى بېرىپ ئاغىنىسىنىڭ پۇتغا ئۇسلىپ.) مال ئىگىشىدىن ئوغرى كۈچلۈك دىگەن مۇشۇدە - مانا ھە.....(دەپ بوپلام ھۆكرەپ يىغلاشقا باشلايدۇ.....)..ئا. ئادەم بولسا ب. ئادەمنى تېپىشكە

باشلايدۇ. بۇنى كۆرگەن رېژىسسور قاتتىق ھەيران قىلىپ .

رېژىسسور: توختاپ تۇرىڭە ، سز ھەقىقەتەن ياخشى ئويناۋاتسىز لىكىن ئۇ زامانلاردا ئاداش - پاداش دىگەن گەپلەر يوققۇ ئۇنى كىرگۈزۋالماڭ . لېكىن سىزنىڭ بەگگە قەرز بولغان بىلەپ بىچارە بۇلۇۋاتقان بۇ ھىسسىياتلىرىڭىز ئىنتايىن توغرا ياخشى چىقىۋاتىدۇ ھە ياخشى

ب: چىقىدۇ رېژىسسور. سىز مۇ مەندەك باشقىلارغا 10000 كوپىنى بېرىپ ئالماي بېقىڭە ، ئەلۋەتتە ياخشى چىقىدۇ (ھەممە نىمە چىقىدۇ)

رېژىسسور: بۇ نېمە دېگىنىڭىز ؟

(بۇ چاغدا ئا. ئادەم بىلەپ بۇلۇپ تۇرۇپ قالدۇ .)

ب: قاراڭ مەن بۇنىڭغا 10000 مىڭ يۈەن پۇل بېرىپ قويۇپ ھازىرغىچە ئالماي يۈرۈيمەن .

(رېژىسسور بۇ گەپنى ئاڭلاپ ھەيران قالدۇ . ۋە بىر نېمىلەرنى ئويلاپ تۇرۇپ كېتىپ قالدۇ . ئا. ئادەم ب. نى تارتىپ)

ئا: ماۋۇ قىلغىنىڭ قاملاشمىدى

ب: ھە . سېنىڭ بەرمىگىنىڭ بەك قاملاشتى

ئا: (ئا. ئادەم ئۇنى يانغا تارتىپ بىر نېمىلەرنى دىمەكچى بۇلدۇ .) ھېي

رېژىسسور: مۇئاۋىن رېژىسسور بۇ ياققا كېلىڭ . قاراڭ سىز ئۇچىڭىزدىكى

ئا: كىيىمنى بۇ بالغا بېرىپ . ئۇنىڭ كىيىمنى سىز كىيىڭ بۇلۇڭ

ئا: مەن ئاۋۇ كىيىمنى ... بۇ قانداق بوپ كەتتى .

رېژىسسور: مېنىڭ دىگىنىم ھىساپمۇ - سىزنىڭمۇ ؟ بۇلۇڭ چاقان نۇر قالماي قىلىپ

بۇگۈن بۇ كۆرۈنۈشنى ئالماي قالساق ئىشىڭىز چاتاق بۇلۇڭ (رېژىسسور ئورنىغا

بېرىپ ئولتۇرىدۇ . ئا ۋە ب. لارىولسا بىر - بىرىگە ئا. كىيىمنى سالغاچ ب. غا گەپ

(قىلدۇ .)

ئا: بۈگۈن ماۋۇ قىلىغىنىنى ئۇنتۇپ قالما ھە ؟

ب: (نىمقلارنى بىلمەي رىئىسسىورغا قاراپ) رىئىسسىور.....(ئا. دەرهال ب.نىڭ

ئاغزىنى توسۇۋالدىۋ ۋە ب.نىڭ كىيىملىرىنى ئالدىۋ .)

ئا: خەپ توخۇنىڭ پوقى ھېي(ب. ئا نىڭ ئەپتىنىڭ يامانراق تۇرغانلىقىنى

كۆرۈپ يەنە رىئىسسىورغا قارايدۇ .)

ب: رىئىسسىور-----) رىئىسسىورنىڭ قارىشى بىلەن بىرگە ئا.دەرهال ب.غا

دوپپىسىنى كىيگۈزگەن بۇلۇۋالدىۋ ئا. جىلى بۇلۇپ چىكىگە يىتىدۇ)

رىئىسسىور: مۇئاۋىن رىئىسسىور بولدىمۇ . ھە سىز مۇ كېلىڭ ھازىر مۇنداق گەپ

ئىككىڭلار ئەمدى ئالمىشىپ ئوينايىسىلەر مۇئاۋىن رىئىسسىور سىز بۇنىڭدىن

10000 تەڭگە ئالغان بۇلۇڭ ھە . ئەمدى سىز مۇئاۋىن رىئىسسىورغا 10000

تەڭگە بېرىپ تۇرغان بۇلۇڭ)

ب: بېرىپ تۇرغان ئەمەس ، بەرگەن راس .

رىئىسسىور: ھە بولدى ، پەقەت رولىڭلارلام ئالمىشى باشقا ۋەقەلىك يەنە ئۆز

پېتىم بۇلدىۋ ، بىلىدىڭلارمۇ ؟ (ئا-ب.لار بېشىنى لىڭشىتىدۇ .) ھەر قايسى ئورۇنلار

دىققەت ماۋۇ مەيدان كۆرۈنۈشىنى ئەڭ ئاخىرقى بىر قېتىم ئالمىز . 1 . 2 . 3 .

باشلاندى

ب: (ب. ئادەم بەگنىڭ رولىغا چىقىپ ئولتۇرۇپ ئا. قاراپ يۇقۇرى ئاۋازدا)

توختاخۇن كىرگەي ... ھەي كىرگەي

ئا: (ئا. ناھايىتىمۇ خاپاچىلىقتا) خوش بېگىم

ب: (ب. نىڭ خوشاللىقى ئىچ - ئىچىگە پاتماي قالدۇ .) قا..قا..قا.... ھېي سېنىڭ

مۇيۇندا مۇكۇنىڭ بۇلىدىكەن ھە قەلەندە.....)

رىئىسسور: (بوش ئاۋازدا گەپ قىستۇردۇ .) تېكىستىن چەكنەپ كەتمەڭ !

ب: (رىئىسسورغا قارىۋېتىپ) ھېي بېشىڭنى كۆترە .ماڭقارا.ماڭقارا مەندىن

ئالغان 10000(تىڭگلا) (كوي) (يۇقىرى ئاۋازدا) يادلىرىدىمكىن

رىئىسسور: ئىنتايىن ياخشىجاۋاپ بېرىڭ ؟....

ب: يادلىرىدىمكىن ؟

ئا.بىچارىلەرچە جاۋاپ بېرىدۇ . شۇنداق بېگم

رىئىسسور: ھە ياخشى

ب: خوش ،بۇ پۇلنى قاچان قايتۇرلىكىن ؟

ئا: كالا-قويلارنى سېتىپ پۇل قىلىپ .ئاندىن 4-ئايدا مائاش قوشامش .شۇنىڭ

بىلەن بىراق بېرەي دېگەن بېگم .

ب:سېنىڭ كالا-قويلارنىڭ بولسا مەندىن 10000 (پۇل) قەرز ئېلىپ

ئولتۇردىغان نىمۇ مۇسەن ھە .سېنى ئۇرۇپمۇ دەردىم چىقمايدۇغۇ مېنىڭ ئۇرۇپ .

ئۇرۇپ .ئازگە پىقىل قەلەندەر .بۈگۈن بىر بولسا پۇلنى بەر ،بولمىسا ماۋۇ

ھۆججەتكە قول قوي بۇلە.....

رىئىسسور: ياخشىيالۋۇرۇڭ ئەمدى .بۇلۇڭ

ئا؛ ئۇنداق قىلمىسلا بېگم ئۇتۇنۇپ قالاي ...ماڭغا ئازىراق مۆھلەت بەرسە

مەن چوقۇم بىر ئامال قىلىپ بېرىۋېتىمەن ئاخىرقى قېتىم بىر پۇرسەت بېرىڭ

بېگم

ب.: قاچان ؟

ئا: (يەنە جىم ئولتۇرۋالدۇ)

ب: بۇياققا كەل دەرھال .ھۆججەتكە قول قوي بولمايدىغان بولسا

رىئىسسور: بېرىڭ ھۆججەتكە قول قويۇڭ . (ئا. ئادەم بىردەم رىئىسسورغا بىردەم

ب.غا قارايدۇ .) (رئىسسور بىلەن ب ئادەم ئىككىسى توختىماي سۆيىلەشكە باشلايدۇ .)

ب: مانا ئالە قەلەمنى ما يەرگە ياز .) دەپ قوينىدىن ئەسلىدىكى ھۆججەتنى ئېلىپ قويۇپ .ئۈستەلدىكى ھۆججەتنى ئېلىۋېتىدۇ . ئا بولسا بۇنىڭغا دىققەت قىلماي رىئىسسورغا قاراپ تۇرىدۇ .

رئىسسور: قول قويۇڭ تېز)

ب: بۇلە) (ئا . شۇنچىلىك تەسلىكتە ئامالسىز قول قويدۇ .)

رئىسسور: ھە ياخشى بولدى .

ب: قا قا قا ...) دەپ كۈلگەن پېتىم ئورنىدىن تۇرىدۇ .) چىم . ئەمدى بولدى . ئەمدى بولدىئالەمە . ماتارىڭنى كىم كەيسە كەيسۇن .) (ئۇچسىدىكى كىيىملەرنى سالىدۇ .) ئالە ماۋۇ دوپپاڭنى ئىشىم ئاخىرى پۈتتى . خەير-خوش مۇئاۋىن رىئىسسور،

رئىسسور: توختاڭ !!!

ئا: ئاداش توختا- توختا ، يەنە بىر كۆرۈنۈش بار تېخى تۈگىدى .

رئىسسور: شۇنداق ھەي يىگىت

ب: ئاخىرى بار شۇنداقمۇ ؟ خوش ئەمدى ئاداش مەن ساڭا بىر پۇرسەت بېرىمەن مەن بىر تېپىشماق ئېيتتاي ئەگەردە تاپالساڭ فىلىمىڭلارنىڭ ئاخىرىغا قاتنىشىۋېتىمەن . ئەگەر تاپالمىساڭ ماۋۇ ھۆججەتنى كۆردىڭ ھە ؟ چىم سۇئال : ھايۋاناتلار پادىشاھى شىر : تەنتەربىيە مۇسابىقىسى ئۆتكۈزمەكچى بۇلۇپ پۈتكۈل ھايۋانلارنى يىغىپتۇ لېكىن بىر ھايۋان كېلەلمىگەن قايسىسى : (بۇ سۇئالنى ئاڭلاپ رىئىسسورمۇ تەمتىرەپ تەڭ كىرىشىدۇ .) (ئا . ئادەم بولسا جاۋاپنى ئويلاپ كىرىشىپ كەتكەن ئىدى .)

رېژىسسور: ھە تاپتىم... جاۋاپ : بېلىق سۇدا بولغاچقا كېلە مېمىدى ؟
ب: خاتا.

ئا: جاۋاپ : (؟)

ب: خاتا :جاۋاپ :زىراپە . توغلاتقۇدا بولغاچقا

كېلەلمىدى .خەير-خوش .(ئىككىسى ھەيران قىلىپ تۇرۇپ قالدۇ .)

رېژىسسور: ھەي؟

ئا: ھەي؟

ئۇنداق قازانغا مۇنداق چۆمۈچ

ئىتوت

ئاپتورى: قاھار نىياز

قاتناشقۇچىلار: ساۋۇتجان، ھوشۇرخان، بازار باشقۇرۇش كادىرى، ناتۇنۇش مېھمان
ۋاقتى: كەچقۇرۇن.

سەھنىدە ساۋۇتجاننىڭ ئۆيى، ھوشۇرخان ساجى يېنىدىكى ئورۇندۇقتا
ئولتۇرۇپ، مانتىغا قىيما قىلىۋاتقاندا، ئېرى ساۋۇتجان سومكا كۆتۈرگىنىچە كىرىپ
كېلىدۇ. ئۇ مۇتەئەسسەپ، پىخسىق بىر ئادەم. ھوشۇرخان ئېرىنى كۆرۈپ سەل-
پەل ئورنىدىن تۇرىدۇ.

ھوشۇرخان: كەللىما؟

ساۋۇتجان: (جاۋاب بەرمەي) كۆپ - كۈندۈزدە چىراقنى يېقىپ قويۇپسەنمۇ؟

توك پۇلىنى قېيىنى ئاپام مەن تۆلەپ بېرەي دېگەنمىتىيا؟

ھوشۇرخان: سىرتتا ھاۋا بەك تۇتۇلۇپ كېتىپتۇ، ئۆيگە يورۇق چۈشمەي ئىچىم بەك
سقىلىپ كەتتى، شۇڭا....

ساۋۇتجان: ئەمدى مەن سېنىڭ ئىچىڭ سقىلىپ كەتكەنكىمۇ پۇل تۆلەيمەنمۇ؟
بۇ گەپچە سەن ئەتە قويۇپ سىرتتا شامال چىقىپتىكەن، شۇڭا قورسىقىم
ئاغرىۋاتىدۇ، دېسەڭ بولامدۇ؟ قانداق قاملاشمىغان گەپ بۇ؟
ھوشۇرخان: خاپا بولمىسىلا دادىسى، مەن ئۆچۈرۈۋېتەي.

ئۇ قويۇپ چىراقنى ئۆچۈرۈۋېتىدۇ.

ساۋۇتجان: قانداق بىر كالۋا ئىجاد قىپتىكىن مۇشۇ توك چىراق دىگەن نەرسىنى. كىچىك ۋاقتىمىزدا كونا پاختىدىن پىلىك ئىشىپ، كىرسىنگە چىلاپ قويساق بىر ئوبدان يورۇيىتى. بەش موچەنلىك كىرسىن بىر ئاي يېتەتتى. مانا ئەمدى ماۋۇ دەنشى، بىگشاڭ دىگەن نېمىلىنىڭ ھەممىسى پۇل دەپلا ئاغزىنى ئېچىپ تۇرغان، ھەر ئايدا توك پۇلىغا 20-30 كوي تۆلەيدىغان گەپ. ھە، راست، كۆينەك دەپ غەلۋە قىلىۋاتاتتىڭ، ساڭا كۆينەكلىك ئېلىپ كەلدىم.

ھوشۇرخان: (خۇشال بولۇپ) ۋاي راستما؟ قېنى ئالسلا كۆرۈپ باقاي!

ساۋۇتجان سومكىسىنى ئېچىپ، ئىچىدىن ئۇزۇن بىر قىزىل لوزۇنكىنى چىقىرىدۇ. ھوشۇرخان لوزۇنكىنى ئېلىپ ئاچىدۇ. لوزۇنكىغا "ۋەكىللەرنى قىزغىن قارشى ئالىمىز" دېگەن خەت يېزىلغان، ھوشۇرخان بۇنى كۆرۈپ لاسسىدە سولشىدۇ، ۋە لوزۇنكىنى ساجىغا قويۇپ قويدۇ.

ھوشۇرخان: كۆينەكلىك ئېلىپ بەرسە دېسەم مۇشۇنى ئەكەللىما؟ بۇ بىر لوزۇنكىكە نىغۇ؟

ساۋۇتجان: ھېي، بۇنىڭدا ئىچ كۆينەكلىك تىكىپ كىيسەڭ تازا ئوبدان بولىدۇ. باياتىن دۇكاننى تاقاپ ماڭاي دەپ تۇرسام ياندىكى ئىدارىنىڭ دەرۋازىنى بۇنى يىغىشتۇرۇۋېتىپتىكەن، نېمە قىلىسىز دېسەم، تاشلىۋېتىمەن دەيدۇ. قارىسام بىر ئوبدان رەخكەن. ماڭا بېرىڭلا دەپلا ئېپ كەلدىم.

ھوشۇرخان: (دومىسىپ) بۇنىڭ ئۈستىدە خەت تۇرسا قانداق كۆينەك تىكىپ كىيگىلى بولىدۇ؟ بازاردىن چىرايلىقراق رەخت ئەكىلىپ بېرەمكىن دېسەم...

ساۋۇتجان: ئىچ كۆينەك دىگەننى ئىچىگە كىيىدىغان تۇرساڭ، خەت بارمۇ يوقمۇ كىم كۆرىدۇ؟ بىر ئوبدان ئەكىلىپ بەرسەم كۈرۈك توخۇدەك كوت - كوت - كوت

كوتۇلدايدا ماۋۇ خوتۇن، ھە راست، ھەر ئېھتىمالغا قارشى كۆينەك تىككۈزگەندە ماۋۇ "قارشى ئالىمىز" دىگەن خەت ئالدىغا يا كەينىگە ئۇدۇل بولۇپ قالمىسۇن جۇمۇ، يان تەرىپىگە توغرىلاپ تىككۈز. خەق خاتا چۈشۈنۈپ قالمىسۇن يەنە.

ھوشۇرخان خاپا ھالدا رەختنى يىغىشتۇرىدۇ.

ساۋۇتجان: ھە نەق گەپكە كېلەيلى، قانداق مانتا ئېتىۋاتىسەن؟

ھوشۇرخان: قانداق مانتا بولاتتى، يەيدىغان مانتا.

ساۋۇتجان: ماۋۇ يوغانباش خوتۇننى، پېتىر مانتىمۇ، بولدۇرغان مانتىمۇ دەپ سوراۋاتىمەن؟

ھوشۇرخان: سىلى مېنى قاچان پېتىر مانتا ئەت دەپ باققان؟

بولدۇرغان مانتا.

ساۋۇتجان: ھە بوپتۇ، پېتىر مانتىغا گۆش جىق كېتىدۇ، گۆشنى جىق يىسەڭ تېخىمۇ سەمىرىپ كېتىسەن، ھېي، ماۋۇ يەرگە بىر مۇنچە بەسەينىڭ قۇلاقلىرىنى تاشلىۋېتىپسەنغۇ؟

ئېگىشىپ، تېرىپ ئالدىۇ.

ھوشۇرخان: سېسىپ كەتكەنلىرىنى تاشلىۋەتتىم شۇ.

ساۋۇتجان: مانا ماۋۇنىڭ يىگۈدەك يەرلىرى باركەنغۇ؟ ماڭە قايچىنى ئەچتى.

ھوشۇرخان: نېمە قىلدىلا؟

ساۋۇتجان: نېمە قىلاتتىم، سېسىغىنىنى كېسىۋېتىمەن.

ھوشۇرخان قايچا ئېلىپ چىقىدۇ. ھوشۇر بەسەينىڭ سېسىق يەرلىرىنى كېسىشكە باشلايدۇ.

ساۋۇتجان: مانا قارا، مانداق يەرلىرىنى كېسىۋەتسەك قالغىنىنى يىگىلى بولىدۇ

ئەمەسمۇ؟ مۇشۇ قۇلاقلىرىدىن كەم دىگەندە ئىككى مانتا چىقىدۇ، خېمىرىڭنى ئەچىقە كۆرۈپ باقاي.

خوتۇن داسنى كۆتۈرۈپ چىقىدۇ، ئەر خېمىرنى مالتىلايدۇ.

ساۋۇتجان: خېمىرىڭ قىيماڭدىن سەل جىقكەن، مۇشۇ پېتى مانتا تۈگسەڭ ئىككى مومىلىق خېمىر ئېشىپ قالغۇدەك، بەسەيدىن يەنە بىر قۇلاق توغرا، كەممۇ ئەمەس ئارتۇقمۇ ئەمەس دەل 21 تال مانتا چىقسۇن. بەشنى سەن يەيسەن، سەككىزنى مەن. ئون ئۈچ بولدىما؟ يەتتىنى مېھمان يەيدۇ، يىگىرمە. بىرىسى زاپاس قالدۇ. تەساددىپىي مېھمان تويماي قالسا جالاپ بېرىمىز.

ھوشۇرخان: مېھمان يەيدۇ؟ ئۆيگە مېھمان كېلەمدۇ؟

ساۋۇتجان: ھە ئە.

ھوشۇرخان: ۋۇي، بۈگۈن كۈن نەدىن چىقتى؟ سىلى ئەزەلدىن بۇ ئۆيگە مېھمان چىقىرمايتتىلىغۇ؟

ساۋۇتجان: مېھماننى كۈتەلسەڭ چاقىرمامدۇ؟ سەن مېھمان كۈتۈشنى بىلمەيسەن، شۇڭا چاقىرمايمەن.

ھوشۇرخان: تولا تۆھمەت قىلمىسالا ئادەمگە. قۇشناچىمىزنىڭ ئېشىنى ئوخشاتقان موللامنىڭ ئوت - يېشى دەپتىكەن، ماڭا پۇلنى جىق - جىق بەرسىلۋاغۇ، قانداق مېھمانلىرى بولسا گۈلدەك كۈتۈۋېتىمەن.

ساۋۇتجان: تولا پو ئاتمىغىنا، مېھمان دېگەنۋاغۇ نەچچە خىل تۈرگە بۆلۈنىدۇ، شۇنىڭغا قاراپ كۈتىدىغان نىمە، مەسىلەن، قارا ھە، ئەزىز مېھمان، ئادەتتىكى مېھمان، چاقىرغان مېھمان، ئۆزى كەلگەن مېھمان، نىپىز مېھمان، قېلىن مېھمان، ئاچ مېھمان، توق مېھمان... ساناپ كەلسەك جىق، سەن شۇلارنىڭ ئەمەل - دەرىجىسىگە، خۇي - پەيلىگە، مۇھىمى ساڭا ئېپ كېلىدىغان پايدا - زىيانغا

قاراپ كۈتسەن. مانتا- پولو ئېتىدىغان مېھمان بار، سۇيقاش ئېتىدىغان مېھمان بار، چاي بىلەن گەپكە زورلاپ يولغا سالىدىغان مېھمان بار، چېپىغا ناۋات سالىدىغان مېھمان بار، ناۋات سالىمايدىغان مېھمان بار، تۈز يۆتكەپ كەتكۈزۈپتىدىغان مېھمان بار...

ھوشۇرخان: بۇ نېمە دېگەنلىرى؟ كىم ئۇ؟

ساۋۇتجان: ئېزىز مېھمان، لېكىن ئامال يوق كۈتىدىغان مېھمان.

ساۋۇتجان: بازار باشقۇرۇشتىكى ئەخمەتجان. ئۇ دائىم دۇكىنىمىزغا كېلىپ ساختا مال بارىدىغان دەپ چاتاق تېپىپ كېتىپ بارىدۇ.

نەچچە ۋاقىتتىن بىلەپتەن، ئۇ ئالدىمىزدىكى بىنادا ئولتۇرىدىكەن ئەمەسمۇ. مېھمان قىلاي دېسەم ئۇنىمايدىغىنى ئېنىق. شۇنىڭ بىلەن بىر ھەپتىدىن بېرى سىزگە مەسلىھەت سالىدىغان مۇھىم ئىش بار ئىدى، ئۆيۈمگە بىر كىرىپ كەتسىڭىز ئۇكام دەپ كەينىگە كىرىپلاۋالدىم. بۈگۈن ئاخىرى ئۆيگە كىرىشكە ئۇناتتىم.

ھوشۇرخان: دۇكانغا ساختا مال سالىمىسىلىغۇ مۇشۇنداق دەككە. دۇككىدە يۈرمەيتتىلە، مۇشۇنداق قىلىپمۇ بىر بېيىپ تىقىلىپ كەتمىدۇق. بوپتۇ ئەمدى، لېكىن مېنىڭچە رېستوراندىلا مېھمان قىلسىلا ئوبدان بولاتتى. ھازىر ھەممە ئادەم مۇشۇنداق قىلىدىغان بوپ كەتتى.

ساۋۇتجان: ماۋۇ گۆش باش خوتۇننىڭ گېپىنى، بايا مەن نېمە دەۋاتىمەن، ئۇ مېھمان قىلاي دېگەننى ئاڭلىسا ھېچ يەرگە بارمايدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە رېستوراننىڭ تاماقلرى زەھەردىن قىممەت. ئۇ يەردە بىر قېتىم خەجلىگەن پۇلغا ھۆپپىدە بىر قوينىڭ گۆشى كېلىدۇ، شۇ گۆشنى ئۆيدە ئىككى ئاي يەيمىز، شۇڭا مەن ئاشۇ بوشاڭ، كوشاڭ دېگەن يەرگە ئەزەلدىن كىرمەيمەن.

ھوشۇرخان: توختاپ تۇرسىلا، مەن ماۋۇ مانتىلىنى ئەپچىقۇپتېپ چىقاي، ھېلى مېھمان كەلسە ئالدىراپ قالمەن.

ھوشۇرخان داس، قاسقانلىرىنى كۆتۈرۈپ كىرىپ كېتىپ، چىقىدۇ.

ھوشۇرخان: مېھمان كەلسە ئوتنى ياقساملا بىردەمدە پىشىدۇ.

ساۋۇتجان: ھە بوپتۇ، ماڭا قارا، ئەسكەرنى ئون يىل بېقىش بىر قېتىم جەڭگە سېلىش ئۈچۈن، سېنى مەن نەچچە ۋاقىتتىن نېمىشقا بېقىۋاتىمەن؟ مۇشۇنداق چاغدا خەقنىڭ ئالدىدا مېنىڭ يۈزۈمنى يورۇق قىلسۇن دەپ، ھېلىقى توغقانلار ئەكەلگەن قىزا باردۇ؟

ھوشۇرخان: ئىككى ئاينىڭ ئالدىدىكى قېزىنى دەملا؟ يەپ ساپ مايلىرى قايتىكەن، سەل نىخسىپ قالغاندەك تۇرىدۇ.

ساۋۇتجان: نىخسىپ قالسا تۇزغا تازا مىلەپ، ئۈستىگە پىياز توغراپ ئىلەشتۈرۈپ ئەپچىقسەن، چانمايدۇ.

ئاۋۇ بىگشاڭدىكى ئۆپكە ھېسىپچۇ؟

ھوشۇرخان: ئۇنىڭغىمۇ بىر ھەپتە بوپ قالدى، ئەپچىقىپ تاشلىۋېتەي دېسەم يا ئۇنىمايلا.

ساۋۇتجان: مۇشۇنداق دېتى يوق خوتۇن ئەمەسمۇ سەن، مەن بۇنى شۇ مېھمان كېلىدۇ دەپ ساقلاۋاتقان نىمە. لازا ئاچچىقسۇنى تازا ئاچچىق تەڭشەپ، ئۆپكە ھېسىپنىڭ ئۈستىگە قويۇپلا ئەپچىقسەن، ئەجەپ ئوخشاپتۇ دەپ يەۋېرىدۇ. قېنى بۈگۈن ھۆنرىڭنى بىر كۆرىمەنغۇ.

ھوشۇرخان: ھېچنىمە ئېپ بەرمەي ھۆنرىڭنى كۆرىمەن دەيدىكەنلا، بىرەر نەرسىنى بولسىمۇ بازاردىن يېڭىدىن ئەكىرسەك بولمامدۇ؟

دەل شۇ چاغدا ئىشىك چېكىلىدۇ. ئىشىك چەككىنى ئۆي ئىگىلىرى بىلەن

ئاتۇنۇش چاقىرىلمىغان مېھمان، لېكىن ھوشۇرخان بۇنى ھېلىقى ئەزىز مېھمان شۇ دەپ ئويلاپ قالدۇ. ساۋۇتجان بېرىپ ئىشىكىنى ئاچىدۇ. ئۆيگە بىر ئەركىرىدۇ.

ئەر: ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم!

ساۋۇتجان: ۋائەلەيكۇم ئەسسالام.

ھوشۇرخان: (ئىنتايىن قىزغىن) ۋاي كەلسىلە مېھمان، قېنى توقۇرى ئۆتسىلە.

مېھمان كېلىپ ساپادا ئولتۇرىدۇ ۋە دۇئاغا قول كۆتۈرىدۇ.

مېھمان: تېنىچ - ئامان ئولتۇرۇشلا؟

ساۋۇتجان: خۇداغا شۇكرى، بۇ كىمدۇ، ھىچ تونۇيالمايمىنا؟

ھوشۇرخان: (چاي قۇيغاچ) ما ئادەم مېھمان كېلىدۇ دەپ بالدۇر دەپ قويماي،

ئەدەمنى تەمىرتىپ، قېنى چاي ئالسلا.

مېھمان: رەھمەت، 3 - بنا 4 - قەۋەتتىكى ئۆي مۇشۇ شۇغۇ - ھە؟

ساۋۇتجان: ھە ئە، مۇشۇ شۇ

مېھمان: خېلى كەڭتاشا ئۆيەن، قۇرۇلمىسىمۇ بولىدىكەن، نەچچە پىچىپاڭ؟

ساۋۇتجان: سەكسەن سەككىز.

مېھمان: بولىدىكەن، بولىدىكەن.

ئۇنىڭغىچە ھوشۇرخان ئاشخانغا كىرىپ كېتىپ، قىزا، ئۆپكە - ھېسىپلارنى

ئېلىپ چىقىدۇ. ساۋۇتجان بۇنى كۆرۈپ تىتىلداپ تۇرالمىي قالىدۇ.

ھوشۇر: (ئۆزىگە) ئەستا، نېمىش قىپ يۈرۈيدىغاندۇ ماۋۇ خوتۇن،

ھوشۇرخان: قېنى ماۋۇ ئۆپكە - ھېسىپتىن، قىزىدىن تېتىپ باقسىلا، ۋۇي،

چايلرىغا ناۋات سالماپتىمەنغۇ، قېنى ئالسلا.

مېھمان: ماقۇل رەھمەت، (قېزىنى يېيىشكە باشلايدۇ)

ھوشۇرخان گەپ قىلغاچ مېھماننىڭ پىيالىسىگە يوغان بىر تال ناۋاتنى

سېلىۋېتىدۇ. ساۋۇتجان بۇنى كۆرۈپ ئاغزىنى تۇتۇپ قالدۇ ۋە خوتۇنىنى دىقىمىرلاپ بىر چەتكە تارتىدۇ.

ساۋۇتجان: بۇ ئەمەس.

ھوشۇرخان: نېمە ئەمەس؟ قىزا بىلەن ئۆپكە - ھېسىپ شۇ. تولا ماڭا ئىش ئۆگەتمىسىلە، مېھمان كۈتەلمەيسەن دەيدۇ تېخى، قانداق كۈتەلمەنمەن بۈگۈن بىر كۆرۈپ باقسۇن. (مېھمانغا) ماۋۇ ئادەمنى بازاردىن بىر نەرسە ئېلىپ كېلەرمىكىن دېسەم قۇرۇقلا كەپتۇ. (ئېرىگە) بولمىسا ھازىر بولسىمۇ دىكىكىدە چىقىپ توخۇدىن بىرنى ئەكرەملىيا؟ گاژ- گۇژلا داپەنجى قىلاي.

ساۋۇتجان: ھە... بۇ... بۇ كەمگىچە توخۇلار قونداققا چىقىپ ئۇخلاپ بولدىمىكىن خوتۇن، بولدى ئۇلارنى ئويغاتمايلى. ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ مېھماننىڭ چىرايىدىن توخۇ گۆشى بىلەن خۇشى يوقلۇقى بىلىنىپلا تۇرىدۇ، شۇنداققۇ مېھمان - ھە؟! مېھمان: ھە... بۇ... ھە... ھە... شۇنداق... شۇنداق.

ھوشۇرخان: ئەمىسە ماۋۇ بار نەرسىلەردىن بولسىمۇ ئالسالا، بولمىسا مەن تەخسىلىرىگە ئېلىپ قوياي.

مېھماننىڭ تەخسىسىگە تاماق ئېلىپ قويدۇ.

مېھمان: بولدى رەھمەت، ئۆزەم ئالاي.

مېھمان قىزا ئۆپكەلەرنى مالاچلىتىپ توختىماي يېيىشكە باشلايدۇ. ساۋۇتجان ئاچچىقىدا ساراڭ بولاي دەپ قالدۇ.

ھوشۇرخان: ھوشۇرقارى مانتا پىشىپ قالدى، قاسقانى ئاچايىمۇ؟

ساۋۇتجان: ئاغزىڭنى يۇم، بەدبەغ!

ئايال نېمە بولغاننى بىلمەي نېرى قاچىدۇ. ساۋۇتجان چىرايىغا مەجبۇرىي كۈلكە يۈگۈرتىپ، مېھماننىڭ ئالدىغا كېلىدۇ.

ساۋۇتجان: ھى... ھى... ئاستىراق يىسىلە، قىزا گاللىرىدا تۇرۇپ قالمىسۇن،
سلى... سلى... مەن... مەن سىلنى تونۇيالىمىدىمغۇ؟

مېھمان: (نەرسە چاينىغاچ) سلى مېنى تونۇمايلا، مەن مۇشۇ قورونىڭ ئالدىغا
چاپلاپ قويغان 3- بىنانىڭ 4- قەۋەت 1- ئۆيى ساتىمىز دېگەن ئېلاننى
كۆرۈپ، مۇشۇ ئۆيى ئالايمىكەن دەپ كېلىشىم،

ساۋۇتجان: ھە... مانداق ئىشىمىتى، سلى خاتا كىرىپ قاپلا، سېتىلىدىغان ئۆي بۇ
ئەمەس، ماۋۇ ئۇدۇلىمىزدىكى ئۆي.

مېھمان: ۋۇي، ۋۇي شۇنداقمۇ؟ مەن تېخى مۇشۇ ئۆيىمىكەن دەپتىمەن. ئەستا
ئوقۇشماسلىق بوپتۇ- دە! مەن چىقاي، ئامىن!
مېھمان ئورنىدىن تۇرىدۇ.

ساۋۇتجان: شۇنداق ئوقۇشماسلىق بولدى، ناھايىتى چوڭ ئوقۇشماسلىق چىقاملا؟
ماقۇل ئەمىسە يۈزىنى قېلىن مېھمان...

مېھمان: نېمە دىدىلە؟

ساۋۇتجان: ياق، ياق ھېچنىمە دىمىدىم. ماقۇل خوش ئەمىسە.

ساۋۇتجان مېھماننى ئۇزۇتۇپ بولۇپ، كەينىگە تېزلىكتە ئۆرۈلۈپ بېرىپ،
پىيالىدىكى ناۋاتنى سۈزۈۋالىدۇ. ناۋات ئېرىپ يېرىمى قالغان.

ساۋۇتجان: ئېسىت ناۋات، ئېسىت ناۋات، ئېرىپ يېرىمىڭ قايتۇ ئەمەسمۇ.
ھوشۇرخان!

ھوشۇرخان يۈگرەپ كېلىپ يەرگە قاراپ تۇرىدۇ.

ساۋۇتجان: ماۋۇ ئۇدۇل قوشناڭ بىلەن نېمە مۇناسىۋىتىڭ بار؟

ھوشۇرخان: توۋا خۇدايىم، ئۇ ئادەم بىلەن مېنىڭ نېمە مۇناسىۋىتىم بولماقچى.

ساۋۇتجان: ئەمىسە نېمىشقا ئۇنىڭ ئۆيىگە كەلگەن مېھمانغا شۇنچىۋالا قىلىپ

كېتىسەن؟ تېخى لايىقلىرىدا بولمىسىمۇ ئالسىلا دەپ قىزا بىلەن ئۆپكە ھېسىپنى تەخسىسىگە ئېلىپ قويىۋاتىسەن؟ مەن بولمىسام چايناپ ئاغزىغا سېلىپ قويامتىڭ؟

ھوشۇرخان: مەن تېخى سىلى چاقىرىغان ھېلىقى مېھمان شۇمىكىن دەپتىمەن. ھوشۇر: ھېي، مېڭىسىنى قاغا چوقۇۋالغان ساراڭ! مەن ئەمەس دېدىمغۇ! مېنىڭ قاش - قاپقىمغا قاراپ ئىش تۇتمايمسەن؟! نەدىكى ئاتام كۆرمىگەن ئادەمگە بار نەرسەڭنى يىگۈزۈپ بولدۇڭ، ئەمدى ئەخمەتجان كىرسە قانداق قىلىمىز؟ گەپ قىلە!~!

ساۋۇتجان خوتۇنىنى تىللىغاچ باشلىرىغا، بۇرۇنلىرىغا نوقۇيدۇ، قۇلاقلىرىنى سوزىدۇ، ھوشۇرخان مىشىلداپ يىغلاپ كېتىدۇ.

ساۋۇتجان: گەپ قىلمايسەنغۇ؟ توۋا قىلامسەن، خېتىڭنى ئالامسەم؟ ھوشۇرخان: ئاغزىلىرىنى ئۇشۇتمىسىلە دادىسى، مېنىڭ ئاجراشقىم يوق، ھۇ... ھۇ...

ساۋۇتجان: خەپ، مۇشۇ قىلغانلىرىڭغا ئەتىلا خېتىڭنى بەرمىسەم. شۇ چاغدا ئىشك چېكىلىدۇ. ساۋۇتجان بېرىپ ئىشكىنى ئاچىدۇ. ئەخمەت كىرىپ كېلىدۇ، ساۋۇتجان جىددىيلىشىپ چىرايىغا كۈلكە يۈگۈرتىدۇ. ئەخمەت: ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، ساۋۇتجانكا، تېنچ - ئامان تۇرلىمۇ؟ ساۋۇتجان: ۋائەلەيكۇم ئەسسالام، قېنى كەلسىلە، يۇقۇرى ئۆتسىلە، ھوشۇرخان! مېھمان كەلدى، چاي قويۇڭلا!

ئەخمەت كېلىپ ساپاغا كېلىپ ئولتۇرىدۇ. ھوشۇرخان كۆزىدىكى ياشنى سۈرتىدۇ، لېكىن سالام قىلماي، قاپقىنىمۇ ئاچماي، چاي قويۇپ ئەخمەتنىڭ ئالدىغا دوققىدە قويۇپ قويىدۇ. ساۋۇتجان ئەخمەتنى چايغا تەكلىپ قىلىپ

قويۇپ، خوتۇنغا پىچىرلايدۇ.

ساۋۇتجان: تېز بول، چايغا ناۋات سال.

ھوشۇرخان: سالمايمەن تازا.

ساۋۇتجان: ئەمسە ناۋات نەدە؟ ئۆزەم سالاي. 1

ھوشۇرخان: تاڭ، نەدىكىن.

ئەخمەت بۇگەپنى ئاڭلاپ قالدۇ.

ئەخمەت: بولدى ھېچقىسى يوق، مەن ناۋات يىمەيمەن.

ساۋۇتجان: ئەمسە چاي بولسۇ ئىچكەچ تۇرسالا، ھى... ھى...

ئەخمەت چاي ئوتلايدۇ، ساۋۇتجان خوتۇننى يەنە دىقىمىرلايدۇ.

ساۋۇتجان: ئەمسە ئاۋۇقزىرا بىلەن ئۆپكە - ھېسىپنىڭ قالىنى بولسىمۇ...

ھوشۇرخان: ئۇ نەرسىلەرنىڭ يىگۈدەك يېرىنى يەپ بوپتۇ، قالغىنىنى ئەخلەت

ساندۇققا تاشلىۋەتتىم.

ساۋۇتجان: ئەمدى قانداق قىلىمىز؟

ھوشۇرخان: ئەتە خېتىمنى بېرىدىغان بوللىغۇ، قانداق قىلسىل مېنىڭ نېمە

كارىم...

ساۋۇتجان: ئەستەغپۇرۇللا، نېمە دەيدىغاندۇ ماۋۇ خوتۇن... ھېي، مېنىڭ يۈزۈمنى

تۆكەي دەمسەن؟! ئەخمەت: ساۋۇتجانكا، نېمە دېيىشىۋاتسىلە؟ مایەگە كېلىپ

ئولتۇرمامالا؟

ساۋۇتجان مېھماننى ئېسىگە ئېلىپ دەرھال يۈگرەپ كېلىدۇ.

ساۋۇتجان: ھى... ھى... ماۋۇ خوتۇن پاخان گۆشى سالايىمۇ ياكى داپەنجى

قىلايمۇ دەپ كەچكىچە سوراۋىرىدۇ... مەن كەچ بولغاندىكىن مانتىلا ئەت شۇ

ياخشى بولىدۇ دېدىم. ھى... ھى...

ئەخمەت: بولدى ئاۋارە بولمىسلا، مېنىڭ قورسقىم توق، كىرمەي دېسەم سىلى مۇھىم ئىش ئىدى دىدىلە، قولۇم - قوشنىكەنمىز، مېنى كۆزگە ئىلمىدى دەپ قالمىسۇن دەپلا كىرىشىم، قېنى دىسىلە، نېمە ئىشتى؟

ساۋۇتجان: كىرگەنلىرى بەلەن بوپتۇ، بولسا راستىنلا يامانلاپ قالاتتىم، ئاۋال تائام، ئاندىن كالام دەپتىكەن، ئاۋال بىر تاماق يەيلى، ئاندىن كېيىن دېيىشىشەكمۇ ئۆلگۈرمىز. ھوشۇرخان، تاماق پىشقان بولسا ئەپچىڭغالا.

ئەخمەت: ۋۇي، ئىس پۇراۋاتىدۇ، بىرەر نەرسە كۆيدىمۇ نېمە؟
ساۋۇتجان: (بۇرنىنى تارتىپ بېقىپ) ۋۇي، مانتا كۆيگەن ئوخشىمامدۇ؟
ھوشۇرخان!

ھوشۇرخان: نېمە؟

ساۋۇتجان: ئىس پۇراپ كەتتى، قازاننىڭ سۈيى تۈگىگەن ئوخشايدۇ، تېز قاسقانى ئېچىڭغالا!

ھوشۇرخان: ئاچمايمەن، ئۆزلىرى ئاچىسلا.

ساۋۇتجان: ئەستە غېرۇرۇللا، ماۋۇ خوتۇننى، جېنىم خوتۇن، مېنىڭ يۈزۈمنى تۈكمەي تېز مانتىنى ئەپچىڭغالا!

ھوشۇرخان: ئەپچىمايمەن تازا، بايام ئەپ چىقاي دىسەم تىلاپ كەتتىلىغۇ، مېنى سىناپ باققىلى شۇنداق دەۋەتىدۇ ھەقاچان بۇ ئوغرى.

ساۋۇتجان: ۋاي ئۇنداق ئەمەس، راست دەۋاتىمەن، ئەستا...

ھوشۇرخان: قانداق قىلسىلا قىلسىلا، مېنىڭ كارىم يوق.

ھوشۇرخان ياتاق ئۆيگە كىرىپ كېتىدۇ.

ئەخمەت: قانداق خەق بۇ، نېمە ئىش قىلىپ يۈرۈيدۇ، ھاي ساۋۇتجانكا، مەن كىرىپ يەڭگىمىزنىڭ ئاچچىقى كېلىپ قالدى بولغاي، مەن چىقاي.

ساۋۇتجان: (جىددىيلىشىپ) ۋاي ياق، ماڭا ئەكىلەۋاتىدۇ، بۇ خوتۇننىڭ مۇشۇنداق ئوماق قىلىقلىرى بار، ئولتۇرسىلا.

ئەخمەت: بەك كۆيۈك پۇراپ كەتتى، ھېلى ماۋۇ ئۆيگە ئوت كەتمىسۇن جۇمۇسىلا، ئۆھۆ... ئۆھۆ...

ساۋۇتجان: مەن ئاشخانغا كىرىپ چىقاي، جىندەك ئولتۇرۇپ تۇرسىلاھە!

ئۆھۆ... ئۆھۆ... (چىقىپ كېتىدۇ)

ئەخمەت: ئەسلىدە بۇ ئۆيگە كىرمىسەممۇ بوپتىكەن، قارىغاندا مۇھىم گېپى باردەكمۇ قىلمايدۇ، ئەڭ ياخشىسى ۋاقتىدا چىقاي.

شۇ چاغدا ئاشخانا تەرەپتىن تاراڭ-تۇرۇڭ قىلغان ئاۋاز ئاڭلىنىدۇ، ئەسلىدە قازان قىزىپ يېرىلىپ كەتكەن، ئەخمەت چۆچۈپ ئورنىدىن تۇرىدۇ ئەخمەت: ۋاي نىمىش بولدى؟

ساۋۇتجان: ھە شۇ... مانتا پىشىپ يېرىلىپ كەتتى، چوڭ ئىش يوق.

ئەخمەت: بولدى خوش، مەن چىقاي.

ئەخمەت ماڭىدۇ، ساۋۇتجان ئاشخانىدىن يۈگرەپ چىقىدۇ، ئۇنىڭ يۈزىگە قارا-قۇرۇم سۇۋىشىپ كەتكەن، قولىدا كۆيۈپ قاپقارا بولۇپ كەتكەن بىر تال مانتا.

ساۋۇتجان: ۋاي توختىسىلا، سىلنى دەپ مانتا ئەتكەن، قازان قىزىپ يېرىلىپ كەتتى، لېكىن خاتىرجەم بولسىلا 21 تال مانتىنىڭ ھەممىسى ساق سالامەت.

ئەخمەت: نېمە دەيدىغاندۇ ماۋۇ ئادەم، بولدى رەھمەت خوش.;

ساۋۇتجان: ۋاي ماۋۇ خوشاڭدىن بىر تال يەپ كەتسىلە، ئۈستىنى پىچاق بىلەن قىرىۋەتسەملا بولاتتى...

ئەخمەت: بولدى، بولدى قىلسىلا، تازا ئوبدان مېھمان بولدۇم، كېيىن كۆرشەيلى

خوش.

ئەخمەت ئۇنىڭ توسقىنىغا قارىماي چىقىپ كېتىدۇ. ساۋۇتجان بىردە ئىشكە،
بىردە قولىدىكى كۆيگەن مانتىغا قارىغىنىچە تۇرۇپ قالىدۇ، ئاندىن بىردىنلا
خوتۇنى ئېسىگە كېلىپ توۋلايدۇ.

ساۋۇتجان: ھوشۇرخان! ھاي ھوشۇرخان! ۋوي، ماۋۇ ماۋۇ خوتۇن ئاپسىنىكىگە
يامانلاپ كەتتىمۇ نېمە... ھاي ھوشۇرخان!
ئۇ توۋلىغىنىچە سەھنىدىن چىقىپ كېتىدۇ.
(تۈگىدى)

«پۇلۇمنى بېرىۋەت»

(شۇ ناملىق ئىتوتنىڭ سېنارىيىسى)

ئاپتورى: ئابدۇرېھىم راخمان

رېژىسسور: جۇرئەت ئابدۇۋايىت

سەھنىدە رېژىسسورنىڭ يۆلەنگۈچ ئورۇندۇقى، بىر دانە تېلېفون، سەھنىنىڭ
ئوتتۇرىدا بىر يوغان سۇپا، گىلەم، بىر تال كىچىك جوزا، قەدىمىي سىياھ قۇتسى
ۋە بىر تال ياغاچ قەلەم.

روللاردا:

رېژىسسور - راھىلە ۋەلى ئاباكوف

ئا مۇئاۋىن رېژىسسور - ئەنۋەر ئابلىز

ب ئارتىس - ئابدۇرېھىم راخمان

سەھنىگە مۇئاۋىن رېژىسسور لىككاڭشىپ مېڭىپ چىقىپ توختايدۇ، كەينىدىن ئارتىس يەنى مۇئاۋىن رېژىسسورنىڭ دوستى مېڭىپ كېلىپ يېنىدا توختايدۇ. مۇئاۋىن رېژىسسور باشلىرىنى تولغاپ گاللىرىنى قىرىشقا باشلايدۇ. بۇنى كۆرگەن دوستى يۈگۈرۈپ چىقىپ مېنېرال سۈيىدىن بىرنى كۆتۈرۈپ كىرىدۇ - دە، مۇئاۋىن رېژىسسورغا تەڭلەيدۇ.

مۇئاۋىن رېژىسسور كە مستىكەندەك قىلىقلارنى قىلىدۇ.

ب: ئاداش مانىڭغا قول قويۇۋەتسەڭ بوپتىكەن؟

ئا: ۋاي چىشىمغا تەگمەي تۈرە ۋاي

ب: يەنە بىر قېتىم دەيمەن مانىڭغا قول قويۇۋېتە دەۋاتمەن

ئا: (بىر ئاز ئويلىنىپ تۇرۇپ كېتىپ، ئەتراپتىكى تاماشىبىنلارغا قارىۋېتىپ)

سەتلەشمىگىن - بىر مۇنچە ئادەم تۇرسا نېمانداق قىلىدىغانسەن،

ئەسسالامۇئەلەيكۇم - ئەلەيكۇم ھۆرمەتلىك مېھمانلار، نورۇز بايرىمىڭلارغا

مۇبارەك بولسۇن!!!

ب ئادەم: (ئەتراپتىكى تاماشىبىنلارغا قارىۋېتىپ يەنە گېپىنى داۋاملاشتۇرىدۇ)

ئاداش، ئۇنداق قىلما، مانىڭغا قول قويۇۋەت بولامدۇ؟

ئا: ۋاي - ۋوي، ھېي، نېمانداق رودۇپايدەك نېمىسەن ھېي ...

ب: ھېي ئاداش، سەن مېنىڭ ئورنۇمدا بولغان بولساڭ سەنمۇ رودۇپاي بوپ

قالاتتىڭ ئاداش، مەن ساڭا 10000 كوي پۇلنى بەرگىلى قاچان ئويلاپ باقە؟! 1

ئاي بولدى، 1 ئاي، ھېي، بوپتۇ پۇلنىغۇ بەرمە بوپتۇ، ئەمدى ماۋۇ ھۆججەتنى تەييار يېزىپ ئەكېلىپ ئىمزاينى قويۇۋەت دېسەممۇ ئۇنىمايسىنا، مەقسەتنىڭ نېمە؟

ئا ئادەم: قارا ئاداش، مەن پۇلۇڭنى بەرمەيمەن دېمىدىم، چوقۇم بېرىمەن. ماۋۇ ھۆججەتتىڭگىمۇ قول قويمايمەن، دېمىدىم، چوقۇم قويىمەن. بۈگۈن قول قويساممۇ قويىمەن، قويمىساممۇ قويىمەن شۇنداققۇ؟ دېمەك: بۇ پۇلنى بەرسەممۇ بېرىمەن، بەرمىسەممۇ بېرىمەن شۇنداقمۇ؟ Its/j moF

ب ئادەم: قارا ئاداش، 10000 يۈەن پۇل دېگەن ئاز پۇلمۇ ئاداش، ئەلۋەتتە ئاز ئەمەس، دېمەك مەن بۇ پۇلنى چوقۇم بېرىمەن، سەن چوقۇم ئالسەن، ئالماي قويمايسەن، دېمەك پۇل بولمىسا بېرەلمەيمەن، سەنمۇ ئالمايسەن شۇنداقمۇ؟

ب ئادەم: ۋاي - ۋۇي، قۇمغۇ سەن ھوي قۇم (چىك - چىك)

ئا ئادەم: ماڭا قارا، ئەمدى پۇلنىڭ گېپىگە كەلسەك قارا، دېمەك؛

ب ئادەم: توختا .. توختا ... توختا ... ھېي ئەتگەن ياقى سەن پۇلنىڭ گېپىنى قىلماي ئېغىلدىكى ئېشەكنىڭ گېپىنى قىلىۋاتقانمۇ ھېي؟

ئا ئادەم: توختا ... توختا

ب ئادەم: توختىغىلى بېرىم كۈن بولدى، قىلە گېپىڭنى

ئا ئادەم: ماقۇل، ماقۇل، مانداق گەپ بۈگۈن مۇشۇ يەردە بىر فىلىم ئىشلىمەكچى

ياق چىقماقچى. شۇڭا ئۇلار ماڭا بىر مۇنچە پۇل بەرمەكچى. مەن بۇ پۇلنى ئېلىپ

نېمە ئىش قىلىمەن؟ سېنىڭ پۇلۇڭنى قايتۇرىمەن. نېمە دەپ قايتۇرىمەن؟

ب ئادەم: مەندىن ئالغاندىن قايتۇرىسەندە.

ب ئادەم: ھەببەللى، شۇڭا قايتۇرىمەن.

دېمەك ئاداش ھازىر سېنىڭ بۇ ئىشنىڭ مۇھىم ئەمەس، ئادەم تېپىش مۇھىم ئادەم... بۇ ئادەم تېپىلسا ماۋۇ مەيدان كۆرۈنۈشىنى چاققانراق ئېلىۋەتسەك، ماۋۇ فىلىمۇ تېزىرەك تۈگىسە، مەنمۇ تېزىرەك پۇلنى ئېلىپ، ساڭا بېرىۋەتسەم دەيمەن ئاداش!

ئەگەردە ئادەم تاپالمىسام دېمەك بۇ كۆرۈنۈشىنى ئالمايمەن، بۇ كۆرۈنۈشىنى ئالالمىسام.....

ب ئادەم: پۇلنى ئالمايسەن؟.....

ئا ئادەم: پۇلنى ئالالمىسام.....

ب ئادەم: ماڭا بېرىلمەيسەن.....

ئا ئادەم: ھەببەللى.....

ب ئادەم: قوپە لاتىغلاپ (ھېي سەن بۇنداق گەپتىن نەچچىنى دەپ بولدۇڭ؟ نەچچە كىنو ئىشلەپ بولدۇڭ؟ بېرىمەن دەپ قانچە قېتىم دەپ بولدۇڭ؟ مەن ساڭا دەپ قوياي، بۈگۈن مەن مۇشۇ يەردە تۇرۇپ سەن كىنوني ئىشلەپ بولساڭ پۇلنى ئېلىپ ئاندىن كېتىمەن. مەن ساڭا دەپ قوياي.)

(دەل شۇ چاغدا ئا ئادەمنى يانفونى سايرايدۇ)

ئا ئادەم: ۋەي... ۋەي... رېژىسسور ھە مەن مانا مانا ھازىرلا بارىمەن. مانا - مانا....

(تېلېفوننى قويدۇ) ئاداش مۇنداق قىلايلى، ھازىرنىڭ ئۆزىدە سەن ماڭا ماسلىشىپ بەرسەڭ بۈگۈنكى بۇ كۆرۈنۈشىنى تۈگىتىۋېتەيلى، قانداق، ئاندىن مەن پۇلنى ئېلىپ پۇلۇڭنى بېرىۋېتەي. بىللە ئوينىشىپ بەرگىن ئاداش قانداق؟
ب ئادەم: ماڭ - ماڭ مەن رول ئويناپ باقمىسام يا، ئويناشنى بىلسەممۇ ئويناپ بەرمەيمەن.

ئا ئادەم: ئۇنداق بولسا مەن ھازىر بازارمۇ - بازار، كوچىمۇ - كوچا، مەھەللىمۇ - مەھەللىلە ئايلىنىپ ئادەم تېپىپ كەلمىسەم بولمايدۇ ئاداش بولمىسا پۇلۇغنى قايتۇرالمىمەن قارا، ئۆتە مایاقتا ئادەم تاپاي.

ب ئادەم: سەن ئادەم تېپىپ بولغۇچە يۈرەمدىم كەينىڭدىن، ماڭە ۋاي....

ئا ئادەم: ئاداش ئوغۇل بولمۇ؟

ب ئادەم: ھەئە ...

ئا ئادەم: ئۇنداق بولسا ئاداش مەن بىر تېپىشماق ئېيتاي، تاپالمىساڭ بولدى ماۋۇ ھۆججەتكە قول قويۇپ بېرەي، ئەگەردە تاپالمىساڭ سەن ماڭا ماسلىشىپ ماۋۇ رولنى ئوينىشىپ بېرسەن، تاللا....

ب ئادەم: (بىر ئاز ئويلىنىپ تۇرۇپ كېتىپ) موللا تاپقان بولمىسام مەن يا ياق.....

ئا ئادەم: ئاداش بولدى مېنى ئاۋارە قىلماي يولنى بوشات، ۋاقتىم ئاز قالدى.

مەن دەرھال ئادەم تاپمىسام بولمايدۇ... ئۆتە مایاقتا....

ب ئادەم: دەپپاقە - ھە بولدى دەپپاقە.. ئاڭلاپ باقاي .

ئا ئادەم: ھېساب ئەمىسە ھە؟ پىلنى توڭلاتقۇغا سېلىش ئۈچۈن قانچە باسقۇچ كېتىدۇ؟ باشلاندى....

(ب ئادەم سوئالنى ئاڭلاپلا ھېسابلاشقا باشلايدۇ)

ب ئادەم: جاۋاب؛ ھە! توختا... ھىم... مانداقچۇ، ئۆلتۈرۈپ، تېرىسنى سويۇپ،

پارچىلاپ، سېلىپ... ھە توغرا 4 باسقۇچ كېتىدۇ.

ئا ئادەم: خاتا، 3 باسقۇچ، ئاچسەن، تىقسەن، ياپسەن. سوئال؛ زىراپنى

سېلىش ئۈچۈن قانچە باسقۇچ كېتىدۇ؟

ب ئادەم: (قاقلاپ كۈلۈپ كېتىدۇ) 3 باسقۇچ، ئاچسەن، تىقسەن، ياپسەن.

ئا ئادەم: خاتا، 4 باسقۇچ، ئىشكىنى ئېچىپ، پىلنى ئېلىۋېتىپ، زىراپىنى تىقىپ، ياپىسەن، تامام.

(ب ئادەم گاڭگىراپ تۇرۇپلا قالدۇ. رېژىسسور ياندىن چىقدۇ)

رېژىسسور: ھە قانداق قىلدىڭىز؟ تاپتىڭىزمۇ؟ ئەتىگەندە ئارتىس تېپىپ كېلەي دەپ چىقىپ كېتىپ كېلىشىڭىز ھازىر، بۇنداق قىلىشىڭىز بۇ فىلىمنى قانداق ئىشلەپ بولغىلى بولىدۇ؟ مۇئاۋىن رېژىسسور ۋاقىت، ۋاقىت، ۋاقىت كۆز قارىشىڭىز بولۇشى كېرەك

ئا ئادەم: شۇنداق رېژىسسور، مەن ئەتىگەندە گۇرۇپپىدىن ئايرىلغان پېتى مەھەللىمۇ - مەھەللى، تار كوچىمۇ - تار كوچا، پىرقىراپ يۈرۈپ پۈتۈم ئۈزۈلۈپ قالاي دېدى قاراڭ!

رېژىسسور: ھە بولدى، نەق گەپنى قىلىڭ!

ئا: رېژىسسور تاپتىم مانا بۇ مېنىڭ ئاغىنەم ئىسرائىل نۇرغۇن فىلىملەردە رول ئوينىغان پېشقەدەم ئارتىس ئۇرامسىز، چاپامسىز جىملا تۇرىدىغان گۇي دە بۇ.

رېژىسسور: ھە بوپتۇ، ماۋۇ مەيدان كۆرۈنۈشىنىڭ ۋەقەلىكىدىن خەۋەر تاپتىڭىزمۇ؟ ئا: ھازىرلا، بىردەمدە چۈشەندۈرۈپ قويىمەن رېژىسسور.

رېژىسسور: تېزىرەك بولۇڭ مۇئاۋىن رېژىسسور ۋاقىت ۋاقىت

(مۇئاۋىن رېژىسسور ب ئادەمگە بىر تەرەپتىن ۋەقەلىكىنى چۈشەندۈرگەچ يەنە بىر تەرەپتىن تەييارلانغان رولدىكى كىيىملەرنى كىيىدۈرۈشكە باشلايدۇ)

ئا: ماۋۇ كىيىمنى كىيە ھە.. قار ئادىشىم بۇ مەيدان ۋەقەلىك مۇنداق: سەن مەندىن 10000 تەڭگە پۇل قەرز ئالغان لېكىن سەن تېخى قايتۇرمىغاچقا مەن سېنى چاقىرتىپ كېلىپ، پۇلنى سۈيلىمەكچى، لېكىن سەن پۇلنى بېرەلمىگەچكە،

مەن سېنى ھۆججەتنى بىرنى يېزىپ بېرىشكە چاقىرتتىم، بىلدىڭمۇ؟

(بۇ گەپلەرنى قىلغان مۇئاۋىن رېژىسسور كىيىملىرىنى كېيىشكە باشلايدۇ)

سەن بىچارە بولۇپ تۇرۇپ كېتسەن، ئىتتەك ھىجىيىپ دېگەندەك ۋەقەلىك

ئاداش، بىر چاڭ چىقىرىۋېتەيلى ئاداش قانداق؟

ب: توختا مەن ساڭا قەرز تېخى بىچارە تۇرۇپ كېتىمەن دەپ قوي...

ئا: ياق .. ياق .. ئاداش ماۋۇ فىلىمدىكى ۋەقەلىك مۇشۇنداق يېزىلغان ئاداش.

رېژىسسور: ھە بولدىمۇ؟ باشلامدۇق، باشلىمامدۇق؟

ئا: ھە بولدى، بولدى، باشلايلى رېژىسسور... ئاداش ئۇنداق بولسا مەن سېنى

چاقىرىمەن، شۇنىڭ بىلەن باشلاپ كېتىمىز جۇمۇ، داۋاي....

رېژىسسور: ئارتىس تەييار بولدى، ھەرقايسى تارماقلار دىققەت . 1 .. 2 ... 3 ...

ok

ئا: توختاخۇن كىرگەي.....

(ب ئادەم ھېچنېمە ئاڭلىمىغاندەك جىملا تۇرىدۇ)

ئا: توختاخۇن كىرگەي....

(ب ئادەم ئا ئادەمگە بىر قارىۋېتىپ، يەنە ئالدى كەينىگە قارىۋېتىپ جىملا

تۇرىدۇ)

رېژىسسور: قانداق گەپ بوپكەتنى بۇ ھە!؟

سىزگە دەۋاتىمەن نىمۇ، موگودەك تۇرىسىزغۇ، چاقىرىغاندىن كېيىن، خوش بېگىم

دەپ كىرىپ، تىزلىنىسىز، يالۋۇرىسىز. ئۇقتىڭىزمۇ؟ دىققەت، يەنە بىر قېتىم

ئا: ئاداش، ئەمدى بىلدىڭمۇ؟

ب: كىمۇ توختاخۇن دېگەن؟ (بىر ئاز خاپا بولغاندەك)

ئا: سەن كالۋا ... فىلىمدىكى ئىسمىڭ... بولە چاققان..

رېژىسسور: 1..2...3.. باشلاندى.

ئا: توختاخۇن كىرگەي....

ب: خوش بېگىم.

ئا: مەن سىلگە بېرىپ تۇرغان 10000 تەڭگە يادلىرىدىمىكىن؟

(نېمە قىلارنى بىلەي قاراپ تۇرىدۇ، ئا ئادەم ھە دەپ ئىشارەت قىلىدۇ)

ب: ھە شۇنداق بېگىم، شۇنداق بېگىم...

ئا: ئۇنداقتا بۇ 10000 مىڭ تەڭگىنى قاچان قايتۇرالىكىن؟

ب: (سەل تۇرۇپ كېتىپ) مازلاشمىغىنە، مازلاشمىغىنە، ھېي.. كم ؟ كىمگە بېرىپ

تۇردى؟ ئويلاپراق گەپقىلە؟

رېژىسسور: ھەي، ھەي.. سېنارىيىدە نەدە ئۇنداق گەپ بولىدۇ، سېنارىيىدە

يېزىلغان گەپنى قىلمامسىز ھە!

ئا: ئاداش، باياتىن مەن ساڭا دەپ بەرگەن گەپلەرنى دە، ئارتۇق گەپلەرنى

قىلما! ئۇقتۇڭمۇ؟

بولە، يەنە بىر...

رېژىسسور: يەنە بىر كېلەيلى! 1..2..3.. باشلاندى!

ئا: توختاخۇن كىرگەي!

ب: خوش بېگىم!

ئا: ئۆزلىرى مەندىن ئالغان ھېلىقى مەندىن ئالغان 10000 تەڭگە

يادلىرىدىمىكىن؟

ب: شۇنداق بېگىم، شۇنداق.

ئا: ئۇنداقتا 10000 تەڭگىنى قاچان قايتۇرىلىكىن؟ توختاخۇن؟

ب: كالا قويلىرىنى سېتىپ، پۇل كىرگەندە بېرەي دېگەن بېگىم!

ئا: (ئۈستەلگە قاتتىق بىرنى ئۇرىدۇ) ماڭا قايلىسىلا توختاخۇن ھازىر ئۇرۇق تۇغقانلارمۇ پۇل بەرسە ھۆججەت يېزىپ بېرىشىدۇ. مەن سىلى بىلەن ھېچ ئۇرۇق - تۇغقاندارچىلىق يوق تۇرۇپ 10000 تەڭگە بېرىپ ياردەم قىلدىم. ئەمدىلىكتە بۇنداق دېگەنلىرى نېمىسى ھە! ۋاقتىدا قايتۇرسىلا ياخشى بۇلارمىكىن بولمىسا قازىخاندا كۆرۈشۈپ قالمايلى يەنە ھە!

رېژىسسور: ھە ياخشى بۇلاۋاتىدۇ.....داۋاملىق.....بۇلۇڭ!!!.....

ب : بېگىم ئۇنداق قىلمىسىلا ئۆتۈنۈپ قالاي ئۆيدە چوڭدىن - كىچىكچە ھەممىسى ماڭغىلا قاراشلىق ئۆتۈنۈپ قالاي 10000 كوي دېگەن ئاز پۇلمۇ ئاداش قايتۇرۇپ بەرسەڭ (دېگەن پېتى بېرىپ ئاغىنىسىنىڭ پۇتىغا ئېسىلىپ .) مال ئىگىسىدىن ئوغرى كۈچلۈك دېگەن مۇشۇدە - مانا ھە.....(دەپ بولۇپلا ھۆڭرەپ يىغلاشقا باشلايدۇ.....)..ئا. ئادەم بولسا ب. ئادەمنى تىپىشىكە باشلايدۇ. بۇنى كۆرگەن رېژىسسور قاتتىق ھەيران قىلىپ .)

رېژىسسور: توختاپ تۇرۇڭمە ، سىز ھەقىقەتەن ياخشى ئويناۋاتىسىز لېكىن ئۇ زامانلاردا ئاداش - پاداش دېگەن گەپلەر يوققۇ ئۇنى كىرگۈزۈۋالماڭ . لېكىن سىزنىڭ بەگكە قەرز بولغان بىئەپ بىچارە بولۇۋاتقان بۇ ھېسسىياتلىرىڭىز ئىنتايىن توغرا ياخشى چىقىۋاتىدۇ ھەياخشى

ب : چىقىدۇ رېژىسسور. سىز مۇ مەندەك باشقىلارغا 10000 كوينى بېرىپ ئالماي بېقىڭمە ، ئەلۋەتتە ياخشى چىقىدۇ(ھەممە نېمە چىقىدۇ)

رېژىسسور: بۇ نېمە دېگىنىڭىز؟

(بۇ چاغدا ئا. ئادەم بىئەپ بولۇپ تۇرۇپ قالىدۇ .)

ب : قاراڭ مەن بۇنىڭغا 10000 مىڭ يۈەن پۇل بېرىپ قۇيۇپ ھازىرغىچە

ئالماي يۈرمەن .

(رېژىسسور بۇ گەپنى ئاڭلاپ ھەيران قالدۇ . ۋە بىر نېمىلەرنى ئويلاپ تۇرۇپ

كېتىپ قالدۇ . ئا. ئادەم ب.نى تارتىپ)

ئا: ماۋۇ قىلغىنىڭ قاملاشمىدى

ب: ھە . سېنىڭ بەرمىگىنىڭ بەك قاملاشتى

ئا: (ئا. ئادەم ئۇنى يانغا تارتىپ بىر نېمىلەرنى دېمەكچى بولىدۇ .) ھېي ۶

رېژىسسور: مۇئاۋىن رېژىسسور بۇ ياققا كېلىڭ . قاراڭ سىز ئۇچىڭىزدىكى

ئا: كىيىمنى بۇ بالغا بېرىپ . ئۇنىڭ كىيىمنى سىز كىيىڭ بۇلۇڭ

ئا: مەن ئاۋۇ كىيىمنى ... بۇ قانداق بوپ كەتتى .

رېژىسسور: مېنىڭ دېگىنىم ھىساپمۇ - سىزنىڭمۇ ؟ بۇلۇڭ چاققان نۇر قالماي قىلىپ

بۈگۈن بۇ كۆرۈنۈشنى ئالماي قالساق ئىشىڭىز چاتاق بۇلۇڭ (رېژىسسور ئورنىغا

بېرىپ ئولتۇرىدۇ . ئا ۋە ب . لار بولسا بىر - بىرىگە ئا . كىيىمنى سالغاچ ب . غا گەپ

قىلىدۇ .) ۶۶

ئا: بۈگۈن ماۋۇ قىلغىنىڭنى ئۇنتۇپ قالما ھە ؟

ب: (نەم قىلارنى بىلمەي رېژىسسورغا قاراپ) رېژىسسور.....(ئا. دەرھال

ب. نىڭ ئاغزىنى توسۇۋالىدۇ ۋە ب. نىڭ كىيىملىرىنى ئالىدۇ .)

ئا: خەپ توخۇنىڭ پوقى ھېي(ب. ئا نىڭ ئەپتىنىڭ يامانراق تۇرغانلىقىنى

كۆرۈپ يەنە رېژىسسورغا قارايدۇ .)

ب: رېژىسسور-----) رېژىسسورنىڭ قارشى بىلەن بىرگە ئا. دەرھال ب. غا

دوپپىسىنى كىيىدۈرگەن بولۇۋالىدۇ ئا. جىلە بولۇپ چېكىگە يېتىدۇ)

رېژىسسور: مۇئاۋىن رېژىسسور بولىدۇ . ھە سىز مۇ كېلىڭ ھازىر مۇنداق گەپ

ئىككىڭلار ئەمدى ئالمىشىپ ئوينايىسىلەر مۇئاۋىن رېژىسسور سىز بۇنىڭدىن

10000 تەڭگە ئالغان بۇلۇڭ ھە . ئەمدى سىز مۇئاۋىن رېژىسسورغا 10000

تەڭگە بېرىپ تۇرغان بۇلۇڭ

ب: بېرىپ تۇرغان ئەمەس ، بەرگەن راست .

رېژىسسور: ھە بولدى ، پەقەت رولىڭلارلا ئالماشتى باشقا ۋەقەلىك يەنە ئۆز پېتىم

بولدۇ ، بىلىدىڭلارمۇ ؟ (ئا-ب.لار بېشىنى لىڭشىتىدۇ .) ھەر قايسى ئورۇنلار

دىققەت ماۋۇ مەيدان كۆرۈنۈشى ئەڭ ئاخىرقى بىر قېتىم ئالىمىز . 1 . 2 . 3 .

باشلاندى

ب: (ب. ئادەم بەگنىڭ رولىغا چىقىپ ئولتۇرۇپ ئا. قاراپ يۇقىرى ئاۋازدا)

توختاخۇن كىرگەي ... ھەي كىرگەي

ئا: (ئا. ناھايتىمۇ خاپىچىلىقتا) خوش بېگم

ب: (ب. نىڭ خۇشاللىقى ئىچ - ئىچىگە پاتماي قالدۇ .) قا..قا..قا.... ھېي سېنىڭ

مۇيۇندا مۇكۇنىڭ بولىدىكەن ھە قەلەندەر.....

رېژىسسور: (بوش ئاۋازدا گەپ قىستۇرىدۇ .) تېكىستتىن چەتنەپ كەتمەڭ !

ب: (رېژىسسورغا قارىۋېتىپ) ھېي بېشىڭنى كۆتۈرە . ماڭقارا . ماڭقارا مەندىن

ئالغان 10000 (تەڭگە) (كوي) (يۇقىرى ئاۋازدا) يادلىرىدىمىكىن

رېژىسسور: ئىنتايىن ياخشى جاۋاب بېرىڭ ؟ ...

ب: يادلىرىدىمىكىن ؟

ئا. بىچارىلەرچە جاۋاب بېرىدۇ .) شۇنداق بېگم

رېژىسسور: ھە ياخشى

ب: خوش ، بۇ پۇلنى قاچان قايتۇرىلىكىن ؟

ئا: كالا-قويلارنى سېتىپ پۇل قىلىپ . ئاندىن 4- ئايدا مائاش قوشارمىش . شۇنىڭ

بىلەن بىراق بېرەي دېگەن بېگم .

ب: سېنىڭ كالا-قويلىرىڭ بولسا مەندىن 10000 (پۇل) قەرز ئېلىپ ئولتۇرىدىغان نىمۇ مۇسەن ھە. سېنى ئۇرۇپمۇ دەردىم چىقمايدىغۇ مېنىڭ ئۇرۇپ . ئۇرۇپ . ئاز گەپ قىل قەلەندەر . بۈگۈن بىر بولسا پۇلنى بەر ، بولمىسا ماۋۇ ھۆججەتكە قول قوي بولە.....

رېژىسسور: ياخشى يالۋۇرۇڭ ئەمدى . بۇلۇڭ

ئا: ئۇنداق قىلمىسىلا بېگىم ئۆتۈنۈپ قالاي ... ماڭا ئازراق مۆھلەت بەرسە مەن چوقۇم بىر ئامال قىلىپ بېرىۋېتىمەن ئاخىرقى قېتىم بىر پۇرسەت بېرىڭ بېگىم ب: قاچان ؟

ئا: (يەنە جىم ئولتۇرۇۋالدى)

ب: بۇياققا كەل دەرھال . ھۆججەتكە قول قوي بولمايدىغان بولسا

رېژىسسور: بېرىڭ ھۆججەتكە قول قويۇڭ . (ئا. ئادەم بىردەم رېژىسسورغا بىردەم ب.غا قارايدۇ .) (رېژىسسور بىلەن ب ئادەم ئىككىسى توختىماي سۆيلىشكە باشلايدۇ .)

ب: مانا ئالە قەلەمنى ما يەرگە ياز . (دەپ قويندىن ئەسلىدىكى ھۆججەتنى ئېلىپ قويۇپ . ئۈستەلدىكى ھۆججەتنى ئېلىۋېتىدۇ . ئا بولسا بۇنىڭغا دىققەت قىلماي رېژىسسورغا قاراپ تۇرىدۇ .

رېژىسسور: قول قويۇڭ تېز

ب: بولە (ئا . شۇنچىلىك تەسلىكتە ئامالسىز قول قويىدۇ.)

رېژىسسور: ھە ياخشى بولدى .

ب: قا قا قا ... (دەپ كۈلگەن پېتىم ئورنىدىن تۇرىدۇ .) چىم . ئەمدى بولدى . ئەمدى بولدى ئالەمە . ماتارىڭنى كىم كەيسە كىيسۇن . (ئۇچسىدىكى كىيىملەرنى سالىدۇ .) ئالە ماۋۇ دوپپاڭنى ئىشىم ئاخىرى

پۈتتى .خەير-خوش مۇئاۋىن رېژىسسور،

رېژىسسور: توختاڭ !!!

ئا: ئاداش توختا-توختا ،يەنە بىر كۆرۈنۈش بار تېخى تۈگىدى .

رېژىسسور: شۇنداق ھەي يىگىت

ب: ئاخىرى بار شۇنداقمۇ ؟خوش ئەمدى ئاداش مەن ساڭا بىر پۇرسەت بېرى

مەن بىر تېپىشماق ئېيتاي ئەگەردە تاپالمىساڭ فىلىمىڭلارنىڭ ئاخىرىغا

قاتنىشاي .ئەگەر تاپالمىساڭ ماۋۇ ھۆججەتنى كۆردۈڭ ھە ؟ چىم

سوئال :ھايۋاناتلار پادىشاھى شىر :تەنتەربىيە مۇسابىقىسى ئۆتكۈزمەكچى بولۇپ

پۈتكۈل ھايۋانلارنى يىغىپتۇ لېكىن بىر ھايۋان كېلەلمىگەن قايسى : (بۇ سوئالنى

ئاڭلاپ رېژىسسورمۇ تەمتىرەپ تەڭ كىرىشىدۇ .) ئا. ئادەم بولسا جاۋابنى

ئويلاپ كىرىشىپ كەتكەن ئىدى .)

رېژىسسور: ھە تاپتىم ...جاۋاب : بېلىق سۇدا بولغاچقا كېلەلمىدى ؟

ب: خاتا.

ئا: جاۋاب : (؟)

ب: خاتا :جاۋاب :زىراپە . توڭلاتقۇدا بولغاچقا

كېلەلمىدى .خەير-خوش .(ئىككىسى ھەيران قىلىپ تۇرۇپ قالدۇ .)

رېژىسسور: ھەي؟

ئا: ھەي؟

«ئۇنداق قازانغا مۇنداق چۆمۈچ» (ئىتوت سېنارىيىسى)

ئىتوت:

ئۇنداق قازانغا مۇنداق چۆمۈچ

ئاپتورى: قاھار نىياز

قاتناشقۇچىلار: ساۋۇتجان، ھوشۇرخان، بازار باشتۇرۇش كادىرى، ناتونۇش مېھمان

ۋاقتى: كەچقۇرۇن.

سەھنىدە ساۋۇتجاننىڭ ئۆيى، ھوشۇرخان ساجى يېنىدىكى ئورۇندۇقتا

ئولتۇرۇپ، مانتىغا قىيما قىلىۋاتقاندا، ئېرى ساۋۇتجان سومكا كۆتۈرگىنىچە كىرىپ

كېلىدۇ. ئۇ مۇتەئەسسەپ، پىخسىق بىر ئادەم. ھوشۇرخان ئېرىنى كۆرۈپ سەل-

پەل ئورنىدىن تۇرىدۇ.

ھوشۇرخان: كەللىما؟

ساۋۇتجان: (جاۋاب بەرمەي) كۆپ - كۈندۈزدە چىراغنى يېقىپ قويۇپسەنغۇ؟

توك پۇلىنى قېيىنى ئاپام مەن تۆلەپ بېرەي دېگەنمىتىيا؟

ھوشۇرخان: سىرتتا ھاۋا بەك تۇتۇلۇپ كېتىپتۇ، ئۆيگە يورۇق چۈشمەي ئىچىم بەك

سقىلىپ كەتتى، شۇڭا....

ساۋۇتجان: ئەمدى مەن سېنىڭ ئىچىڭ سقىلىپ كەتكەنكىمۇ پۇل تۆلەيمەنمۇ؟

بۇ گەپچە سەن ئەتە قوپۇپ سىرتتا شامال چىقىپتىكەن، شۇڭا قورسىقىم

ئاغرىۋاتىدۇ، دېسەڭ بولامدۇ؟ قانداق قاملاشمىغان گەپ بۇ؟

ھوشۇرخان: خاپا بولمىسىلا دادىسى، مەن ئۆچۈرۈۋېتەي.

ئۇ قوپۇپ چىراغنى ئۆچۈرۈۋېتىدۇ.

ساۋۇتجان: قانداق بىر كالۋا ئىجاد قىپتىكەن مۇشۇ توك چىراغ دېگەن نەرسىنى.

كىچىك ۋاقتىمىزدا كونا پاختىدىن پىلىك ئېشىپ، كىرىسىگە چىلاپ قويساق بىر

ئوبدان يورۇيتتى. بەش موچەنلىك كىرىس بىر ئاي يېتەتتى. مانا ئەمدى ماۋۇ تېلېۋىزور، توڭلاتقۇ دېگەن نېمىلىنىڭ ھەممىسى پۇل دەپلا ئاغزىنى ئېچىپ تۇرغان، ھەر ئايدا توك پۇلىغا 20-30 كوي تۆلەيدىغان گەپ. ھە، راست، كۆينەك دەپ غەلۋە قىلىۋاتاتتىڭ، ساڭا كۆينەكلىك ئېلىپ كەلدىم.

ھوشۇرخان: (خۇشال بولۇپ) ۋاي راستما؟ قېنى ئالسلا كۆرۈپ باقاي!

ساۋۇتجان سومكىسىنى ئېچىپ، ئىچىدىن ئۇزۇن بىر قىزىل لوزۇنكىنى چىقىرىدۇ. ھوشۇرخان لوزۇنكىنى ئېلىپ ئاچىدۇ. لوزۇنكىغا "ۋەكىللەرنى قىزغىن قارشى ئالمىز" دېگەن خەت يېزىلغان، ھوشۇرخان بۇنى كۆرۈپ لاسسىدە سولشىدۇ، ۋە لوزۇنكىنى ساجىغا قويۇپ قويدۇ.

ھوشۇرخان: كۆينەكلىك ئېلىپ بەرسە دەپسەم مۇشۇنى ئەكەللىما؟ بۇ بىر لوزۇنكىگە نىغۇ؟

ساۋۇتجان: ھېي، بۇنىڭدا ئىچ كۆينەكلىك تىكىپ كىيسەڭ تازا ئوبدان بولىدۇ. باياتىن دۇكاننى تاقاپ ماڭاي دەپ تۇرسام ياندىكى ئىدارىنىڭ دەرۋازىنى بۇنى يىغىشتۇرۇۋېتىپتەكەن، نېمە قىلىسىز دەپسەم، تاشلىۋېتىمەن دەيدۇ. قارىسام بىر ئوبدان رەختكەن. ماڭا بېرىڭلا دەپلا ئېپ كەلدىم.

ھوشۇرخان: (دومىسىپ) بۇنىڭ ئۈستىدە خەت تۇرسا قانداق كۆينەك تىكىپ كىيگىلى بولىدۇ؟ بازاردىن چىرايلىقراق رەخت ئەكېلىپ بېرەرمىكىن دەپسەم...

ساۋۇتجان: ئىچ كۆينەك دېگەننى ئىچىگە كىيىدىغان تۇرساڭ، خەت بارمۇ يوقمۇ كىم كۆرىدۇ؟ بىر ئوبدان ئەكېلىپ بەرسەم كۈرۈك توخۇدەك كوت - كوت - كوت كوتۇلدايدا ماۋۇ خوتۇن، ھە راست، ھەر ئېھتىمالغا قارشى كۆينەك تىكتۈرگەندە ماۋۇ "قارشى ئالمىز" دېگەن خەت ئالدىڭغا يا كەينىڭگە ئۇدۇل بولۇپ قالمىسۇن جۇمۇ، يان تەرىپىڭگە توغرىلاپ تىككۈز. خەق خاتا چۈشىنىپ

قالىمىسۇن يەنە.

ھوشۇرخان خاپا ھالدا رەختنى يىغىشتۇردۇ.

ساۋۇتجان: ھە نەق گەپكە كېلەيلى، قانداق مانتا ئېتىۋاتىسەن؟

ھوشۇرخان: قانداق مانتا بولاتتى، يەيدىغان مانتا.

ساۋۇتجان: ماۋۇ يوغانباش خوتۇنى، پېتىر مانتىمۇ، بولدۇرغان مانتىمۇ دەپ

سوراۋاتىمەن؟

ھوشۇرخان: سىلى مېنى قاچان پېتىر مانتا ئەت دەپ باققان؟

بولدۇرغان مانتا.

ساۋۇتجان: ھە بوپتۇ، پېتىر مانتىغا گۆش جىق كېتىدۇ، گۆشنى جىق يېسەڭ تېخىمۇ

سەمرىپ كېتىسەن، ھېي، ماۋۇ يەرگە بىر مۇنچە بەسەينىڭ قۇلاقلىرىنى

تاشلىۋېتىپسەنغۇ؟

ئېگىشىپ، تېرىپ ئالدى.

ھوشۇرخان: سېسىپ كەتكەنلىرىنى تاشلىۋەتتىم شۇ.

ساۋۇتجان: مانا ماۋۇنىڭ يېگۈدەك يەرلىرى باركەنغۇ؟ ماڭە قايچىنى ئەچىق.

ھوشۇرخان: نېمە قىللا؟

ساۋۇتجان: نېمە قىلاتتىم، سېسىغىنىنى كېسىۋېتىمەن.

ھوشۇرخان قايچا ئېلىپ چىقىدۇ. ساۋۇتجان بەسەينىڭ سېسىق يەرلىرىنى

كېسىشكە باشلايدۇ.

ساۋۇتجان: مانا قارا، مانداق يەرلىرىنى كېسىۋەتسەك قالغىنىنى يېگىلى بولىدۇ

ئەمەسمۇ؟ مۇشۇ قۇلاقلىرىدىن كەم دېگەندە ئىككى مانتا چىقىدۇ، خېمىرىڭنى

ئەچىقە كۆرۈپ باقاي.

خوتۇن داسىنى كۆتۈرۈپ چىقىدۇ، ئەر خېمىرىنى مالتىلايدۇ.

ساۋۇتجان: خېمىرىڭ قىيماڭدىن سەل جىقكەن، مۇشۇ پېتى مانتا تۈگسەڭ ئىككى مومىلىق خېمىر ئېشىپ قالغۇدەك، بەسەيدىن يەنە بىر قۇلاق توغرا، كەممۇ ئەمەس ئارتۇقمۇ ئەمەس دەل 21 تال مانتا چىقسۇن. بەشىنى سەن يەيسەن، سەككىزىنى مەن. ئون ئۈچ بولدىما؟ يەتتىنى مېھمان يەيدۇ، يىگىرمە. بىرىنى زاپاس قالدۇ. تاسادىپىي مېھمان تويماي قالسا جالاپ بېرىمىز.

ھوشۇرخان: مېھمان يەيدۇ؟ ئۆيگە مېھمان كېلەمدۇ؟

ساۋۇتجان: ھە ئە.

ھوشۇرخان: ۋۇي، بۈگۈن كۈن نەدىن چىقتى؟ سىلى ئەزەلدىن بۇ ئۆيگە مېھمان چاقىرمايتتىلىغۇ؟

ساۋۇتجان: مېھماننى كۈتەلسەڭ چاقىرمامدۇ؟ سەن مېھمان كۈتۈشنى بىلمەيسەن، شۇڭا چاقىرمايمەن.

ھوشۇرخان: تولا تۆھمەت قىلمىسىلا ئادەمگە. قۇشناچىمىزنىڭ ئېشىنى ئوخشاتقان موللامنىڭ ئوت - يېشى دەپتىكەن، ماڭا پۇلنى جىق - جىق بەرسىلۋاغۇ، قانداق مېھمانلىرى بولسا گۈلدەك كۈتۈۋېتىمەن.

ساۋۇتجان: تولا پو ئاتىمىغىنا، مېھمان دېگەن ئاغۇ نەچچە خىل تۈرگە بۆلۈنىدۇ، شۇنىڭغا قاراپ كۈتىدىغان نېمە، مەسىلەن، قارا ھە، ئەزىز مېھمان، ئادەتتىكى مېھمان، چاقىرغان مېھمان، ئۆزى كەلگەن مېھمان، نېپىز مېھمان، قېلىن مېھمان، ئاچ مېھمان، توق مېھمان... ساناپ كەلسەك جىق، سەن شۇلارنىڭ ئەمەل - دەرىجىسىگە، خۇي - پەيلىگە، مۇھىمى ساڭا ئېپ كېلىدىغان پايدا - زىيانغا قاراپ كۈتسەن. مانتا - پۇلۇ ئېتىدىغان مېھمان بار، سۇيقاش ئېتىدىغان مېھمان بار، چاي بىلەن گەپكە زورلاپ يولغا سالىدىغان مېھمان بار، چېپىغا ناۋات سالىدىغان مېھمان بار، ناۋات سالىدىغان مېھمان بار، تۈز يۆتكەپ

كەتكۈزۈۋېتىدىغان مېھمان بار...

ھوشۇرخان: بۇ نېمە دېگەنلىرى؟ كىم ئۇ؟

ساۋۇتجان: ئېزىز مېھمان، لېكىن ئامال يوق كۈتىدىغان مېھمان.

ساۋۇتجان: بازار باشقۇرۇشتىكى ئەخمەتجان. ئۇ دائىم دۇكىنىمىزغا كېلىپ ساختا

مال باركەن دەپ چاتاق تېپىپ كېتىپ بارىدۇ.

نەچچە ۋاقىتتىن بىلمەپتىمەن، ئۇ ئالدىمىزدىكى بىنادا ئولتۇرىدىكەن ئەمەسمۇ.

مېھمان قىلاي دېسەم ئۇنىمايدىغىنى ئېنىق. شۇنىڭ بىلەن بىر ھەپتىدىن بېرى

سىزگە مەسلىھەت سالىدىغان مۇھىم ئىش بار ئىدى، ئۆيۈمگە بىر كىرىپ

كەتسىڭىز ئۇكام دەپ كەينىگە كىرىپلاۋالدىم. بۈگۈن ئاخىرى ئۆيىگە كىرىشكە

ئۇناتتىم.

ھوشۇرخان: دۇكانغا ساختا مال سالىمىسىلغۇ مۇشۇنداق دەككە. دۇككىدە

يۈرمەيتتىلە، مۇشۇنداق قىلىپمۇ بىر بېيىپ تىقىلىپ كەتمىدۇق. بوپتۇ ئەمدى،

لېكىن مېنىڭچە رېستوراندىلا مېھمان قىلسىلا ئوبدان بولاتتى. ھازىر ھەممە ئادەم

مۇشۇنداق قىلىدىغان بوپ كەتتى.

ساۋۇتجان: ماۋۇ گۆش باش خوتۇننىڭ گېپىنى، بايا مەن نېمە دەۋاتىمەن، ئۇ

مېھمان قىلاي دېگەننى ئاڭلىسا ھېچ يەرگە بارمايدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە

رېستوراننىڭ تاماقلىرى زەھەردىن قىممەت. ئۇ يەردە بىر قېتىم خەجلىگەن پۇلغا

ھۈپپىدە بىر قوينىڭ گۆشى كېلىدۇ، شۇ گۆشنى ئۆيدە ئىككى ئاي يەيمىز، شۇڭا

مەن ئاشۇ بوشاڭ، كوشاڭ دېگەن يەرگە ئەزەلدىن كىرمەيمەن.

ھوشۇرخان: توختاپ تۇرسىلا، مەن ماۋۇ مانتىلىنى ئاچقىقۇپتىپ چىقاي، ھېلى

مېھمان كەلسە ئالدىراپ قالمەن.

ھوشۇرخان داس، قاسقانلىرىنى كۆتۈرۈپ كىرىپ كېتىپ، چىقىدۇ.

ھوشۇرخان: مېھمان كەلسە ئوتنى ياقساملا بىردەمدە پىشىدۇ.

ساۋۇتجان: ھە بوپتۇ، ماڭا قارا، ئەسكەرنى ئون يىل بېقىش بىر قېتىم جەڭگە سېلىش ئۈچۈن، سېنى مەن نەچچە ۋاقتتىن نېمىشقا بېقىۋاتمەن؟ مۇشۇنداق چاغدا خەقنىڭ ئالدىدا مېنىڭ يۈزۈمنى يورۇق قىلسۇن دەپ، ھېلىقى تۇغقانلار ئەكەلگەن قىزى باردۇ؟

ھوشۇرخان: ئىككى ئاينىڭ ئالدىدىكى قېزىنى دەملا؟ يەپ ساپ مايلىرى قايتىكەن، سەل نىقىسپ قالغاندەك تۇرىدۇ.

ساۋۇتجان: نىقىسپ قالسا تۇزغا تازا ملەپ، ئۈستىگە پىياز توغراپ ئىلەشتۈرۈپ ئاچقىسەن، چانمايدۇ.

ئاۋۇ بىگشاڭدىكى ئۆپكە ھېسىپچۇ؟

ھوشۇرخان: ئۇنىڭغىمۇ بىر ھەپتە بوپ قالدى، ئەپچىقپ تاشلىۋېتەي دېسەم يا ئۇنىمايلا.

ساۋۇتجان: مۇشۇنداق دېتى يوق خوتۇن ئەمەسمۇ سەن، مەن بۇنى شۇ مېھمان كېلىدۇ دەپ ساقلاۋاتقان نېمە. لازا ئاچقىقسۇنى تازا ئاچچىق تەڭشەپ، ئۆپكە ھېسىپنىڭ ئۈستىگە قويۇپلا ئەچقىسەن، ئەجەب ئوخشاپتۇ دەپ يەۋېرىدۇ. قېنى بۈگۈن ھۈنرىڭنى بىر كۆرىمەنغۇ.

ھوشۇرخان: ھېچنېمە ئېپ بەرمەي ھۈنرىڭنى كۆرىمەن دەيدىكەنلا، بىرەر نەرسىنى بولسىمۇ بازاردىن يېڭىدىن ئەكەرسەك بولمامدۇ؟

دەل شۇ چاغدا ئىشك چىكىلىدۇ. ئىشك چەككىنى ئۆي ئىگىلىرى بىلەن ناتونۇش چاقىرىلمىغان مېھمان، لېكىن ھوشۇرخان بۇنى ھېلىقى ئەزىز مېھمان شۇ دەپ ئويلاپ قالىدۇ. ساۋۇتجان بېرىپ ئىشكىنى ئاچىدۇ. ئۆيگە بىر ئەركىرىدۇ.

ئەر: ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم ئەلەيكۇم!

ساۋۇتجان: ۋائەلەيكۇم ئەسسالام.

ھوشۇرخان: (ئىنتايىن قىزغىن) ۋاي كەلسىلە مېھمان، قېنى يۇقىرى ئۆتسىلە.

مېھمان كېلىپ ساپادا ئولتۇرىدۇ ۋە دۇئاغا قول كۆتۈرىدۇ.

مېھمان: تىنچ - ئامان ئولتۇرۇشلا؟

ساۋۇتجان: خۇداغا شۇكرى، بۇ كىمدۇر، ھېچ تونۇيالمايمىنا؟

ھوشۇرخان: (چاي قۇيغۇچ) ما ئادەم مېھمان كېلىدۇ دەپ بالدۇر دەپ قويماي،

ئەدەمنى تەمىرتىپ، قېنى چاي ئالسلا.

مېھمان: رەھمەت، 3 - بىنا 4 - قەۋەتتىكى ئۆي مۇشۇ شۇغۇ - ھە؟

ساۋۇتجان: ھە ئە، مۇشۇ شۇ

مېھمان: خېلى كەڭتاشا ئۆيىكەن، قۇرۇلمىسىمۇ بولىدىكەن، نەچچە پىڭپاڭ؟

ساۋۇتجان: سەكسەن سەككىز.

مېھمان: بولىدىكەن، بولىدىكەن.

ئۇنىڭغىچە ھوشۇرخان ئاشخانىغا كىرىپ كېتىپ، قىزا، ئۆپكە - ھېسىپلارنى

ئېلىپ چىقىدۇ. ساۋۇتجان بۇنى كۆرۈپ تىتىلداپ تۇرالماي قالىدۇ.

ھوشۇر: (ئۆزىگە) ئەستا، نېمىش قىپ يۈرىدىغاندۇ ماۋۇ خوتۇن،

ھوشۇرخان: قېنى ماۋۇ ئۆپكە - ھېسىپتىن، قىزىدىن تېتىپ باقسلا، ۋوي،

چايلىرىغا ناۋات سالماپتىمەنغۇ، قېنى ئالسلا.

مېھمان: ماقۇل رەھمەت، (قېزنى يېيىشكە باشلايدۇ)

ھوشۇرخان گەپ قىلغۇچ مېھماننىڭ پىيالىسىگە يوغان بىر تال ناۋاتنى

سېلىۋېتىدۇ. ساۋۇتجان بۇنى كۆرۈپ ئاغزىنى تۇتۇپ قالىدۇ ۋە خوتۇننى

دىقىمىرلاپ بىر چەتكە تارتىدۇ.

ساۋۇتجان: بۇ ئەمەس.

ھوشۇرخان: نېمە ئەمەس؟ قىزا بىلەن ئۆپكە - ھېسىپ شۇ. تولا ماڭا ئىش ئۆگەتمىسىلە، مېھمان كۈتەلمەيسەن دەيدۇ تېخى، قانداق كۈتەلمەيمەن بۈگۈن بىر كۆرۈپ باقسۇن. (مېھمانغا) ماۋۇ ئادەمنى بازاردىن بىر نەرسە ئېلىپ كېلەرمىكىن دېسەم قۇرۇقلا كەپتۇ. (ئېرىگە) بولمىسا ھازىر بولسىمۇ دىكىدە چىقىپ توخۇدىن بىرنى ئەكرەملىيا؟ گار. گۇزلا داپەنجى قىلاي.

ساۋۇتجان: ھە... بۇ... بۇ كەمگىچە توخۇلار قونداققا چىقىپ ئۇخلاپ بولدىمىكىن خوتۇن، بولدى ئۇلارنى ئويغاتمايلى. ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ مېھماننىڭ چىرايىدىن توخۇ گۆشى بىلەن خۇشى يوقلۇقى بىلىنىپلا تۇرىدۇ، شۇنداققۇ مېھمان - ھە!؟ مېھمان: ھە... بۇ... ھە... ھە... شۇنداق... شۇنداق.

ھوشۇرخان: ئەمىسە ماۋۇ بار نەرسىلەردىن بولسىمۇ ئالسىلا، بولمىسا مەن تەخسىلىرىگە ئېلىپ قوياي.

مېھماننىڭ تەخسىسىگە تاماق ئېلىپ قويدۇ.

مېھمان: بولدى رەھمەت، ئۆزۈم ئالاي.

مېھمان قىزا ئۆپكەلەرنى مالاچلىتىپ توختىماي يېپىشكە باشلايدۇ. ساۋۇتجان ئاچچىقىدا ساراڭ بولاي دەپ قالىدۇ.

ھوشۇرخان: ھوشۇرقارى مانتا پىشىپ قالدى، قاسقانى ئاچايىمۇ؟

ساۋۇتجان: ئاغزىڭنى يۇم، بەدبەخ!

ئايال نېمە بولغاننى بىلمەي نېرى قاچىدۇ. ساۋۇتجان چىرايىغا مەجبۇرىي كۈلكە يۈگۈرتۈپ، مېھماننىڭ ئالدىغا كېلىدۇ.

ساۋۇتجان: ھى... ھى... ئاستىراق يىسىلە، قىزا گاللىرىدا تۇرۇپ قالمىسۇن، سىلى... سىلى... مەن... مەن سىلنى تونۇيالىمىدىغۇ؟

مېھمان: (نەرسە چاينىغاچ) سىلى مېنى تونۇمايلا، مەن مۇشۇ قورۇنىڭ ئالدىغا

چاپلاپ قويغان 3- بىنانىڭ 4- قەۋەت 1- ئۆيىنى ساتىمىز دېگەن ئېلاننى كۆرۈپ، مۇشۇ ئۆيىنى ئالايىمىكىن دەپ كېلىشىم،

ساۋۇتجان: ھە... مانداق ئىشىدى، سىلى خاتا كىرىپ قاپلا، سېتىلىدىغان ئۆي بۇ ئەمەس، ماۋۇ ئۇدۇلىمىزدىكى ئۆي.

مېھمان: ۋوي، ۋوي شۇنداقمۇ؟ مەن تېخى مۇشۇ ئۆيىمىكىن دەپتىمەن. ئەستا ئۇقۇشماسلىق بوپتۇ- دە! مەن چىقاي، ئامىن! مېھمان ئورنىدىن تۇرىدۇ.

ساۋۇتجان: شۇنداق ئۇقۇشماسلىق بولدى، ناھايىتى چوڭ ئۇقۇشماسلىق چىقاملا؟ ماقۇل ئەمىسە يۈزىنى قېلىن مېھمان...

مېھمان: نېمە دىدىلە؟

ساۋۇتجان: ياق، ياق ھېچنېمە دېمىدىم. ماقۇل خوش ئەمىسە.

ساۋۇتجان مېھماننى ئۈزىتىپ بولۇپ، كەينىگە تېزلىكتە ئۆرۈلۈپ بېرىپ، پىيالىدىكى ناۋاتنى سۈزۈۋالدى. ناۋات ئېرىپ يېرىمى قالغان.

ساۋۇتجان: ئىست ناۋات، ئىست ناۋات، ئېرىپ يېرىمىڭ قايتۇ ئەمەسمۇ. ھوشۇرخان!

ھوشۇرخان يۈگۈرۈپ كېلىپ يەرگە قاراپ تۇرىدۇ.

ساۋۇتجان: ماۋۇ ئۇدۇل قوشناڭ بىلەن نېمە مۇناسىۋىتىڭ بار؟

ھوشۇرخان: توۋا خۇدايىم، ئۇ ئادەم بىلەن مېنىڭ نېمە مۇناسىۋىتىم بولماقچى.

ساۋۇتجان: ئەمىسە نېمىشقا ئۇنىڭ ئۆيىگە كەلگەن مېھمانغا شۇنچىۋالا قىلىپ كېتىسەن؟ تېخى لايىقلىرىدا بولمىسىمۇ ئالسىلا دەپ قىزا بىلەن ئۆپكە ھېسىپنى

تەخسىسىگە ئېلىپ قويىۋاتسىنا؟ مەن بولمىسام چايناپ ئاغزىغا سېلىپ قويامتىڭ؟

ھوشۇرخان: مەن تېخى سىلى چاقىرغان ھېلىقى مېھمان شۇمىكىن دەپتىمەن.
ھوشۇر: ھېي، مېڭىسىنى قاغا چوقۇۋالغان ساراڭ! مەن ئەمەس دېدىمغۇ! مېنىڭ
قاش - قاپقىمغا قاراپ ئىش تۇتۇمامسەن؟! نەدىكى ئاتام كۆرمىگەن ئادەمگە بار
نەرسەنى يېگۈزۈپ بولدۇڭ، ئەمدى ئەخمەتجان كىرسە قانداق قىلىمىز؟ گەپ
قىلە~!

ساۋۇتجان خوتۇنىنى تىللىغاچ باشلىرىغا، بۇرۇنلىرىغا ئوقۇيدۇ، قوللىرىنى
سوزىدۇ، ھوشۇرخان مىشىلداپ يىغلاپ كېتىدۇ.
ساۋۇتجان: گەپ قىلمايسەنغۇ؟ توۋا قىلامسەن، خېتىڭنى ئالامسەن؟
ھوشۇرخان: ئاغزىلىرىنى ئۇششۇتۇمىسىلە دادىسى، مېنىڭ ئاجراشقۇم يوق، ھۇ...
ھۇ...

ساۋۇتجان: خەپ، مۇشۇ قىلغانلىرىڭغا ئەتىلا خېتىڭنى بەرمىسەم.
شۇ چاغدا ئىشىك چېكىلىدۇ. ساۋۇتجان بېرىپ ئىشىكنى ئاچىدۇ. ئەخمەت
كىرىپ كېلىدۇ، ساۋۇتجان جىددىيلىشىپ چىرايىغا كۈلكە يۈگۈرتىدۇ.
ئەخمەت: ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم ئەلەيكۇم، ساۋۇتجانكا، تىنچ - ئامان تۇرلىمۇ؟
ساۋۇتجان: ۋائەلەيكۇم ئەسسالام، قېنى كەلسىلە، يۇقىرى ئۆتسىلە، ھوشۇرخان!
مېھمان كەلدى، چاي قويۇڭلا!

ئەخمەت كېلىپ ساپاغا كېلىپ ئولتۇرىدۇ. ھوشۇرخان كۆزىدىكى ياشنى
سۈرتىدۇ، لېكىن سالام قىلماي، قاپقىنىمۇ ئاچماي، چاي قويۇپ ئەخمەتنىڭ
ئالدىغا دوققىدە قويۇپ قويىدۇ. ساۋۇتجان ئەخمەتنى چايغا تەكلىپ قىلىپ
قويۇپ، خوتۇنىغا پىچىرلايدۇ.
ساۋۇتجان: تېز بول، چايغا ناۋات سال.
ھوشۇرخان: سالمايمەن تازا.

ساۋۇتجان: ئەمسە ناۋات نەدە؟ ئۆزۈم سالاي.

ھوشۇرخان: تاڭ، نەدىكىن.

ئەخمەت بۇ گەپنى ئاڭلاپ قالدۇ.

ئەخمەت: بولدى ھېچقىسى يوق، مەن ناۋات يېمەيمەن.

ساۋۇتجان: ئەمسە چاي بولسىمۇ ئىچكەچ تۇرسالا، ھى... ھى...

ئەخمەت چاي ئوتلايدۇ، ساۋۇتجان خوتۇننى يەنە دىقىمىرلايدۇ.

ساۋۇتجان: ئەمسە ئاۋۇقزىرا بىلەن ئۆپكە - ھېسىپنىڭ قالغىنىنى بولسىمۇ...

ھوشۇرخان: ئۇ نەرسىلەرنىڭ يېگۈدەك يېرىنى يەپ بوپتۇ، قالغىنىنى ئەخلەت

ساندۇقىغا تاشلىۋەتتىم.

ساۋۇتجان: ئەمدى قانداق قىلىمىز؟

ھوشۇرخان: ئەتە خېتىمنى بېرىدىغان بوللىغۇ، قانداق قىلسالا مېنىڭ نېمە

كارىم...

ساۋۇتجان: ئەستاغپۇرۇللا، نېمە دەيدىغاندۇ ماۋۇ خوتۇن... ھېي، مېنىڭ يۈزۈمنى

تۆكەي دەمسەن؟! ئەخمەت: ساۋۇتجانكا، نېمە دېيىشىۋاتسىلە؟ مایەگە كېلىپ

ئولتۇرمامالا؟

ساۋۇتجان مېھماننى ئېسىگە ئېلىپ دەرھال يۈگۈرۈپ كېلىدۇ.

ساۋۇتجان: ھى... ھى... ماۋۇ خوتۇن پاقلان گۆشى سالايىمۇ ياكى داپەنجى قىلايمۇ

دەپ كەچكىچە سوراۋېرىدۇ... مەن كەچ بولغاندىكىن مانتىلا ئەت شۇ ياخشى

بولدۇ دېدىم. ھى... ھى...

ئەخمەت: بولدى ئاۋارە بولمىسالا، مېنىڭ قورسىقىم توق، كىرمەي دېسەم سىلى

مۇھىم ئىش ئىدى دىدىلە، قولۇم - قوشنىكەنمىز، مېنى كۆزگە ئىلمىدى دەپ

قالمىسۇن دەپلا كىرىشىم، قېنى دېسىلە، نېمە ئىشتى؟

ساۋۇتجان: كىرگەنلىرى بەلەن بوپتۇ، بولمىسا راستتىنلا يامانلاپ قالاتتىم، ئاۋۋال تائام، ئاندىن كالام دەپتىكەن، ئاۋۋال بىر تاماق يەيلى، ئاندىن كېيىن دېيىشسەكمۇ ئۆلگۈرىمىز. ھوشۇرخان، تاماق پىشقان بولسا ئەپچىڭغالا.

ئەخمەت: ۋۇي، ئىس پۇراۋاتىدۇ، بىرەر نەرسە كۆيدىمۇ نېمە؟

ساۋۇتجان: (بۇرنىنى تارتىپ بېقىپ) ۋۇي، مانتا كۆيگەن ئوخشىمامدۇ؟ ھوشۇرخان!

ھوشۇرخان: نېمە؟

ساۋۇتجان: ئىس پۇراپ كەتتى، قازاننىڭ سۈيى تۈگىگەن ئوخشايدۇ، تېز قاسقانى ئېچىڭغالا!

ھوشۇرخان: ئاچمايمەن، ئۆزلىرى ئاچسالا.

ساۋۇتجان: ئەستاغپۇرۇللا، ماۋۇ خوتۇنى، جېنىم خوتۇن، مېنىڭ يۈزۈمنى تۈكمەي تېز مانتىنى ئەپچىڭغالا!

ھوشۇرخان: ئەپچىقمايمەن تازا، بايام ئەپ چىقاي دېسەم تىللاپ كەتتىلىغۇ، مېنى سىناپ باققىلى شۇنداق دەۋاتىدۇ ھەرقاچان بۇ ئوغرى.

ساۋۇتجان: ۋاي ئۇنداق ئەمەس، راست دەۋاتىمەن، ئەستا...

ھوشۇرخان: قانداق قىلسىلا قىلسىلا، مېنىڭ كارىم يوق.

ھوشۇرخان ياتاق ئۆيگە كىرىپ كېتىدۇ.

ئەخمەت؛ قانداق خەق بۇ، نېمە ئىش قىلىپ يۈرىدۇ، ھاي ساۋۇتجانكا، مەن كىرىپ يەڭگىمىزنىڭ ئاچچىقى كېلىپ قالدى بولغاي، مەن چىقاي.

ساۋۇتجان: (جىددىيلىشىپ) ۋاي ياق، ماخا ئەكىلەۋاتىدۇ، بۇ خوتۇننىڭ مۇشۇنداق ئوماق قىلىقلىرى بار، ئولتۇرسالا.

ئەخمەت: بەك كۆيۈك پۇراپ كەتتى، ھېلى ماۋۇ ئۆيگە ئوت كەتمىسۇن جۇمۇسالا،

ئۆھۈ... ئۆھۈ...

ساۋۇتجان: مەن ئاشخانغا كىرىپ چىقاي، جىندەك ئولتۇرۇپ تۇرسىلاھە!

ئۆھۈ... ئۆھۈ... (چىقىپ كېتىدۇ)

ئەخمەت: ئەسلىدە بۇ ئۆيگە كىرمىسەممۇ بوپتىكەن، قارىغاندا مۇھىم گېپى

باردەكمۇ قىلمايدۇ، ئەڭ ياخشىسى ۋاقتىدا چىقاي.

شۇ چاغدا ئاشخانا تەرەپتىن تاراڭ-تۇرۇڭ قىلغان ئاۋاز ئاڭلىنىدۇ، ئەسلىدە

قازان قىزىپ يېرىلىپ كەتكەن، ئەخمەت چۆچۈپ ئورنىدىن تۇرىدۇ

ئەخمەت: ۋاي نىمىش بولدى؟

ساۋۇتجان: ھە شۇ... مانتا پىشىپ يېرىلىپ كەتتى، چوڭ ئىش يوق.

ئەخمەت: بولدى خوش، مەن چىقاي.

ئەخمەت ماڭىدۇ، ساۋۇتجان ئاشخانىدىن يۈگۈرۈپ چىقىدۇ، ئۇنىڭ يۈزىگە

قارا-قۇرۇم سۇۋىشىپ كەتكەن، قولىدا كۆيۈپ قاپقارا بولۇپ كەتكەن بىر تال

مانتا.

ساۋۇتجان: ۋاي توختىسىلا، سىلنى دەپ مانتا ئەتكەن، قازان قىزىپ يېرىلىپ

كەتتى، لېكىن خاتىرجەم بولسىلا 21 تال مانتىنىڭ ھەممىسى ساق سالامەت.

ئەخمەت: نېمە دەيدىغاندۇ ماۋۇ ئادەم، بولدى رەھمەت خوش.

ساۋۇتجان: ۋاي ماۋۇ خوشاڭدىن بىر تال يەپ كەتسىلە، ئۈستىنى پىچاق بىلەن

قىرىۋەتسەملا بولاتتى...

ئەخمەت: بولدى، بولدى قىلىسىلا، تازا ئوبدان مېھمان بولدۇم، كېيىن كۆرۈشەيلى

خوش.

ئەخمەت ئۇنىڭ توسقىنىغا قارىماي چىقىپ كېتىدۇ. ساۋۇتجان بىردە ئىشكەك،

بىردە قولىدىكى كۆيگەن مانتىغا قارىغىنىچە تۇرۇپ قالىدۇ، ئاندىن بىردىنلا

خوتۇنى ئېسىگە كېلىپ توۋلايدۇ.

ساۋۇتجان: ھوشۇرخان! ھاي ھوشۇرخان! ۋوي، ماۋۇ ماۋۇ خوتۇن ئاپسىنىڭكىگە

يامانلاپ كەتتىمۇ نېمە... ھاي ھوشۇرخان!

ئۇ توۋلىغىنىچە سەھنىدىن چىقىپ كېتىدۇ.

(تۈگىدى)